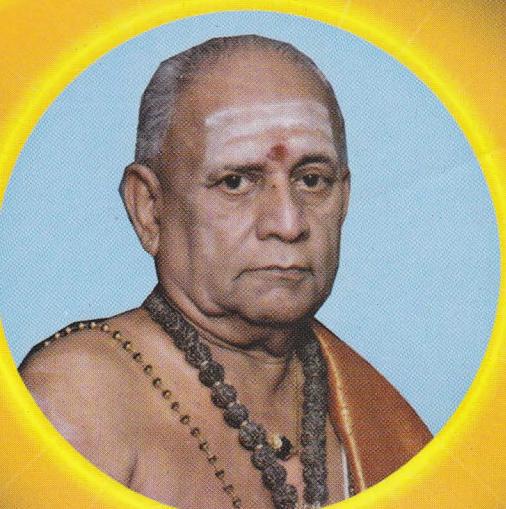
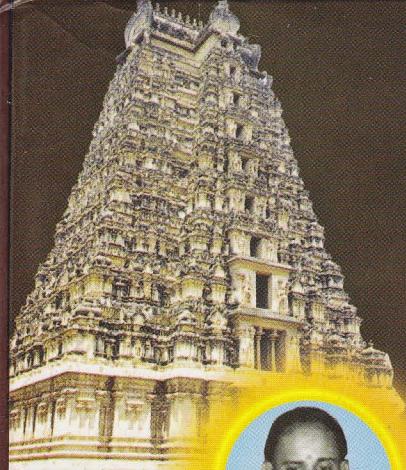

விஸ்வ நாதம்

0.6
2/21
IPR

பவளவிழா மலர் - 2001

விஸ்வ நாதம்

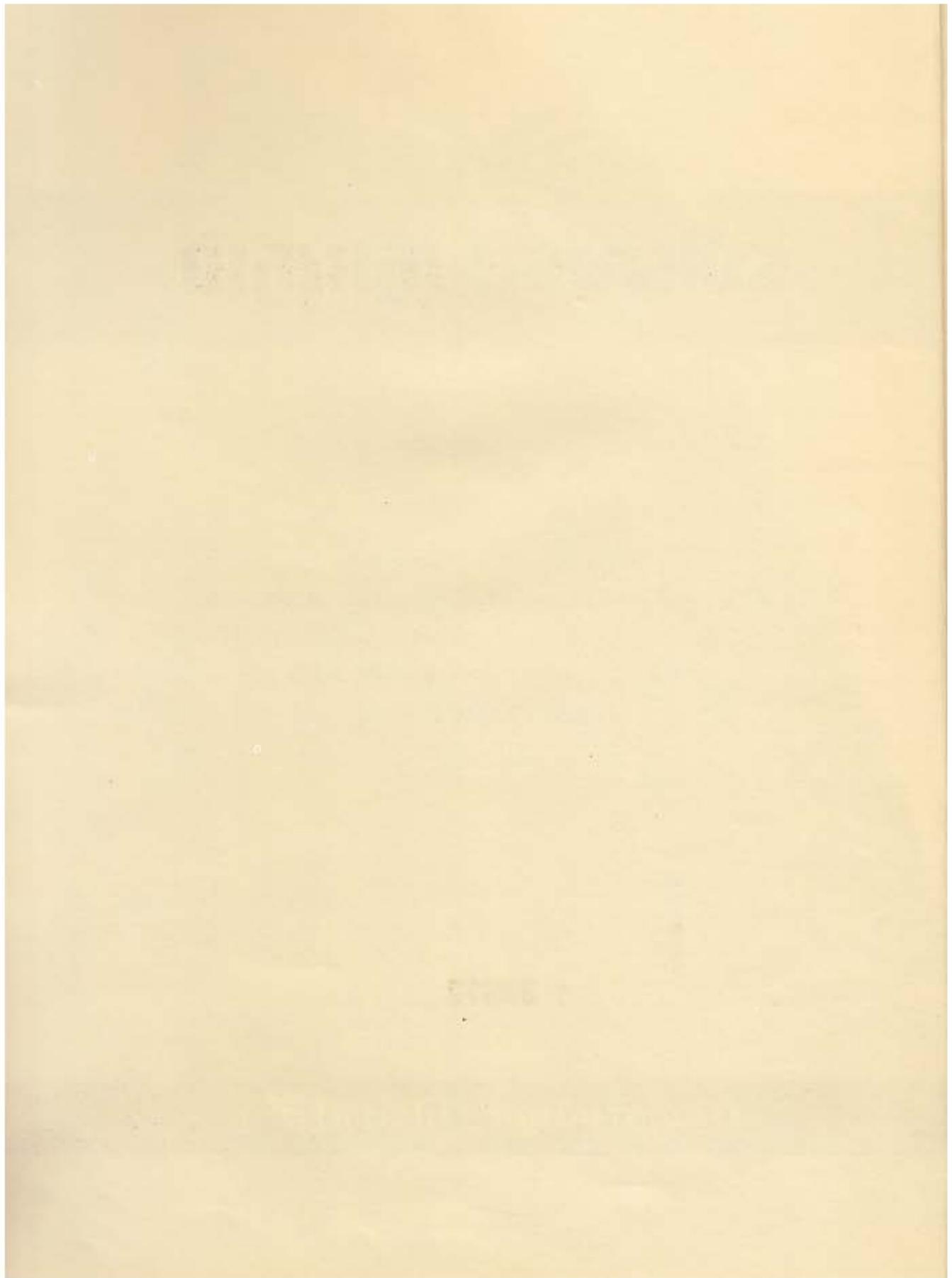
கூ. 6
கிளை
5442

மிரதிஷ்டா சிரோன்மணி
பிரம்மபுரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்களது
எழுபத்தைந்தாவது அகவை நிறைவேலியாட்டி
கொழும்பில் நடைபெற்ற விழாவில்
வெளியிடப்பட்ட மஸர்

10.06.2001

• 39872

பவாமீடா வெள்சீடு

நம்பியே கைதொழுதோம் நாம் !

உருவாய் அருவாய் உள்தாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே !

1. *Alfred Smith Collection, Vol. 1*

2. *Alfred Smith Collection, Vol. 2*

3. *Alfred Smith Collection, Vol. 3*

4. *Alfred Smith Collection, Vol. 4*

5. *Alfred Smith Collection, Vol. 5*

6. *Alfred Smith Collection, Vol. 6*

7. *Alfred Smith Collection, Vol. 7*

8. *Alfred Smith Collection, Vol. 8*

9. *Alfred Smith Collection, Vol. 9*

10. *Alfred Smith Collection, Vol. 10*

11. *Alfred Smith Collection, Vol. 11*

12. *Alfred Smith Collection, Vol. 12*

13. *Alfred Smith Collection, Vol. 13*

14. *Alfred Smith Collection, Vol. 14*

15. *Alfred Smith Collection, Vol. 15*

16. *Alfred Smith Collection, Vol. 16*

17. *Alfred Smith Collection, Vol. 17*

18. *Alfred Smith Collection, Vol. 18*

19. *Alfred Smith Collection, Vol. 19*

20. *Alfred Smith Collection, Vol. 20*

21. *Alfred Smith Collection, Vol. 21*

22. *Alfred Smith Collection, Vol. 22*

“அளிவந்த அந்தணைப் பாடுதூக்காண் அம்மானைய்”

உலகின் உயர்வையே
தம்வாழ்வின் நோக்கமாய்க் கொண்டது
அந்தணர் குலம்.
அதனால் அக்குலம்
வருணங்களின் தலைமை கொண்டது.
'வோகா சமஸ்தா ககினோ பவந்து' என
உலகின் நலத்தீற்காய்
ஒவ்வொரு நாளும் இறைவனைத் தொழுது
எவ்வுயிர்க்கும் செந்தன்மை யூண்டு ஒழுகுவதால்
அந்தணர் அறவோர் எனப்பட்டனர்.
உலகின் நலம் காக்கும் அந்தணர்தம் வேள்வி ஏற்று
அறுமுகனின் ஒருமுகம், நீற்பதாய்
தீருமருகாற்றுப்படையில் நக்கீர் உரைப்பார்.
ஒருமுகம்
மந்திரவிதீயின் மரபுழி வழாது
அந்தணர் வேள்வி ஒர்க்கும்மே'
எனபகு திருமருகாற்றுப்படை...
'கரியமாலினும் கண்முதலானினும்
பெரியர் அந்தணர் பேணுதி உள்ளத்தால்'
என வசிட்டர் வார்த்தையாய் அந்தணர் பெருமையை
இராமாயணத்தில் கம்பர் பேகவார்.
வேதம் ஒதி விவண்நால் யூண்டு
சீவத்தன்மை கொண்ட அரசீலர்கள்
துறவின் எல்லைதொட்ட ரிஷிகளின் வழித்தோன்றல்கள்.
அதனால் அஞ்சோ தம் இயல்பானவர்கள்.
சத்வகுண விருத்தி பெற்ற இச் சந்புநுஷர்கள்
பிறப்பொழுக்கம் பேணும் பெரியர்.
அந்தத்தை அவாவி நிற்கும் அறிவினர்.
பீரம்மத்தை நாடும் பெற்றியர்
இவ்வியல்புகளால் அந்தணர், பிராமணர் என
ஏதுப் பெயர் கொண்டு ஏற்றம் உற்றனர்.
அவர்தம் தீருவடிகளை
வணங்குதலைன்றி வாழ்ந்ததுதல்
நம் நாவுக்கு அடிட்குமோ ?

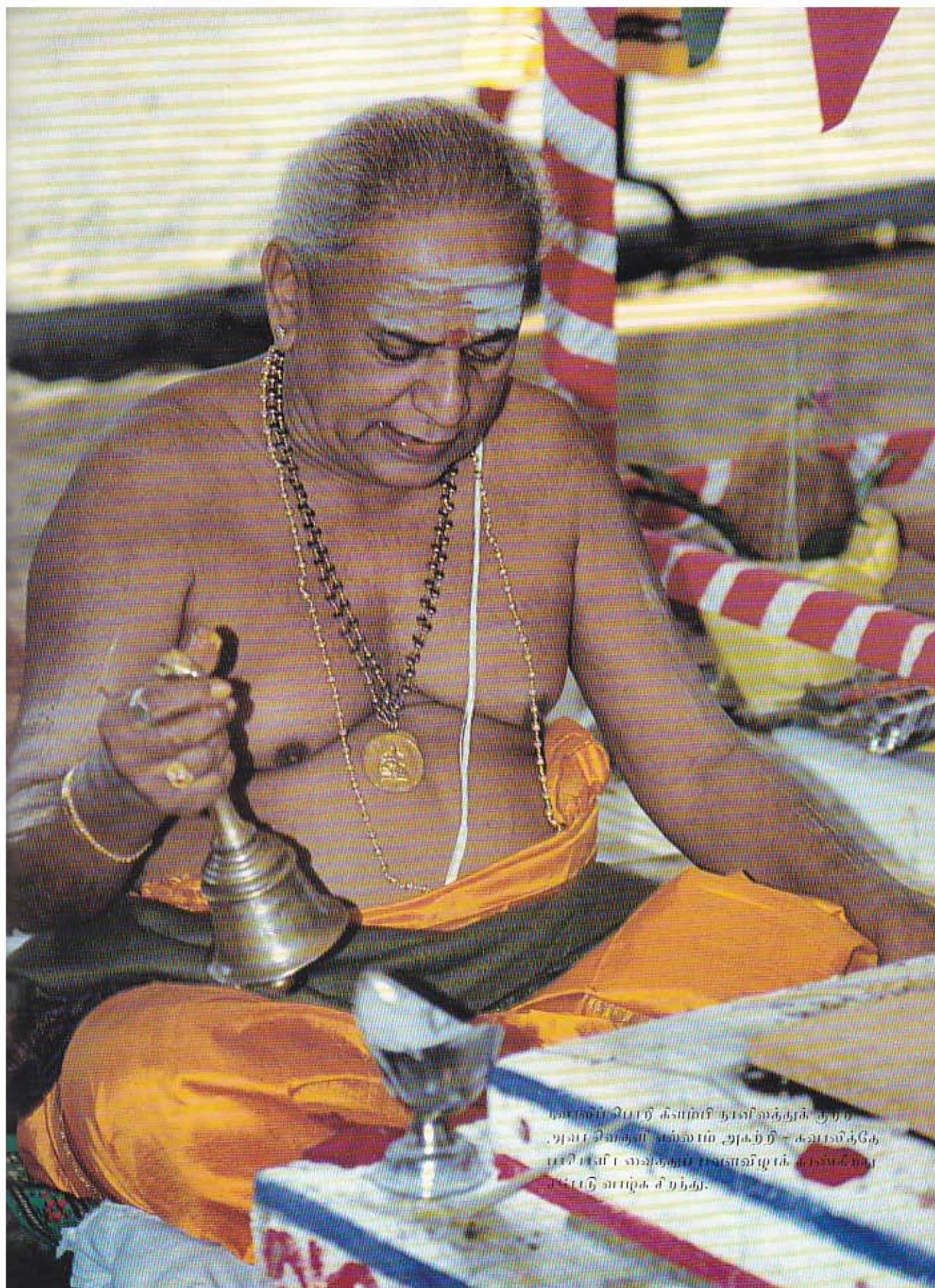
இத்தகு ஏற்றம் கொண்ட அவ்வந்தண குல விருட்ச
வேர்கள்
நம் ஈழத்தீருநாட்டிலும் விரவி ஏற்றமுற்று,
நிலைத்து நியிர்ந்தன.

நம் தவத்தால்
 யாழ் மன்னில் அறிவும் அறங்கும் வளர்க்க
 அந்தணச் சான்றோர் பலர் வாழ்ந்தனர்.
 அவர்தம் தொன்டின் தாய்மை பெரியது,
 பரம்பொருளின் திருவுருத் தீண்டி
 முப்போகும் பணி செய்த அம்முனிவர்கள்
 எமக்காய் வாழ்ந்து ஏற்றம் தந்தனர்.
 ஒழுக்கமே உயிராய்க் கொண்ட
 அவ்வந்தனர் மரபு சிறுக்கவும்
 வேதநிறி தழைத்தோன்கவும்
 மிகு சைவத்துறை விளாங்கவும்
 தோன்றிய தூயரே நம் வணக்கத்துக்குரிய
 அந்தனாய் பெருமகனார்
 பிரம்மஸீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள்.
 இந்நல்லாரைத் தந்து நவாலியூர் பெருமையற்றது,
 அன்பே வடிவு
 அருளே இயல்பு
 பண்பே வாழ்வு
 இவை ஜூயா அவர்கள் குணாம்சங்கள்.
 அவ்வரிய பண்புகளால் அவ்வாண்டவன்தன் அருள் பெற்று
 அவ்வாறுள்ள ஒலகிற்கு அன்னி ஈயும் வள்ளாலானார்.
 அவர்தம் அன்மினால் ஆண்டவனும் அடியாரும்
 ஒருங்கே அவர்டம் ஆட்பட்டனர்.
 அதனால் ஆண்டவன் இருக்கும் இடத்திலெல்லாம்
 ஜூயா இருந்தார்.
 ஜூயா இருக்கும் இடத்திலெல்லாம் அடியார் இருந்தனர்.
 அதனால் ஜூயாவிற்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு.
 இன்று உலகிக்கும்,
 தெய்வ அருள் வருவித்துத் தேற்றம் தருகிறார்.
 அவ்வற்புத்தீர்கு அகவை எழுபத்தைந்தாம்.
 யார்தான் உளம் கனியார்
 அன்மினால் ஆட்பட்ட நெஞ்சிமல்லாம்
 அவர் அடி வணங்கி,
 பார் போற்றப் பவனவிழா எடுக்கின்றன.
 அவ்வரிய விழா நோக்கி இவ்வற்புத மஸரை வெளியிடுகின்றோம்.
 ஒலகம் முழுவதும் மந்திரமாய் ஒலித்து,
 நாதவடவாய்க் தீக்கும் ஜூயாவின் பவனவிழா மஸர்க்கு
 “விஸ்வ நாதம்” எனப் பெயர் குட்டனோம்.
 பெயர்ப் பொருத்தமும் அமைந்து பெருமகிழ்வு தந்தது.
 இவ்வரிய மலரினை உங்கள் கைகளிலே தந்து பணிகிறோம்.
 பயன் கொள்க.
 இன்பமே எந்தானும் துன்பமில்லை.

இங்கனம்

மலராசிரியர் - ஸீ. பிரசாந்தன்
அமைப்பாளர், கம்பன் கழகம்.

நிறைவு வருடம், தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

நவாலி தந்த நவநிதியம்

இந்து மாசமுத்திரத்தில் நன்முத்தெனப் பெயர் பெற்றது நம் இலங்கை வள நாடு. நிலவளம், நீர்வளம், மலைவளம், வளவளம் நிறைந்த இயற்கை எழில் கொஞ்சம் திருமிகு நாடு. சிவபக்தன் இராவணோசன் ஆண்ட நாடு. நகுலேஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், தான்தோன்றஸ்வரம் என்னும் காலத்தால் மூத்த சிவாலயங்களையும், கதிர்காமம், மண்டூர், வெருகல், உகந்தை, மாவிட்டபுரம், நல்லூர், செல்வச்சந்திதி, கொழும்பு ஜெயந்திநகர் போன்ற கந்தவேளின் ஆலயங்களையும், காத்தற்கடவுளாம் கமலக் கண்ணனது திருக் கோயில்களை, வல்லிபுத்திலும், வண்ணார் பண்ணையிலும், பொன்னாளையிலும், கிரிமலையிலும், வந்தாறுமலையிலும், திருகோணமலையிலும், தெஹிவளையிலும் கொண்ட புகழ்மிகு நாடு மகாவளி கங்கை, மாணிக்க கங்கை, களனி கங்கை, கணு கங்கை, மாயவளாறு போன்ற வற்றாத ஜீவநதிகள் பாயும் நீர்வளமிக்க நாடு. சிவனொளிபாதமலை, பேதுறுதாலகால, கதிரமலை போன்ற புண்ணிய மலைகளுள்ள மலைவளமுள்ள நாடு.

இத்தகைய எழில்மிகு திருநாட்டின் சிரசெனத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். நானிலம் போற்றும் நாவலர் தோன்றி தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்தநாடு. கந்தபுராணக் கலாசாரத்தை இன்றும் அழியாது போற்றி வளர்த்து வரும் நாடு. சைவப் பெரியார்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் தோன்றிச் சைவத்தையும் தமிழையும் அரும்பணியாற்றி வளர்த்த நாடு. சமயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் இரு கண்களெனப் போற்றி வாழும் தமிழ்ப் பெருமக்கள் காலங்காலமாக வாழ்ந்து வரும் நாடு.

மாணிப்பாய் மருதடியில் ஆதிகாலந்தொட்டே ஆணைமுகத்து அண்ணலது ஆலயம் அமைந்து அருள்பரப்பி வருகிறது. இவ்வாலயத்திற்கு மேற்கில் மருதநிலச் சூழலில் திகழ்வது நவாலி. தமிழ் வளர்த்த பெரும் புலவர் சோமசுந்தரனார் வாழ்ந்த பழம்பதி. ஆம்பலும் அராவிந்தமும் நிலோற்பலமும் நிறைந்த குளமும், செந்நெற் களனிகளும், கடம்பி, வில்வம் புன்னை, தென்னை, ஆல், ஆரக, வேம்பு, மா, அத்தி, கழுகு முதலிய பயன்தரு மரங்களும், மல்லிகை, மூல்லை, மகிழ், செண்பகம், கொன்றை, மந்தாரை, திருவாத்தி, பொன்னொச்சி போன்ற நறுமலர்ச்செடிகளும் நிறைந்த இடம் அட்டகிரி. இவ்விடத்தைக் குருக்கள் கோயில் என்றும் கூறுவர். இங்கு எழில் கொஞ்சம் வேலைவன் அருள்மை பொழியும் திருத்தலம் உண்டு. அழகன் ஆறுமுகனது பேரோளி பொருந்திய அழகையும், முத்துக்குமாரப் பெருமானது கலை நயம்மிக்க தோற்றப் பொலிவையும் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியா. இத்தகைய கந்தப் பெருமானை முக்காலமும் அவன் திருமேனி தீண்டி, அபிஷேகித்து அலங்கரித்து, அரச்சித்து, பக்திப் பரவசத்துடன் வணங்கி வந்த அந்தணப் பெரியார் சீதாபரிக் குருக்கள் சாமிக்குருக்கள்,

“அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெல்லையிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொ முகலான்”

என்ற வள்ளுவர் வாசகத்திற்கு உதாரண புருஷராக விளங்கினார். வடமொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற வித்தகர். இவரது மனைவியார் சண்டிருப்பாய் ஜயாத்துரைக் குருக்கள் மகேஸ்வரி அம்மாள். இவர்களது இல்லாழ்க்கையின் தவப் பயனாய் ஆசைக்கொரு மகனையும் ஆஸ்திக்கொரு மகனையும் பெற்று பெருமகிழ்வற்று கண்ணின் மணிகளைப் போலப் போற்றி வளர்த்து வந்தார்கள். ஒரே மகள் நாகரத்தின அம்மையாரை யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வேங்கட வரதராஜப்பெருமாள் ஆலயப் பிரதம குருவாயிருந்த வேதாகம விற்பனீர், ஆசார சீலர் இராமசாமிக் குருக்களுக்கு கண்ணிகாதானஞ் செய்வித்து மனம் மகிழ்ந்தார்கள்.

ஒரே மகனுக்கு விஸ்வநாத சர்மா என்னும் பேயர் குட்டி எதுவித குறையும் விடாது கருத்துடன் வளர்த்து வந்தார்கள். செந்தில் ஆண்டவன் மீது தாளாத தாகமும் பக்தியும் கொண்டு அவனது பேரநுளினால் பிறந்த ஒரே மகனை அவனது சண்ணிதிக்கு அழைத்து வந்து, முத்தாணிக்கை கொடுத்து தமது பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றி அருள்பெற்றுத் தாயகம் திரும்பினார்கள். தாம்மொழியையும் வடமொழியையும், நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களிடம் அனுப்பிக் கற்க வழிவகை செய்தனர்.

பெற்றோர் வழிகாட்டலில் குருக்களும், நவாவி சோமகந்தரப் புலவர், பண்டிதமணி கணபதியின்னை, மகாவிங்கசிவம் போன்ற தமிழ்ப் பேரநுர்களிடம் தமிழ் மொழியைக் கசடறக் கற்று அவ்வாசிரியர்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார். வடமொழியை ஆரம்பத்தில் நீர்வேலி பண்டிதர் கந்தையா அவர்களிடமும், வடலியடைப்பு அருணாசலதேசிகர், சோமகந்தரக்குருக்கள், சீதாராமசாஸ்திரிகள் போன்ற வடமொழி விற்பனீர்களிடமும் உரிய முறையில் பயின்று வந்தார். இவரது கிரகிக்கும் தன்மையையும், பாடங்களில் இவர் காட்டிய ஆர்வத்தையும் கண்ட ஆசிரியர்கள் இவர்பால் அன்பு பூண்டு பல கலைகளையும் விரும்பிக் கற்பித்தனர். பின் உறவினர்களிடமும் குறிப்பாக இவரது மைத்துனர் இராமசாமிக்குருக்களிடமும், கிரியாபத்தத்திகள் பெற்று செயல்முறைகளையும் ஆர்வத்துடன் கேட்டும் செய்தும் வந்தார்.

“விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்பதற்கினாங்க கல்வி, கலை முதலியவற்றில் சிறந்து விளங்கியதோடு, சாகித்திய கர்நாடக சங்கீதம், வாத்திய இசை, ஜோதிடம் முதலியவற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார்.

இவரது பெற்றோர் பதினொராவது வயதில் உபநயன விழாவைப் பெருவிழாவாக நடாத்தி உவகை உற்றனர். ஒரே மகனை இல்லாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்த விரும்பினர்.

கொழும்பு கொச்சிக்கடை பொன்னம்பலவாணேஸ்வர் ஆலயத்தில் இராமநாதப்பெரியார் காலத்தில் பிரதம குருவாகவும், ஸ்தானிகராகவும் இருந்தவர் குழிபுரம் பறாளாய் – வேதாரண்யேஷ்வரக் குருக்கள். இவரது திருமகளாம் வாலாம்பிகை என்னும் மங்கையர் திலகத்தை இந்திய வைதிக முறைப்படி திருமணஞ் செய்வித்துக் களிப்புற்றார்கள்.

✿

இருபத்திரண்டாவது வயதில் குருகுல வாசம் பெற்று, வேதாகம கிரியைகளில் தன்னிகரிஸ்லாக் குருமணி - சிறந்த ஒழுக்கம் நிறைந்த தவசீஸ் - இவரின் மைத்துணர் வண்ணை பெருமாள் கோயில் பிரதம சிவாசாரியார் இராமசாமிக் குருக்களினால் ஆச்சார்ய அபிஷேகம் செய்யப்பெற்று சிவாச்சாரிய பதவியைப் பெற்றார். இவரிடம் பெருமாள் கோயில் பொறுப்பையும் பெற்று நித்திய நைமித்திய உற்சவம் செய்யும் ஆற்றலையும் திறனையும் பெற்றார்.

நல்வறமான இல்லறத்தில் கருத்தொருமித்து இணைந்த இவர்களது இனிய இல்வாழ்வின் பயனாய் முப்பெருந் தேவிகளைப் போன்ற மூன்று குமாரத்திகளையும் இருகண்ணனைய குமாரர்களையும் பெற்றுச் சீராட்டி வளர்த்து கல்வியூட்டி அவர்களுக்குரிய வாழ்க்கையமைத்துக் கொடுத்து போக்குநீந்தைகளையும் கொஞ்சிக் களிப்பற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்து வருவது இவர் செய்த பூர்வ புண்ணிய பலனேயாகும்.

சிவாச்சார்ய பதவிபெற்றின் இவரது மாமனாரின் வேண்டுதலின் பேரில் சூழிழர் பறாளாய் ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணிய கவாயி ஆலயத்தில் முதன்முதலாக உற்சவ சிவாச்சாரியாராக மகோற்சவத்தை நடாத்தி பின்னாளில் தன்னிகரிஸ்லா குருமணி திலகமாக மிளிருவதற்கு முருகப் பெருமானது அருளாணையையும் தில்விய கடாட்சத்தையும் பெற்றார். தொடர்ந்து இவரது குலதெய்வமான அட்டகிரிக்கந்தனது உற்சவத்தையும், வண்ணை பெருமாள் மகோற்சவத்தையும் திறமையாக நடாத்தி சைவப் பெருமக்களின் நன்மதிப்பினைப் பெற்றார். தொடர்ந்து பல இடங்களிலும் எண்ணற்ற ஆலய திருவிழாக்களையும் சமயக் கிரியைகளையும் செய்து வந்தார்.

இவர் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நடாத்தி வைத்த கும்பாபிஷேகங்கள் பல நூற்றுக்கணக்கானவை. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஆலய கும்பாபிஷேக விபரங்கள் பின்னினைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. யாழ் வண்ணை வரதாராஜப் பெருமாள் ஆலயத்தில் பல ஆண்டு காலம் பொறுப்பான குருக்களாக இருந்தவர். கொழும்பு தெஹிவளை விழ்ணு ஆலயத்தின் அறங்காலவர் அமரர் இராமரத்தினம் அவர்களின் பெருமதிப்பிற்கும் பக்திக்கும் உரியவர். ஆலய வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இவருடன் துணை நின்று உரிய நேரத்தில் ஆலோசனைகள் வழங்கி, ஆலய இன்றைய நிலைக்கு வித்தாக நின்றவர். இருமுறை கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்தி வைத்தவர். கருத்து வேறுபாடு காரணமாக அவ்வாலயக் கடமையிலிருந்து தானாகவே விலகியவர். கொழும்பு மழுரபதி அம்பாள் ஆலய கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்து வைத்தவர். அவ்வாலய அறங்காலவர் திருவருட் செல்வர், அம்மிகைதாசன் பொன். வல்லிபுரம் அவர்கள் “குருக்கள் ஓயா அவர்கள் விதைத்த விதை இன்று நன்கு வேறுன்றி, பெருவிருட்சம் போல் பரந்து வளர்ந்து இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளது” என இன்றும் பெருமையுடன் கூறுவார்கள். சைவப் பெருமக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடி மழுரபதி அம்மனின் அருளை நாடி பக்திப் பரவசத்துடன் வணங்கி அமைதியடைவதை நாம் பார்க்கலாம்.

✿

இலங்கைத் திருநாட்டில் எண்ணற்ற ஆலயங்களில் மகோற்சவம், சங்காபிஷேகங்கள் நடாத்தியும், சிவாச்சார்ய அபிஷேகம் செய்தும், அந்தணக் சிறார்களுக்கு உபநயனங்கள் மற்றும் அந்தணத் திருமணங்கள் பல நடாத்தியும் வரலாறு படைத்தவர். கப்பித்தாவத்தை அருள்மிகு பூர்பால செல்வவிநாயகர் ஆலயப் பிரதமகுரு வேதாகம கிரியா குடாமணியும் சமாதான நீதவானுமாகிய சிவழி பா. சண்முகாத்தினசர்மா இவர்மிகு மிகுந்த அன்பும், மதிப்பும் கொண்டவர். இவரது முன்னேற்றத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர். இதேபோல சர்வதேச இந்துமத குருபீட்டு தலைவரும் அகில இலங்கைச் சமாதான நீதவானும் ஆகிய கலாநிதி ஸ்ரீ ஐயப்பதாஸ சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் இவர்மிகு ஆழ்ந்த பக்தியும் மதிப்பும் போன்று இவரது வழிகாட்டலையும் ஆலோசனையும் மிகவும் விரும்பிப் பெற்றுச் செயல்படுவார். இவ்வாறே இவரது சகோதரர்களும் இவர்மிகு அபிமானம் கொண்டவர்கள்.

ஒரு குருவிற்குரிய குருலக்ஷணம் அனைத்தையும் கொண்டவர். அழகிய தோற்றம், ஆழ்ந்த வடமொழியறிவு, தமிழ் மொழியில் மிகுந்த புலமை ஜோதிடம், சங்கீதம் போன்ற கலைகளில் ஈடுபாடுடையவர். ஆசையின்மை, பொறுமை பண்புடன் கூடிய இனிமையான பேச்சு, தனை, அகிள்சை போன்ற அருங்குணங்களின் உறைவிடம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக செய்யும் சேவைகட்டு மனமுவந்து கொடுப்பதை மனத்திருப்தியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப் பாங்குடையவர். பொன்னையும், பொருளையும் விரும்பி நாடி நிற்கும் இன்றைய நிலையில் இவரின் இவ்வரிய குணம் பலராலும் போற்றப்படுகிறது. இவருடன் பணிபுரியும் எனைய குருமார்களுக்கோ, உதவியாக இருப்பவர்களுக்கோ, கொடுப்பனவு சரிவரச் செய்யப்படவில்லையென அறிந்தால் தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்து கொடுக்கும் தன்மை உடையவர். “பரோபகாரம் புண்யம்” என்ற வேத வாக்கிற்கணமையப் பிற்க்குத் தன்னலம் கருதாது உதவிகள் பல செய்து இன்பங் காண்பவர். பொறுப்பேற்ற பணிகள் சரிவர நிறைவூறும் வரை ஓய்வு கொள்ள மாட்டார். உறங்க மாட்டார். எல்லாப் பணிகளும் சரிவரச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா எனத்தானே சென்று பார்த்த பின்பே திருப்தி அடைவார். உதவியாளர்களோ மற்ற உதவிக்குருமார்களோ செய்யும் வரை காத்திருக்காது தானே அவற்றைச் செய்து முடிக்கும் சுபாவம் கொண்டவர். அந்தணப் பெருமக்கள் பலவரையும், உறவினரையும் நெறிப்படுத்தி அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாய் இருந்து வருபவர். இவரின் வழிகாட்டலில் உள்ளாட்சிலும் வெளிநாடுகளிலும் பல குருமார்கள் இன்று பலரும் மதிக்கத்தக்க குருமார்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். நன்றி மறந்து தனிவழி சென்றவர்களும் இல்லை. இவர்கள் மிகு காழ்ப்புணர்ச்சி இன்றி இவற்றைப் பொருப்படுத்தாத தனித்தன்மை உடையவர். இவரது இல்லம் நாடி வருபவர்கள் எவராயிருந்தாலும் அன்புடன் வரவேற்ற உபசரித்து இனிமையாகப் பேசி, அவர்களது குறைகளை அமைதியாகச் செவியிடுத்துத் தகுந்த ஆலோசனைகள் கூறி, ஆகாரம் அளித்து பெருமகிழ்வடைபவர். இவரது துணையியார் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து அவர் நினைப்பதைச் செயல்படுத்தும் மாதர் குல மாணிக்கம். அவர் எங்கு சென்றாலும் நிழல் போலத் தொடர்ந்து அவரது தேவையறிந்து சேவை செய்வதையே பெரும் பேறேனாக் கருதி செயல்படும் திருமகள். அவ்வாறே அவரது இளைய மகனும் மருமகனும் இவருடன் உறுதுணையாக இருந்து வருவோளின் கருத்தறிந்து இனியமோழி பேசி உபசரித்து உதவி செய்வதில் மனத் திருப்தி அடைவார்கள். குலதெய்வம் முருகனாக இருப்பினும் நாராயணன்பால் மிகுந்த பக்தியும் பிரேரணையும் பூண்டவர்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

“ நமாமி நாராயண பாத பங்கஜம்
 கரோமி நாராயண பூஜனம் சதா
 வதாமி நாராயண நாம நிர்மலம்
 ஸ்மராமி நாராயண தத்வ மஸ்யயம்”

என்னும் முகுந்த மாலைக் கவிக்கிலக்கணமாக வாழ்ந்து வருபவர். இவரது தெய்வப் பணியில் தம்மை மறந்து மகிழ்வெய்திய ஆலய அறங்காவலர்கள் இவருக்குப் பட்டங்கள் பல அளித்துக் கொள்ளவித்து தமக்கும் பெருமை தேடினார்கள். இன்றும் சைவப் பெருமக்களும் ஆலய அறங்காவலர்களும் குருக்கள் ஜூயா அவர்களின் கைகளினாலே கல்யாணமோ, சாந்தியோ, கும்பாபிஷேகமோ, உற்சவமோ செய்து வைத்தாலே போதும் எனக்கூறி அன்புத் தொல்லை கொடுத்து வருகிறார்கள். உடல்நலக் குறைவினையும் பொருட்படுத்தாது “என் கடன் தெய்வப் பணி செய்வதே” என்று செய்து வருகிறார்கள்.

இவர்கள் இன்னும் பற்பல ஆண்டுகள் – நோயில்லா வாழ்வும் குறைவற்ற செல்வமும் அனைத்து நலமும் பெற்று சைவப் பெருமக்களுக்கும் ஆலய அறங்காவலர்களுக்கும் அந்தணக் குருமார்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் வழி காட்டியாக வாழ திருவருள் செய்ய எல்லாம் வல்ல கார்மேக வண்ணனையும் கந்தக் கடவுளும் கருணைப்பிய வேண்டுகிறேன்.

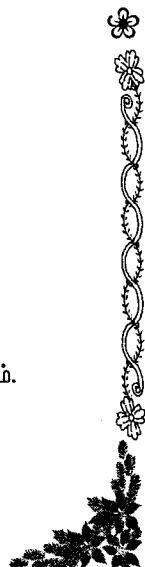
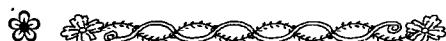
❖ ❖ ❖ ❖ ❖

குருக்கள் ஜயா அவர்கட்டு வழங்கிய பட்டங்களும் வழங்கிய ஆலயங்களின் விபரமும்

- பிரதிஸ்தா சீரோமணி** - குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில், பேராதனை.
- சிவாச்சார்ய துரந்தர்** - திருமலை ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்பாள் தூர்க்கையம்மன் கோயில்.
- பிரதிஸ்தா கலாநிதி** - விநாயகர் கோவில், எட்டியாந்தோட்டை.
- வேதாகம கிரியா கலாஜோதி** - விநாயகர் கோவில், முனைத்தீவு.
- கிரியா கிரம ஜோதி** - சிந்தாமணிவிநாயகர் கோயில், வவுனியா.
- கிரியா துரந்தர்** - பத்திரகாளி கோயில், திருகோணமலை.
- கிரியா ஞானபாஸ்கரன்** - மழுரபதி அம்மன் கோயில், கொழும்பு.
- கவரநுபுதி** - சிவன் கோவில், ஆவரங்கால்.
- கைவ வைஷ்ணவ ஆகம கிரியா கலாநிதி** - புளியடிப்பிள்ளையார் கோவில், வவுனியா.
- விசாலாட்சி பீட த்ரிவேணிஸ்வரர்** - அருணாசலேஸ்வரர் கோவில், முகத்துவாரம்.
- சிவாச்சார்ய சக்கரவர்த்தி** - சென்னை, காஞ்சி மடம்.
- பூஜா சமுத்திர** - காளி கோயில், இராஜகிரிய.
- சிவாகம கலாநிதி** - இந்துமத குருபீடம்.
- வேதாகம கிரியா சூடாமணி** - இந்து கலாசார அமைச்சு
- வேதாகம கிரியா பூஷணம்** - சித்தி விநாயகர் கோவில், சுவில்.
- பிரம்ம வித்தியா குரு** - திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம்.

★ ★ ★

குநுக்கள் ஜயா அவர்கள் சேவையாற்றிய ஆலயங்கள்

வட்டாரியா	-	சிந்தாமணி பிள்ளையார் கோயில்
வட்டாரியா	-	புனியடிப்பிள்ளையார் கோயில்
உடப்பு	-	ஸார்த்தசாரதி (திவிரளபதை) கோயில்
உடப்பு	-	மாரியம்மன் கோயில்
உடப்பு	-	காளி கோயில்
உடப்பு	-	ஜெயப்பன் சுவாமி கோயில்
முன்னேஸ்வரம்	-	பத்திரகாளி கோயில்
நீர்க்கொழும்பு	-	பிள்ளையார் கோயில்
நீர்க்கொழும்பு	-	சிங்கமாகாளி கோயில்
பேவியாகொடை	-	பூபாலவிநாயகர் கோயில்
கண்டி	-	கட்டுக்கலைப் பிள்ளையார் கோயில்
மாத்தளை	-	முத்துமாரியம்மன் கோயில்
மாத்தளை	-	கதிரேசன் கோயில்
பொகவுந்தலாவை	-	தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோயில்
மஸ்கேலியா	-	சண்முகநாதஸ்வாமி கோயில்
உடப்புசல்லாவை	-	மாரியம்மன் கோயில்
ராகலை	-	முருகன் கோயில்
நுவலெரியா	-	ஹாவா எலிய மாரியம்மன் கோயில்
பதுளை	-	கதிரேசன் கோயில்
பதுளை	-	நெராக்குறில் காளி கோயில்
பண்டாரவளை	-	சிவகுப்பிரமணியர் கோயில்
பண்டாரவளை	-	கிரேக்கஸ்ரேற் முருகன் கோயில்
ஹப்புத்தளை	-	முருகன் கோயில்
நாவலப்பிட்டி	-	முத்துமாரியம்மன் கோயில்
நக்வானை	-	மாரியம்மன் கோயில்
எட்டியாந்தோட்டை	-	விநாயகர் கோயில்
அழபாறை	-	மாணிக்கப் பிள்ளையார் கோயில்
காரைதீவு	-	கண்ணகை அம்மன் கோயில்
கல்லாறு	-	பிள்ளையார் கோயில்
கல்லாறு	-	முருகன் கோயில்
சம்மாந்துறை	-	வீரமுனை விநாயகர் கோயில்
மட்டக்களப்பு	-	ஆழனைப்பந்தி விநாயகர் கோயில்
மட்டக்களப்பு	-	சிந்தாமணி விநாயகர் கோயில்
மட்டக்களப்பு	-	கோட்டைமுனை மாரியம்மன் கோயில்
மட்டக்களப்பு	-	கொத்துக்குளம் மாரியம்மன் கோயில்
ஏறாவூர்	-	வீரபத்தீர் சுவாமி கோயில்
முல்லைத்தீவு	-	விநாயகர் கோயில்
பாலையடி	-	விநாயகர் கோயில்
அக்கரைப்பற்று	-	பனங்காடு சிவன் கோயில்
திருகோணமலை	-	பத்திரகாளி கோயில்
திருகோணமலை	-	கோணேசர் கோயில்
திருகோணமலை	-	சிருஷ்ணன் கோயில்
திருகோணமலை	-	ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில்
கல்கழுவ	-	பிள்ளையார் கோயில்
ரம்பொடை	-	ஸ்ரீ பக்த ஆஞ்சநேயர் கோயில்

யാദ്ധപ്പാണ്മ

വണ്ണണ്ണണ	-	ഹൈ വെങ്കറേച വരതരാജും പെരുമാൻ കോവില്
നവാലി	-	അട്ടക്കി മുരുകൻ കോയില്
നവാലി	-	സിന്താമണിപ്പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
കാരാനകർ	-	സൗത്തുൾ സീതമ്പരമ ചിവൻ കോവില്
കാരാനകർ	-	പുനിയാംഗുണം അനുണാന്ത്രപ പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
ആവരക്കാൾ	-	ചിവൻ കോവില്
സാവക്കശേരി	-	കലവയല് മുരുകൻ കോവില്
സംകത്താണണ	-	മീനാട്ടീ അമ്മൻ കോവില്
സംകത്താണണ	-	ഇത്തിയടിപ് പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
മണ്ണാണ്ടീവു	-	മണ്ണകുമ്പാൻ വെൺണാംപ്പുற്റുടി വിനായകർ കോവില്
സംസ്ക്രമാട്ടൈ	-	നൂൻ വൈവരവർ കോവില്
കൊക്കുവില്	-	സാമി തുർക്കൈ കോവില് (കീഴുക്കു)
വല്ലെട്ടുത്തുരൈ	-	വല്ലിപുരക് കോവില്
നാക്കോവില്	-	നാകതമ്പിരാൻ കോവില്
കൊക്കുവില്	-	മുരുകൻ കോവില് (പുതുക്കോവില്)
ആണക്കോട്ടൈ	-	ഹൈ വരതവിക്കിൻ വിനായകർ കോവില്
കതുമാല	-	മുരുക മുർത്തി കോവില്
മാനിപ്പാമ്പ	-	മഗ്രതിപ് പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
ചീരണി	-	നാകമ്മൈ അമ്പാൻ കോവില്
കട്ടുടൈ	-	അരച്ചിപ് പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
സുപ്പിപ്പാമ്പ	-	വടക്കമ്പരൈ മുത്തുമാരിയമ്മൻ കോവില്
കരമ്പൻ	-	മുരുക മുർത്തി കോവില്
വിലാൻ	-	ജയനാർ കോവില്
പരുത്തിത്തുരൈ	-	ചിവൻ കോവില്
ധാമ്പ മഞ്ച നിശ്വയമ്പ	-	വൈവരവർ കോവില്
കീരിമാല	-	കിരുഷ്ണൻ കോവില്
പരുത്തിത്തുരൈ	-	കോട്ടുവാസൽ മാരിയമ്മൻ കോവില്
പരുത്തിത്തുരൈ	-	കൊട്ടടിപ്പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
കന്ത്രോന്തൈ	-	വർന്നാക്കൈ അമ്മൻ കോവില്
പുലോലി	-	പശപതീസ്വരവർ കോവില്
തുമ്പണാ	-	തമ്പുരുവണാസ് ചിത്തീ വിനായകർ കോവില്

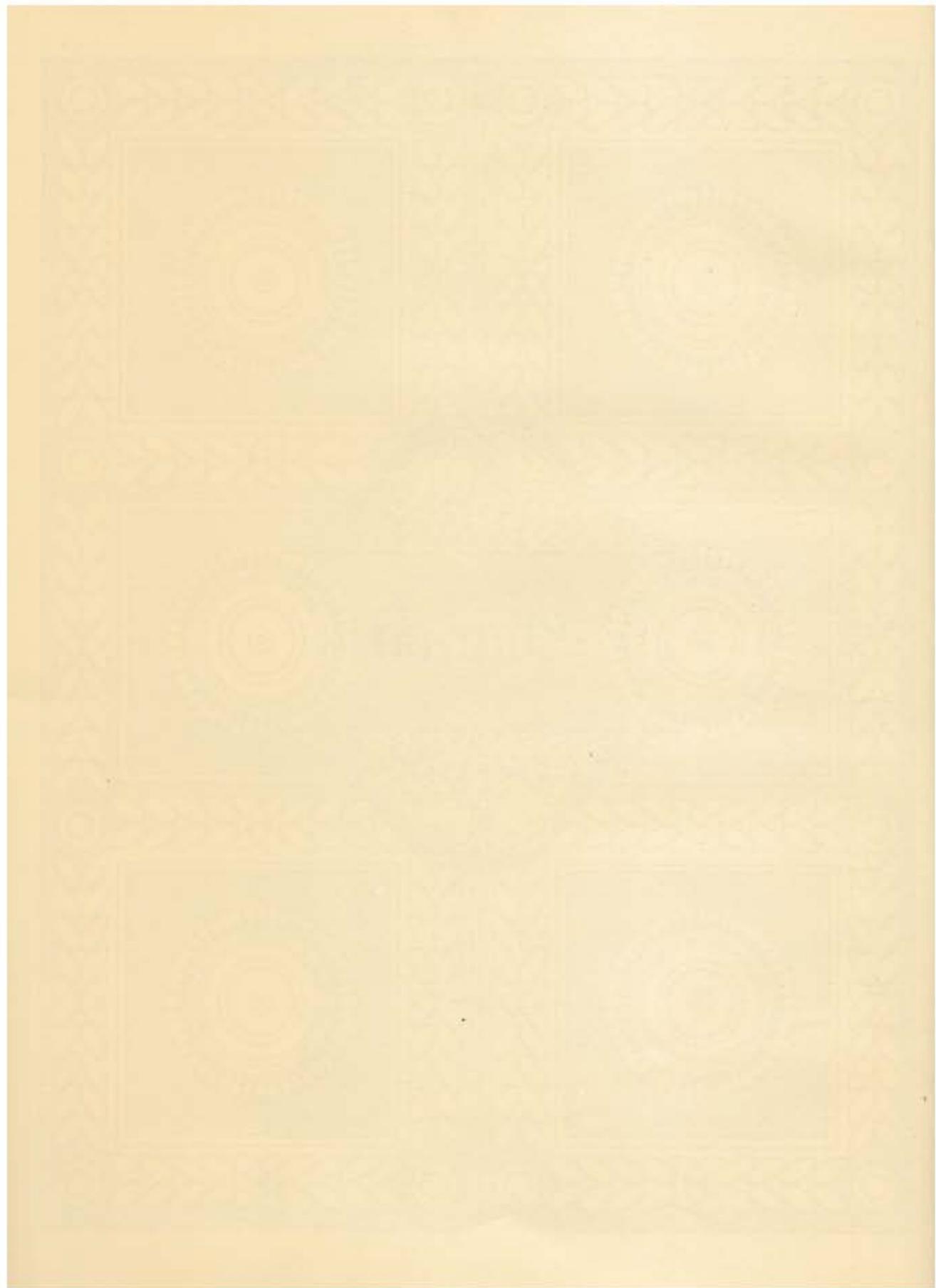
വേണി നാട്ടുകൾ

കന്താ	-	മുൻരാറിയോ ചിവാ ലിംഗ്നു കോയില്
കന്താ	-	രിച്ചമൻട്ടഹിൽ മുരുകൻ കോയില്
അവുസ്തിരേലിയാ	-	കൻപരാ മുരുകൻ കോയില്
കവിസ്ലാന്തു	-	പിൻണണ്ണയാർ കോയില്
ജോർമണി	-	മാരിയമ്മൻ കോയില്
ചിന്കപ്പുർ	-	ഒസ്സന്പക വിനായകർ കോയില്
മലേചിയാ	-	കോലാലമ്പൂർ ആളിസ്വരവർ കോയില്
മലേചിയാ	-	തൈപ്പിസ് ചിത്തീവിനായകർ കോവില്
മലേചിയാ	-	ബെറ്റുലിസ്മിള്യാ - പിൻണണ്ണയാർ കോവില്
മലേചിയാ	-	ചിരുമ്പാൻ മാരിയമ്മൻ കോവില്
ഉണ്ടൻ	-	ഹൈ മുരാജുരജോസ്വരി അമ്മൻ കോവില്

“பெண்ணினல்லாளோடும் பெருந்தகை கிடூந்தடே ”

அருள்

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பிடாதிபதி
ஐகந்தருரு யீர் ரங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
ஆசிச் செய்தி

பவளவிழா விழா என்பது ஒரு சாந்திகர்ம. இது செய்து கொண்டவர் - செய்து வைப்பவர் - பஸ்கு கொள்பவர் - உதவுபவர் என்ற பல தரப்பினருக்கும் தூரித நிலாரண பூர்வமாக நல்ல பலன் அளிப்பது.

ஸ்ரீலங்கா வாஸியான நவாவிழுர் சாமி. விஸ்வநாதக் குருக்களுக்கு வரும் 10.06.2001 ல் இவ்விழா ஸ்ரீ லங்காவிலும் பிற பல இடங்களிலும் எடுக்கப்படுவதையும், இது தொடர்பாக மலரோன்று வெளியிடப் படுவதையும் அறிந்து மகிழ்ச்சிரோம்.

இவ்விழா இனிதே நிறைவேறவும், மலர் வருஸ்காலச் சந்ததியினருக்கு ஆன்மீக வாழ்வின் பெருமையை உணர்த்துவதாக விளங்கவும் ஆசிர்வதிக்கிரோம்.

நாராயணஸ்மருதி

**திருக்கயிலாய பரம்பரை சீர் வளர் சீர்
 சிவப்பிரகாச ன்டார்ச் சந்திதி அவர்களின்
 (து மகாசந்திதானம் - திருவாவடூறை ஆதினம்)
ஆசிச் செய்தி**

“நமச்சீவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இனமைப்பொழுதும் என்றெநுஞ்சீல்நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட கருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகயம் ஆகிறீன்று அண்ணீப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அனோகன் இறைவன் அடிவாழ்க்”

‘ஆரண்த்தீன் உட்பொருள்கள் அனைத்துமாகும் அண்ணவைச் செல்காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் ஆனவற்றின் அன்பின் காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தஸ்கள் குலப்பெருமை யாம் புகழும் பெற்றியதோ?’ - என்பது சேக்கிழார் கவாயிகள் அருள்மொழி. பெருமையினு அக்குலத்தில் தோன்றி குலபூஷணமாய், பிரதிஷ்டா சிரோன்மணியாய் விளங்கும் இலங்கை நவாலியூர் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள் 10.06.2001ல் தம் இனிய 75ஆம் ஆண்டு நிறைவுப் பவளவிழாச் சிறப்பினைக் கொள்வது அறிய மகிழ்ச்சி.

சிவாலய பூசைகளும், வழிபாடுகளும் முறைவழி நீகழுச் செய்து எஸ்கும் இன்பம் பெருக உயர் பணிபுரியும் அன்பர் பவளவிழா சீரும் சிறப்புமற இனிது நடைபெறவும், அன்பர், அணிவிழாக்கள் மேலும் பல காண நீட்டுநல்வாழ்வில் தீகழுவும், விழாமலர் ஆன்மலாபப் பேற்றிற்கான அரிய படைப்புக்களுடன் நல்ல வண்ணம் மலர்ந்து பெரும்பயன் விளைக்கவும் அருள் நம் ஆன்மார்த்த மூர்த்தி அருள்தரு ஞானமா நடராசப் பெருமான் திருவடி மலர்களைச் சிற்திக்கின்றோம்.

கயிலை மாழனிவர்
 நிருவளார்த்திரு காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்
 சுவாமிகள் அவர்களின்
 (அதிபர், காசித்திருமடம்)
ஆசிச் செய்தி

இலஸ்கை, நவாலியூர், பிரதிஷ்டா சீரோன்மணி சாமி. விஸ்வநாதக்
 குருக்கள் அவர்களின் பவளவிழாச் சிறப்புற நீகழவிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி.

முப்பேரதும் திருமேனி தீண்டும் பெரும்பேறு வாய்க்கப் பெற்று, ஆகம
 முறையில் அதனைச் செம்மையுற ஆற்றிப் பற்பல குடமுக்கு விழாக்களை
 நீகழ்த்தீய அன்னவர்தம் பவளவிழா மாண்புற நீகழவும், அன்பர் பல்லங்கு
 வளமுடன் வாழவும் செந்திற்கந்தன் சேவாக்களைச் சிந்தித்து
 வாழ்த்துகிறோம்.

சுபம்.

சிவசீவ

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதனை
 இரண்டாவது குருமஹா சந்திரனம்
**ஸ்ரீஸ்ரீ சோமகந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்களின்**
ஆசிச் செய்தி

அன்பு நெஞ்சத்தீர்!

சிவஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்களுக்குப் பவளவிழா நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். அறிவும் அடக்கமும் கொண்டு எடுத்த கடமையைச் செவ்வனே ஆற்றும் சிவாசாரிய பாரம்பரியத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் சிவஸ்ரீ விஸ்வநாதக் குருக்கள். யாழ்ப்பாணம் நவாவிழியுர் கற்றவர்களையும் கற்றவழி நடப்பவர்களையும் தந்த கிராமம் ஆகும். இக்கிராமத்தில் பிறந்த குருக்கள் அவர்கள் குருத்துவப் பாரம்பரியம் வழங்குவது வாழ்ந்து கொண்டு பிராமண குருமார்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்கின்றார். பல ஆலயங்களில் நித்திய நெயித்தீய கடமைகளையும் மகோற்சவம், கும்பாலிஷேகம் போன்ற பெருவிழாக்களையும் சிறப்பாக நடாத்தி ஆலயத்திற்கும் அங்கு வாழ் யக்களுக்கும் தெய்வீகச் சிந்தனையை ஊட்டிய பெருமைக்குரியவர். வெளிநாடுகளிலும் பல ஆலயங்களிலும் தெய்வீகக் கடமைகளை ஆற்றிய பெருமைக்கும் உரையவர். அவருடைய வாழ்வு ஏனைய குருமார்களுக்கு வழி காட்டியாக அமைந்துள்ளது. அந்தணருக்குரிய ஆறு கடமைகளையும் நிறைவாகச் செய்து மகிழ்பவர். ஆதீன குருவோடும் பக்தியும் அன்பும் கொண்ட சிவாசாரியர் அவர்களுடைய பவளவிழாவை எடுத்துச் சிறப்பிக்கும் அமைப்பினருக்கும் சிவஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் தம்பதிகளுக்கும் இறைவனது ஆசி கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமகந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்

அஞ்சு

அறுதொழில் வல்லார்

மஹாராஜார் கு. து. ஷண்முகநாதக் ரூக்கன்
ஆதின கர்த்தா - பிரதமகுரு,
மாவையாதினம்.

ஆன்மைக்கழக இன்முகம். இது இராமபிரானிலும், தருமரிலும் உடன்பிறந்தவை. தற்காலங்களில் இன்முகங்களைக் காண்பதற்குத் தீருவரது சம்பாஷணை. ஆற்றும் சேவைகள், அனைக்கும் கரங்கள் இவைகள் கூட இன்முகத்தின் சாயலைச் சேர்ந்துநிற்கும். இதனைத் திருவள்ளுவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

சேய்மைக்கண் கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நன்னியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்ட வழி நன்று ஆற்றலுமென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றினுள்ளும், இன்முகமதான் முக்கியத்துவம் பெறுகிறதென அறியப்படுகிறது.

விவேக சிந்தாமணியார் கூட

“ஓப்புடன் முகமலர்ந்தே உபசரித் துண்மைபேசி
உப்பிலாக் கூழிட்டாலும் உண்பதே அமிர்தமாகும்
முப்பழ மொடு பாலன்ன முகங் கடுத்தி இவாராயின்
கப்பிய பசியும் போகிக் கடும்பசி யாகுந்தானே”

என இன்முகத்தின் இலக்கணத்தை அருமையாகத் தருகிறார்.

இந்த இன்முகத்தைப் பெறுவதற்கும் தவஞ் செய்தேயாக வேண்டும். தவஞ் செய்வதற்கு யோக்கியமும் வேண்டும். யோக்கியத்திற்கு சமயானுஷ்டானங்களும், ஆலய சேவைகளும், வர்ணாச்சிரம தர்ம வழிநிற்றலும் அவசியம் வேண்டும். இவையனைத்தும் இதிகாச புராணங்களில் விளக்கமாக அறியத் தரப்பட்டுள்ளன.

நவாவி சாமி விஸ்வநாதக் குருக்களவர்களை இளம் வயதிலிருந்தே எனக்கு நன்கு தெரியும். இளமையில் கடைப்பிடித்த நற்குணங்களையும், பெறுநற் சேவைகளையும், முதுமையிலும் அப்புண்யவான் கடைப்பிடித்து வருவதனாற்றான் இன்றைய கலியுகத்தின் கோரம் சிறிதளவாவது தணிகிறது. “ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்ற கடமைகளையே சஸ்வரன் எம்மை ஆற்றுமாறு பணித்துள்ளார்” என அடிக்கடி கூறுவார். எனவேதான் வர்ணாச்சிரம தர்மங்களான பிரம்ம, கஷத்திரிய, வைசிக, சூத்திர என்ற வகையில் பிரம்பமாகவும், பிரம்மச்சாரம், கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்றவற்றுள் முதன்மூன்று ஆச்சிரமங்களைப் பூர்த்தி

செய்துவிட்டு இப்போ பவளவிழா உற்சவத்தைப் பெறுகிறார். சமய அறிவும், போதனாவல்லமையையும், கிரியைகளில் தேவர்களே தேரில் ஆவாஹணம் செய்து அவியுணவுகளைப் பெறும் சக்திமயமான கிரியா கிரமங்களையும் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் ஆற்றியும் ஆற்றிவருவதுமாக உலா வருகிறார். இதற்கு தெய்வ பலனையும் ஆன்மீகப் பலனையும் இறைவனே தந்துநிற்கிறார். இப்போ தெய்வீகச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட புண்ணிய புருஷர்கள் குருக்களவர்களை அவர்வழி இன்முகத்தோடு சகல கருமங்களையும் புண்ணிய உபசாரத்தின் சாயலில் இந்த வையம் செழுமையோடு வாழவேண்டுமென்பதற்காக அவரது பவளவிழா மூலம் ஆற்றுப்படுத்துகின்றனர். தக்க சமயத்தில் தகுந்ததோர் அந்தண சிரேஷ்டருக்கு தக்கவர்களால் தக்கபடி நடாத்தும் இவ்விழா சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென யானும் ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

குருக்களவர்கள் நீட்டுழி வாழ்ந்து நடாத்திவரும் தர்மங்கள் இந்த ஞாலத்தைச் சேர்ந்து, இந்த வையகம் செழுமைபெற மாவைக்கந்தன் நிறைந்த திருவருளை அவருக்குச் சொரிந்து அவரை நன்றாக வாழவைக்க வேண்டுமெனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

எவ்வாறு வர்ணச்சிரம தர்மங்களில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாதவாறு கடமைகளை ஆற்றினாரோ, அவ்வாறே யாவரும் தத்தமக்குரிய கடமைகளை ஆச்சிரம தர்மங்கள் வழிநின்று ஆற்றுவோமாயின் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்களைப் போன்று யாவரும் நீட்டுழி வாழலாம்.

பெருமைக்குரிய சிவாச்சாரியார்

பிரதிஷ்டா கீர்யா கலூப மணி,
சிவஸ்ரீ வெ. மு. பரமஶமிக்குருமணி
உத்தரகோவை

(முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கடியேன் எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால்
திருத்தொண்டர் தொகையிலே சிறப்பித்துப் பாடப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது
ஆதி சைவ சிவாச்சாரியர்களினது பாரம்பரியமாகும். ஆதி காலத்திலே
சிவபெருமானுடைய ஜந்து முகத்திலும் திட்சை பெற்ற

கௌசிக காசியப்பச் சைவ
பாரத்வாஜச்ச கெளதம
அகஸ்த்யச்சைவ பஞ்சசைதே
பஞ்சவக்ரேச திஷ்டிதா

இந்த ஜந்து கோத்திரப் பெயருடைய ரிஷிகள் பாரம்பரியமாக அபிஷேகம்
பெற்றவர்கள், கர்ஷணாதி, பிரதிஷ்டாந்தம், பிரதிஷ்டாதி, உற்சவாந்தம்,
உற்சவாதி, பிராயச்சித்தம் முதலிய சைவாலயக் கிரியைகளையும் சைவாகம
கிரியைகளையும் நடாத்தி வைப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர்கள். இந்த வழியில்
தீக்ஷை அபிஷேகம் அதிகாரம் பெற்ற சிவாச்சார்யார்களே. ஆதி சைவ பிராமணை
வம்சத்தவர்கள் ஆவார்கள்.

இதுதல், ஒதுவித்தல், யாகம் செய்வித்தல், தானம் வழங்குதல், ஏற்றல் இவை
எல்லா அந்தணர்களுக்குரிய காரியங்களாகும். வேதாகமம், சாஸ்திர நெறிகளை
நன்கு தெரிந்து கொண்டு தாம் நன்னெறிக்கு ஒழுகி யாவரையும் நல்வழியில்
நிலை நிறுத்தவல்லவரே சிவாச்சார்யார் எனப் பெயர் பெறுவர்.

இந்தச் சிவாச்சாரியார் பரம்பரை சிவபெருமானிடத்துத்
தோற்றுவிக்கப்பட்டு மத்திய இந்தியாவில் உள்ள கோதாவரி நதிதீரத்திலே
இருந்த மந்திரகாளீஸ்வரம் என்னும் சிவசேஷத்திரத்திற்கு நான்கு புறமும்
அமைந்து இருந்த ஆமர்த்தகம், பஷ்பகிரி, கோவர்த்தனம், ரணபத்திரம் என்னும்
நான்கு மடங்களின் வழியாக விருத்தி அடைந்து வந்தது. இந்த நான்கு
மடங்களிலும் சிவாச்சார்யார் பரம்பரையினர். வேத சிவாகமங்களை
அனுட்டித்தும் சமய பரிபாலனம் செய்து கொண்டும் இருந்தனர். தென் நாட்டில்
இருந்து யாத்திரை மார்க்கமாகச் சென்ற அரசன் இவர்களைக் கண்டு
தென் நாட்டிற்கு அழைத்து வந்து சைவ ஆலயங்கள் தோறும் குருமாராக
நியமித்தான். இந்த சிவாச்சார்யார் பரம்பரையில் சிலர் இந்தியாவிற்கு வெளியே
உள்ள இலங்கை, மலேஷியா போன்ற ஆசிய நாடுகளில் குடியேறி அங்குள்ள
ஆலயங்களில் குருமாராக விளங்கி வருகின்றனர். இலங்கையில் உள்ள

ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சிவாச்சார்யாராக இருந்து சமயக் கிரியைகளைச் செய்து வருகின்றனர். இவ்வாறான சிவாச்சாரியார் பரம்பரை நவாலிப் பதியிலும் வருகின்றது. இச் சிவாச்சாரியார் யாழிப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை வெங்கடேசப் பெருமாள் தேவஸ்தானத்தின் பிரதம குருவாகவிருந்து அக்கோயில் நித்திய நெமத்திய கிரியைகளைச் செவ்வனே நடாத்தி வைத்த பெருமைக்குரியவர். இவர் பிரசித்தி பெற்ற பல ஆலயங்களில் மஹா கும்பாபிஷேகம், மகோற்சவம் நடாத்துகின்ற பெருமைக்குரிய சிவாச்சாரியாராக விளங்கி வருகின்றனர்.

இலங்கையின் பல இடங்களில் பிரதிஷ்டை, மகோற்சவங்கள் முதலிய பல சைவாலயக் கிரியைகளை நடாத்தி வைத்த பெருமைக்குரியவர். மேலும் இத்தகைய பெருமைக்குரிய சிவாச்சாரியார் எமது சைவ உலகத்திற்குப் பெருமை சேர்ப்பவர். இவர் தமது எழுபத்தைந்தாவது அகவையை “பவளவிழா” வாக்க கொண்டாடுகிறார். இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற்று இவர்களுடைய மனைவி, மக்கள் அனைவரும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்திருந்து இறைபணிபுரிய வேண்டுமென நயினை நாகபூஷணி அம்பாளின் திருவருளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

வேதியர் குலத்து மேலோன் வேதவா கமநால் தேர்ந்தோன்
ஊதியம் குருத்து வத்தால் உலகை வாழ்விப்பதென்பான்
வேதியின் வேட்டல் கும்பாபிடேக மர்ச்சனை விழாக்கள்
ஒதியின் உம்பர் இம்பர் உள்ளவர் உவப்பச் செய்வோன்.

கண்டவுடன் முகமலர்ந்து ஆசி கூறிக
கனிவான மொழிபகர்ந்து கருணைகூரப்
பண்டைமறை அந்தணர்தம் பான்மை காட்டும்
பணிவான குருமணியாம் விஸ்வநாத குருமணி
வாழி நீவிர் நீடுழி வளர்க நின்பணி
வாழிய வாழிய வாழியவே!!

சுபமஸ்து !

அந்தணப் பெரியோர்

சிவாகம சீரோமணி சீவஸ்ரீ சி. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள்
பிரதமகுரு,
ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்.

அந்தணர்களிற் பெரியோரும் இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் சிவத்தொண்டு செய்து மதிக்கப் பெற்றவரும் குருமாரிற் பிரபல்யம் பெற்றவரும் ஆகிய நவாலி சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் ஜயா அவர்கட்கும் அவரது தர்மபத்தினியார் அவர்கட்கும் பவள விழா நடக்கும் இவ்வேளையில் அன்னார் ஆயுள் ஆரோக்ஷியம் ஜஸ்வர்யம் பெற்று இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சிவத்தொண்டு புரியவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரப் பெருமானை வேண்டுகிறேன்.

நன்றி

நவாலியூர் உதித்த குருகுலவேந்தன்

எட்மண்ட் மகா கணபதி கோவில்
பரிபாலன சபையோரும், அடியார்களும்

நானிலம் உயர் தமிழ் பாவலர் போற்றும்
நவாலியூர் உதித்த குருகுல வேந்தன்
பட்டகம வேதாகம கிரியா சூடாமணி விஸ்வநாதக் குருக்கள்
பாரினில் பலவேதங்கள் கற்று
பட்டங்கள் பல மேவுமேதைமுன் பெற்றோன்
ஆடித்திங்கள் திருநிறை இரண்டாயிரமாம் ஆண்டதனில்
கற்றவர் போற்றும் கண்டா எட்டுமுன்டன் மாநகரில்
உயர் புகழ் கும்பாபிஷேகத்தினை உயர்தர நிறை செய்தோன்
பாரினில் பல வளம் பாங்காகப் பெறவே
மகா கணபதி பரிபாலன சபையுடன்
அற ஒளி வீசும் அகில் உயர் அடியார்கள் வாழ்த்தொலிக்க
பல்லாண்டு நீட்டுமி வாழிய வாழியவே !

சுபம்

பல்லாண்டு வாழி! வாழி!

க. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்
ஈழத்துச் சிதம்பரம்,
காரைநகர்.

1. சீர்பயிலுங் குருமணியே செந்தன்மைக(கு) ஆகரமே விஸ்வ நாத பேர்பயிலும் பிரதிட்டா பூஷணமாம் பெருவரிசை கொண்ட செம்மல் கார்பயிலும் நவாலித்தாய் உவந்தளித்த தலைமகனே கலைஞர் ஏறே! ஏர்பயிலும் பவளவிழா இன்றிங்குக் கண்டனைநீ இனிதே வாழி
2. ஆறங்கம் நால்வேதம் அருளூல்கள் எல்லாமும் புகலும் உண்மை தேறினையால் தேசிகனே செந்தெந்தியான்று சிவதெந்தியைப் பெரிதும் பேணிக் கூறின்நின்க(கு) ஒப்பெவரும் இல்லையெனுங் கோட்பாட்டை நிறுவி வைத்தாய் பேறனெத்தும் பெற்றனையாய்ப் புவிமிசைநீ பல்லாண்டு வாழி வாழி
3. சமுமணித் திருநாட்டில் எங்கெங்குத் திருத்தளிகள் உண்டோ ஆங்குத் தாழ்விலையாய்ப் புக்கெய்தித் தலைவாநீ குடமுழுக்கு முதல் செய்வாய் வாழியநீ அம்மட்டோ வகுக்கும்கால் நின்பணிகள் நீண்டே செல்லும் ஆழிபயில் தொலைத்தூர் நாட்டினரும் ஏத்துகிண்றார் ஜய வாழி
4. பழகுதற்கிங் கினியோனே பண்பினுக்கோர் உரைகல்லே விஸ்வ நாத அழகுதமிழ் பேசிநிற்பாய் ஆர்வலர்கள் அகங்குழைந்தே அனைத்துஞ்சு செய்வார் பழமறையின் விதியோம்பிப் பரமனருள் புறங்காப்பப் படியின் மீதில் குழகனெங்கள் சேந்தனபோல் எழிலுடையாய் கொற்றவனே நீடு வாழி
5. கற்றவரும் உற்றவரும் காவலனே பரவி நினதேவல் கேட்பார் பற்றினொடுஞ் சுருதிதனைச் சந்தையுடன் தோன்றால்நீ இசைந்து நிற்பாய் பெற்றமிசை இவர்ந்தருளும் பெம்மானார் இன்னருளே காத்து நிற்பக் கொற்றமலி மனைமகார் தம்முடனாய்க் குவலயத்தில் நீடு வாழி
6. கருவகற்றுங் கண்டிகையும் கவினாரும் வெண்ணறும் பொலியும் கோலம் திருமார்பில் உபலீதம் திருவரையில் பட்டாடை திகழ்ந்து தோன்றும் வருவதனத் தோங்குமுயர் தேசுதான் எவரையும் வசியஞ்சு செய்யும் பெருமகனே பேரருளே விஸ்வநாத பல்லாண்டு வாழி வாழி.

பவள விழா வாழ்த்துப்பா

கலூரத்னா, கலூருஷணம், மஹாவித்துவான்
பிரம்மஹீ மா. த. ந. வீரமணிஜயர்
யாழ்ப்பானம்.

புந்தமிழின் புலவர்களும் புரவ லர்கள்
புடைத்துமும் நவாலியம் பதியில் மேவும்
காந்தமிகு அட்டகிரி முருகன் பாதம்
கரணசுத் தியுடனே பூஜை செய்த
சாந்தநிறை சவாமிநாதக் குருக்க ளோடு
சகதர் மிணியீன்ற புதல்வ னான்
வேந்தனவன் விஸ்வநாத குருதம் பதி
வியன்மிகுந்த பவள விழா வாழி ! வாழி !

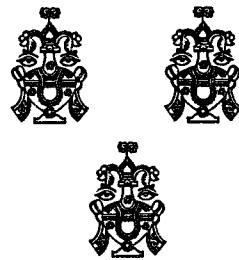
பொன்னார்ந்த நால்வேதம் கற்றுத் தேர்ந்தே
புராணைஇதி ஹாசமுப நிஷ்டம் தூக்தம்
இன்னார்ந்த வியாகரணம் நியாஸம் ஸதோத்ரம்
இலங்கிடும் ஆகமங்கள் பத்த திகள்
மன்னிடு பூ ஜாவிதானம் ஆசீர் வாதம்
மஹோத்ஸவ மந்திரங்கள் கரிஜா பாகம்
வன்னார்ந்த வடமொழியில் தேர்ந்த ஸ்வாமி
விஸ்வநா தக்குருதம் பதிகள் வாழி !

சைவமொடு செந்தமிழும் வடமொ ழியும்
சால்புறவே வளர்ந்தோங்கச் செய்த அண்ணல்
வையகத்தில் கடல் கடந்து கேஷத்தி ரங்கள்
வைதீக ஆலயக்கும் பாபி ஷேகம்
கைவண்ணக் கிரியை அர்ச் சனைகள் ஹோமம்
காசினியில் பத்தியொடு புரிந்த செம்மல்
மைவண்ணன் கண்ணனருள் பெற்ற ஸ்வாமி
விஸ்வநா தக்குருதம் பதிகள் வாழி !

அட்டகிரி முருகபதம் அஙுதி னமும்
 அணிமலர்கள் தூட்டிஅர்ச் சனைகள் செய்த
 இட்ட சித்தி பெற்ற பெரும் அந்த ணாளன்
 இனித்திடும் சாண்டில்ய கோத்தி ரத்தான்
 அட்டமா சித்தியெல்லாம் அருளால் பெற்றே
 அநேகதல பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்
 சிஷ்டசிரேஷ் டரான்நூன் மறையோன் சவாமி
 விஸ்வநா தக்குருதம் பதிகள் வாழி !

சிவாகமசி வாச்சார்ய ராஜ ராஜன்
 சிவாச்சார்ய துரந்தரர்சி வானு பூதி
 சிவாச்சார் யசக்ர வர்த்தி யென்னும்
 சிவக்கிரி யாகலா நிதியு மான
 சிவபிரதிஷ் டாசிரோன் மணிவி ருது
 சிவச்சேவா பக்தியினால் பெற்ற செம்மல்
 சிவாச்சார் யஸ்வாமி விஸ்வ நாத
 குருத்தம் பதிகள்பல் லாண்டு வாழி !

சட்டம்

விஸ்வநாதர் பெருமை விளம்புமிதே

வேதாகம மாமணி சீவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக்குருக்கள்
திருக்கோணமலை.

இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் சமூநாட்டில் முதன் முதல் இனிது நிறைவேறிய பெருஞ்சாந்திவிழா, தெட்சனை கயிலாயமென மகாமுனிவர்களால் போற்றப்படுவதும், சமய குரவர்களால் தேவாரப் பாடல்களாற் போற்றித் துதிக்கப்பட்டதுமான திருக்கோணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சக்தி பீடங்களில் தலைசிறந்து விளங்கும் அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளின் தேவஸ்தானத்தில் நிறைவேறியதாகும்.

இம்மாபெரும் சூடமுழுக்கு விழாவை இன்று பவளவிழாக் கண்டு களிக்கும், பிரதிஷ்டா சிரோன்மணி, நவாலியூர்ப் பவளமாணி, சிவாச்சாரிய துரந்தரர், கிரியா கலாநிதி, சிவானுபூதி, சிவாச்சாரிய சக்கரவர்த்தி பிரம்ம ஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள் (கொழும்பு) பிரதிஷ்டா பிரதம குருவாயிருந்து நிறைவேற்றி வைத்தார்.

பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானினும் நனி சிறந்தனவே என்றனர் சான்றோர்கள். தான் பிறந்த ஊராகிய நவாலியூருக்கும், தன்னைப் பெற்ற தாய் தந்தையருக்கும், சமூநாட்டில் மாத்திரமல்ல, தமிழும் இந்துசமயமும் தழைத்தினிதோங்கும் நாடெங்கும் தனது அறிவாற்றலால் புகழிட்டி வைத்தவர் எங்கள் குரு சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள்.

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையான்’ திருக்குறள்

அந்தனரை இருபிறப்பாளர் என்பார்கள். எந்த உயிரும் கருவுற்றுப் பிறப்பெடுக்கும் போது அந்தனர், அரசர், வைசியர், தூத்திரர் எனப் பிறப்பதில்லை. விஸ்வநாதக் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து சமயாசார முறைப்படி உபநயனச் சடங்கு நிறைவேற்றப்பட்டபின் அந்தனச் சிறுவனாகின்றான். தாய் தந்தையார் உபநயனச் சடங்கு செய்து அந்தனானாக்க, வாலிபத்தில் தர்மபத்தினி சிவாச்சாரியக் குரு ஆக்குவிக்கின்றாள்.

ஆயிரம் பிறைகண்ட சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் தனது ஞானத்தினாலும், கிரியாக் கர்மங்களினாலும் சிவாச்சாரிய சக்கரவர்த்தியாகி இன்று பவளவிழாக் கண்டு களிக்கின்றார். நவாலியூர் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் தர்மபத்தினியுடன் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்துகின்றேன்.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் என்றார் திருவள்ளுவர். திருக்கோணமலை அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயத்தின் சப்த தள இராஜகோபுரமும், அம்பிகையின் கர்ப்பக்கிரக திரிதள விமானமும் அமைப்பதற்கு அடிக்கல் நாட்டியது முதல் பெருஞ் சாந்தி விழா எனப்படும் மகா கும்பாபிஷேகத்தை நிறைவேற்றும் வரையும். கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்து கைங்கரியங்கள் எல்லாவற்றையும், தமது உடலாலும் உள்ளத்தாலும் திரிகரண சுத்தியோடு நிறைவேற்றி மகா யோகியாயிருந்து இனிது நிறைவேற்றியவர் வணக்கத்துக்குரிய ஜயா அவர்களே.

சிவாச்சாரியப் பெருமக்களை யாக வேதிகையிலிருத்தி மகா யாகங்களைச் செய்யும்போதும், மகா மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து ஜெபிக்கும் போதும், தூப் திபங்களால் பூஜைகளை நிறைவேற்றும் போதும், அர்ச்சனைகள் செய்யும் போதும் ஏகாக்கிரகச் சிந்தனையாளராயிருந்து புனித கைங்கரியங்களை நிறைவேற்றும்போதும் சித்த சுத்தியும், ஞான வெளிப்பாடும் அவரது கண்களிலும் உடலிலும் பிரகாசிப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாயிருக்கும். பக்தியும், அன்பும், அடக்கமும், பொறுமையும் சிவஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக்குருக்களிடம் சக்தி மயமாகப் பிரகாசிப்பதைப் பக்தகோடிகள் நேரில் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

பெரிது பெரிது பொறுமை பெரிது
பொறுமையோ மனத்துள் ஒடுக்கம்
மனமோ சித்தத்துள் அடக்கம்
சித்தமோ பராசக்தியின் பவித்திர நாதம்
நாதமோ சிவத்தின் விஸ்வம்
விஸ்வமோ சக்தியின் போதம்
சக்தியோ சிவத்தின் வியாபக நாதம்
வியாபக நாதமே விஸ்வநாதம்
விஸ்வநாதர் பெருமை விளம்பவுமரிதே.

வாழ்க வாழ்க விஸ்வநாத தம்பதிகள்

லேரகர சமஸ்த்த சகினோ பவந்து.

“நிலமிசை நீடுவாழ்க்”

கவாமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள்
நீரவேலி கந்தகவாயி தேவஸ்தானம்,
யாழ்ப்பாணம்.

நவாலியுர் பிரதிஷ்டா சிரோன்மணி சாமி விஸ்வநாதக்குருக்களும் அவர்தம் தருமபத்தினியாரும் பவளவிழாக் காண்பது குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் எங்குகிண்றேன். குருக்கள் அவர்கள் நம்மீது பூண்டிருந்த அபிமானத்தினை இந்த வேளையில் நினைவுகூர்வது பெருமிதந்தருவதாகும்.

சௌகாம சாத்திரங்களைக் கற்றுனர்ந்து கிரியா பாகங்களைச் செம்மையாய்ப் பயின்று அவற்றிலே துறைபோகிய சிறப்பு குருக்களுக்கு உரியது. வித்துவத் தன்மையுடன் நின்று விடாது. நடைமுறை அனுபவமும் செயல்விளக்கமும் வாய்க்கப் பெற்று. செவ்விய பாங்கிற் செயற்பட்டவர். அது காரணமாக. குருக்கள் அவர்கள் மக்களாற் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர். கும்பாபிஷேகங்கள் பலவற்றைத் திட்டமிட்டு முன்னின்று நடத்துபவர். சிவநெறியும் தெய்வ நீதியும் செழுமை பெற உழைப்பவர்.

இவ்வாறான பெருமைக்கு உரியவராகிய பிரதிஷ்டா சிரோமணி அவர்கள் நலம் பல பெற்று நிலமிசை நீடு வாழ இறையருளை வேண்டிப். பிரார்த்தித்து அவர்தம் அரும்பணிகளைப் போற்றிப் பாராட்டு முகமாக நிகழும் பவள விழா இனிது நிறைவேற வேண்டுமென நீரவேத திருமுருகனை வணங்கி வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கற்பகமாய் வாழி! வாழி!

அருட்கவி சீ. விநாசீத்தம்பி
அளவெட்டி.

திருவளரும் சிந்தாமணி விநாயகர், வேல
திகழ் அட்ட கிரிகந்தன் அருள் சுரக்கும்
தருவளரும் வளம் செழித்த நவாலி யூரில்
தவம் வளரும் முதுமறையோர் குலம்படைத்த
குருவளரும் சாமி. விஸ்வ நாதர் என்னும்
குணம் வளரும் பெயர்க்கேற்பத் தெய்வீகத்தின்
கருவளரும் குருமணியே பல்லான்(டி) அன்புக்
கலைவளரும் கற்பகமாய் வாழி வாழி

அன்பு முகம். அமுத மொழி. அறிவு தோய்ந்த
அருட்சிரிப்பு. சுருதியா கமம் திரண்டு
பொன்பெருகு குணச்சிரிப்பு. தெய்வரூபம்
பொருந்திவரு மழகு. மறைக் கிரியை யாற்றி
முன்பொலியும் மூலபரம் பொருளை நெஞ்சில்
முகந்துநறை மலரிட்டுப் பூசை யாற்றும்
இன்ப நிலை இவைசிறந்த சிவ விளக்கே.
இசைச்சாமி விஸ்வநாத மகானே வாழி

“ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான்” எனுமினிய
ஆதிமணி வாசகர்தம்
அரியமொழி தெளிவுதர. ஆரணா கமநெறியில்
ஆயபல தெய்வங்களை
யாகமொடு கும்பாபி ஷேகத்தால் பூசையால்
ஜகத்திலே வந்தமர்ந் தருள்பொழியப் பணியாற்றும்
ஞானியே குருநாதனே
கோகுலம் செழிக்க. மனு நீதிகள் செழிக்க. மெய்க்
குருகுலம் செழிக்க நீறு
குலவுபஞ் சாட்சரம். ருத்ரமணி திருமுறைகள்
குவலயமெ லாம் செழிக்க
மாகமுயர் கைலைமலை நாதனும் அம் பிகையும் அருள்
வழங்க வந் தவதரித்த
மகன். சாமி விஸ்வநாத குருவேபங் கயன்நந்தி
வரம் செழித்து வாழி வாழி.

வாழ்ந்து வழிகாட்டும் தம்பதியர்

ந. சோமஸ்கந்தக் குருக்கள்
வரதராஜ விநாயகர் கோவில்,
கொட்டாஞ்சேன.

“அந்தனர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்”

என்ற வளருவர் குறளுக்கேற்ப உதாரண புருஷராக வாழ்ந்து
கொண்டிருப்பவர் எங்கள் அண்ணன். பல ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகங்கள்,
மஹோற்சவங்கள், சங்காபிஷேகங்கள், ஆசார்ய அபிஷேகங்கள் செய்தும்
குறிப்பாக கும்பாபிஷேகம் என்றால் அது சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் ஜயாதான்
நிகழ்த்துகிறார் என்று சொல்லுமளவிற்கு மக்கள் அனைவரின் மனங்களில்
எல்லாம் நிறைந்து நிற்பவர் அண்ணன் அவர்கள்.

மேலும் எங்கள் வரதராஜ விநாயகர் ஆலயத்திலேயே வைது முறையாகச்
சென்ற வருடம் 2000ம் ஆண்டு ஜான் மாதம் 11ந் திகதி கும்பாபிஷேகம் செய்து
வைத்துள்ளார். இன்று எங்கள் கோயில் முன்னேற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும்
உரிய நேரத்தில் ஆலோசனைகள் வழங்கியும் உறுதுணையாகவும் நிற்பவர்.
இலங்கையில் மட்டுமல்லாது உலகில் சைவ மக்கள் எங்கெல்லாம் நிறைந்து
வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவருடைய உடல் நிலை சிராக இல்லாத
நாட்களிலும் “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்பதற்கிணங்க அவர்
சென்று பல கும்பாபிஷேகங்கள் நடாத்தியும், பல திருமணங்கள் நடாத்தியும்
பல்வேறு விதமான ஆன்மீக நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொள்கிறார்கள்.
இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணங்கள் என்னவெனில் அவரது ஆழந்த பக்தி.
தாம் பொறுப்பேற்றுச் செய்யும் பணிகள் சரிவர நிறைவு பெறும்வரை ஓய்வு
கொள்ளாத தன்மை, பொறுமை முதலியன. ஒவ்வொருவருடனும் பழகும் விதம்
குழந்தைகளைக் கூட மதித்து அவர்களுடனும் அவர் அளவளாவும் விதம் அவரை
எல்லோருக்கும் பிடிக்க வைக்கும் என்பதில் எதுவித சந்தேகமுமில்லை.

அன்பும், பண்பும் மற்றவர்களின் மனமறிந்து நடக்கும் இயல்பான குணமும்,
பொறுமையும் ஒருங்கே அமைந்த அண்ணனுக்கு இந்து மக்கள் இந்தப்
பவளவிழாவைச் சிறப்பாகச் செய்வதில் நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.
அத்துடன் அவர் ஒவ்வொரு விழா நடாத்துகிற போதும் அவருக்குத் துணையாக
இருந்து, அவருக்கு அசௌகரியங்கள் ஏற்படும்போது அவரைக் கவனித்து ஓர்
இல்லான் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்ற இலக்கணத்தில் வாழ்ந்து காட்டிக்
கொண்டிருக்கும் அவரது வாழ்க்கைத் துணைவியாரையும் நாங்கள்
பாராட்டத்தான் வேண்டும். சிவன் பார்வதியாக, லக்ஷ்மி நாராயணனாக
வாழ்ந்து காட்டிக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் இன்னும் பல காலங்கள் நோயற்ற
வாழ்வும், இறையருளும் பெற்று இன்னும் பல இறைதொண்டு செய்து வாழ
எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ வரதராஜ விநாயகனை வேண்டுகிறேன்.

பார் போற்ற, பரிமவித்து வாழ்க!

ராம். தேவலோகேஸ்வரக் குருக்கள்
சாரதாபீடம்,
துன்னென்டூர்.

செந்தியத் திருமுகமும் எழில் உருவும்
சேர் மங்கள மானிடத் தெய்வமாய்
சந்தரவனப்பு பரிபூரணமாய் பொழிந்திடும்
சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் என்றும்
மந்திரம் சூறி மஹா கும்பாபிஷேகம் புனைய
மருவியே அட்டகிரிக்கந்தன் அருள் சரக்க
சந்திரனை சிரம் கொண்ட சங்கரனார் நலம் நல்க!
சாந்தமுடன் “பிரதிஷ்டா சிரோமணியே” வாழி வாழி

ஒரு கோணமாய் உலகை வலம் வந்தே
ஒப்பற்ற குடமுழுக்கு பலநூறு நடாத்தியே
திரு வோன ஜன்மத்தில் திகழ் ஜனனம் செய்தே
திருமகள் மார்பனின் மங்கள குலக் குருவாகி
பெருமாளின் சிறப்புப் பூஜை வண்ணார் பண்ணையிலே புரிந்து
பெயரென இல்ல நாமம் வேங்கட நிவாஸாக்கி
தரு ணமாய் சுபநிகழ்வின் தக்க கைராசிக் குருவாகி
தாரணி புகழ் “சவானுபுதியே” வாழி வாழி

நாத மான பதின் நான்காம் திகதியுதித்தே
நல்ல ஐந்தாம் எண் நாயகனாகியே
பேதமில்லா நவாலியிரின் பெருமகனாகியே- நின்
பெயர் சொல்லுமிடமெல்லாம் ஊர்நாமம்சூறியே
வேதமோதும் அந்தணர்குழாத்தின் வேந்தனாகியே
வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட ஞான குருவாய்
மாதவமாய் நின்காலம் நாமும் வாழ்ந்தே பூரிததோம்
மங்களமாய் “சிவாசாரிய துரந்தரரே” வாழி வாழி

மறை நான்கும் மாண்புறவே கற்றுணர்ந்த வள்ளலாய்
 மங்கள எழில் ரூபம் தாங்கிய மன்னவ குருவாய்
 கறை படியா கிரியா கிரம ஜோதியாய், கலாநிதியாய்
 கருணை நிறை சைவ வைஷ்ணவ ஆகம பூஷணமாய்
 நிறை உள்ளம் கொண்ட வேதாகம கிரியா தூடாமணியாய்
 நிகரற்ற சிவாசாரிய சக்கரவர்த்தியாய் என்றும்
 பறை சாற்றும் நின் பட்டங்கள் பதக்கங்கள் நிறைந்திட
 பவள விழாவில் பரிமளித்து நின்புகழ் வாழி வாழி

ஆரியம் கூறும் அற்புத முதுமொழியாம்
 அஃது “தெய்வ மனுஷ்யரூபே” என அமைய
 பாரினில் அதை மெய்யாக்க பிரமனாய் உதித்து
 பல நாடும் பல ஊரும் சென்றே புகழ் சேர்த்து
 காரிகை இல்லாள் இணைசேர எங்கும் செல்லும்
 களிறு நிறை இலட்சிய இனிய தம்பதியாய்
 வாரிவரும் புகழோடு பவள விழாக் காணும் குருமணியே
 வளமாய் பார் போற்ற பரிமளித்து வாழி வாழி

இனிதுற வாழ்க பல்ளைண்டே !

“மது செரும் புலவர்”
இனுவையூர், வை. கா. சீற்றம்பலம்
அளவெட்டி.

பூமியோர் போற்றும் புகழ் பூத்த பேரறிஞர்
சாமி விசுவநாதைய ரே - சேம
பவளவிழாக் காணும் பரிசு நான் பாடக்
கவளமாக் கற்பகமே காப்பு

ஊரும், அவதாரமும்

திருமுறை யோதிடுங் கோயில் ஸோருபால்
திருத்தமிழ்க் கோயில்கள் கலைஞர்களோருபால்
பெருமுறை சோம சுந்தரப் புலவர்
புராணிகர் தம்பையா நல்லையா முதலோர்
குருமுறை கலைசொரணை விங்கத்தி ஸோடு
குலாவிடும் நவாவியாம் பதியில்
அருமுறை சாமி விசுவநா தையர்
அவதரித் தார் சிவ னருளத னாலே.

பூணால் அணிதல், படித்தல்
வளமுடை நவாவி நற்பதி தனிலே
வளர்ந்திடு விசுவநா தையர்
இளமையில் தமிழ் வட மொழிகள் பயின்று
இரு பிறப் பாளராம் முறையில்
உளமுற பூணால் அணிந்துமே லாகி
உயர்ந்தநற் குருக்களாயப் படியில்
அளவிலாக் கோயிற் பூசைகள் விழாக்கள்
அழகுறச் செய்தனர் அமர்ந்தே.

திருமணமும் குழந்தைப் பேறும்

பெற்றவர் சொன்ன பெருமொழிப் படியே
பிறங்குதன் குலமுறைப் பாவை
நற்றவள் தன்னை நன்மணம் புரிந்து
நாடுமெப் வில்லறைப் பயனால்
உற்றநல் லினிய உயர்ந்தபிள் ளைகளால்
உவப்புற இருந்திடுங் குருக்கள்
சுற்றமோ டுலகம் போற்றிட நின்றார்
தொடர்ந்தது குபேரனாம் புகழே.

குடமுழுக்காட்டுங் குருக்கள்

இன்றைய வுலகில் இருமறை யோடு
இனியதா மாகம மெல்லாம்
நன்கறி புலவ னாதலின் இந்த
நானில மன்றிவே றிடத்தும்
சென்று சென் றரிய கோயில்க ளைல்லாஞ்
சிறந்திடக் குட முழுக் காட்டி
குன்றெனப் பவள விழாவையுங் கண்டார்
குவலயம் வாழ்த்தவே கொழும்பில்

வாழ்க பல்லாண்டே

சாமிசேர் விசுவ நாதனாங் குருக்கள்
சத்தியத் துடன்புல னடக்கம்
திமைசேர் கோபம் பொறாமை வஞ்சகமாம்
திறனல முழுமையு மகன்று
ஓசமமாய் வாழ்க்கைத் துணையுடன் மகவாஞ்
செல்வங்கள் களித்திட விருந்து
ஏமமாம் பவள விழாவிது போல்மேல்
இனிதுற வாழ்க்கபல் ளாண்டே.

திருமணமும் குழந்தைப் பேறும்

பெற்றவர் சொன்ன பெருமொழிப் படியே
பிறங்குதன் குலமுறைப் பாவை
நற்றவள் தன்னை நன்மணம் புரிந்து
நாடுமெல் வில்லறப் பயனால்
உற்றநல் லினிய உயர்ந்தபிள் ளைகளால்
உவப்புற இருந்திடுங் குருக்கள்
சற்றமோ டுலகம் போற்றிட நின்றார்
தொடர்ந்தது குபேரனாம் புகழே.

குடமுழுக்காட்டுங் குருக்கள்

இன்றைய வுலகில் இருமறை யோடு
இனியதா மாகம மெல்லாம்
நன்கறி புலவ னாதலின் இந்த
நானில மன்றிவே றிடத்தும்
சென்று சென் றரிய கோயிலக ளைல்லாஞ்
சிறந்திடக் குட முழுக் காட்டி
குன்றெனப் பவள விழாவையுங் கண்டார்
குவலயம் வாழ்த்தவே கொழும்பில்

வாழ்க பல்லாண்டே

சாமிசேர் விசுவ நாதனாங் குருக்கள்
சத்தியத் துடன்புல னடக்கம்
திமைசேர் கோபம் பொறாமை வஞ்சகமாம்
திறனல முழுமையு மகன்று
சேமமாய் வாழ்க்கைத் துணையுடன் மகவாஞ்
செல்வங்கள் களித்திட விருந்து
ஏமமாம் பவள விழாவிது போல்மேல்
இனிதுற வாழ்கபல் லாண்டே.

ஈழுத்திருநாட்டின் தவப்புதல்வர்

“காளிதாசன்” பிரம்மஸ்ரீ லிங்கலோகநாதக் குருக்கள்
தர்மகர்த்தா, மஹா பத்ரகாளி அம்மன் தேவஸ்தானம்,
லண்டன்.

ஈழுத்திரு நாடு பெற்றெடுத்த தவப் புதல்வரும், சிவாச்சார்யார்களுள் தலைசிறந்தவரும் தனக்கெனத் தனிச் சிறப்புப் பெருமைபெற்றவரும், சமயகிரியைகளைத் திறம்பட இயற்றுபவரும், யாவருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பேசி நல்வழிப்படுத்தி வருகின்றவரும், கருமேமே கண்ணாயினர் என்றவாறு பூசனை புரிபவரும் எனது குருவும், பெருமதிப்புக்குரியவரும், சர்வதேசப் புகழ் படைத்தவருமான பிரம்மஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்களது பவளவிழா 10.06.2001 இல் கொண்டாடப்படுகிறது. இச்சப நாளின் “வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” எனும் வள்ளுவர் வாக்குக்கமைய அவர்கள் விரும்பிய நற்பேறுகள் பெற்று வாழ வேண்டும். இன்றுபோல் என்றும் மகிழ்வினும் நோயற்ற வாழ்வுடனும் வாழ்ந்து யாவர்க்கும் நல்வழி புகட்டிச் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கி சைவ சமய கலாசார வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாயும் முன்மாதிரியாகவும் இருந்து புகழ்பெற்று மினிர எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீமேருபுரம் மஹாபத்திரகாளி அம்பாளின் திருவருள் துணைநிற்க. அகிலசடாக்ஷர பிரபஞ்ச உற்பத்தி நிமிர்தானாம் தாஸ்யாமி என்று பணிவன்புடன் கூடிய பிரார்த்தனைக்குள்ளாகி வாழ்த்துக்களைச் சமரப்பித்து மனநிறைவு பெறுகிறேன்.

-குபமஸ்து -

முன்மாதிரியான முதஹி ஞர்

தேசபந்து வி. ரி. வி. தெய்வநாயகம்பிள்ளை
தர்மகர்த்தா,
ஜிந்துப்பிட்டி ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணிய கவாமி கோவில்.

நவாலியூர் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்களை அறியாதவர் யாரும் இல்லை.
அவர் ஆலயக் கிரியைகளைச் செய்வதே அலாதி!

எமது ஆலயத்தில் 1978 ஆம் 1996 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மகா கும்பாபிஷேகங்களை வெகு சிறப்பாகச் செய்து பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். இங்கு முக்கியமான மகோற்சவங்களையும் செய்து கொடுப்பது வழமையாகும். கொழும்பிலுள்ள இதர ஆலயங்களிலும் மகாகும்பாபிஷேகம், மகோற்சவம் என்பவைகளைச் செய்து கொடுப்பார். கன்டா, மலேசியா, லண்டன், அவுஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், இந்தியா முதலான இடங்களிலும் மகாகும்பாபிஷேகத்தை நடத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவரது பாரியாரும் பிள்ளைகளும் கூட இருந்து இவரது கிரியைகளுக்கு உதவுவது வழக்கம். ஆலயங்களில் கிரியைகளைச் செய்யும் பொழுது அங்குள்ள குருக்களையும் ஈடுபடுத்திக் கொள்வது விஷேட அம்சமாகும்.

எமது ஆலய அறங்காவலர்கள் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்களின் சேவையை எப்பொழுதும் வரவேற்பது வழக்கம். குறித்த நேரத்திற்கு முன்பாக வந்து ஆலயக் கிரியைகளைச் செய்து முடித்து ஆறுதலாகவே செல்லும் வழக்கம் மற்றைய குருமார்களுக்கும் முன்மாதிரியானதாகும்.

எழுபத்தெட்டாம் ஆண்டில் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் காணும் பவள விழா மிகவும் சிறப்பாக நடக்க வேண்டும் என்று நமது ஜிந்துப்பிட்டி முருகப்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றோம்.

பக்தி நிறைந்த உத்தமர்

த. சுப்பிரமணியம்
தலைவர், தர்மகர்த்தா சபை,
நவாலி அட்டகிரி கந்தசாமி கோவில்.

துரணியில் தனக்கென ஒரு இடத்தை இறைவன்பால் கொண்ட கருணைச் செயலால் அமைத்துக் கொண்ட எங்கள் நவாலியூரின் சிறப்புக்கு வழிவகுத்த குருநாதன் பிரம்மஸீ சாமி. விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள் தனது 75 வது வயதில் நவாலி அட்டகிரிக் கந்தனின் மகாகும்பாபிஷேகத்தை பிரயாண கண்டமான காலத்தில் வந்து சிறப்பாக நடாத்தி வைத்தவர். தனது குலதெய்வமாகிய முருகப்பெருமானின் கும்பாபிஷேக விழாவைச் செய்து வைத்த பெருமகனாரின் 75வது வயது பூர்த்தியை முன்னிட்டு நடத்த இருக்கும் பவள விழாவிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் எமது தேவஸ்தானம் பெருமையைப்படுகின்றது. அட்டகிரி கந்தசாமியார் அவரின் குலதெய்வம். அந்த முருகன் திருவருளால் வேதாகமங்களில் சிறந்த அறிவு. ஆற்றல், அனுபவம் பெற்று சிவாசார்ய வரிசையில் புகழ் பூத்தவராகத் திகழ்கின்றார். தனது இளம் பிராயத்தில் திருச்செந்தூர் முருகன் சந்திதியில் சௌளகர்மாவைச் செய்த பெருமைக்குரியவர். சீதாராமசாஸ்திரிகளின் மாணவரும் வண்ணை ஸீவங்கடேச வரதராஜபெருமான் கோவில் ஆதீனகுரு இராமசாமி குருக்களினால் சிவாச்சார்ய அபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டார். பின் சுழிபுரம், பறாய் வேதாரணிஸ்வரக் குருக்கள் புதலவி வாலாம்பிகை அம்மாவை தனது 17வது வயதில் இந்திய முறைப்படி விவாகத்தைச் சிறப்பாக நடாத்திய பெருமை வாய்ந்தவர். இவர் செய்து வரும் கும்பாபிஷேகம், உற்சவங்களில் கிரியைகளைத் தரிசிக்கும் புகழ் பூத்த துணைவியைப் பெற்றவர். இவரது சாலச்சிறப்பை உலக சைவமக்களும், நவாலி வாழ் அட்டகிரி கந்தசாமி கோயில் பரிபாலன சபையினரும், சைவப்பெருமக்களும் தமது பரிபூரணமான சந்தோஷத்தை அவர் பாதமலர்களில் சமர்ப்பணம் செய்கிறார்கள்.

சுபம்

ஆயிரம் பிறை கண்ட அந்தனாளர்

சந்திரா செல்வக்கணபதி
தலைவர்,
மயிலாடுதுறை நகர் மன்றம், தமிழ்நாடு

வறுமை நோய்க்கு வளைந்துகொடாது. அன்னிய மதத்தார் படையெடுப்புக்களின் போது தீரத்துடன் செயற்பட்டு. சிவாலயங்களையும், சைவத் திருமேனிகளையும் தம் உயிரினும் மேலானவைகளாகக் கருதி, பாதுகாத்து. உபகரித்த வணக்கத்துக்கு உரியவர்கள் சிவாச்சாரியப் பெருமக்கள்.

ஆயிரம் பிறை கண்ட சிவாச்சாரிய குலபூஷணம் நவாலியூர் பிரம்மஸ்ரீ விசுவநாதக் குருக்கள் அவர்களின் 75ஆவது ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி உலகெங்கும் உள்ள சைவப்பெருமக்கள் அன்னாரின் பவள விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாட இருப்பது அளவற்ற மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

பதினெந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என் கணவர் பேராசிரியர் டாக்டர் திரு. இரா. செல்வக்கணபதி அவர்களுடன் காரைநகர் ஸமத்துச் சிதம்பரம் மாணிக்கவாசகர் மன்ற வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்திருந்த போது. ஸமத்துச் சிவாச்சாரியப் பெருமக்களின் பக்தியையும், பண்பாட்டையும், விருந்தோம்பும் உயர் பண்பையும் கண்டு நான் நெகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

பவள விழாக் காணும் சிவாச்சாரியப் பெருமகனாரை வாழ்த்த எனக்கு வயதில்லை என்றாலும், வணங்கி மகிழ்கிறேன். என் குடும்பத்தின் சார்பிலும், இரண்டு இலட்சத்துக்கும் கூடுதலான மயிலாடுதுறை மக்கள் சார்பிலும், ஜயா அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும் வணக்கங்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பவள விழாச் சிறக்கவும், ஜயா அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்திருந்து. சைவப் பணியாற்றி உயரவும், சிவனருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

எங்கள் குருநாதர் வாழியவே !

வி. விவங்கடசுப்பிரமணி குருக்கள்
கமலவதனி, ஜனா கிருஷ்ண, ஜெகன்யது
பாரிஸ்.

வி. பிரபாகரசுர்மா,
கஜாதா
லண்டன்.

அன்பொளி மினிரக கண்டோம் !
அருளோளி ஓளிரக கண்டோம் !
பண்பொளி படரக கண்டோம் !
பணிவொளி கமழக கண்டோம் !
இன்பொளி வீசக கண்டோம் !
இனிய ஞான குரு தந்தை வாழ்வில் !
தென்மொழி வடமொழி போற்றும்
எங்கள் பிரதிஷ்டா சிரோமனி வாழி !

செந்தமிழ் தாயின் சீரைச
சிறப்புறக காக்கும் வீரர் !
நந்தமிழ்ச் சமய மேன்மை
நலமுற வளர்க்கும் தொண்டர் !
அந்தமிழ் வடமொழி நூல்கள் கூறும்
அறமெல்லாம் பெற்ற செம்மல்
செந்நெறி போற்றும் எங்கள்
வேதாகம கிரியாகலா ஜோதி வாழி !

பொன்னணி மாலை தன்னில்
பொலிந்திடும் வைரம் என்போம் !
தன்னலம் கருதாதிங்கே வேதநெறி
தந்தார் என்போம் !
தன்னிரு கண்கள் போலே
தன்னினம் காத்தார் என்போம் !
வடமொழி தென்மொழிச் சுவையை
நல்கும் சவானு பூதிச் செம்மலே வாழி !

வினையிடும் துயரம் இன்றே
 வேந்தன் சாய! நாட்டில்
 அனைவரும் ஒன்று பட்டே
 அமைதியாய் வாழி! இங்கு
 மனிதரும் புனித ராகி
 மாண்பினை மேவ! நாளும்
 பணி செய்யும் பண்பைப் பெற்ற
 வேதாகம கிரியா தூடாமணி வாழி!

சீர் தரும் ஈசன் தாளைச்
 சேர்ந்தவர்க்கில்லைத் துண்பம்!
 பேர்தரும் அடியார் தொண்டைப்
 பேணுதல் வாழ்வின் இன்பம் !
 போர் உறும் உள்ளாம் தன்னில்
 பொய்களை முழுதும் போக்கும்
 சேர்புகழ் வானைர் எங்கள்
 வேதாகம கிரியா பூஷணம் வாழி !

தவநெறி இனிதே பூத்தால்,
 தவறுகள் நம்மை நாடா!
 பவநெறி முற்றும் மாய்ந்தால்,
 பயமெனும் சொல்லேதோன்றா!
 சுவைநெறி விளக்கம் ஊட்டி,
 சுடர்மிகு அறிவை ஏற்றி,
 சிவநெறி போற்றும் எங்கள்
 சிவாச்சார்ய துரந்தரர் வாழி !

பொழிந்திடும் மழையாய்! இன்பம்
 புலர்ந்திடும் பொழுதாய்! வாய்மை
 மொழிந்திடும் குறளாய்ஸ நன்மை
 முழங்கிடும் அரசாய்! மண்ணை
 விழித்திடச் செய்யும் காலை
 விரிக்குதிர் வடிவாய்ஸ வாழ்க்க
 செழித்திடச் செய்யும் எங்கள்
 சிவபூஜைச் செம்மல் வாழி!

வீரிய தமிழர் கூடி
 விமலனார் கோயில் காண்க
 வாரியார் வந்த போது
 வாய் மொழிந் தளித்த வாக்காம்!
 கூரிய மதியைப் பெற்றுக்
 குறைகளைத் தீர்க்கும் நல்லார்!
 சிரிய கடமை யாற்றும்
 சிவாச்சார்ய சக்கரவர்த்தி வாழி!

மது நலம் வாய்க்கும் என்றால்
 மயக்கமே மிஞ்சும் ஜயா!
 பொது நலம் பாடும் நெஞ்சில்
 புகழ்நலம் கமமும் ஜயா!
 புது நலம் பொங்கச் செய்தால்
 புவிநலம் ஓங்கும் ஜயா!
 எது நலம் என்றே காட்டும்
 பூஜா சமுத்திரக் குருவே வாழி!

திருமுறை நூல்கள் வாழி!
 தீந்தமிழ் அடியார் வாழி!
 அருமறை பாக்கள் தம்மில்
 ஆழ்ந்திடும் மேலோர் வாழி!
 இருவுரு மேனி கொண்ட
 சசனைச் சார்ந்தோர் வாழி!
 திருநடம் புரியும் கூத்தன்
 அருள் பெற்றுத் திகழ்ந்து வாழி !

தொட்டதெல்லாம் பொன்னாக்கும் திருக்கரங்கள்

ஆ. அம்பலவி முருகன், மு. சுந்தரலிங்கம்
ஆதின கர்த்தாக்கள், காரைநகர் சிவன் கோயில் (ஸழத்துச் சிதம்பரம்)

எமது பெருவணக்கத்திற்குரிய குருக்கள் ஜயா அவர்கட்கு பவளவிழா கொண்டாடப்படுவதையிட்டு நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

“அந்தனர் என்போர் அறவோர் மற்றெல்வுயிர்க்கும் செந்தன்மை பூண்டொழுகலான்”

என்ற வள்ளுவர் சூற்றிற்கு அமைய சூருமணி அவர்கள் வாழ்ந்து வருபவர். சிவபிரானது தோற்றப் பொலிவும் தாமரை போன்ற முகமும் யாவரையும் வசீகரித்து ஆற்றுப்படுத்தும் கண்களும் சிவாச்சார்ய லக்ஷணங்களும் மிகுந்த குருக்கள் அவர்கள் கிரியைகள் ஆற்றும்போது சிறந்த உச்சரிப்புடன் மந்திரங்களை ஒலித்து பக்தியுடன் கிரியைகளை இயற்றி மக்களைப் பக்திவெள்ளத்தில் கட்டுப்படுத்தி இறைவன் பால் ஒன்றச் செய்யும் சிறப்புக் கொண்டவர்.

எமது தேவஸ்தானத்தில் 1970ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மஹாகும்பாபிஷேகத்தில் ஆலய பிரதம குருக்கள் சிவழூரீ மங்களேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து சர்வபோதகாசாரியராகக் கும்பாபிஷேகத்தை வழிநடத்திச் சிறப்பாக நிறைவேற்றியவர் பவளவிழாக் காணும் பெருந்தகை. 1998ம் வருடம் நடைபெற்ற மஹா கும்பாபிஷேகத்தினை தாய் நாட்டிலிருந்து கலந்து கொண்ட சிவாச்சார்யார்களுடன் இங்குள்ள சிவாச்சார்யர்களையும் இணைத்து பிரதான சூருவாக விளங்கி சிறப்புற நிறைவேற்றித்தந்தவர்.

குருக்கள் ஜயா அவர்கள் ‘தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும்’ அவருடைய திருக்கரங்களிற்கு அவ்விதமான அருட்சக்தியுண்டு. தர்மத்தின்படி ஆசார சிலராகவும் தன்னை நிறைந்தவராகவும் யாவர்க்கும் உதவுகின்ற ஈகை உள்ளம் கொண்டவராகவும் வாழ்ந்து வருபவர் குருக்கள் ஜயா.

எமது சைவ பாரம்பரியத்தை உலகெங்கும் சிறப்பாக மினிரச் செய்து வருபவர். குருபாரம்பரியத்தில் பழைய தலைமுறையினரின் வாரிசுகளில் ஒருவராக விளங்குபவர்.

சிவனும் உமையும் போல குருக்கள் ஜயாவும் அம்மாவும் நீடுழி காலம் வாழ்ந்து சதாபிஷேகம் காணவேண்டும். ஜயாவினுடைய பவள விழா சிறப்பாக நிகழ வேண்டும் - சைவ உலகம் பெருமையடைய வேண்டும்.

குருக்கள் ஜயா தம்பதிகள் இன்னும் பஸ்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து சைவ உலகத்தை வழிநடத்த வேண்டும் என பிரார்த்தித்து - வாழ்த்துகின்றோம். குருக்கள் ஜயா தம்பதிகளை வணங்குகின்றோம்.

ஸ்ரீ சௌந்தராம்பிகா சமேத ஸ்ரீ சுந்தரேஸ்வர சவாமியினுடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுது அமைகின்றோம்.

‘வாழ்க அந்தனர்’

‘மேன்மை கொள் வைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்’

அறவழி கண்ட அந்தனர்

பரிபாலன சபை
இந்துக்கோயில் தேவஸ்தானம்,
நிச்மண்ட ஹில், கனடா.

வெண்பா

வேதமுனி வகுத்து நெறிமுறை கொண்டொழுகியே
புதலத்தின் பெருமைக்குருவாய் - விஸ்வநாதன்
கோடி புண்ணியம், கோபுர தரிசனத்தை இங்கு
தந்தாரே இந்து தர்மம் தழைக்க.

நீராறும் கடலசூழி இலங்கைத் திவதனில்
காரார் கனத்த மழையுடனே கடமை தோறும்
யாழிப்பாண நகரும் அதில் சிறந்த நவாலியுரும்
நிததிலக வாசனைபோல் வந்துதித்த விஸ்வநாதக் குரு
பாரம்பரியமாங் குருக்கள் எனும் கோத்திர வழியில்
மரியாதையைக் காத்தவராகி பலகாலும் தொண்டே புரிந்து
மலரில் நல்ல பணிவிடை செய்து பிரதம குருவாகி
பெருமை மிக்கதாம் பெருமாள் கோவிலில் ஊன்றியே
சமுத்தின் இணையற்ற ஏழில்மிகு கோவில்களில்
கும்பாபிஷேகந் தன்னைக்குறைவுறா நடாத்தியும்
உலகினில் இந்து தர்மம் கொழிக்கும் பதிகள்தோறும்
மாண்புறு மலேசியா, சீர் பெறு சிங்கப்பூர்
அன்புறு அவுஸ்திரேலியா, இன்புறு கனடா தன்னிலும்
தலைமைதாங்கியே கும்பாபிஷேகங்கள் இனிது நடாத்தியும்
உலகினில் பெரும்புகழ் பெற்றிடும் வித்தகராம் அவர்தம்
நன்றிக்கடனாய் நற்பல்கலைக் கழகங்கள்
அறவழி ஒழுகும் அளவற்ற ஆதினங்கள்
இணையற்றே இயங்கிவரும் இந்துமத பீடங்கள்
யாவும் அவர்க்கு அள்ளியே தந்தன பட்டங்கள்
பிரதிஷ்டா பூஷணமும் பிரதிஷ்டா சிரோஞ்மணியும்
சிவாகம கிரியா கிரமஜோதி கிரியா துரந்தனர் அவற்றில் சிலவாம்

தமிழ்நாட்டுப் பேரரிஞர் உலக இலக்கிய வள்ளல் கி. வ.
ஜெகநாதனும் தூட்டினார் பெரும் பட்டம் தானே.
சமுத்து முகத்துவாரத்தில் பொவிவுடனே மினிரும்
அருணாசலல்ஸ்கரசுவாமி கும்பாபிஷேகத்தில் மேலும்
வேதாகம ஞான கிரியா கலாந்தியையும் பெற்று
பெரும் புகழ் கொண்ட பெரும் தொண்டராகி
ஞாலத்தின் நடமாடும் பல்கலைக் கழகமானீர் குருவே.

வாழ்த்து

பெருவழி ஏகி பெரும் தொண்டாற்றி
அறவழி கண்ட அந்தனர்க் குருவாய்
நிறைகுடம் வார்த்து நெடுவழி திறந்து
கனடா வாழி இந்துக்கள் கண்டிட
குருவாய் நின்ற அருளே வாழ்க.

சுபம்

கோடி பெறும்

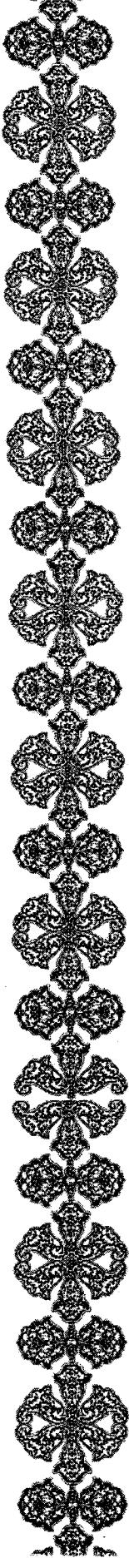
த. ஈஸ்வரன்
தலைவர், சின்மயா மிஷன்.

சிவந்த மேனி, வெள்ளிப் பனித்தலை, விசாலமான நெற்றியில் திருநீறு, புருவங்களின் மத்தியில் சந்தனமும் குங்குமமும் கலந்து பளிச்சிடும் திலகம், சிரித்த முகம், அன்பு தவழும் பார்வை, மார்பில் முப்புரி நூல், கண்டவுடன் வணங்கத் தோன்றும் மேனி, பூஜையில் அமர்ந்தவுடன் “சுக்லாம் பரதரம்” என்று கனிந்து மந்திரம் பொழியும் குரல். தன்னைச் சிறுமைப் படுத்தியவர்களையும் மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் தங்க மனம். வேதங்களையும் மந்திரங்களையும் தன்னுள் தாங்கி வித்தகராக, பாண்டித்தியம் பெற்றவராக பல நூறு கும்பாபிஷேகங்கள் செய்தவராக இருந்தபோதிலும் எல்லாரையும் மதிக்கின்ற மாண்பு. இதுதான் பவளவிழாக் காணும் சிவபூரீ விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள்.

ரம்பொடை ஆஞ்சநேயர் கோயிலுக்கு உத்தாபன பூஜை செய்து ஆரம்பித்து வைத்தார்கள் “தடையேதும் வராது அனுமன் ஆணையுண்டு, வேலைகளை ஆரம்பியுங்கள்” என்று ஆசி தந்தார்கள். நாள் பார்த்து, நேரம் பார்த்து விக்கினங்கள் வராது காத்து கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தித் தந்த பெருமானுக்கு சின்மயா மிஷன் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இன்றைய நல் நாளில் ஆசிபெறப் பாதம் பணிகின்றேன்.

“கோடி கொடுத்தும் கூடிப் பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுதல் கோடி பெறும்”.

Prathisda Sironmani

Dr. S. Sritharan

*Trustee of the Sri Rajarajeswary Amman Temple.
Chairman of the Federation of Hindu (Saiva) Temples, UK.*

We are pleased to hear that you are planning to hold a ceremony to celebrate the 75th birthday of PRATHISDA SIRONMANI NAVALIYUR SAMI. VISWANATHAK KURUKKAL on the 10th of June 2001.

PRATHISDA SIRONMANI NAVALIYUR SAMI. VISWANATHAK KURUKKAL is a well known and well respected figure in Sri Lanka and also among the Tamil speaking community all over the world. He is a man of great wisdom and a sound knowledge of Saivism. He has travelled and has performed Kumbabishekam in temples in Germany, Canada, Australia and England. Through his years of untiring work for Hinduism he has made a great contribution towards the Hindu religion and, in particular, Saivism throughout the world.

He performed Kumbabishekam at our SRI RAJARAJESWARY AMMAN TEMPLE, ENGLAND on the 5th of May 1999. During his stay with us in England we found him to be both pleasant and gracious and he worked very hard to make the ceremony a success. It was a great occasion and the devotees were delighted to see him perform the ceremony in an immaculate and spectacular fashion which raised the spirit of the function far beyond our expectations.

On behalf of the Sri Rajarajeswary Amman Temple and the Federation of Saiva Temples in the UK, I wish to extend our gratitude, warmest congratulations and best wishes for a very successful 75th Birthday Celebrations.

I would also like to take this opportunity to congratulate the organising committee, in particular Mr. K. K. Subramaniam, and Kambavarithi. E. Jeyaraj for their hard work and dedication in organising such a wonderful celebration for a most worthy person.

May the almighty Sri Rajarajeswary Amman shower her blessing upon PRATHISDA SIRONMANI NAVALIYUR SAMI. VISWANATHAK KURUKKAL so that he continue to serve our religion and community for many more years to come.

ஆக்கம்

அந்தணர்களுக்குரை நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள்

ஸ்ரீ ஐயப்பதாஸ சாம்பசிவ சிவாச்சாரியர் J. P.
பீடாதிபதி, சாவதேச இந்துமத குருபீடும்

ஐன்மனோ ப்ராம்மனோ ஞேய: ஸம்ஸ்காரர:
த்விஜு.ச்யதே!
விப்ரத்வம் வித்யயா சாபி : ச்ரோத்திரிய

உச்யதே!!

பிறப்பால் பிராமணர், ஸம்ஸ்காரங்களால் “த்விஜுன்” எனப்படுகிறார். ‘விப்ர’ என்பது வித்தையால் உண்டாகிறது. இம்முன்றும் சேர்ந்தால் ‘ச்ரோத்திரியன்’ எனப்படுகிறார்.

ப்ராமண, கஷத்ரிய, வைவஸ்ய என்பவர்கள் ‘த்விஜுர்’ எனப்படுவர். த்வி+ஜுனம் : இரு பிறப்பாளர் என்பது பொருள். இம்முன்று வருணத்தாரும் தாய் தந்தையிடம் உண்டாகும் போது ஒரு பிறப்பையும், கர்ப்பாதாளம் முதலான 40 ஸம்ஸ்காரங்களால் இரண்டாவது பிறப்பையும் பெறுகின்றனர். தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தபடியே இருக்க இயற்கைஅய இடம் தருவதில்லை. செயற்கையில் சில மாறுதல்களுடன் சேர்ந்தால்தான் இயற்கையும் பரிமளிக்கிறது. ‘சேதன்’ வஸ்துக்களில் மந்திராலில்லை, ‘அசேதனமான்’ ஜட வஸ்த்துக்களிலும் இதைக் காணலாம்.

காங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தங்கமோ, வைரமோ கடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட முத்தோ, பவளமோ அப்படியே யயன்படுவதில்லை. அதன் மீதுள்ள அழுக்குகளை, கடசல் பிடித்து மெருகுபடுத்தினால்தான் அது பள பளவென்று பிரகாசிக்கும், கூடவே அழகையும் தரும்.

அதேபோல் மனிதன் பிறக்கும்போது தனக்குக் காரணமாகவிருந்த “பீஜதோஷம்”, தான் தங்கியிருந்த “கர்ப்பதோஷம்” முதலியவைகளுடன் பிறக்கிறான்.

தோஷங்களை அகற்றும் உபாயங்கள் பலவகை. சிலவற்றை ஜலத்தினால் நீக்கலாம், சிலவற்றை மண்ணினால் போக்கலாம், இவ்வாறு பல சுத்தி சாதனங்கள் உண்டு.

முன்கூறிய பீஜ, கர்ப்ப தோஷம் நீக்க வேதம் கூறிய கர்மாக்களால்தான் முடியும்.

உட்லில் உள்ள அழுக்கை ஜலத்தினால் அகற்றுகிறோம். மனதில் உள்ள மலங்களையும், ஜீவனிடமுள்ள அலித்யா மலத்தையும் போக்குவது எப்படி? காமம், க்ரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாத்ஸர்யம் இவைகளே மனத்திலுமின்னள் மலம். மீண்டும் மீண்டும் உடல் எடுத்து மரணிக்கக் காரணமான கர்மவாஸனையே ஜீவனின் மலம். இந்த மலங்களோ இவைகளுக்கு இருப்பிடமான மனமோ, ஜீவனோ நமது கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆனால் ஆவைகளை அறிகிறோம்.

கண்ணுக்குப் புலப்படாத விஷயங்களை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுவது வேதம். அதன் கருத்தை விளக்கிக் காட்ட மஹரிஷிகள் ஸுத்ரம் எழுதினார்கள். அந்த ஸுத்ரத்தில் மனோமலம், ஜீவமலம், அகல நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களையும் ஆதமகுணங்கள் எட்டையும் மஹரிஷிகள் கூறியுள்ளனர்.

இந்த நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களும் இறைவனை ஆராதிக்கும் பூஜையாகும். ஸ்வர்க்கமோ, வைகுண்டமோ, கைலாஸமோ, ப்ரும்மலோகமோ, முடிவில் முத்திரையோ பெற இவை சிறந்த சாதனங்களாகப் போற்றப்படுவது.

“ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய வித்திப் விந்ததி மாவை : (பக்தை)

தன் கர்மாவினால் பகவானை அர்ச்சிக்கும் மனிதன் வித்தி அடைகிறான் என்று கீதையில் பகவான் கிருஷ்ண பரமாத்மா கூறியுள்ளார்.

அந்தனை குலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களும் அவசியம் செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், அந்தனர்களுக்கு உபநயம் ஆனதும் “பர்மோபதேஷம்” இடம் பெறும்.

அவரது வலது காதிலே குருவான தந்தை பிரணவ மந்திரத்தோடு கூட “காயத்ரி” மந்திரத்தையும் உபதேசிக்கிறார்.

அன்றமுதல் சந்யாவந்தனம், சமிதாதானம் போன்றவற்றை அனுஷ்டித்து வேதபாடங்களை சற்குருவிடம் கற்று அன்பு, பணிவு, பொறுமை, பரிவு, தியாக சிந்தை கொண்டவாகவும், தினம்தினம் அறிந்தும், அறியாமலும் செய்கின்ற பாபங்களை அன்றே விலக்கும் சக்தியைப் பெறுவன் பிராமணன்.

இரவிலே செய்த பாவம் காலைச் சந்தியா வந்தனத்தாலும், காலையிலே செய்கின்ற பாவங்கள் மாத்யான்னிக சந்தியாவந்தனத்தாலும், பகலில் செய்கின்ற பாவங்கள் மாலையில் செய்கின்ற சந்தியாவந்தனத்தாலும் அற்றுப் போகிறது என வேதம் குறிப்பிட்டுள்ளது!

நாற்பது சம்ஸ்காரங்கள்

1. கர்ப்பாதானம்

ஒரு மரம் நல்ல பழத்தை அளிக்க வேண்டு மானால் நல்ல விதையைத் தெரிவு செய்து நல்ல நிலத்தில் நல்ல காலத்தில் விதைக்க வேண்டும். இதையே ‘பருவத்தே பயிர் செய்’ என்பர். சாதாரண செடி – கொடிகளுக்கே இந்த நியமம் தேவைப்படுமானால் ஆற்றிவு படைத்த ஒரு மனிதனைப் பிறப்பிக்க எவ்வளவு நியமம் வேண்டும்?

நல்ல பிள்ளை உண்டாகி குழந்தையும் பெற்றோரும் நன்மைபெற சில விதிகளைக் கூறுகிறது சாஸ்தரம். முதலாவது ஸம்ஸ்காரமான ‘கர்ப்பாதானம்’ என்னும் கிரியையை முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

2. பும்ஸவனம்

கர்ப்பமுண்டாகி 2, 3 அல்லது 4வது மாதத்தில் பும்ஸவனம் என்ற ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். முதற் குழந்தை ஆண் குழந்தையாகத் தந்தை பெயர் சொல்லும் வாரிசாகப் பிறக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்படுவது பும்ஸவனம் எனும் ஸம்ஸ்காரம்.

வேது அல்லது 8வது மாதத்தில் செய்யப்படுவது ஸீமந்தோன்நயனம் (சீமந்தும் – வளைகாப்பு – பூச்சுட்டல் என அழைப்பர்) பும்ஸவனம் – சீமந்தன் இரண்டுமே பிறக்கும் குழந்தையின் நலம் வேண்டிச் செய்யப்படுவது.

தற்காலத்தில் 2, 3, 4வது மாதத்தில் செய்ய வேண்டிய பும்ஸவனத்தை 8வது மாதத்தில் ஸீமந்தத்தோடு செய்கின்றனர்.

3. ஸீமந்தோன்நயனம்

கர்ப்பமுண்டாகி வேது அல்லது 8வது மாதத்தில் பெண் ஸீட்டாரினால் கர்ப்பமான பெண்ணுக்குச் செய்யும் மங்களச் சடங்கு ஸீமந்தோன்நயனம்.

கர்ப்பமான பெண்ணை மலர்களால் அலங்காரம் செய்து பன்றிமுள், தெற்பை, அத்திக் கொப்பு இலைகளால் பெண்ணின் தலைமுடியை வகுந்து பிரிக்கும் கிரியை ஸீமந்தோன்நயனம் எனப்படும். (உச்சி வகுந்தெடுத்தல்)

4. ஜாதகர்மா

குழந்தை பிறந்தவுடன் செய்யப்படும் 'ஜாதகர்மா' என்பது நல்ல பல்ளைக் கொடுக்கும். மேலும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தவுடன் பிதுர்கடன் அகலும் என்பது சாஸ்த்திரம்.

பேரனோ அல்லது பூட்டனோ இறந்திருந்தால், அந்தக் குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் அவர்களது ஆத்மா ஓடிவரும் என்பது ஜதீகம்.

எனவே பிதுர்களுக்குச் செய்யும் தானங்கள் முதலியவற்றைத் தந்தையானவன் ஸ்நானம் செய்து முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

5. நாமகரணம்

பிறந்த குழந்தைக்கு நல்ல நேரத்தில் அவனது நஷ்டத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான பெயரைச் சூட்டுவது நாமகரணம் எனப்படும். தனது தந்தை வழிப் பெயரையோ, அல்லது குல தெய்வத்தின் பெயரையோ முறைப்படி சூட்டி குழந்தையின் வலது காதிலே பதினொருமுறை பெயரைக்கூறி அழைப்பர். இதுவே நாமகரணம் எனப்படும்.

6. ஸம்ஸ்காரம் அன்னப்ராசனம்

குழந்தை பிறந்து ஆறாவது மாதத்தில் செய்ய வேண்டியது. வேதம் ஒதி விதிப்படி குழந்தைக்கு அன்னம் ஊட்டும் கிரியை அன்னப்ராசனம் எனப்படும்.

இதனை சோறு தீத்துதல் - பால் பருக்குதல் என்றும் கூறுவர். தாப் மாமன் மழியில் குழந்தையை வைத்து அன்னப்ராசனம் செய்யும் முறையும் சிலரிடம் உண்டு.

7. ஸம்ஸ்காரம் சௌளம்

சௌளம் என்பது 'குடுமி' வைத்துக் கொள்ளல். தற்காலத்தில் நாகரிகம் காரணமாக சிறுவயதில் குடுமி வைப்பதில்லை. பெரியவனான பின்பே 'குடுமி' வைப்பது வழக்கமாகி விட்டது.

வேத மந்திரங்களைக் கூறி அக்னியில் ஹோமம் செய்து நாந்தை சிரார்த்தம் செய்து பிதுர்களைப் பூஜித்துச் செய்யும் கர்மா சௌளம் எனப்படும். இந்தக் கர்மாவின் போது உப்பு, புளிப்பு, உறைப்பு இல்லாத ஆகாத்தை உண்ணக் கொடுப்பர்.

8. ஸம்ஸ்காரம் உபநயனம்

பிராம்மணாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதி முக்கியமான கர்மா உபநயனம். அன்றுமுதல் அவன் இன்னுமொரு பிறப்பு எடுக்கிறான். எனவேதான் இரு பிறப்பாளர் அந்தணர் என்பார்.

அன்றைய தினமே அவனுக்கு பிரமோபதேசம் நடைபெறுகிறது. அதுமுதல் அவனுக்குப் பல கட்டுப் பாடுகள் சந்தியாவந்தனம், சமிதாதானம், காயத்திரி ஜபம் போன்ற நியமங்களை விதிப்படி கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 'பவதி பிசுஷாந்தேஹி' என யாஸகம் செய்து வாழ வேண்டும் என்பது நியதி.

வேத வரதங்கள் நான்கு

9. ப்ரஜாபத்ய காண்டரிவிதரப்பணம்
10. சோமாய காண்ட ரிஷி தர்ப்பணம்
11. அக்னயே காண்ட ரிஷி தர்ப்பணம்
12. வைவஸ்வதேவ காண்ட ரிஷி தர்ப்பணம்.

13. சமாவர்த்தனம்

விவாகத்திற்கு முன் நடாத்தப்படும் கர்மா இது. சந்தியாவந்தனம் செய்து, சமிதாதானம் செய்து பின்னர் நடைபெறும் கர்மா சமாவர்த்தனம்.

மாணவன் விதிப்படி ஹோமம் செய்து பரம்மச்சரிய ஆஸ்ரமத்தில் செய்ய வேண்டிய நியமங்களைச் செய்து முடித்து க்ரஹாஸ்ரமத்திற்குச் செல்லுதல் சமாவர்த்தனம் என்னும் கிரியையோடு நடைபெறும்.

14. ஸம்ஸ்காரம் விவாகம்

தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடாத்துவதற்கு கணவனையும் - மனைவியையும் இணைத்துக் கொள்ளும் கர்மா விவாஹம்.

வி+வாஹம் : சிறப்பாக வஹிப்பது உத்வாஹ : உத்த+ வாஹ : உன்னதமாக வஹிப்பது என்பது பொருள். திருமணம், கல்யாணம், கண்ணிகாதானம், பாணிக்கிரகணம் என விவாகம் பேசப்படுகிறது. இல்லறமே நல்லறம்.

பஞ்ச மஹா யக்ஞங்கள்

15. தேவ யக்ஞம்
16. பித்ரு யக்ஞம்
17. மனுஷ்ய யக்ஞம்
18. பூத யக்ஞம்
19. ப்ரம்ம யக்ஞம்

ஏழு பாக யக்ஞங்கள்

20. அஷ்டகா பாக யக்ஞம்
21. ஸ்தாலீபாக யக்ஞம்
22. பார்வண பாக யக்ஞம்
23. ஆக்ரஹாயனீ யக்ஞம்
24. சராவனீ பாக யக்ஞம்
25. சைத்ரீய பாக யக்ஞம்
26. ஆச்வயுஜீ பாக யக்ஞம்

ஏழு ஹவிர் யக்ஞங்கள்

27. அக்னி ஆதானம்
28. அக்னி ஹோத்ரம்
29. தர்ச்சுர்ணமாஸம்
30. ஆக்ரயனம்
31. சாதுரமஸ்யம்
32. நிரூட பசுபந்தம்
33. ஸௌத்ராமணி

ஏழு ஸோம யக்ஞங்கள்

34. அக்னிஷ்டோமம்
35. அத்யக்னிஷ்டோமம்
36. உக்தயம்
37. ஷோடசி
38. வாஜபேயம்
39. அதிராத்ரம்
40. அப்தோர்யாமம்

இவற்றுடன் சமயத்தைச், விஷேட தீக்கை, நிர்வாண தீக்கை, ஆசார்ய அபிஷேகம் பெற்று ஆகம, வைத்தைக் கிரியைகளைச் செய்யும் அதிகாரம் பெற்றவர்களே சிவாச்சாரியார்கள்.

அந்த வகையில் பலசிறப்புக்கள் பெற்றவர்கள் இன்று 75வது வயதில் பவளவிழாக் கொண்டாடும் பிரதிஷ்டா சிரோமணி பிரம்மஸீ சாமி. விஸ்வநாதக் குருக்கள் ஜூயா அவர்கள்.

இலங்கைத் திருநாட்டின் தலைசிறந்த சிவாச்சாரியாரும் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் ஆண்மீகப் பணிபுரிந்தவரும் “சர்வதேச இந்தமத குருபீட வித்வத் சபைத் தலைவருமான பிரதிஷ்டா சிரோமணி – சிவாச்சார்ய சக்காவர்த்தி” நவாவிழூர் சாமி. விஸ்வநாதக் குருக்கள் ஜூயா அவர்கள் சரித்திரம் படைத்த சாதனையாளர், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம், மஹோற்சவம் என இலங்கையில் மட்டுமல்ல சிங்கப்பூர், மலேசியா, சவிஸ், ஜோர்மன், பிரான்ஸ், கனடா, லண்டன் போன்ற வெளிநாடுகளிலும் சிறப்புற நடாத்தி வைத்து உலகெங்கும் வாழுகின்ற இந்துப் பெருமக்கள் மனதில் தனக்கெனத் தனியான ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர் நவாவி மாமா,

அவர்களின் வெற்றிக்குக் காரணமாகவிருப்பவர் அவரது தர்மபத்தினி அம்மையார் அவர்கள். அவர்களின் ஆண்மீகப் பணி எமது சமூகத்திற்கு இன்னும் பல ஆண்டுகள் தேவை எனக் கூறி எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

குபம்

அம்ட மூர்த்தும் (எட்டாஞ்)

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள்
மகாசந்நிதானம், காஞ்சிபுரம், தொண்டைமண்டல ஆதினம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதிய ஞானமும் ஞானப்
பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேர்விய
மாவன விண்ணநூயன்னூயும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு
மொப்பன தூயதியோ
டாதியு மந்தமு மானவை
யாற ணத்தலமே.

சிட்டனே திருவால வாய்மேவிய
அட்டமூர்த்தியனே அஞ்சல் என்றருள்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவத்தின் முடிந்த பொருளாயிள்ளதைப் பலபெயராற் சொல்வார். அப்பெயர் அணைத்தும் அளவிடற்கியன. ‘பேர் ஆயிரம் பரவி வாணோர் ஏத்தும் பெம்மான்’ ஆயிரம்பேர் உகந்தான்’ ‘பூவனுரப் புனிதன்திருநாமம் நாவினூறு நூற்றாயிரம் நண்ணினார்’ ‘என்னாயிரங் கோடி பேரார் தான்ரோன்றியப்பனார்’ என்றுள்ள அருண்மொழிகளின் என்னுப் பெயரெல்லாம் அளப்பரிய பன்மைப் பொருளானவேயன்றி வரையறுத்துணர்த்துவன அல்ல. வரையறையுணர்த்துவன ஆயின், ஆயிரம், என்னாயிரம் நூறு நூற்றாயிரம், என்னாயிரங்கோடி என்றல் ஏலாது. ஆயிரம் எனால் பல எனும் பொருளதாய் ஆளப்படும். வடமொழியிலும் ‘சக்சிரம்’ என்பது அப்பொருளில் ஆளப்படும். கலிங்கத்துப்பரளியில்,

“மாவாயிர மும்பக் கலிங்கர் மதிந்த
களப்போர் உரைப்போர்க்கு
நாவாயிரமும் கேட்போர்க்கு
நாளாயிரமும் வேண்டுமால்”

என்றதிற் போலவும் ‘இடைபார்த்துத் திறைகாட்டி’ என்பது முதலிய ஒன்பது கண்ணியில் ஆயிரம் நூற்றாயிரம் என்றாற் போலவும் வருமிடங்களை நோக்குக.

அவ்வாறாய அளவிலாப் பெயராற் குறிக்கப்படும் பொருள் ஒன்றே மூன்று நிலையுள் அடங்கும் பலவகை நிலையுடையதாயிருக்கின்றது. அம் மூன்றும் ஆவன: - 1. ஒன்றாதல் 2. வேறாதல் 3. உடனாதல். இவற்றுள் ஒன்றாதல் என்னும் நிலையே அப்பெரும் பொருளின்

வடிவாகச் சொல்வர். வடிவு என்றால் இப்பொழுது யாவரும் கொண்டுள்ளதொரு கருத்தை மற்றதல் வேண்டும். ரூபம் என்ற வட்சொல்லின் பொருளையும் பஸர் நன்குணர்ந்திலர். ஐம்பொறிக்கும், உட்கருவி அந்தக்கரணத்திற்கும், அறிவுக்கும் எட்டும் வடிவெல்லாம் அதன் பொருளாகும்.

பழங்காலத்திலே கண்ணுக்குப் புலனாவன 'வடிவு' என்றும் புலனாகாதன 'உரு' என்றும் வழங்கப்பட்டன.

'எழுத்து என்றது யாதனை எனின், கட்புலனாகா வருவும் கட்புலனாகிய வடிவும் உடைத்தாக வேறு வேறு வகுத்துக் கொண்டு தன்னையே உணர்த்தியும், சொற்கு இயைந்தும் நிற்கும் ஒசையையாம் என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரை.

தொல்காப்பியர், ஓப்டு, உரு, வெறுப்டு, கற்பு, ஏர், எழில், சாயல், நாண், மடன், நோய், வேட்கை, நூகர்வு எல்லாம், 'நாட்டிய மரபின் நெஞ்சு கொளின் அல்லது காட்டலாகாப் பொருள்' என்றார். காரணம்:- சொல்லினும் எழுத்தினும் தோன்றா மரபினான எண்ணில்லாதன உள். மண்ணிலும் விண்ணனிலும் எக்காலத்தும் அந்நெஞ்சு கொளும் பொருள் உள்ளன. 'உரு' என்னுஞ் சொற்பொருளையும் நன்குணர்வார் அட்டமூர்த்தம் (எட்டுரு) என்றதன் உண்மையை அறிவர். 'உரு உட்கு ஆகும் உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும் மொழிக் குறிப்பெல்லாம்' என்னுந் தொல்காப்பியத்தை நோக்கின், அது சிறிது விளங்கும், உட்கு - அஞ்சுதல்.

சைவத்தின் முடிந்த பொருளை எழுத்தாலும், சொல்லாலும், எண்ணத்தாலும், சிற்றறிவாலும் உணர்ந்து உணர்த்தல் இயலாது. 'சொல்லிவிந்து நின்ற தொன்மை', 'சொற்கழிவு பாதமலர்', சொற்பதங் கடந்ததொல்லோன்', 'சொற்பதத் தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொல்லற்கு அரிய குழலாய்', 'சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன்'. 'நாலுணர்வு உணரா நுண்ணியோன்', 'தேவரும் அறியாச் சிவன்', எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல்', 'மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன், 'சொல்லற்கரியான்', 'உரையுணர்வு இறந்த ஒருவன்(ஷ)' முழுவதும் இறந்த முதல்வ(ன்) என்பதையும் பிறவும் திருவாசகத்தில் அவ்வியல்பை உணர்த்துவன.

அத்தகைய பெரும்பொருள் நிலையே வேறாய் நிற்கும் நிலை. அஃது ஒன்றாய் நிற்கும் நிலையை உணர்தலும் எரிதன்று. கடவுள் நிலை என்றால் வேறாய் நிலையையும் உணர்த்தும். கடவுளாய் நிலை அது. கடவுளது நிலை என்றால் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்கும் முந்திலையையும் குறிக்கும். கடவுளாய் நிலையை உணர்தல் எத்துணை அருமையுடையது? அத்துணை அருமை ஒன்றாய் நிற்றலை யுணர்தலினும் உண்டு. ஒன்றாய் நிற்றலை உணர்த்தும் இடங்களில் முன்னோர் பல பல திறத்தில் அறிவித்தனர். பகவத்கிடைத் (அத். 2 சலோ. 24) யில், 'நித்ய ஸர்வ கதஸ்தானு ரசலோயம் ஸநநாதः' என்றுள்ளது. அதன் பொருள், 'இப்பெரும் பொருள் என்றும் அழியாமல் உள்ளது; எங்கும் நிறைந்தது; நிலையானது; அசைவில்லாதது; தொன்மையது' என்பதாகும். இதன் விளக்கமாவது :- சிவன் அழிவில்லான். அழியா நிலையன். ஆதலால் எங்கும் இருத்தலால் நிலையாயுள்ளான். அதனால் அசை வில்லான். அசைவிலாமையால் எப்பொழுதும் உள்ளான் (தொல்லோன்).

தோன்றாப் பெருமையன், மெய்யன், ஆக்கம் அளவு இறுதியில்லான், ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை, ஒழிவற நிறைந்த ஒருவன், ஒழிவற நிறைந்த யோகம், எங்கும் எஞ்சான்றும், ஒழிவற நிறைந்த ஒண்கடர், (திருவிசைப்பா 119), சர்வகதம் - எங்கும் ஒழிவற நிறைவ. 'தானு' கேநோபநிடதப் பொருள்மை குறித்தது. அசலம் - அசைவறநிற்றல். சநாதநம் - என்றுமுள்ள தொல்லோன். 'ஒழிவற நிறைந்து அசைவற நிற்றல்' என்றதில் ஒன்றாய் நிற்றல் அடங்கும். வேறாய் நிற்றலும் உண்டு. உண்மையால் மூன்று நிலைக்கும் பொதுவியல்பு இது. 'ஒட்டற்ற நின்ற உணர்வு' என்றதும் இப்பொருளதே. 'அனைத்தறிவாகும் அது' என்றதும் அதனையே.

அதுவே எல்லாங்கடந்த நிலையில் (கடவுளாய் நிலையில்) பரமசிவம் எனப்படும். சுத்த மாயையில் இலயம், போகம், அதிகாரம் என்னும் முந்திலை யுண்மையால் மூவேறு பெயர் பெறும். சிவன், சதாசிவன், மகேசன் என்பன அப்பெயர். (சிவஞான சித்தியார் 2 உரை) அகத்த மாயையில் உருத்திரன், விட்டுணு, பிரம்மன் என மூவேறு பெயர் எய்தும். அதனின் அகத்தம் மிக்க பிரகிருதி மாயையில், குரு,

விங்கம், சங்கமம் என்ற பெயர் எத்தும். தத்துவம் மூலேறிடத்தும் மும்முன்றாகக் கொத்துக்கள் தோறும் (இலயம், போகம், அதிகாரம், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், குரு, விங்கம், சங்கமம்) நிறைந்து தின்றாலும் பொருள் ஓன்றே. அநுபவம் அறிந்தும் அறிவித்தும் அறிவாயும் நின்றமையால் (சத்தித்தித்தும்) சச்சிதாநந்தம் ஆயிற்று. முப்பொருளும் சைதன்யவ்யா பக நித்யம். அஃது அதுவாய் நிற்பவர்க்கே விளங்கும்.

பரம சிவனுக்குப் பக்பாசங்களொல்லாம் திருமேனி என்பது உண்மை. பக்களினும் பாசங்களினும் பதி இல்லை என்றால் பதியின் வியாபகத்துக்குக் குறைவன்டெனப்பட்டு வழுவாரும். ஆதலின் சர்வ வியாபகமும் அவனுடைமையைக் குறைவின்றி யுணரின் அவ்வீரிடத்தும் அவனது நிறைவு புலப்படும். படினும் அந்நிறைநிலை (வியாபஸ்திதி) வெவ்வேறு ஆம். பக்களில் வியாபித்த நிலை பாசங்களில் இராது. பக்கஞானரும் சிவவழிபாடுள்ள உயிரில் விளங்கும் நிலை அவ்வழிபாட்டில்லாத உயிர்களிடத்தில் இராது. அதனாலேதான் எட்டுருவங்களையும் உணர்த்தும் திடங்களில் வேற்றுயிர்களைக் கொள்ளாது ஷ்டெடாழித்து வழிபடும் உயிர்களையே கொண்டு ‘இயமான்’ (யக்ஞமாந) என்றருளினர் அருளாளர் பலரும். பரிபாடலில் ‘வேள்விக்கிறைவன்’ என்றிருக்கின்றது (பா. 2 உரை). இயமான் என்றதன் பொருள் வேள்விக்கிறைவன் என்பதாகும். ‘கேள்வியுட்கிணந்த ஆசான்’ என்றதன் உரையைக் காண்க. “சசற் குஷவாகிய அட்டமூர்த்தங்கள்” “தி, வளி, விசும்பு நிலம், தீர் என்னும் பூதங்கள் ஜந்தும் ஞாயிறும் திங்கஞும் வேள்வி முதல்வனும் என இவை” (பரிபாடல். 3. உரை).

திருமுறைகளுள்ளே திருஞானசம்பந்தர்,
“பற்றுமாகி வானு ளோர்க்குப்
பல்கதிரோன் மதிபார்
எற்றுநீர் தீக் காலுமீலை
விண்ணஸியமானணோடு
மற்றுமாதோர் பஸ்லுயிராய்
மாலாயனும் மறைகள்
முற்றும் ஆகி வேறும் ஆனான்
மேயது முதுகுன்றே”

என்ற திருக்கடைக்காப்பில் இரண்டாவது அடியில் ‘இயமான்’ என்று கூறியிருப்பதை ஒர்க் ‘வேள்வியிற்றலைவன்’ என்றும் அருளினார். (திருப்பிரமபுரத்திருப்பதிகம் “பாருநீரோடு பல்கதிரிவியும்”).

திருநாவுக்கரச நாயனார்.
“இருநிலனாய்த் தீயாகி
நீரும் ஆகி
இயமானனாய் ஏறியுங்
காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய்
ஞாயி றாகி
ஆகாசமாய் அட்ட
மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமும் குற்றமும்
பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவும் தம்முருவும்
தாமே யாகி
நெருநலையாய் இன்றாகி
நாளை யாகி
நியிர்புன் சடையடிகள்
நின்ற வாரே.”

என்றருளிய, சிவம்நின்றவாறுணர்த்தும் திருத்தாண்டகத்திலே ‘இயமான்’ என்று வழிபடும் உயிர்களையே குறித்தருளினார்.

சந்தர மூர்த்தி நாயனார்,
“தரிக்குந் தரை நீர்
தழும்காற் றந்தாஞ்
சந்திரன் சவிதா
இயமான் ஆனீர்
அரிக்கும் புனல் சேர்
அரிசிற் றென்கரை
யழகார் திருப்புத்தூர்
அழகன்ரே”

என்றருளியதில் ‘இயமான்’ என்றே கூறியருளினார்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானாரும்,

“நிலம் நீர் நெருப்பியிர்
நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்
புன் ஆய யைந்தனோடு
எண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகேழேனத் தினை
பத்தெனத் தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா
தோணோக்கம் ஆடாமோ.”

என்னுந் திருவாசகத்திலே, வெற்றுயிர் கூறாது,
புளாய மெந்தனையே (இயமானனையே)
கூறியருளினார்.

திருக் கோவையாருஷரயாசிரியர், அட்ட
மூர்த்தத்தையும் இருதிறத்திற் கூறி, ஒரு திறத்தை
'அறிவோன், வேட்போன்' என்றும், மற்றைத் திறத்தை
'அறிவிலது' என்றும் தொகுத்தும், மன் புனல் முதலா
விரித்தும் விளக்கினார். முதற்செய்யுள்ளரயிலே நூல்
நுதலிய கூறுந் தொடக்கமாகப் பாடியுள்ளது அது.

அறிவோன் அறிவிலது
என இரண்டாகும்,
நெறியினில் தொகைபெற்ற
நிரல்பட விரிந்த
1. மன் 2. புனல் 3. அனல்
4. வளி 5. மாவிசம்பு எனாஅ
6. வெண்மதி 7. செஞ்கடர்
8. வேட்போன் எனாஅ
எண்வகை நிலைதீய
எல்வகைப் பொருளும்
தோற்றும் நிலை இறுதி
கட்டுவீடு என்னும்
மாற்றருஞ் செயல்வழி
மாறாது செயப்பட்டு
வெருவா வள்ளத்து
வேட்போன் தான்செய்
இருவினைப் பயன்துய்த்து
மும்மலன் ஓர் இப்
பொருவறு சிவகதி
பொற்பினிற் பொருந்தவும்
எணையன தத்தம்
குணநிலை புணரவும் நிலைதீ”

அவ்விடத்து நியித்தம் ஆகி (1) எல்லாவுக்கும்
அனுவெனத் தன்னுள் அடங்கவும் (2) அவற்றுள் தான்
நுண்ணுணர்வாயும் (1) அவற்றின் சிறுமைக்கும் தன்
பெருமைக்கும் (2) அவற்றின் பெருமைக்கும் தன் நுண்மைக்கும் இரு
வரம்பு எதிரிப் போக்கும் வரவும் புணர்வும் இன்றி
ஆக்கும் அழிவும் முதலும் முடிவும் கடந்து
ரூனத்திரளாய் நின்ற பெருமானுடைய திருவிடையையும்
திருமுடியையும் அளவாமல் அயர்ந்து திருமாலும்
நான்முகனும் நான்மறையும் போற்ற, செங்கதிரவளின்
நீங்காமல் விரிகூடர் வெப்பத்தோடு விளக்கமும் ஒப்பு ஒரு
பொழுதில் துப்புறவியற்றுவது போல எப்பொருளையும்
காண்டலும் (காத்தலும்) படைத்தலும் இயல்பாம். ஆண்டு
முப்பத்தெட்டுக் கலையும் கூடிய சதாசிவனாகிப்
பொதுவில் இன்பக் கூத்தாடும் பரமகாரணன்
திருவருளை விளக்கினார் பேராசிரியர்.

அதில், வேட்போன் பொருந்துஞ் சிவகதியும்
எணைய ஏழும் எதும் குணநிலையும் வகுத்துக்
கூறினார்.

அஷ்டமூர்த்தம் கடவுளது அகள நிலையையும்
குறித்தல் உண்டு. எனினும் அகளத்தையே கூறுவ
தன்று. சகளத்தைக் குறித்ததேயாம்.

அகளநிலையாவது ஆராலும் காண்டற்கு
அரியநிலை. அதைத் திருவாசகத்தில் நம்மையானுடைய
அடிகள்,

“நன்றாம் கீழுஞும்
மேலுஞும் யாவுஞும்
என்றாம் எண்ணென்யும் போல்
நின்ற எந்தையே”

என்று மிக்க தெளிவுற விளக்கியருளினார்கள்.
இது சருவவியாபகநிலை. இதனினும் 'ஒன்றும் நீ
அல்லை' என்றது அகள நிலையை முற்ற
உணர்த்துகின்றது. (நீ) அன்றி ஒன்று இல்லை என்றதே
அத்திருவாசகக் கருத்து. அகளநிலையே மோனநிலை,
ஆகந்த நிலை, பேரின்ப நிலை, சிவாநந்தாநுபூதிநிலை'
திருவடி நிலை, சகளநிலை, ஞானநிலை, அருணநிலை,
பராநிலை முதலிய எல்லாம்.

“அகளமாய் ஆரும் அறிவரிது அப்பொருள்
சகளமாய் வந்தது என்று உந்திபற
தாணாகத் தந்தது என்று உந்திபற”

ஆநந்தநிலை ஒன்றே அகளநிலை.
அல்லாத எல்லாம் சகளநிலையே.

“அம்பா அனவா
அனிலமே புவந்
அம்பவே இந்துவே இரவி
ஶப்பால் ஒன்றும்
அறிவொணா அனுவாய்
ஓழிவற நிறைந்தனேன் கடரே”
“அனலமே புனலே
அனிலமே புவந்
அம்பா அம்பாத் தளிக்கும்
கனகமே வெள்ளிக்
குந்றமே என்றன
களைகணே களைகண்மற் றில்லாத்
தனியணேன் உள்ளம்
கோயில்கொண்டருளுஞ்
சைவனே சாட்டியக் குடியார்க்
கிணியதந் கனியாய்
ஓழிவற நிறைந்தே
மிருக்கையில் இருந்தவாறியம்பே”

என்னுந் திருவிசைப்பா (120, 157)க்களில்
அஷ்டலூர்த்தம் உணர்த்தும் முறையை அறியத்தக்கது.
சிவஞானபோத மாபாடியத்துள், “அட்டலூர்த்தத்துள்
மாயேயத்தையும் ஆன்மாவோடு ஒப்பத் திருமேனியாக
வைத்து ஒதுதலானும், முதல்வனோடு ஆன்மாவுக்கு
ஏச்சம்பந்தம் அச்சம்பந்தம் (அச்சம் பந்தம் அன்று)
ஆன்மாவின் வியாப்பியமான மாயைக்கும் உண்டு
எனவும், அங்ஙனம் ஆயினும் சித்து என்னும்
சாதியொருமையான் ஆன்மாவுக்கு விசேடவுரிமை
உண்டு எனவும் கொள்க. இதனானே ஆன்மாவின்
வியாப்பியமான மாயை கண்மங்களுக்கு அச்சம்பந்தம்
உண்மை பெறப்பட்டது, என்றமை காண்க.

‘முதல்வனே எல்லாம் ஆனான் என்பதே
அட்டலூர்த்தப் பொருள்

“பாரிடை ஜூந்தாய்ப்
பாந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய்
நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த்
திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை மிரண்டாய்
மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய்
விளைந்தாய் போற்றி
அருக்கனிற் சோதி
அமைத்தோன் திருத்தகு
மதியிற் ரண்னமை
செய்தோன் திண்டிறல்
தீயின் வேய்மை
வைத்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு
செய்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கம்
கண்டோன் நியுல்திகழ்
நீரில் இன்கவை
நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பா
மன்னானிற் ரின்னமை
வைத்தோன் என்றென்று
எணாப்பல கோடி
எணாப்பல பிறவும்
அணைத்தணைத் தவ்வயின்
அடைத்தோன்”

என்னும் உண்மையை நோக்கி, மண் நீர் முதலிய
பூதங்கட்குப் பிரேரகப் பொருளாயும், புறத்தொளியான
இரு கூடர்க்கும் ‘மெய்ச்சிடருக்கெல்லாம் ஒளி
வந்தபுங்கழல்’ ஆகிய உள்ளொளி (பிரேரகசோதி)யாயும்,
இவற்றாற்றெறாழிற்படும் ஆன்மாக்களிடத்தே சிற்சத்திப்
பேரகனாயும் இருப்பவன் ஈசன் என்பது அஷ்ட
லூர்த்தத்தின் தாற்பரியம் ஆகும்.

சிவபூஜையில் ‘அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை’ மிகச்
சிறந்தது. அதன் பயன் அளவில்லாதது. அவ்
வழிபாட்டிற் சொல்லும் மந்திரம் (சிவஞானியர்
அல்லாதவர்) யோகி, கிரியாவான்கட்கு விதித்தவை.
அவை அஷ்டலூர்த்தியைப் பொருளாகக் கொண்டன
வேயாகும். சிவமே சர்வர், பவர், ருத்திரர், உக்கிரர், பீமர்,

பகுபதி, ஈசானர், மகாதேவர் என்றிருந்தால்வதால், அவ்வெண்மராலும் அதிட்டிக்கப் பட்ட மண், நீர், தீ, காற்று, விண், வேட்போன், செங்கதீர் வெணகதீர் எட்டுக்கும் தனித்தனியாயமெந்த மந்திரம் இவை.

பவாய சர்வாய, ஈசாநாய, பகுபதயே, ருத்ராய, உக்ராய, பிமாய, மஹதே தேவாய நம:

“மரத்துவேரிலே இறைத்த நீரால் அதன் கிளைகள் வளம்பெறுமாறு போலச் சிவபூசையால் அவன் திருமேனியாய உலகம் செழிக்கின்றது. சிவனுக்கு ஏனைய திருமேனிகளினும் எட்டாவதென ஒனிரும் ஆன்மா முழு நிறைவு. உலகமெல்லாம் சிவசொருபம். எவ்வுடலுடைய உயிரெனினும் (சிவாரூக்கிரகத்துக்கு ஆளாகாதொழியின்) நிக்கிரகத்துக்கு ஆளாயின், அட்டமூர்த்தியாய் நம் அகம்நெக ஊறும் சிவாமிரத்திற்கு முழுவதும் வெறுப்பாய் முடியும். இதை உற்றாராய்தல் வேண்டா” என வாயு சங்கிதை கூறுகின்றது.

பிருதிவி மூர்த்தி அராகதத்துவம் முடியவும், அப்புமூர்த்தி காலத்துவம் கடக்கவும், தேயமூர்த்தி குத்தவித்யா தத்துவம் தொடரவும், வாயுமூர்த்தி ஈகர தத்துவம் இறுதியாகவும் ஆகாயமூர்த்தியும் சந்திர மூர்த்தியும் ஆன்மமூர்த்தியும் குரியமூர்த்தியும் சிவத்துவாந்தமும் செறிந்துள்ளன. (வருணபத்தி).

பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவனுக்கு இவ்வெட்டுருவமும் பிறந்து இறந்து ஓழிவன அல்லவோ! இப்படி வினாவினாரும் உளர். அவர்க்கு,

“ஸ்ரீராமர் தீவெநிகால்
வருபுதங்களாகி மற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்
பிறவாஉ ருஹானவனே”

என்னுந் திருக்கடவூர் உத்தமன் உயர் புகழ்ப்பாடலை விடையாகக் காட்டி அமைவாம்.

சிவபிரானுக்கு அஷ்டமூர்த்தமே அன்றி வேறில்லை. அவையே சிவம் என்று கருதுதல் கூடாது என்னும் உண்மையைத் திருநாவுக்கரச நாயனார்,

“விரிகதீர் ஞாயிறல்லர் மதியல்லர் வேத
விதியல்லர் விண்ணஞம் நிலஞம்
திரிதரு வாயுவல்லர் செறி தீயமல்லர்
தெளிநீரும் அல்லர் தெரியின்
அரிதரு கண்ணியாளையொருபாகமாக
அருள் காரணத்தில் வருவார்
எரியரவார மார்பார் இமையாரும்

அல்லர் இமைப்பாரும் அல்லர் இவரே”

என்னுந் தேவாத்தால் உடதேசித்தருளினார். உலகைப்பற்றி விடார்க்கு இடும்பைகள் விடா. உலகுண்யாணைப் பற்றின் உலகுவிடும் “எட்டுக் கொண்டார் தமைத் தொட்டுக் கொண்டேநின்றார். விட்டார் உலகம் என்றுந் தீபற - வீடே வீடாகும் என்றுந் தீபற”.

‘இருநிலம் தீ, நீர் இயமானன் கால் எனும் பெருநிலைத்தாண்டவம்’ என்றதால் அஷ்டமூர்த்தம் கொண்டநிலை சிவபிரானது மஹா தாண்டவம், வியாபகம், பரத்துவம் எல்லாம் உணரக்கிடக்கின்றன.

வீரசௌவம்

தவத்திரு. சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகளார்
கோவை, பேரூர்

உலகில் கடவுளை வழிபடும் நெறிகள் பல உள்ளன. நமது நாட்டில் இந்நெறிகள் பல சமயங்களாக வகுக்கப்பெற்று வளர்ந்துள்ளன. அந்நெறிகளின் கருத்துக்களைத் தன்னகத்துக்கிள் சிறந்திருப்பது சிவநெறி. சிவநெறி மிகப் பழமையானது. உலக முழுவதும் பாவியிருந்தது. கடல் கடந்த நாடுகளில் சிவநெறிக்குரிய அடையாளங்களும், குறிகளும் தென்படுகின்றன. பண்டைப் பெருநெறியாகிய சிவநெறியினைக் கைவும், வீர சைவம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றின் உட்பிரிவுகளாக பாகபதம், காளாமுகம் முதலான பலவற்றையும் காண்கின்றோம்.

நம்நாட்டில் இமயம் முதல் குமரிவரை அமைந்துள்ள வழிபாட்டுத் தலங்கள் பல. அவற்றுள் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றி வழிபடப் பெறுவன் பல. வட்கே உயர்ந்து விளங்கும் இமய மலையில் உள்ளது கைலாயம். கைலாயத்து உச்சியிலுள்ள பெருமான் சிவபெருமான். அப்பெருமானை மனத்தகத்தும், பறத்தும் வழிபடும் நெறி சிவநெறி. இறைவனை இமைப்பொழுதும் நீங்காது உடனுறையும் மெய்ப்பொருளாக அருளாளர்கள் போற்றி வழிபட்டனர். அவ்வாறு வழிபடுதற்குரிய உருவங்களாக அமைந்த சிவவடிவங்கள் பல. அத்தகைய திருவுருவங்களை அருளாளர்கள் பலவாகக் கண்டுள்ளனர். சிவபெருமான் அம்மையப்பாக, ஆனந்தக் கூத்தாக, பிட்சாடனாராகக் காட்சியிக்கிறார். மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை, மலையான் மகளொடு கூடிய வடிவத்தைப் பாடிப் போதொடு நீர் கூடந்தேத்திப் புகுந்து வழிபடுபவர் அடியார்கள். “இது அவன் திருவுரு இவன் அவன்” எனக்கண்டு வழிபடும் ஆன்றோர்கள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் நிலைகளில் இறைவனைக் கண்டனர். இவ்வாறு வழிபடும் பேற்றிற்கேற்பச் சிவலிங்கத்தை அமைத்தனர். சிவலிங்கத்தை வழிபடுவது அம்மெய்ப் பொருளை எல்லா நிலைகளிலும் வழிபடுவதாகும்.

இதனை, பத்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய செந்தமிழ் முனிவர் சேக்கிழார் பெருமான், “காணாத அருவினுக்கும், உருவினுக்கும் காரணமாப் நீணாக மனிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்” என அருளியுள்ளார்.

சிவலிங்க வழிபாடு உலகெங்கும் பரவி இருந்ததென்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர். அங்கங்கே சிவலிங்கம் இருப்பதையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். சிவ வழிபாட்டினர் கைப்போது மல்தூவிக் காதலித்து நாடோரும் முப்போதும் வழிபடுவர். அவ்வாறு வழிபடப்படும் திருவுரு சிவலிங்கம். சிவலிங்கத்தைத் தம் வாழ முதலாகிய பொருள் எனக் கருதித் தம்மினின்றும் பிரித்தறியாக கொள்கையினர் வீரசைவர். இக்கொள்கை மிகப் பழமையானது என்பதை அகழ்வாராய்ச்சியினர் மெய்ப்பித்துக் காட்டி உள்ளனர். சிந்துவெளிப் பள்ளத்தாக்கில் அகழ்ந்த இடங்களிலெல்லாம் வீரசைவர்கள் அங்கத்தில் அணிகின்றதாக உள்ள சிறுசிறு சிவலிங்கங்கள் கிடைப்பதாகக் கூறுகின்றனர். மேலும் பண்டிரிபுரத்தில் உள்ள திருமால் திருவுருவின் முடியில் சிவலிங்கம் இருப்பதும் அங்க லிங்கத்தின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

மயிலாப்பூரில் உள்ள திருவள்ளுவர் திருவுருவின் முடியிலும் சிவலிங்கம் விளங்கக் காண்கிறோம். இமயத்தின் ஒரு பகுதியாக முதல் திருக்கோவிலாக விளங்கும் திருக்கேதாரம் வீரசைவ நெறியினர் வழிபாட்டெட்டுயடையது; வீரசைவ பீடத்தைச் சேர்ந்தது. இத்தகைய சான்றுகளால் நம்நாட்டின் பழம்பெரும் நெறி வீரசைவ நெறி என்பது புலனாகிறது.

வீரம் என்பது ஞானம். ஞானநெறி, இறைவனோடு ஒன்றியிருத்தல். மெய்ப் பொருளை உணர்ந்து பிரிவற்றிற்றல் என்பர். அடியார்களது பெருமைக்கறும் பெரிய புராணம் அடியார் திறத்தைக் கூறும் போற்று “வீரம் என்னால் விளம்புந்தகையதோ” என்று கூறும். “எட்டு உருவமைந்தும் உருவம் ஒன்றின்றி இற்றென உணர்வரும் பொருளை”, கைத்தலத்தமர்ந்த கண்ணுதலாகக் கண்டு பிரிவற்றிற்பதே வீரசைவ நெறி. உரை மனங்கடந்த ஒரு பொருள் உலகத் தோற்றத்திற்கும், ஒடுக்கத்திற்கும் இடமாக நிற்பது. அப்பொருள் குறைவிலா நிறைவு; அதைப்பரம், பரமசிவம் என்பர். அது இட்டலிங்கம், பிராணவிங்கம், பாவலிங்கம் என மூவகையாகக் கொள்ளப்படும். இட்டலிங்கம் பருவடிலன் (தூலசீரம்) கண்மல நீக்கத்தின் பொருட்டுத் தரித்திருப்பது. பிராணவிங்கம் நூண்ணுட்டமில் (குக்குமசீரம்) மாயாமல நீக்கத்தின் பொருட்டுத் தரித்திருப்பது. பாவலிங்கம், யோகவுடமில் (காரணசீரம்) ஆணவமல நீக்கத்தின் பொருட்டுத் தரித்திருப்பது.

இவ்வாறு முழுமுதலாகிய மெய்ப்பொருளை அகத்தும், புறத்தும் ஏற்று உயிர்க்குமிராய் நிற்பதாக உணர்ந்து வழிபடுதலாகிய மூன்று நெறிகளும் ஒன்றுக்கும் பற்றாத நம்மை மேனிலை அடையச் செய்கின்றன. இம்மூன்று நெறிகளையும் ஆறுபடி நிலைகளில் நின்று மேற்கொள்ளுதல் முறையை. அவற்றைச் சடுத்தலம் என்பர். அவை பக்த தலம், மகேச தலம், பிரசாதி தலம், பிராணவிங்க தலம், சரண தலம், ஜக்கிய தலம் என்பன. படிநிலைகளில் நின்று வழிபடும் தகுதி பெற்றவன் இறைவனிடத்து ஈடுபட்டுக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதி

வழிபடும் அன்பின் திறத்தால் உயர்வது பக்த நிலை. அன்பின் முதிர்வால் எவ்வயிரும் தம்முயிர் போல் எண்ணிச் செந்தன்மை பூண்டு மற்றையோரால் போற்றப்படும் தகுதியால் தொண்டனாந் தன்மையால் சிறப்பது மகேச நிலை. அன்பின் முதிர்வும் அனைத்து உயிர்க்கும் அருள்தாங்கும் தன்னளியும் பெற்றுத் தான்பெற்ற மெய்யணர்வை மற்றையோரும் பெற அருளுதல் பிரசாதிநிலை. புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்து என்பொலாம் உருக்கி ஆண்டதிறம் நினைந்து உள்ளொளி பெருக நிற்கும்நிலை பிராணவிங்கநிலை. காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக வாய்மையே தூய்மையாக, மனமணிலிங்கமாக, நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீரமைய ஆட்டிப் பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டும் நிலையில் ஒங்குவது சரண நிலை. இறவியொடு பிறவியற அவனேயாகிய அந்நெறியில் நிற்பது ஜக்கிய நிலை. இவ்வாறு கூறப்படும் ஆறுபடி நிலைகளும் வீரசைவத்தின் நூண்மை நிலைகளாகும்.

வீரசைவர் அட்டாவரணங்கள் எனக் கூறும் எட்டனையும் பெரிதும் போற்ற வேண்டும். அவை திருநீறு, அக்கமணி, ஐந்தெழுந்து, குரு, இலிங்கம், சங்கமம், நீர்த்தம், பிரசாதம் என்பன. இவையெட்டும் வீரசைவ நெறிநிற்போர்க்கு என்றும் வேண்டப் படுவனவாகும்.

மூன்று நெறிகளிலும் தீட்சைகள் இட்டலிங்கத் தீட்சை, பிராணவிங்கத் தீட்சை, பாவலிங்கத் தீட்சை என மூவகைப்படும். அவை முறையே சாமாணியம், விசேடம், நிராபாரம் எனக் கூறுவர். இவை விரிக்கிற பெருகும். வீரசைவம் சின்மையாதீட்சாவிதி என்னும் நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

வீர சைவநெறிபற்றி வீராகமம், வாதுளாகமம், சுவாயம்புவாகமம், சுப்பிரபேதாகமம் ஆகியனவும், இரேணுகா பாடியம், சோமநாதபாடியம், பண்டித பாடியம், ஸ்ரீகா பாடியம் ஆகியனவும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன.

வீரசிங்காதன புராணத்தில் :

“வாதுளை கமத்தின்
உத்தரத்துறு நந்திரோக்த
வன்பிரதிவிட்டை மருவும்
ஆதியாஞ் சிவசித்தாந்த
தந்திரத்தும் அதர்வணை
வேத மத்தியினும்
நீதியாம் அநாதிவீர
சைவத்தின் நிலையினை
நிகரின்றித் தொகுத்தான்
ஒதிடும் பரம
ரகசியமாக உரைத்தனன்
உமையவன் தனக்கே”

எனவும்,

சித்தாந்த சிகாமணியில்

“ஏகலுற்றருள் காமிக மேழுதல்
ஆகமத்தின் அறைந்திடும் உத்தர
பாகமுற்றும் பகர்வீர சைவமாம்
சோகமற்றுயர் தொன்மதந் தோன்றுமால்”

எனவும் விரித்துரைக்கப்படுகின்றது.

இந்நெறி, நிறைமொழி மாந்தரருளிய மறைமொழியையும் அறம் பொருளின்பாம் வீடு அடைதற்கு ஒதிய ஆகமத்தினையும் ஒருமைப்படுத்தும் தொன்மை நெறி என்பதை, “வெல்நெறி தேர்மறை நெறி ஆகமநெறி ஒன்றெனக் காட்டும் வீரசைவத் தொன்னெறி மகேசன் எங்கள் சாந்தலிங்க தேசிகனாம் தூயன்” எனும் பாடல் தெற்றென விளக்குகிறது.

வீரசைவநெறி இமயமுதல் குமரிவரையிலும் யாவியிருக்கிறது. நாட்டில் சைவம், வீரசைவம் என்னும் பகுப்பின்றிப் பரவியகாலம் ஒன்று இருந்திருக்கலாம். தமிழ்நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நெறி சிறப்புற்றிருந்தது. தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய வீரசைவமடங்கள் ஜம்பத்தாறு. கிளை மடங்கள் பல. பலதிருக்கோவில்கள் திருமடங்களுக்குட்பட்டிருந்தன. ஆனால் இக்காலத்தில் பல மறைந்துவிட்டன. தமிழகம் சமயத்திற்கும் இத்திருமடங்கள் செய்திருக்கும் உதவிகள் போற்றுதற்குரியனவாகும்.

சமயநெறி வாழ்வோர் அனைவரும் ஒரே தகுதியினர். அவர்களுள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லை என்பதை வலியுறுத்துவது பெரியபுராணம். அக்கொள்கையே வீரசைவமாகும். இக்கொள்கை சேக்கிழார் காலத்திற்குப் பிறகு சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் வலுப்பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆனால் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் கண்ணடநாட்டில் வலுப்பெற்றுப் பல மாநிலங்களில் பரவியது. பசுவண்ணர் தோன்றினார். எழுச்சியடைய சமயநெறியாக வளர்த்தார். அல்லல் தரும் அயல் நெறிகளில் சுழலா வண்ணம் அனைவரையும் வீரசைவநெறியில் ஈடுபடுத்தினார். இந்நெறி வடபுலங்களில் இலிங்காயுதம் எனக் கூறப்படுகிறது.

பெரியபுராணம் கண்ணடத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப் பசுவபுராணம் எனப் போற்றப் பெற்றமையும் ஆய்தற்குரிய ஒன்றாகும்.

வீரசைவர்கள், திருக்கோவிலில் எழுந்தருளும் பெருமானை வழிபடுவதுடன், இமைப்பொழுதும் தண்ணை விட்டுப் பிரியாதவராகக் கொண்டு வழிபடுவர், இறைவனை உயிர்க்குபிராகக் காண்பார். உள்ளத்து உறைபவனாகக் கொள்வார். உடலிடங்கொண்டவனாக ஏற்பார். இறைவனே பசுபாசமறக் கருணைகொண்டு எழுந்தருள் புகின்றான், அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்குகிறோம் எனக் கருதுவார்.

இந்நெறி தமிழகத்தில் துறையூர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் மேற்கொள்ளப்பெற்று அவர்வழி எம் குருமுதல்வர் அருணாமிகு சாந்தலிங்க சுவாமிகளாலும், குமாரதேவர், சிதம்பர சுவாமிகள் ஆகியோராலும் பாரப்பெற்றது. இவ்வாறே கும்பகோணம் பெரியமட்டம், பொம்புர ஆதீனம் ஆதியனவும் இந்நெறியை விளக்கும் நூல்களாகத் துறையூர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிய அத்துவித வெண்பாவும், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிய சித்தாந்த சிகாமணி முதலியனவும் திகழ்கின்றன.

“சித்தமலம் அறுவித்துச்
சிவமாக்கி எனவையாண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு
ஆர்ப்பறுவார் அச்சோவே”

வளர்க் வீரசைவம்!

சௌ சமய வளர்ச்சியில் அதிசௌவர்களின் பங்கு

பேராசிரியர், கோ. வி. கணேச சிவாச்சாரியார்
முதுநிலை விரிவுரையாளர், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு

பரம கருணாஸூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுடைய ஐந்து திருமுகங்களில் இருந்து தோன்றிய கத்யாதி ஐந்து கோத்திரங்களில் வருகின்றவர்கள்தான் சிவாச்சாரியார்கள் என்றும், அவர்கள்தான் சிவபெருமானை அர்ச்சிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்றும், நான்கு வர்ணத்தவருக்கும் சிவதீவை செய்விக்க உரிமை உடையவர்கள் என்றும், ஆலயங்களில் கார்ஷணாதி ப்ராயச்சித்தாந்தம் வரை சகல கார்யங்களையும் செய்து வைக்க வல்லமை படைத்தவர்கள், அதிகாரமுடையவர்கள் என்றும் சிவாகமம் செப்புகிறது.

சிவாச்சாரியார்கள் என்பவர் நல்லொழுக்கம் உடையவராகவும், மந்தர, தந்தர, பூஜா, காரியங்களை நன்கு செம்மையாக செய்து வைத்து, உலகிற்கு நன்மை செய்பவர்களாகவும் நல்மாணாக்கச் செல்வங்களைச் சிவாகம முறைப்படி பாடம் போதித்து அவர்களை இறைபணியில் ஈடுபடச் செய்பவர்களாகவும், சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்று உணர்ந்து அதன்படி தன்னையும், மற்றவர்களையும் சைவ சமயத்தில் ஈடுபடச் செய்பவர்களாகவும் திகழ்கின்றார்கள். இவர்கள் காலம் காலமாக அருமையான, செம்மையான, சைவப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களிற் சிலரைப் பற்றி இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

சிவாச்சாரியார் என்றவுடன் நமக்கு முதன்முதலில் தெரிய வருவது சமயாசாரியர்களில் ஆதிசைவ குலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீகந்தாரும், சந்தானாசாரியர்களில் ஸ்ரீ அருள்நந்தி சிவாச்சாரியாரும், கந்தப்யாணம் இயற்றிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரும் ஆவர்.

சைவ சாஸ்திரங்களுக்கு முதன் முதலாக வித்திட்டவர் ஸ்ரீ அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார். திருவதிகைக்கு சமீபத்தில் உள்ள திருத்துறையிலே ஆதிசைவ குலத்தில் அவதாரம் செய்தார். வேத சிவாகமமங்களை ஜயந்திரிபறக் கற்று விளங்கியவர். இத்தகைய கல்விச் சிறப்பினாலேயே இவருக்கு “சகலாகம பண்டதார்” என்னும் காரணப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. நான்கு வர்ணத்தார்க்கும் சிவாகம முறைப்படி சிவதீசை செய்து வைத்த பெருமை இவரையே சாரும்.

நடு நாட்டிலே பெண்ணாகடம் என்ற ஸ்தலத்திலே பரம்பரைச் சைவ வேளாள குலத்திலிகரும், சிவபக்தி, அஷ்யார் பக்தியிலும், கல்விச் செல்வங்களிலும் சிறந்தவரும், அச்சுதக் களப்பாளர் என்னும் பெயர் உடையவருமாகிய ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு நெடுங்காலம் பிள்ளைப் பேறின்மையால், அதற்குரிய அரிய விரதாதிகளை எல்லாம், ஆதிசைவரான தமது குல குருவாகிய சகலாகம பண்டதார் உணர்த்த உணர்ந்து அனுஷ்டித்து வந்தார். சித்தி பெறாது வருந்திப் பின்னும் சகலாகம பண்டதாரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்ச செய்து வந்தனர். அதனை உணர்ந்த சிவஸ்ரீ அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தை விதிப்படி அர்ச்சித்து வணங்கி அச்சுதக் களப்பாளரைக் கொண்டு அந்திருமுறையிலே கயிறு சாத்தும்படி அருளிச் செய்தார். அப்படிச் செய்கையில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய திருவெண்காட்டுப் பதிகத்துள் “பேயடைய பிரிவெய்தும்” என்னும் திருப்பாகரம் உதயமாயிற்று.

அப்பாட்டின் பொருளுணர்ந்து, மனமகிழ்வு எதிர் அச்சுக் களப்பாளரைத் திருவெண்காட்டில் வசிங்கும்போது கட்டளை செய்து அருளினார். அதன்படி அச்சுக்குக் கூப்பாளர் தன் மனைவியுடன் அத்திருத்தலத்திலேயே தங்கி வழிபடும் நாளிலே ஒருநாள் அவருடைய சொப்பனத்தில் இறைவன் கவேதாரண்யர் தோன்றி, “நாடு உய்யும் வண்ணம் அத்தேவாரத்தின் சாஸ்த்திரத்தை வெளிப்படுத்தி சைவ ஸ்தாபனம் செய்த்தக்க வகையில் உண்ணிடத்தில் ஓர் சற்புத்திரன் அவதரிப்பான்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இப்பூவுலகிலே எந்நாடுகளுள்ளும் தென்நாடுமே சிறக்கவும் ஓர் சற்புத்திரன் அவதாரம் செய்தார். சிவருக்கு கவேதாரண்ய இறைவனால் அவதாரம் வந்தமையால் “கவேதாரண்யன்” எனத் திருநாமம் சாத்தினர்.

திருக்கையிலையில் இருந்து பாஞ்சோதி முனிவர் திருவெண்ணய் நல்லூரை அடைந்து அம்மெய்ஞான உணர்வுடையானாச் சந்தித்து “சிவஞானபோதத்தை” உபதேசித்து “இதனை ஈண்டுள்ளோர் உணர்ந்து உய்தற் போருட்டு மொழி பெயர்த்து பொழிப்பும் உரைக்க” என்று அருள் செய்தார்.

பொய்ச்சமயங்களில் பொருள் இது, இது என்று கண்டு கழித்து மெய்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் உண்மை உணர்ந்து அதனை ஸ்தாபனஞ்சுசெய்யும் காரணத்திற்கும், தம்முடைய ஆசிரியர் சத்திய ஞான துரிசினிகள் திருநாமத்திற்கும் இணங்க அம்மேய்யனர்வு உடையார்க்கு மெய்கண்டதேவர் எனச் சிறப்புத் திருநாமம் ஏற்பட்டது.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் அத்திருவெண்ணய் கங்கலாலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுயம்பு மூர்த்தியாகிய பொல்லாப் பிள்ளையார் சந்திதியில் சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிழ்டை கூடிச் சிவபெருமான் திருவருஞும், ஆசிரியர் பாஞ்சோதி முனிவர் கருத்தும் நோக்கித் தமிழ்நாடு உய்யும் வண்ணம் உடமொழிச் சிவஞான போதத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வார்த்திகம் என்னும் மொழிப்புரையும் செய்து பல அற்புதங்களை விளக்கி சைவஸ்தாபனம் செய்து பலர்க்கும் “சிவஞான போத” உபதேசம் செய்து வருவாயினர்.

தேவர் குடும்பத்தின் குலகுருவாகிய ஸ்ரீ அருள்நந்தி சிவாச்சாரியர், ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவருடைய வரலாற்றைக் கேள்வியற்று, “நம்முடைய மாணாக்கராகிய இவர் நம்மை வந்து பார்க்கவில்லையே” என்று எண்ணினார். ஆயினும் தாமே அவரைப் போய்ப் பார்ப்போம் என்று கருதி அந்கரை அடைந்தார். அந்தச் சமயம் தன் மாணாக்கர்க்கு சிவஞான போதம் தன்மையைப் பற்றிக் கூறுகையில், சகலாகம பண்டிதர், “ஆணவ மலத்தின் தன்மையாது?” என்று வினவ, அதற்கு ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் ஆள்காட்டி விரலினால் சகலாகம பண்டிதரைக் கட்டிக் காட்டினார். அதனை உணர்ந்த நம் சகலாகம பண்டிதர் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரின் மாணாக்கர்களில் முதல் மாணவனாக ஆனார். தம் குருவை வணங்கவே ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் தம் குருமரபிற்கு முதற் குருவாகிய நந்திதேவர் திருநாமத்தையே இச்சகலாகம பண்டிதருக்குச் சூட்ட எண்ணி “அருள்நந்தி” எனத் தீட்சா நாமம் குட்டி, சிவஞானபோதத்தையும் உபதேசித்தார். மனவாசகங் கடந்தார், சிற்றம்பல நாடுகள் முதலான நாற்புதொன்பது மாணாக்கருள் ஸ்ரீ அருள்நந்தி முதல் மாணாக்கராக ஏற்றம் பெற்றார். ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரின் காலம் ஏறக்குறைய 670 வருடங்களுக்கு முன்பு என ஆராச்சியாளர்கள் கூறுவார்.

சிவஞானசித்தியார், இருபாஇருபங்கு என்ற இரு சைவ சாஸ்த்திர நூல்கள் ஸ்ரீ அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் அருளியனவாகும்.

இவ்வாறாக அச்சுக்களப்பாளர் குலகுருவாகிய ஸ்ரீ சகலாகமபண்டிதர், பிறகு அக்குலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரின் மாணாக்கரானார்.

சந்தனாச்சாரியர் எனப் போற்றப்படுவோர் மெய்கண்டதேவர், அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்ததேவர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆவார்கள்.

இவர்கள் குருசிஷ்யராய் வந்தமையால் இவர்களுக்கு சந்தனாச்சாரியர் எனப் பெயரானது.

மறைஞான சம்பந்தருடைய மாணவராகிய உமாபதி சிவம் தில்லைவாழ் அந்தனார் மூவாயிரவருள் ஒருவர். சந்தான குரவர்களுள் கடையவர். இவர்

சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த “கொற்றவன்குடி” எனும் கிராமத்தில் வசித்து வந்தமையால் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவம் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் வேத சிவாகமங்களைக் கசடறக் கற்றுணர்ந்து அதற்குத்தக நின்றவர். வடமொழியிலும், தமிழிலும் பெரும் புலமையுடையவர். சிவபக்தி சிவனடியார் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

ஒருநாள் நடராஜப் பெருமானை அர்ச்சித்து விட்டுத் திரும்பும்கால், அக்காலத்தில் இவருக்கு ஏற்பட்டு இருந்த சிவிகை, தீவெட்டி, கொடிபரிவாரம் முதலிய விருதுகளோடு வீதிவழியே சென்றார். இவரது ஆடம்பரத்தைக் கண்ட மறைஞானசம்பந்தர் “பட்டகட்டையது பகற்குருடன் போகின்றான் பாருங்கள்” எனக் குறிப்பாகக் கூறினார். இதனைக் கேட்ட நாயனார் சிவிகையினின்றும் உடனே இறங்கி மறைஞான சம்பந்தரை வணங்கி அவர் வழியே நடப்பாரானார். அவருக்கு மாணாக்காராய் இவருடைய செய்கையைப் பற்றி அறிந்து ஏனைய தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் இவரது உள்ளத நிலையை அறியாது அவரை நடேசர் பெருமானைப் பூஜிக்க ஒட்டாதபடி தடுத்தனர் என்றும் கூறுவர்.

சிதம்பரத்திலே நிகழும் மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழா ஒன்றிலே கொடியேறாது தடைப்பட்டு நின்றபொழுது “கொடிக்கவி” என்னும் சிறுநாலைப் பாடு ஏறச் செய்து அருளியது இவர்தம் பெருமையைக் காட்டுகிறது.

சிதம்பர மஹாத்மியம் பல. அவற்றுள் கோயிற் புராணம் ஒன்று. இது உமாபதிசிவனார் பாடியது. இப்புராணம் அரங்கேற்றம் செய்யாமல் பேடகத்துள் மறைந்து இருப்பதாக சபாநாயகர் தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு அறிவிக்க, அவர்கள் ஆசாரிய சுவாமிகளைத் தேடிவந்து கோயிற் புராணத்தை அரங்கேற்றச் செய்தனர்.

இவர் சைவசமயம் சிறக்கப் பிறகு பல நூல்களை இயற்றி அருளி உள்ளார். அவை,

- (1) சித்தாந்த அஷ்டகம் (சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், விணாவெண்பா, போற்றிப் பஃகெற்றை, கொடிக்கவி, நெஞ்சு விடுதாது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம்)
- (2) கோயிற் புராணம்
- (3) திருத்தொண்டர் புராணசாரம்
- (4) சேக்கிழார் புராணம்
- (5) திருமுறை கண்ட புராணம்
- (6) திருப்பதிகக் கோவை
- (7) சிவநாமக் கலிவெண்பா
- (8) பெளக்கராகம வடமொழி வியாக்யானம் முதலியன.

இவற்றுள் சிவப்பிரகாசம் எனும் நூல் எளிய செய்யுள் நடையில் அமைந்து முதல் நூலாகிய சிவஞான போதம், அதன் வழிநூலாகிய சிவஞான சித்தியார் ஆகிய இவ்விருநூல்களிலும் கூறப்பட்ட விஷயங்களைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பது.

சுவாமிகள் அடியார் பக்தியிற் சிறந்தவரென்பது அவர்கள் பாடிய திருத்தொண்டர் புராண சாரம், சேக்கிழார் புராணம் முதலியவற்றால் அறியலாம். இவர்கள் சைவ சமயத்திற்கு பெருந்தொண்டாற்றி உள்ளார்கள். கோயிற் புராணத்தில் சைவ சிந்தாந்த நூண்பொருள்கள் ஆங்காங்கு கூறப்பட்டுள்ளன. ஏனைய நூல்களும் இத்தன்மையளவே.

சுவாமிகள் விளங்கிய காலம் இப்போதைக்கு 650 ஆண்டுகள் முன்னரென்பது அவர்கள் இயற்றிய சங்கற்ப நிராகரணத்தால் தெரிகின்றது. சுவாமிகளின் பரம்பரையிலே வந்த மாணவரே திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்தாபகராகிய நமச்சிவாய தேசிகரும், தருமபு ஆதீன ஸ்தாபகராகிய ஞானசம்பந்த தேசிகரும் ஆவார்கள்.

சந்தனாசாரியர்கள் சைவ உலகிற்கு அரும்பணி செய்துள்ளார்கள். சைவ சித்தாந்த சாஸ்த்திரங்கள் தமிழில் வர இந்த நான்கு சந்தனாசாரியரே காரணமாவர் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஸ்தோத்திரத்திற்கு சமயாச்சாரியர்கள், சாஸ்த்திரத்திற்கு சந்தனாச்சாரியர்கள். சந்தனாச் சாரியர் குருசிஷ்ய பரம்பரையில் திருநந்தி தேவர், சனற்குமார்

முனிவர், சத்தியஞான தரிசனமுனிவர், பாஞ்சோதி முனிவர் என்பவர்கள் திருக்கயிலாயத்துச் சந்தனாச்சாரியார்களாக உள்ளனர். பாஞ்சோதி முனிவரின் சிஷ்யர் மெய்கண்டதேவர். அவர் சிஷ்யர் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார். அவர் சிஷ்யர் மறைஞானசம்பந்தர். அவர் சிஷ்யர் ஸ்ரீ உமாபதி சிவாச்சாரியார் எனத் திருநந்திதேவர் முதல் உமாபதி வரை எண்மார் உள்ளனர்.

சிவபெருமானால் அருளப்பெற்ற வேதம், சிவாகமம் ஆகிய இருவகை நூல்களில் உள்ளவைகளை மெய்கண்டார் முதல் நால்வரும் தமிழிலே உபதேசித்தனர்.

மறைஞானசம்பந்தரைத் தவிர மூவரும் உபதேசித்ததோடு அல்லாமல், அவைகளை நூல்களாகவும் செய்தருளினர். இவர்கள் இத்தமிழ் நூல்களைச் செய்திராவிடில் சைவ சமயத்தை அறிய விரும்புவோர் சமஸ்கிருதத்தை அகலமாகவும், ஆழமாகவும் கற்று அதன் மேல் வேத சிவாகமமங்களைக் கற்கவேண்டியவர்கள் ஆவர். இவர்கள் இத்தமிழ் நூல்களை இயற்றி அருளியது சைவசமய பாக்கியமேயாகும்.

இங்கு நாம் ஒன்று உற்றுநோக்க வேண்டும். குடும்ப குருவாகிய அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் எனும் வேதியர் மெய்கண்டாருக்குச் சிஷ்யரானார். இக்கட்டுரை, ஆதி சைவர்கள் சைவ சமய வளர்ச்சியில் எவ்வாறு பங்கு பெற்றனர் என்று கூறுவந்த சமயத்தில் சிவாச்சாரியார் அல்லாதவரைக் கூறுவது சரியல்ல எனத் தோன்றும்.

“தன் மத்ய பதிதம் த்ரவ்யம் தக்கி ருஹனேகக்ருஹ்யதே” என்ற ஓர் நியாயமுண்டு. இவர்கள் நந்தி தேவரை முதலாக வைத்துக் குருவாக ஏற்றம் கொடுத்தமையால் இவர்களும் சிவாச்சாரியர்களே. இவர்கள் ஆதிசைவகுலத்திற் பிறக்காவிடினும் அவர்களைக் குருவாக வழிபட்டதினால் குருவிற்கு உடைய அனைத்துச் சிறப்புகளும் சிஷ்யனுக்கும் உண்டு என்பதை சந்தனாச் சிவாச்சாரியர்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றார்கள். குருநாதன் சிவன். சிவன்தான் குரு என்பது சைவசமய ஶரடு இதில் ஏற்றத்தாழ்வு கொள்வது நன்றன்று.

சந்தனாச்சாரியரில் இரண்டு பேர் சிவாச்சாரியர்கள் எனினும் நால்வருமே சிவாச்சாரியர்கள்தான் எனக் கூறலாம். மிக உயர்வான சைவ சாஸ்த்திரத்தை அருளிச் செய்துள்ளார்கள்.

சமயாச்சாரியர்களில் ஸ்ரீ சுந்தரர் ஆதி சைவகுலத்தில் அவதாரம் செய்தார். தெய்வச் சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணத்திற்குக் கதாநாயகனாக விளங்குபவர் ஸ்ரீசுந்தரர். சுந்தரர் இல்லை என்றால் பெரிய புராணமேது? அப்பெரிய புராணத்தில் சடையனார், இசைஞானியார், ஸ்ரீபுகழ்த்துணை நாயனார் ஆகியோரும் சிவாச்சாரியர்கள் ஆவார்கள்.

புகழ்த்துணை நாயனார் ஆதிசைவ குலத்தில் தோன்றியவர். அவர் சிவாகமுறைப்படி சிவனைப் பூஜை செய்தவர். இறைவன் அருளாற் படிகாச வழங்கப் பெற்றவர்.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவகுலத்திலே சடைய நாதரும், இசைஞானியாரும், உலகம் மெய்ஞான ஒளியைப் பெற்று உய்யும்படி சமயக்குரவர்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரரைப் புத்திராகப் பெற்ற பெரும்பேற்ற உடையவர்கள் ஆவர்.

எதற்குச் சுந்தரரைக் குறிப்பிடுகிறது இக்கட்டுரை என்ற ஜயம் தோன்றும். சந்தானப் பரம்பரையாகக் கூறி அப்பேர்ப்பட்ட குருமார்களை நாம் மனதில் சிந்திப்பதுதான் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு நாம் செய்யும் தலையாய பணியாகும். அதில் வந்தவர்கள் தான் ஏனையோர். ஆகையால் அவற்றை இக்கட்டுரையில் சிந்தித்து மேலும் தொடருவோம்.

ஸ்ரீ திரிலோசன சிவாச்சாரியார் என்பவர் ஒருவர். அவர்கள் சைவ சமயத்திற்குப் பெறும் தொண்டாற்றி உள்ளார்கள். அதாவது அவர், “சித்தாந்த சாராவளி” என்னும் ஓர் அற்புத நாலை எழுதி அருளி உள்ளார்கள்.

சித்தாந்த சாராவளி என்பது சைவாக மங்களின் சித்தாந்த சாரம் வரிசையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்று பொருள். இது ஞானபாதம், கிரியாபாதம், சரியா பாதம், யோகாபாதம் என நான்கு பாதங்களைக் கொண்டு உள்ளது.

இவர்கள் கிரியா பாதத்தில் 90ஆவது கலோகத்தில் சிவ ஆகமத்தின் சாரத்தை (குருபரம்பரையை) சைவ உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டியவர் ஆவர். பரத கண்டத்தில், துர்வாச முனிவர் நிறுவிய ஆமர்த்த மடத்தில் கெளசிகர், கச்சியப்பார் முதலானவர் தவிணாழூர்த்தி ஸ்வரூபரான ஸ்ரீகண்டபரேஸ்வரர் உபசித்து அவரிடம் இருந்து ஆகம ஞானம் பெற்று வந்தார்கள்.

1. ஆமர்த்தகமடத்திற்கு
அதிபதி சனற்குமாரர்	- சதம்பவிருக்ஷம்
2. புஷ்பகிரி மடத்திற்கு
அதிபதி சனகர்	- அர்ஜாநவிருக்ஷம்
3. கேளனீகீம் மடத்திற்கு
அதிபதி சநாதனர்	- ஜம்புவிருக்ஷம்
4. ரணப்தா மடத்திற்கு
அதிபதி சநந்தர்	- வடவிருக்ஷம்

கோதாவரி தீர்த்தில் சைவர்கள் வாசம் செய்யும் மந்த்ரகாளி என்று ஓர் பட்டணம் உண்டு. அவ்விடத்திலேதான் சைவாச்சாரியர்கள் விசேஷமா யுண்டாயிருந்தார்கள். இந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளை திரிலோசன சிவாச்சாரியார் சாராவளியில் கூறி உள்ளார்கள். ஆத்மார்த்த மட சம்ப்ரதாயத்தைப் பற்றி நன்கு விரிவாய்க் கூறி வருகையில், போக மோஷ்ப்ரதாராகிய வியாபக சம்பு என்னும் மஹா குருவானவர் உண்டானார். இவ்வாறு பூர்வகாலத்தில் இருந்து குருபாரம்பரியத்தோடு கூடிய வமச சக்ரமானது தம்முடைய உற்பத்தி காலம் வரையில் க்ரமமாக வந்தது என்று கூறுகிறார்.

இதைப்பற்றி ஓர் கதையும் கூறுவது மரடு. அதாவது ராஜேந்திர சோழன் என்னும் பெயருள்ள சோழராஜா பூமி ஆளும் காலத்தில் கங்கா ஸ்நானத்திற்குச் சென்றபோது அவ்விடத்தில் சைவாசாரியர்களைக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்து திரும்ப வரும்போது அந்த சைவாசாரியர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்து தனது ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபித்தான்.

அதுமுதல் காஞ்சி மண்டலத்திலும், சோழ மண்டலத்திலும் எங்கும் சைவ சம்ப்ரதாயம் விஸ்தாரமாயிற்று என்ற ஓர் வரலாற்றுக் குறிப்பை இவருடைய நூலிலிருந்து நாம் உணர முடிகிறது.

“திரிலோசன சிவாச்சாரியன் க்ஞாப்தா கபா”
(சரியாபாதம் - 41 ஆவது கலோகம்)

எனத் தன்பெயரைக் குறிப்பிட்டு க்ரந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்ததாக ஸ்ரீ சிவாக்ரயோகிந்தர ஞான சிவாச்சாரிய கவாகிகள். இவர் சைவ சமய பரிபாலகர் என்றும் போற்றப்படுவர்.

அடுத்ததாக இவர் “கிரியாதீபிகை” என்னும் நூல் எழுதி அருளி உள்ளார்கள். இந்நூல் எட்டுப் படலங்களை உடையதாக இருக்கிறது.

முதல் படலத்தில் நித்ய கர்மா, இரண்டாவது படலத்தில் ஆத்மார்த்த சிவழை, மூன்றாவது படலத்தில் பவித்ரோத்ஸவம், நான்காது படலத்தில் சிவத்தீவைவிதி, ஐந்தாவது படலத்தில் சைவ சந்நியாச விதி, ஆறாவது படலத்தில் ஆசார்யாபிழேக விதி, ஏழாவது படலத்தில் அந்தியேஷ்டி, எட்டாவது படலத்தில் அசௌக விதி என்று இப்படலங்களிலேயே விஸ்தாரமாகக் கூறி உள்ளார்கள். இது சைவ உலகிற்கு, அதுவும் குறிப்பாகச் சிவாச்சாரியார்களுக்கு ஒரு உண்ணதமான நூலாகும். இது ஓர் வரப்ரசாதமாகும்.

அடுத்ததாக, சிவார்ச்சனாதீபிகை என்ற சைவாகமநூல் (திரிசிரபுரம் அதாவது திருச்சி) அதில் பச்சாம்பேட்டை சிவரீ ஸத்யோஜாத சிவாச்சாரியார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு ஆதிசைவர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்து வருகிறது.

இந்நூல் ஆத்மார்த்த, பரார்த்தழை, ஆசார்யலங்களும், கல்ப, அனுகல்ப, அகல்ப, உபகல்ப இவைகளைப் பற்றி நன்கு விஸ்தாரமாகக் கூறுவதனால் சைவ சமயத்திற்கு ஓர் ஓப்பற் நூலாகத் திகழ்கிறது.

ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாச்சாரிய பாஷ்யம் ஓர் மிகவும் அருமையான - மிகச் சிறந்த நூல் ஆகும். பிரம்ம குத்திரத்திற்குச் சிவாத்வைத் பரமாக பாஷ்யம் அருளிச் செய்துள்ளார்கள். இவ்வாறு சாஸ்த்திர க்ரந்தங்களுக்குப் பேருரை, அதாவது மஹா பாஷ்யம் வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஆகமங்கள் 28. அதாவது காமிகம் முதல் வாதுள மீறாகவள் இருபத்தெட்டு சிவாகமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மந்திரம், தந்திரம் சித்தாந்தம் என்பன. அவ்வாகமங்களுக்கு நரசிம்மம் முதல் விஸ்வானம் ஸ்ராக உள்ள 207 உப ஆகமங்கள் இருக்கின்றன.

அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களை அடைய விரும்பும் ஆன்மாக் களுக்குச் சிவவழிபாடு இன்றியமையாததாகும். அச் சிவவழிபாடு ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகைப்படும். குருமுகமாக சிவதீவை பெற்று அவரவர் வண்யாச்சாரம் அணகுறுமாய் கஷ்ணிகம் முதலிய லிங்கங்களில் செய்யப்படும் பூஜை ஆன்மார்த்தமாகும். சிவாவயங்களில் ஆதிசைவரைக் கொண்டு பூஜிக்கச் செய்வது பரார்த்த பூஜையாகும்.

ப்ரதிஷ்டைக்குரிய கிரியைகள் பல இடங்களில் இருந்தும் அதற்குரிய முறையில் பத்ததிகளில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. பத்ததிகள் 18. அவற்றின் ஆசிரியர்கள்,

1. உரோதி	10. சசானசம்பு
2. சத்யோஜாதர்	11. உற்ருதயசிவன்
3. ராமகண்டர்	12. பிரும்மசம்பு
4. வித்யாகண்டர்	13.. வைராக்ய சம்பு
5. நாராயண கண்டர்	14. ஞானசம்பு
6. விழுதிகண்டர்	15. திரிலோசனசம்பு
7. பூர்ணகண்டர்	16. வருணசிவன்
8. நீலகண்டர்	17. சஸ்வரசிவன்
9. சோமசம்பு	18. அகோரசிவன்

என சைவ பூஜை கூறும். மற்றும் வேறொரு வகையாய் கூறப்படுவதுமுண்டு. அதாவது,
 1. துர்வாசர் 2. பிங்களர்
 3. உரோத்யோதி 4. சபோதர்
 5. பூர்ணகண்டர் 6. விஷ்ணுகண்டர்
 7. வித்யாகண்டர் 8. இராமகண்டர்
 9. ஞானசிவன் 10. ஞான சங்கர்
 11. சோமசம்பு 12. பிரும்மசம்பு
 13. திரிலோசனசிவன் 14. அகோரசிவன்
 15. ப்ரசாதசிவன் 16. இராமநாதசிவன்
 17. சசானசிவன் 18. வருணசிவன்

இன்னும் சர்வாத்ம சிவாச்சாரியார், சர்வேச பண்டித சிவாச்சாரியார் வியாபக சிவாச்சாரியார், வியோம சிவாச்சாரியார், உத்துங்க சிவாச்சாரியார், வாமதேவ சிவாச்சாரியார் முதலியவர்களும் பத்ததி ஆசாரியர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர்.

மேலே குறிப்பிட்ட பத்ததிகள் கூறும்படிதான் சிவாலயங்களில் நிதய, நைமித்திய, காம்யம், மஹோத்ஸவம் முதலியன நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளைச் செம்மையாக நடத்தி நன்மாணாக்கர்களைத் தயார் செய்து வருகின்றன பல சிவாகமப் பாடசாலைகள். தமிழகத்திலும் தற்சமயம் இவ்வாறு சைவ சமய வளர்ச்சிப் பணியில் குறிப்பிடத்தக்கதாக தருமபுரம் ஆதீனம் வேதசிவாகம பாடசாலை, அல்லார் (திருச்சி ஜில்லா) வேதசிவாகம பாடசாலை, பிள்ளையார்பட்டி சிவாகம பாடசாலை, பழநி வேத சிவாகமப் பாடசாலை, கர்நாடக மாநிலத்தில் சுருண்ணலூல்லி என்ற சிற்றுரில் கைலாச ஆசரமம் என்ற இடத்தில் ஓர் சிவாகமப் பாடசாலை, காஞ்சிபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை தேவகோட்டை சிவாகம பரிபாலன சபா என அனைத்து இடத்திலும் பற்பல சிவாகம பாடசாலைகள் சைவ சமயப் பணியில் ஈடுபட்டு சைவத்தை வளர்த்து வருகின்றன.

குறிப்பாகத் திருக்கைலாய பரம்பரை தருமபுர ஆதீன சிவாகமப் பாடசாலை தோன்றி சுமார் 70 ஆண்டுகளாக நடைபெறுகின்றன என்பது ஓர் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

மேலும் சற்றுப் பழையையான காலந்தொட்டே இல்லங்களிலேயே சிவாகமங்களை மாணவர்க்குப் போதித்துவரும் சிறந்த ஞானாசிரியர்களும் பலருண்டு.

அவர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தகவரும், பெரும் மதிப்பிற்கும், வணக்கத்திற்கும் உரியவரான கோடுமங்கலம் சிவழூர் கோ. ம. விஸ்வநாத சிவாச்சாரியார் ஆவார். அவர்கள் முற்காலத்தில் குருவின் இல்லத்தில் முறைப்படி வேத, சிவாகம, சாஸ்த்திரங்களைப் பயின்று எண்ணற்ற சீடர்களை உருவாக்கி உள்ளார்கள். அவர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர், பெங்களூர் சிவழூர் சபேச சிவாச்சாரியார் அவர்கள். கண்ணட மாநிலத்தில் கைலாச ஆசரமத்தில், சிவாகமரத்னாகரம், சிவாகமழுஷணம் போன்ற விருதுகளைப் பெற்றுச் சைவத்திலும்,

சாக்தத்திலும் மிகப் பெரியவராக இன்றும் திகழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களால் வருங்காலத்தில் சைவசமயத்தைத் தாங்கக்கூடிய தூண்களாகப் பல ஆதி சைவ மாணாக்கர்கள் உருவாகி வருகிறார்கள்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக தருமையாதீன வேத சிவாகம பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய சிவாகம ரத்னாகரம், சிவாகமவித்வான் என்ற பற்பல விருதுகளைப் பெற்ற சிவஸ்ரீ சிவபுரம் ஸ்ரீ எஸ். சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள் குறிப்பிட்தக்கவர். அவர்களிடம் பயின்ற மாணாக்கர்கள் ஏராளம். சுமார் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் மாணாக்கச் செல்வங்களை உருவாக்கிய பெருமை அவரைச் சாரும். அவரை “குலபதி” என்றே சைவ நல்லுலகம் கூறும். அவரிடம் சிவாகமத்தை நன்முறையில் பயின்று நம் இந்தியாவில் பற்பல இடங்களில் சைவ சமய வளர்ச்சிப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கிற மாணவர்கள் பலர் கற்றனர். அதில் குறிப்பிட்தத்தக்கவராக, புதுடெல்லி ஸ்ரீ உத்திர சுவாமிமலையின் தலைமை அர்ச்சகரான், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் சித்தூர் என்ற ஊரில் சிவஸ்ரீசம்பந்த சிவாச்சாரியார் உள்ளார். தருமை சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள் பற்பல ஆகமங்களையும், குறிப்பாக, வாமதேவபத்ததி, நிதயூஜை நிலஷங்கிலூம் போன்ற சிவாகம நூல்களை தருமைழுதீன வெளியீடாக வெளியிட்டு உள்ளார்கள். அவர்தம் வாழ்நாளில் இந்தியாவிலும், இலங்கை போன்ற வெளிநாடுகளிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான மஹா கும்பாபிஷேகங்களை நடத்திய பெருமை உடையவர். சண்டிஹோமம் என்பது அந்நாளில் அரிதாக நடைபெறும். “சண்டிஹோமத்தைப் பண்டிதர் முதல் பாமர் வரை உலகறியச் செய்த பெருமை அவரையே சாரும் என்பதைப் பெருமையுடன் இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

மேலும் அவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் இந்தியாவில் மட்டும் அல்லாமல், சிங்கப்பூர், மலேசியா, அமெரிக்கா, லண்டன், சிலோன் போன்ற வெளி நாடுகளிலும் இன்றும் சைவ சமயப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு ஆங்காங்கே சைவ சமயத்தை வளர்ச்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்ற நம் சமய சைவ குருவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரருடைய திருவாக்கியத்தை மனதில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் ஆதிசைவர்கள்.

அடுத்ததாக ஆயிரம் பிறைகண்ட சிவஸ்ரீ சபாரதன் சிவாச்சாரியார் அவர்கள் சென்னையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் சைவ சமயத்திற்குப் பல நற் தொண்டுகளைச் செய்து வந்துள்ளார்கள். ஆதிசைவக் குலத்திற்குக் குல பூசணமாக விளங்குகிறார்கள். அவர் ஆற்றி வரும் பணிகள் பற்பல்.

அதேபோல் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கத்திற்குச் செயலராக விளங்கிய சிவன் சி. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் பல ஆகம நூல்களை வெளியிடு செய்துள்ளார்கள். அவைகளில் பூர்வ காமிகம், உத்திரகாமிகம் போன்றன அடங்கும். இவர் சைவமும் பாஞ்சாத்ரமும் என்னும் நூலை வெளியிட்டு உள்ளார்கள் என்பது முக்கியமாகக் குறிப்பிட்தத்தக்கது. ஆகமங்களில் உள்ள சில பகுதிகளைப் படலமாக வெளியிடு செய்துள்ளார்கள்.

“சைவகால விவேகம்” என்ற சைவ நூலை இயற்றியவர் சிவஸ்ரீ நிகம ஞான சிவாச்சாரியார் ஆவார். இந்நாலின் ஆசிரியரை “சிவஸ்ரீ கணபதிப்டார்” என்றும் கூறுவதுண்டு. “லலித பதநிகும்பேஷஷி ஏகவெச்ருத அலறகணபதிப்டார்” என்று சைவ காலவிவேக நூலிலேயே குறிப்பு இருக்கிறது.

காலவிதானம், காலமிருகம், காலப்பிரகாசிகை முதலியன எவ்வாறு சோதிட சாஸ்த்திரத்தின் பெருமையை விளக்குகின்றனவோ, அவ்வாறே இந்த சைவகால விவேகமென்னும் நூல் சிவசாஸ்த்திரத்தின் பெருமையை விளக்குகின்றது.

இந்நால் 49 சிலோகங்களைக் கொண்டது. சைவ சம்பந்தமான காலங்களை நிர்ணயிப்பதால் இந்நாலுக்குச் சைவ காலவிவேகம் என்ற பெயர் சித்தித்தது. இந்நால் சிவாகம சங்க (தேவக்கோட்டை) வெளியீடாகும்.

இரத்னம் போன்ற இந்நால் இயற்றியவர் சிவாகமங்களாகிற கடலின் அக்கரையை அடைந்தவராய நிகம ஞான சிவாச்சாரியார் என்பவர்.

இவர் இன்னும் ஆன்மார்த்த பூஜைபத்ததி, பாஷ்யஞ்சரி, சித்தாந்த சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட விசேஷமான தத்துவங்களுக்கு உரை, கிரியா ரத்தோல்லேகம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார் என்பதை, ‘சர்வேஷாம் ஸந்குணாநாம்’ என்னும் தொடர்புள்ள இரண்டு கலோகங்களால் நாம் அறிய முடிகிறது.

செட்டிநாட்டைச் சேர்ந்த (காரைக்குடி) திருவாடானை சிவழீ அய்யாமணி சிவாச்சாரியார், சைவசித்தாந்தப் பேராசிரியர் ஆவார். சிவாகமம், தேவாரம், இசையில் நற்பயிற்சி பெற்று சைவ உலகிற்கு ஓர் குருபூஷணமாக விளங்கியவர். இவர்கள் தான் முதன்முதலில் (உத்தமோத்தம) பக்ஷத்தில் அதாவது 33 குண்டங்கள் கொண்ட யாகசாலை அமைத்து மஹா கும்பாபிஷேகங்களைச் செய்தவர். சைவ உலகிற்கு முதன்முதலில் இவ்வாறு ஓர் முறை உண்டு என்பதை அறிவித்தவர் அவர் ஆவார். 1970ல் விழுப்புரம் சமீபத்தில் உள்ள பணையபுரம் என்னும் பதியில் இறைவனுக்கு 33 குண்டங்கள் கொண்ட ஓர் அற்புதமான யாகசாலை அமைத்தும், அதற்குப் பிறகு சென்னை வடபழநியிலே பழநி ஆண்டவர் மற்றும் புதுச்சிலியில் உத்திரகவாமியலை என்ற ஓர் புதிய ஆலயம் அமைத்தும் சிவாகம நெறிப்படி மஹாகும்பாபிஷேகம் செய்த பெருமை இவரையே சாரும். அந்தத் திருக்கோயிலில் சித்தாந்த போதகம், சிவாகம கலாநிதி, சர்வ சாதகசார்வபெளாமர் என்ற பல விருதுகளைப் பெற்ற சிவழீ உயர்திரு திருவாடானை அய்யாமணி சிவாச்சாரியார் என்று சிலாசாஸனம் செய்துள்ளதை அங்கு சென்றால் இன்றும் காணலாம்.

மேலும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்த சிவழீ கவாயிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பல தொண்டுகள் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் “சிவாகம கலாநிதி” என்று காஞ்சி மாமுனிவராற் பாராட்டப் பெற்றவர். ஷ்டகால (அறுகால) பூஜை விதி என்னும் நூலை ஆறு பகுதிகளாக வெளியீடு செய்துள்ளார்கள். இவர்கள் ஷேத்ரபாலபுரம் என்னும் சிவாகம பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்று பல ஆதிசைவ மாணாக்கர்களை நன்னெறிப்படுத்தியவர் ஆவார். 1964-ல் மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி குந்தரேஸ்வரர் கோயில் குடமுழுக்கு விழாவினைத் தலைமைஏற்று (சர்வ சாதகராக) மிக உண்ணத்தாமாகவும், சீரும், சிறப்புமாகவும் நடத்திய பெருமை அன்னார் அவரைச் சாரும்.

மேலும் சுவிற்சர்லாந்தில் ஓர் சிவாச்சாரியார் கரந்தங்களைக் கம்ப்யூட்டரில் பதிவு செய்து ஓர் அற்புதமான தொண்டை சைவ உலகத்திற்குச் செய்துள்ளார்.

அடுத்ததாக, “சிவபூஷை விளக்கம்” என்னும் ஓர் அரிய நூலைத் தொகுத்து இயற்றி சைவ சமய வளர்ச்சிக்குக் கைமாறு கருதாது அருமையான தொண்டாற்றியவர் யாழ்ப்பாணம், அச்சவேலி சிவழீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் ஆவார்கள். மேலும், மயிலாடுதுறை ஸ்ரீ வள்ளலார் கோயிலில் விளங்கி வரும் சிவழீ விஸ்வநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள் முன்னை போன்று பல ஆதிசைவர்களுக்குத் தீசை செய்து வைத்த சிவஞானத்தை அருளிய சிவஞான தந்தை ஆவார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீ அபயாம்பிகா சன்னதியில் நவாவரண பூஜை செய்யும் தருணத்தில் ஸ்ரீ அபயாம்பிகை ஓர் சிறுபெண் வழிவமாக எழுந்தருளி அவருடைய பூஜையை நேரில் பெற்று மறைந்து அருளினார். இந்திகழ்ச்சியைப் பலரும் கண்டு வியந்தளர். சிவழீ தீசை குருவேதான் இறைவன், இறைவர் தான் நமக்கு குரு என்ற நியாயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குபவர். அவர்களும் ஆயிரம் பிறை கண்டவர் ஆவார். அவர்களின் சைவ சமயப் பணி ஏராளம்.

பல சிவாச்சாரியப் பெருமக்களை சைவநெறியில் ஈடுபடுத்திய பெருமை அவரையே சாரும். அவரால் சிவஞானம் பெற்றோர் ஏராளம்.

இதுபோல் பற்பல ஆதிசைவர்களின் தொண்டை எழுதிக் கொண்டே இருக்கலாம்.

அடுத்து இன்றைய இளைய தலைமுறையில் பல ஆதிசைவர்கள் செம்மையாகச் சிவப்பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். அவர்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியவர் சிவழீ ரவி என்கிற கவாயிநாத சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் தருமை ஆதீன வேத சிவாகம பாடசாலையில் சிவபுரம் சிவழீ கவாயிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்களிடம் சிவாகமங்களை நன்கு கற்று உணர்ந்து அதன்படி தானும் நடந்து வருபவர். இவர் மயிலாடுதுறையில் ஓர் அற்புதமான “சிவபுரம்

வேத சிவாகம பாடசாலை” ஓன்றைத் தம் சொந்த முயற்சியால் நிறுவி, திருவாவடுதுறை, திருப்பணந்தாள் ஆதீனத் துணை கொண்டு செம்மையாக நடத்தி வருகிறார்கள். ஏறக்குறைய 50 ஆதிசைவ மாணாக்கர்கள் சிவாகமம் பயின்று வருகிறார்கள். “சிவபூரம் வேத சிவாகம பாடசாலை” நிறுவனாராகவும், தலைமை ஆசிரியராகவும் அமர்ந்து செவ்வனே நடத்தி வருகிறார்கள். இவர்கள் நடத்திவரும் பணி, சைவ உலகத்திற்கும், சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

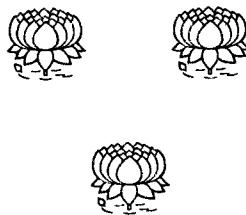
இதுபோன்று சைவ சமயவளர்ச்சியில் பல ஆதிசைவர்களின் முன்னோர்கள், இடைப்பட்டவர்கள், இளைஞர்கள் என பற்பல சிவாக்சாரியர்களைப் பற்றி நிறைய எழுதலாம். இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படாத பல ஆதிசைவர்கள் மஹா வித்வான்களாக விளங்கி வந்துள்ளார்கள், விளங்கி வருகிறார்கள். அவ்வளவு ஆதி சைவர்களைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் எழுத அவகாசம் இல்லை. ஆகையால் அவர்களைப் பற்றி

எழுதாததை ஓர் குறையாக என்ன வேண்டாம். மேலும் கட்டுரை மிகவும் விரிவடையும் என்ற நோக்கத்தினால்,

“ஏந்தரோ மஹாநூபாவலு
அந்தரிக வந்தனமு ”

என்ற ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகள் பஞ்சரத்ன கீர்த்தனையை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு ஆதிசைவ குலத்தில் அவதரித்த, சைவ சமய வளர்ச்சியில் பணியாற்றிய, பணிஆற்றிவரும் அத்துணை சிவாக்சாரியர்களையும், சிரம் தாழ்த்தி, கரம் கூப்பி நமஸ்கரிக்கின்றேன். இக்கட்டுரையை இத்துடன் நிறைவு செய்கிறேன்.

“சதா சிவ சமாரம்பாம்
ஸ்ரீகண்டா சார்ய மத்யமாம்
அஸ்மத் ஆசார்ய பர்யந்தாம்
வந்தே குருபரம்பராம் ”

சௌவ சமயச் சின்னங்கள்

சிவாகம ஞானசாகரம் என். இராமநாத சிவாச்சாரியார்
திருக்கோலக்கா

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமே சைவசமயமாகும். சைவசமயம் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. உலகம் எப்பொழுது தோன்றியதோ அப்பொழுதே சிவ வழிபாடும் தோன்றியதென்லாம். இதனை சிவாகமம் சிவெந்ஸ்தாபிசைவ : சைவேந ஸ்தாபிதசிவ : என்கிறது. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் என்னை நன்றாக படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறு என்பார். சிவபெருமான், தன்னை தாபித்து பயன்பெற சைவ சமயத்தை தாபித்தார்.

சைவசமயம் என்பதற்குச் சிவத்தை அடையச் செய்யும் சமயம் என்பது கருத்தாகும். சிவம் என்பது முழுமுதற் கடவுள். அவர் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர். உருவமற்றவர் நமது மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாதவர். அப்பாப்ய மனஸாவாசா என்பது உபநிஷத் வாக்யமாகும். ஆனால் திருவருட் செயல்களினால் மாத்திரம் நாம் அவரை உணரவும் அடையவும் முடியும்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய அருட்சக்தி என்று சொல்லப்படுபவர். இவ்வுலகத்தில் அதிக அன்பைச் சொரிந்து நம்மைக் காத்து வருபவர் நமது தாய்தான். பால் நினைந்தாட்டும் தாய் என்பார் மாணிக்க வாசகர். தாயன்புக்கு ஈடு இணையில்லை என்னாம். இப்பிறப்பிற்கு மட்டும் தாயாக இருந்து நமக்கு அன்பினைத் தந்து காப்பாற்றுபவன் தாயென்றால், எவ்வொரு பிறவிக்கும் தோன்றாத்துணையாக இருந்து அருள் பாலித்து பேரானந்தத்தை அடையச் செய்வனோ சிவனது அருட்சக்தியாகிய உமாதேவியாராகும்.

இந்த சக்தியைக் கொண்டே சிவபெருமான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் என்ற ஐந்தொழில்களையும் புரிகிறார். அருட் சக்தியாகிய உமாதேவியார் படைத்தலை பிரமன் மூலமாகவும் (சிருஷ்டி கர்த்தி பிரும்ம ரூபா) காத்தலை விஷ்ணு மூலமாகவும் (கோபத்தி கோவிந்த ரூபினி) அழித்தலை ருத்ரன் மூலமாகவும் (ஸம்ஹாரினி நுத்ராநுபா) மறைத்தலை மகேசன் மூலமாகவும் (திரோதான கரீச்வரி) அருளை சதாசிவன் மூலமாகவும் (ஸதாசிவானுக்ரஹதாம்) செய்து வருகிறான்.

சிவபெருமான் தம்மை வழிபடும் அடியவர்களுக்கு பேரானந்தமாகிய மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறார். எனவே அவரை வழிபடும் மார்க்கத்தைக் கூறுகின்ற சைவ சமயத்தை நாம் கடைபிடித்துப் பயன்பெறுவோமாக.

சைவசமயக் கொள்கைகள் பல நீதிகளைத் தம்முள் கொண்டு நம் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுவனவாகவும் உள்ளன. கடவுள் வழிபாடு, தருமம் செய்தல், உண்மை பேசுதல், ஜீவகாருண்யம் எல்லா சமயங்களிடத்திலும் எல்லோரிடத்திலும் அன்பாக இருக்கக் கூறுகிறது. அன்பே சிவம் என்கிறது திருமந்திரம். ஆகவே சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறில்லை. என்பதால் சிவனடியே சிந்திக்கும் பேறு பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

சைவ சமயச் சின்னங்கள்

ஓருவன் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்னல்களைப் போக்கிட மணி, மந்திர, ஒளஷதும் என்ற மூன்று வழிகள் உள்ளன. நமது சமயம் பொதுவாக ஓருவர் தமக்கு வரும் இன்னல்களைப் பண்ததின் மூலமாகவோ, அல்லது மருந்துகள் மூலமாகவோ, மந்திரத்தின் மூலமாகவோ நிவார்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்கிறது.

நமது சைவசமயம் மணி என்பதை ருத்திராக்ஷமணி என்றும், மந்திரம் என்பதை சிவபெருமானின் ஐந்தெழுத்து (பஞ்சாஷாமி) என்றும், ஒளஷதும் என்பதை விழுதி (திருந்து) என்றும் கூறியுள்ளது.

ருத்ராக்ஷமணி

சைவசமயத்திற்கு உகந்த மணி ருத்ராக்ஷமணி ஆகும். ருத்ராக்ஷம் என்பது ருத்ரனின் கண்மணி எனப் பொருள்படும்.

திருப்புராகர்களாலே தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பங்களைப் பற்றித் தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்ட போது, சிவபெருமானது மூன்று கண்களிலிருந்தும் சிந்தியமணியே ருத்ராக்ஷமணியாகும். ஆன்மாக்களிடம் இறைவன் கொண்டுள்ள கருணையை சதா நினைவுட்டும் சாதனமாக ருத்ராக்ஷம் விளங்கிவருகின்றது. இதனை அணிவது அவரவர் திருவருட் பேற்றிற்கு அறிகுறியாகும். பத்தினிப் பெண்களுக்கு திருமாங்கல்யம் எங்ஙனம் புனிதமான ஆபரணமாக விளங்குகின்றதோ. அங்ஙனமே சிவனாடியார்களுக்கு ருத்ராக்ஷம் போற்றியனிய வேண்டிய புனிதச் சின்னமாகத் திகழ்கின்றது. உண்மையான சிவனாடியார்களை சைவசமய நெறிகளிலிருந்து பிறழாமல் காக்கும் இரட்சையாகவும் இது விளங்குகிறது.

உருத்ராக்ஷ வகைகள் ஒரு முகம் தொடங்கி பதினாறு முகம் வரைக் கொண்ட மணிகள் உண்டு. ருத்ராக்ஷ மணிக்கு மட்டும் இயற்கையிலேயே துவாரம் உண்டு. ருத்ராக்ஷங்களிலேயே மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுவது கொளி சங்கரம் என்ற மணியாகும். இது

இரண்டு உருத்ராக்ஷம் இணைந்து இருக்கும். ஒவ்வொரு வகை மணிக்கும் ஒவ்வொரு அதிதேவதை கூறப்படுகின்றது. பொன்னியிற் கருநிறம் கபில நிறம் ஆகிய நிறங்களில் ருத்ராக்ஷமணிகள் உள்ளன.

ஒரே இன மணிகளாலான மாஸலக்கேள் அணியத்தக்கன. கண்மணி தாழ்வடம் போன்றவை களாகும்.

ருத்ராக்ஷம் அணிந்தார் பெறும் பேற்றை திருஞான சம்பந்த கவாமிகள் கீழ்கண்ட பாடல் மூலம் விளக்குகின்றார்.

“நெக்குளார்வமிகப்பெருகிந் நினைந் தக்குமாலை கொடங் கையில் எண்ணுவார் தக்க வானவராத்த குவிப்பது நக்கன்நாமம் நமச் சிவாயவே”.

முறையாக ருத்ராக்ஷம் அணிந்து இறைவனிடம் அன்பு பூண்டார்க்கு உடல் நலமும், செல்வ வளமும், நெடுவாழ்வும், இன்பவாழ்வும் இப்பிறப்பில் பெருகும். மறுஉலகத்தில் ஆண்டவன் அடியினை எய்தி மாறா இன்பம் துய்த்து மகிழ்வார்.

பஹுநாம் ஜனம் நாமந்தே மஹாதேவ ப்ரஸாதத:

ருத்ராக்ஷதாரனைச்ரத்தாஸ் வபாவே நெவ ஜாயதே.

(அனேகஜனமங்களில் செய்தபாவங்களும் ருத்ராக்ஷதாரனத்தினால் நிவிருத்தியாகுமென பராசரபூராணம் கூறுகிறது.)

ருத்ராக்ஷதருஸம் பூதவாதோத்பூதத்ருணாண்யபி

புண்யலோகம் கபிஷ்யந்தி புனரா

விருத்திதுர்லபம்

(ருத்ராக்ஷத்தினின்று உண்டாகும் காற்றினால் அதன்கீழே பக்கத்தில் உள்ள பற்களும் புண்யலோகத்தை அடைகின்றன என்று கருடபூராணம் கூறுகிறது)

பிருத்யதாரக குருணாலப்தம் கண்டே பாஹுள சிகாயாம்வாபத்நீத:

(குருவினிடத்தில் பெற்றுள்ள மிகுத்யதாரகம் எனப்படும் ருத்ரா சூத்தை கழுத்திலேனும் கையிலேனும் தலையிலேனும் கட்டிக்கொள்க என்று பிரஹஸ்ஜா பாலோபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

அருத்ராக்ஷதரோ மந்திரிய: கசோதி சிவார்ச்சனம் தஸ்ஸர்வம் நிஷ்பலம் ப்ரோக்தம் பஸ்மந்யேவ மந்யேவஹுதம்ஹலி:

தஸ்மாத்ஶர்வப்ரயத்னே ருத்ராக்ஷதிரயேத்புத:

(ருத்ராக்ஷம் தரிக்காமல் செய்யப்படும் சிவபூஜை யாவும் பயன் தராது சாம்பவில் செய்யப்படும் ஹலிஸ் ஹோமத்தை போல், ஆகையால் ருத்ராக்ஷம் தரித்துப் பூஜை செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும் என்று காலோத்த ராகமம் கூறுகிறது.)

இங்ஙனம் வேதபுராணங்கள் மாத்திரமன்றி வாதுளாகமம் சிந்தியாகமங்களிலும் ருத்ராக்ஷங்களைத் தரிக்கும் முறை, ஸ்தானங்கள் அவற்றின் தொகைகள், அதிதேவதைகள், பயன்கள் முதலியவைகளை விரிவாகக் கூறியுள்ளது.

“கண்டிஷ்டன்டு கமிலங்களைக்கொண்ட

(திருநாவுக்காசர்விங்கபுராணத்திருக்குறுந்தொகை)

“கண்டிஷிற்பட்ட கழுத்துடையீர் கரிகாட்டிலிட்ட.....”

(திருநாவுக்காசகர் திருவீழிமிழலை.)

“நெக்குளார்வ மிகப்பெருகினைந்தக்குமாலை கொடங் கைலென்னுவர்”

(திருநாளசம்பந்தர் பஞ்சாக்ஷரபதிகம்)

“தூயவெண்ணீருதுதைந்து பொன்மேனியும் தாழ்வடமும்”

(பெரியபுராணம்)

பஞ்சாக்ஷரம்

எண்ணிலா ஆகமம் இயம்பிய இறைவனிடம் உலகம் உய்வு பெற வேண்டி, அருட்சக்தியாகிய உமாதேவியானவள் தாங்கள் விரும்பும் உண்மையாவது யாது என வேண்ட, தாம் விரும்பும் உண்மையானது

பூசனை என உரைத்தருள், அண்ணலார்தமை அர்ச்சனை (பூசனை) செய்யவிரும்பி, இறைவனிடம் வழிமுறைகளை அருளுமாறு வேண்டினாள். இறைவன் தனது ஐந்து முகங்களிலும் கிழக்காகவுள்ள தத்புருஷமுகத்தினின்றும் இருக்கு வேதத்தையும், தெற்காகவுள்ள அகோரமுகத்தினின்று யகர் வேதத்தையும், வடக்காகவுள்ள வாமதேவ முகத்தினின்றும் ஸாமவேதத்தையும், மேற்காகவுள்ள ஸத்யோஜாத முகத்தினின்றும் அதர்வ வேதத்தையும், மேலாகவுள்ள ஈசான முகத்தினின்றும் இருபத்தியெட்டு சிவாகமங்களையும் தேவிக்கு உபதேசித்தார். இதனை சிவாகம் ஆகதம் சிவ வக்த ரேப்ய கதஞ்ச கிரிஜாமுகே என்பார். சிவபெருமான் முதன் முதலிலே நான்கு வேதங்களையும் உப வேதங்களையும் இருபத்தியெட்டு சிவாகமங்களுடன் பல உபாகமங்களையும் தேவிக்கு உபதேசித்து அருளினார் என்பதை திருநூனசம்பந்த கவாமிகள் ஆலயவாய் (மதுரை) பதிகத்தில் “வேதமும் அதற்கு பொருளான சிவாகமங்களையும் அருளி” எனக் கூறுகின்றார்.

வேதங்கள் நான்காயிரிருந்தாலும், இறைவனின் பெருமைகள் தோத்திரங்கள் மிகுதியாக உடையது ரிக், யகர், ஸாம என்ற மூன்று வேதங்களே. அதனால் இதிவேதாத்ரயஸ்தரியீ என்று உபநிஷத் கூறியுள்ளது. இந்த மூன்று வேதங்களின் நடுவாகவுள்ள யகர் வேதம் ஏழு காண்டங்களையுடையது அதன் நடுவாகவுள்ள நான்காம் காண்டமானது நூற்றி ஒரு சாகைகளையுடையது. அதில் ஐம்பத்து ஓராவது சாகையான தைத்திரிய சாகையில் நடுவாகவுள்ளது. அதில் வருவது ஸ்ரீரூத்திரம். அதன் நடுவில் வரும் நமஸ்ஸோமாயச என்ற அனுவாகத்தின் நடுவில் நமசிவாயசசிவத்ராயச என்ற பஞ்சாக்ஷரத்தை கூறியுள்ளது. திருநூனசம்பந்தகவாமிகள் “வேதம் நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச் சிவாயவே” என்று கூறுகிறார். நமக்குத் தேவாரங்களை அருளியவர்கள் மூவர்கள். திருநூனசம்பந்த கவாமிகள், திருநாவுக்கரச கவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி கவாமிகள். இந்த மூவரில் நடுவாகவுள்ளவர் திருநாவுக்கரச கவாமிகள் அவர் அருளிய திருமுறைகள், 4-5-6 ஆகும். அதில் ஐந்தாம் திருமுறை நூறு பதிகங்களை உடையது. ஐந்து பதிகம் திருப்பாலைத்துறைப் பதிகமாகும். அதன் நடுவே ஆறாவது பாடல்.

“வின்னினார் பணிந்தேத்தவியப்புறு
மன்னினார் மறவாது சிவாயாவென்”
என்கிறது.

நமச்சிவாயச சிவாதாயச என்று யகர் வேதமும்,
ஓம் சிவாயநம : ஓம் சிவலிங்காயநம: என்று
தைத்திரிய ஆரணிகளும்,

சிகாரம் சிவரூபந்து வகாரம் சக்தி
ரூபதே
யகாரமாத்ம ரூபஞ்ச நகாரம்
கரத்திரூபகம்
மகாரம் மல ரூபஞ்ச இத்யர்த:
பஞ்சவர்ணக:
என்று சிவாகமமும்,

குஷ்மபஞ்சஷரம்ப் சோக்தம்
ஸ்தாலபஞ்சஷரம்
ச்ருணுநகாரம்ஸத்யவக்தரந்து மகாரம்
கோரவக்தரகம்
ஈசவக்தரம் சிகாரத்து வகாரம்
வாமதேவகம்
யகாரம்பெளருஷம் வக்தரம்
ஸ்ரீமத்பஞ்சஷரம் பவேது
என்று மகுடாகமமும்,

“நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” என்று திருஞான சம்பந்தரும், “நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்று திருநாவுக்கரசரும், “நற்றவாவுனைநான்மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே”
என்று சுந்தரரும்,

“நானேயோதவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன்” என்று மனிவாசகரும்,
“சிவசிவ என்கிலர்” என்று திருமந்திரத்தில் திருமூலரும் கூறுகிறார்கள்.
பஞ்சஷரம் இருவகைப்படும்:

01. ஸமஷ்டி பஞ்சாக்ஷரம் – ஓம்
 02. வியஷ்டிபஞ்சாக்ஷரம் – ஐந்து வகைப்படும்
01. ஸ்தாலபஞ்சாக்ஷரம் – நமச்சிவாய
 02. குஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம் – சிவாயநம

03. காரண பஞ்சாக்ஷரம் – சிவாய சிவ
04. மகாகரணம் பஞ்சாக்ஷரம் – சிவசிவ
05. மகாமன பஞ்சாக்ஷரம் – சி

திருநீறு (விபூதி)

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவம் எனப்படும். சைவசமய நெறியில்லூன் நியமையாதது சிவச் சின்னங்களில் ஒன்றான திருநீறு அணிவதாகும். திருநீறுக்கு விபூதி, பளிதம், பஸ்மம், ஈஷை, ஷாரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு.

பரம கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் ஸகலஜீவராசிகளும் உய்யும் பொருட்டு தன் ஐந்து முகத்திலிருந்து ஐந்து கோமாதாக்களை அனுக்ரஹித்து பூலோகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

ப்ருத்தி (மன்) சம்பந்தமான நிவிருத்தி கலாம்சமான ஸத்யோஜாத முகத்தினால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட கோமாதா கிருஷ்ண வர்ணமான பத்ரா. அவளுடைய சாணம் (கோமயம்) அதனின்று ஜகவரியத்தைத்தாக்கூடிய விபூதி உண்டாக்கிறது.

ஜலசம்பந்தமான பிரதிஷ்டா கலாம்சமான வாமதேவ முகத்தினால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட கோமாதா கிருஷ்ண வர்ணமான பத்ரா. அவளுடைய சாணத்தினின்று பிரகாசத்தை தரக்கூடிய பளிதம் உண்டாயிற்று.

அக்னி ஸம்பந்தமுடைய வித்யா கலாம்சமான அகோர முகத்தினால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட கோமாதா ரக்தவர்ணமான சுரபி. அவளுடைய கோமயத்தினால் ஸகலபாங்களையும் போக்கும் பஸ்மம் உண்டானது.

வாயுசம்பந்தமுடைய சாந்தி கலாம்சமான தத் புரஷுமுகத்தினின்று அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட கோமாதா ரக்த வர்ணமுமைய சுசிலா. அவளுடைய கோமயத்திலிருந்து ஆபத்துக்களைப் போக்கும் கஷாரம் உண்டானது.

ஆகாச(சப்த)சம்பந்தமுடைய சாந்தியதீதலாம் சமான சாணமுகத்தினின்று அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட கோமாதா சித்திர வர்ணமுடையசுமல்லி. அவளுடைய கோமயத்தி விருந்து பூதப்பிரேதபிசாசாதி துஷ்டகரஹத்திலிருந்து காக்கும் ஈவை உண்டானது.

ஸத்யோஜாதா ப்ரூத்விதஸ்யாந்நிச்ருத்தி: தஸ்யா: கபில வர்ணா நந்தா தத் கோமயேந விஷுதிர் ஜாதா.

வாமதேவேன துக்கம்தஸ்மாத் பிரதிஷ்டா தஸ்யா: கிருஷ்ண வர்ணா
பத்ரா: தத்கோமயேன பஸிதம் ஜாதம்

அகோராத் வந்தி: தஸ்மாத் வித்யா தஸ்யா:
ஈக்தவர்ணா சரபி: தத்கோமயேந பஸ்ம ஜாதம்:

தத்புருஷாத்வாயு: தஸ்மாத் சாந்தி: திஸ்யா
சவேத வர்ணா கசீலா தஸ்யா: கோமயேனசதாரம்
ஜாதம்

சாநாதா காசம் தச்மார்க் சாந்தியதீதா தஸ்யாக
சித்திரவர்ணா சமவி தக்கோமயேன சஷா ஜாதி
விஷுதி பஸிதம் பஸ்ம காராரம் ஈசோதி பஸ்மத
தோபவந்தி. பஞ்சஹமானி. பஞ்சபிர
நாமபிரப்ருசமைச்வர்ய காரணம் என்று
பிரஹஸ்ஜாபலோபநிஷத் கூறுகிறது

அதர்வசிஹேபபசிஷ்ட, அக்கினிரித பஸ்ம வாயுரிதிபஸ்ம ஜலமிதிபஸ்ம ஸ்தலமிதி பஸ்ம வயோமேதிபஸ்ம ஸர்வம் ஹவா இதம்பஸ்ம என்றும், அமர நிகண்டு, விஷுதிர் பூதினை ஈச்வர்யம் என்றும் கூறுகின்றது.

திருநீறு அணிவது இருவகைப்படும். ஒன்று உத்தாஸமாக அணிதல். பரவிப் பூசுதலையே இப் பெயர் கொண்டு அழைப்பார். இரண்டாவது வகை திரிப்புண்டரமாக திருநீற்றை நீரில் குழைத்து அணிதல். மூன்று குறிகளாக அணிவதையே திரிப்புண்டரம் என்பார். சமயத்தை பெற்றவர் மாத்திரமே இவ்வாறு தரிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் ஆவார். இவ்வாறு தரிக்கும் போது கீழ்வரும் விதிகளைக் கவனிக்க வேண்டும். வடக்கு- கிழக்கு தீக்கு நோக்கியும், ஜந்துமுத்தை ஓதியும்

உச்சி, நெற்றி, மார்பு, நாடி, முழங்கால்கள், புயங்கள், முழங்கைகள், மணிகட்டுகள், விலாபுறங்கள், முதுகு கழுத்து என்று பதினாறு இடங்களில் தரிக்க வேண்டும்.

திருநீறு தரிக்க வேண்டிய
காலங்களாவன;

சந்தியா காலங்களான முப்பொழுதும் (காலை, உச்சி, மாலை) குரியோதயம், குரியாஸ்தமனம், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும், பல் துவக்கிய உடனும் நீராடிய உடனும், பூசைக்கு முன்னும் பின்னும், உணவுக்கு முன்னும் பின்னும் திருநீறு அணிதல் வேண்டும்.

சுரு, சிவனடியார்கள் திருநீறு தந்தால் அமைதியாகவும் அடக்கத்துடனும் அவர்களை வணங்கி அணிதல் வேண்டும். திருநீற்றுக்கு மேல் சந்தனமோ குங்குமமோ அணிதலாகாது. திருநீற்றுக்கு கீழே புருவ நடுவில் அவற்றைத் தரிக்கலாம். திருநீறு அணியாதவர் முகம் குனியமாகக் கருதப்படும். நீறில்லா நெற்றிப்பாறு என்பது பழெமொழி.திருநீறுஅணிவதின் அவசியத்தையும் பெருமையையும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருநீற்றுப்பதிகத்தில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். பிழர் பலரும் இதையே விலியறுத்தியுள்ளனர்.

“மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு”

(திருஞானசம்பந்தர் திருஆலவாய்)

“எவ்வோனும்தந்துமாகவிலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனும்”

(திருநாவுக்கரசர் திருக்கன்றார்ப்பூர்)

“கங்காளன் பூசுக்கவர் திருநீற்றை”,

(திருமூலர் திருமந்திரம்)

“பூசுவதும் வெண்ணீறு”

“கையிற்வளைசிலம்ப காதார் குழையாட....

.....செப்யானை வெண்ணீறு அணிந்தானை”

(திருவாசகம்)

“சென்றகாலத்தின் பழுதிலாத் திறழும் இனி எதிர் காலத்தின் சிறப்பும்திருநீற்றோளியில் விளங்கும்”

“மாசிலாத மணி திகழ் மேனிமேற் பூச நீறுபோலுள்ளும் புனிதா”

(பெரியபுராணம்)

சிவாகமந்தி ல் அருளிய கும்பாபிஷேகக் கிரியை

மா. சிவசண்முக சுந்தரக் குருக்கன்
பேரூர்.

சிவபரம்பொருள் ஆன்மாக்கள் பதினிலையை அடையும் பொருட்டு அருளியது ஆகம நூல். ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு. காமிகம், முதலான பத்து ஆகமங்கள் சிவபேதம் என்றும், விஜயம் முதலான பதினெட்டு ஆகமங்கள் ரூத்ரபேதம் என்றும் அருளப்பெற்றுள்ளன. சிவாகமங்கள் நான்கு பாதங்களை உடையன. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. சரியை என்பது சிவபூசைக்குரியனவற்றை சேகரிப்பது, செயற்படுத்துவது, உதவுவது ஆகும். திருநாவுக்கரசுப் பெருமாள் அருளிய வாக்கின்வண்ணம், அலகிடுதல், மெழுக்கிடுதல், பூமாஸை புனைதல், விளக்கேற்றல், புகழ்ந்துபாடுதல், இசைக்கருவிகள் வாசித்தல் போன்றவை. கிரியை எனப்படுவது திருக்கோவிற் கிரியை நெறி என்பதால் "கர்ஷணாதிப்ரதிஷ்டாந்தம் ப்ரதிஷ்டாத்யுத்ஸவாந்தகம் உத்ஸவாதி ப்ராயச்சித்தாந்தம் ஆதிசைவேநகாரயேத்" (காமிகம்) நிலத்தை உழுது பக்குவப்படுத்தி திருக்கோயிலை சிற்பசாஸ் திரப்படி ஆகம ரோதமன்றி நிர்மாணம் செய்து அக்கோவிலில் சிவனைப் பிரதிஷ்டை செய்து நிதியம், நைமித்திகம் காயியம் எனப்படும் பூசனைகளை திருவிழாவாகச் செய்து, அக்காரியங்களில் ஏற்பட்டுள்ள குற்றங்களை உணர்ந்து அதற்குப் பரிகாரமாகப் பிராயசித்தம் வரை - தக்க குருவாகிய சிவாகமம் பயின்ற சிவாச்சார்யார்களைக் கொண்டு செய்வது கிரியை நெறியாகும். சிவோகம் பாவனையால் மனத்தில் இருக்கி சிந்தனையால் அனைத்து கிரியைகளையும் செய்வதே யோகமாகும். பூசலார் நாயனார், திருமூலர், போன்ற ஞானிகளால் செய்யப்பெற்றன. ஞானம், சரியை, கிரியை, யோகம் இவைகளால் பக்குவமடைந்த ஆன்மா, பதியாகிய சிவத்தை அடைதல் ஆகும். சமயகுரவர்களும் சந்தானகுரவர்களும் அடைந்தநிலை ஆகும். பிரதிஷ்டை நான்கு பிரிவுகளாகும். ஆவர்த்தம், அனுவர்த்தம், புனராவர்த்தம், அந்தரிதம் எனப்படும்.

1. கோயில் இல்லாத ஊரில் புதியதாக கட்டுவது அனுவர்த்தம்.
2. வெகுகாலங்களுக்கு முன்னர் சிறப்பாக அமைக்கப்பெற்று பூஜை உத்ஸவம், முதலியலை-களும் பணிரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பிரதிஷ்டை, கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று பிராயசித்தம் முதலானவைகளைச் செய்தும் பின்காலங்களில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் எல்லாம் நின்று கோவில் அழிந்துபட்டு இருந்தால் அதை முன்போல் சீர்திருத்திகும் பாபிஷேகம் செய்வது ஆவர்த்தம் ஆகும்.
3. ஆகமங்களில் குறிப்பிட்ட வண்ணம் உரிய காலங்களில் கவனிக்கப்படாமல் பழுதுற்று வர்ணங்கள் அழிந்து அஷ்ட பந்தன மருந்துகள் சிதிலமடைந்திருந்தாலும் பாலஸ்தாபனம் (இளங்கோயில்) செய்துவிட்டு புதிதாகச் செய்து பிரதிஷ்டை கும்பாபிஷேகம் செய்வது புனராவர்த்தம் ஆகும்.

4. தீப்பிடித்தல், களவுபோதல், பிராகாரங்களில் மரணம் நேருதல், விமானங்களில் பிளவடைதல், உற்சவ காலங்களில் தவறு நேருதல் முதலான காலங்களில் உடனே செய்யப்படுவது அந்திரத ப்ரதிஷ்டை ஆகும்.

இவற்றில் பிரதிஷ்டா அஷ்டா சக்கிரியை எனப்படும் விவரங்களை ஆகமக் கடலில் இருந்து எடுக்கும் முத்துக்களான சில குறிப்புகளை எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய அளவில் சிவாகம நெறியுடைய சீலர்களின் திருக்கண் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எனது அறிவை ஒளியாக்கிய எனது குருநாதன் சிவாகமரத்னம், தருமை ஆதீன சிவாகம பாடசாலை முதல்வர். சிவத்திரு. எஸ். கவாயிநாத சிவாச்சார்யார் அவர்களின் திருவடியைச் சிந்தித்து வணங்கி எனது அறிவைச் சிவாகமத்தோடு சேர்க்க வழிகாட்டிய எனது தந்தையார் கெளமார முருகமணி - முருகன் அருள்வாக்கு, சிவத்திரு. ந. பாலசுப்ரமண்ய குருக்கள் அவர்களை வணங்கி, என்ன ஞானத்தைப் போதிக்கும் நல் ஆசானாக இவ்வுலகுக்கு உருவாக்கிய ஸ்ரீவஸ்ரீ கயிலை குருமணி அவர்களை வணங்கி, எனக்கு நல் ஆதரவு தரும் சௌகர்சம்மல்களின் அன்பினை ஆதரவோடு பெற்று, இம்மலில் என்னைப் பங்குகொள்ளக் கூடிய செய்த நட்பு பெருந்தகை செந்தமிழ்வாரிதி முனைவர், இரா. செல்வகணபதி அவர்களுக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்து, ஈழத்திருநாட்டின் தவசீலர் ஆதிசைவபெருந்தகை சிவத்திரு. சாமி. விஸ்வநாதகுருக்கள் அவர்களின் திருவடிகளில் சீரந் தாழ்த்தி வணங்கி, அன்னார் எமது வழிபடுகூடவுளாகிய அருள்மிகு பச்சைநாயகியார் உடனம் பட்டிப் பெருமான் தன்னருளால் பண்ணல்ல பெற்று பல்லாண்டுவாழப் பிரார்த்தித்து இக்கட்டுரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

1. முகூர்த்த நிர்ணயம் : உத்தராயணகாலம் வளர்பிறை திதிகளில் பிரதமை, அட்டமி, நவமி, இருத்தை திதிகள் நீங்கலாக மற்றதிதிகளும், அகவதி, ரோகினி, மிருகசீடம், திருவாதிரை, புனர்ஷூசம், உத்திரம், ஹஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, அனுஷம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம்,

சதயம், உத்திரட்டாதி, ரேவதி, ஆகிய நட்சத்திரங்களும், சித்தம். அமிருதம், செளபாக்கியம், பிரீதி, ஆயுஷ்மான், சுகர்மம், திருதி, துருவம், விருத்தி இந்த யோகங்களும், பவம், பாலவம், கெளவும், தைதுவம், வணிஜை, ஷஷ்டி இந்த காணங்களும், கும்பாசி விருக்சிக ராசி நீங்கலாக ரிஷபம், சிம்மம் முதலான ஸ்திராசிகளும், பிதுனம், கன்னி, தனுசு, மீனம் முதலான உபயராசிகளும் வகனங்களாக அமைய வேண்டும். சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆவணி, தை, பங்குனி இவ்வாறும் சிறப்புடையன. நேத்தாம், ஜீவன் உள்ள நாட்களாகப் பார்த்து திருவருட்குறிப்போடு நிர்ணயம் செய்தல் வேண்டும்.

.2 தன பூஜை, திரவிய விபாகம்: உத்தமாக நற்செயல்களால் சேமிக்கப்பட்ட பொருள்களை, சிவார்ப்பணம் செய்து அதை மூன்று பாகமாக்கி ஆலயம் அமைப்பதற்கு ஒரு பாகமும், நிருவா-பாஸம், கிராம சுத்தம், உத்ஸவம் பிராய சித்தம் இவைகளுக்கு ஒருபாகமும், கும்பாபிஷேக கிரியைக்கு ஒரு பாகமாகவும் செய்தல் வேண்டும். கும்பாபிஷேகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொருளை, பதினெடு பங்காக்கி பதினெடு உருத்திரர்களைப் பூஜித்து திருமகளைப் பூஜித்து ஆசார்யன் சிவபரம்பொருளை, தங்களுடைய திருவருளால் கிடைக்கப்பெற்ற இப்பொருளானது தங்களின் பிரதிஷ்டைக்குப் பயன் எய்த இருக்கிறது. இதனால் உயிர்களுக்கு மலமானயகளின்று நீக்கி உனது திருவடிபற்றினை அருள் வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து செலவிடுதல் ஆகும்.

3. அனுக்கை - ஆணைபெறுதல் : விநாயகர் முதலாகிய எண்வகைத் தெய்வங்களிடத்தும், ஆசாரியன், கர்த்தா ஆகியோரிடத்தில் உத்தாவு பெறுதலாகும்.

4. வாஸ்து சாந்தி: அசுத்தமான பூமியின் மாயாமலங்களை நீக்கி பாலாக்னியால் கொளுத்தி பூமியின் அதிபதியான பிரம்மாவின் நாசியினின்று உண்டவதாக ஜீயோதிமயமாய் பாவித்து சுத்தமான பூமியாக்குவது வாஸ்து சாந்தியாகும். கும்பம், பதம், அக்னி மூன்றிலும் பூஜித்தல் உத்தமம்.

சிவமுகூர்த்தங்கள் ஆலயத்தில் மண்டுகூபதம் எனவும் தேவிபரமாகிய பூஜைகளில் பரமசாயிபதம் எனவும் பூஜிக்க வேண்டும். அறுபத்திநான்கு பதம் மண்டுகூபதம், எண்பத்தொருபதம் பரமசாயி பதம் எனவும் கொள்ளப்படும். எட்டு குலங்கள் நான்கு கோணங்களிலும் போடவேண்டும். அதைசுக்கற்றி நான்கு வட்டங்கள் போடுதல் வேண்டும். விருத்தங்களுக்கு வெளியில் நான்கு தளங்கள் போடவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் இரண்டு இரண்டு ரேகைகளாக நான்கு திசைகளிலும் எட்டு ரேகைகளுடன் பூரங்களாக அமைத்தல் வேண்டும். பதங்கள் வர்ணங்களாபமாக அமைக்க வேண்டும். அறுபத்து நான்கு தேவதைகளைப் பூஜித்து அதன்பின் பாலாக்னி வரை பூஜித்து பக்த தேவதைகளுக்கு ஆகுதிசெய்து பூசனிக்காலையைப் பூமியின் வழிவாமாகக் கற்றித்து பஞ்சபூதங்களோடு சேர்த்துள்ளதாய்ப் பாவித்து ஞானமாகிய கத்தியால் வெட்டி அவ்விரைகளை அக்னியில் பொக்ககி ஞானத்தீயை வாஸ்துபுருடனைக் கொண்டு வீதி வலமாகி எடுத்துவரச் செய்தல் பர்யக்ஞி கரணம் எனப்படும். இதனால் யாகம் செய்யும் இடம் ஆலயம் பூமியானது; சிவ ரூபமாக மேன்மையடையும்.

5. மிருத்சங்கிரஹணம்: பூமி தேவியைப் பூஜித்து ஒன்பது கண்டங்களாக்கி அதன் அதிபதிகளையும் பூஜித்து ஏழு சமுத்திர கும்பங்களைப் பூஜித்து மண்வெட்டியை அஸ்திரமாகப் பாவித்து பாகபதாஸ் திர சக்தியுடன் கும்பங்களைப் பூஜித்து பூமிதேவியின் வயிற்றுபகுதியிலிருந்து மன் எடுத்து தட்டில் வைத்துவிடுதல். அதன்பின் பூமிதேவிக்கு அபிஷேகித்து உபசாரமாக தானியங்களை இட்டு அதன்பின் மண்ணை யாகசாலைக்கு எழுந்து அருளச் செய்தல் ஆகும்.

6. அங்குரார்ப்பணம் : முளைப்பாலிகை தெளித்தல், நவதானியங்களைப் பூரியன் முதலான நவகோள்களை பூஜித்து சந்திரன், ரோகினி - கிருத்திகை இவர்களைக் கும்பங்களில் ஆவாகித்து பூஜித்து தானியங்களை பாலிகைகளில் நிரப்பியட்ட மண்ணில் விதைத்து ஒஷ்டி குத்தம், ஜெபம் செய்து பஞ்சபீரம் ஷடங்கங்களால் பூஜித்து தூப தீபம்

கொடுத்து இந்த யாகமானது தடையின்றி நடைபெறவும் இவ்வாலயம் சிறப்படையவும் தானியங்கள் வளமோடு மேலோங்கிவரப் பிரார்த்தித்தல் ஆகும்.

7. ரகஷபந்தனம் : கும்பத்தில் அனந்தன், வாக்கி, தசஷ்கன், கார்கோடகன், சங்குபாலன், குளிகள், பத்மன், மஹாபத்மன் எனும் எட்டு நாகங்களையும், நாகாஜனையும், நாககன்னியையையும் பூஜித்து காப்புகளை, தங்கம், வெள்ளி, பட்டுக்கயிறு இவைகளை வீபூதியுடன் வைத்து இடதுகையால் சேர்த்துபிடித்து கீழிருந்து மேலாக உருவி பஞ்சபீரம் ஷடங்க மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே பூஜித்து ஆசார்யன் முதலான யாவர்க்கும் வலதுகையில் அணிவித்தல். உலகிற்கு நலன் ஏற்படும் பொருட்டும் பிறப்பு இறப்பு இவைகளால் ஏற்படும் அகத்த நிலை நீங்கி கத்த நிலை ஏற்படவும் அணிந்துகொள்ளுதல்.

8. ஆசார்யவரணம் : கெளசிகர், காசிபர், பாரத்வாஜர், கெளதமர், அகஸ்தியர் ஆக ஐந்து ரிஷிகளும் சிவபரம் பொருளுடைய ஐந்து முகங்களிலிருந்து தோன்றியவர்கள். இந்த ஆதிஶை ரூபத்திற்றோன்றிய, சிவாச்சார்யர்களை யாகத்தின் பொருட்டு எஜமானர் ஆனவர் அழைத்து வணங்கி பூஜித்தல்.

9. யாகாலயம்: ஞானயாகத்தால் ஒடுங்கும் இடத்தில் சுகத்தினத்தின் பொருட்டு செல்வதாகும். ஆலயத்தின் தெற்குப் பாகம் ஆகாது. கர்த்தா, சில்பி, ஆசார்யன் ஆகியோருடைய கைமுழும் 50 உத்தமம் 40 மத்திமம். 30 முழும் அதுமம். யாகசாலை ருத்ர குத்தாம் விஷ்ணு குத்தாம், பிரும்மகுத்தாம், கணகுத்தாம், கலாகுத்தாம், மனுகுத்தாம், ரவிகுத்தாம், தசகுத்தாம் என எட்டு வகையாகும். 33 குண்டங்கள், 25 குண்டங்கள், 17 குண்டங்கள், 9 குண்டங்கள், 5 குண்டங்கள். ஒரு குண்டம் என அமைக்கலாம். மூலவர் பீடம் எந்த வடிவிலும் கணத்திலும் உள்ளதோ அந்நிலையில் வேதிகை அமைப்பது சிறப்பு. பஞ்சாஸந வேதிகை, பத்மவேதிகை இவைகள் கற்பிப்பது சிறப்பு மிக்க சீரோடும், அலங்காரத்தோடும் யாகசாலை அமைக்க வேண்டும்.

10.கும்ப ஸ்தாபனம் : மூலாயத்தில் இருக்கும் தெய்வ அருளைக் கும்பத்தில் உள்ள புனித நீரில் எழுந்தருளச் செய்வது ஆகும். கடத்தில் சாத்தப்படும் பட்டாடை தோலாகும். புனிதநீர் மேதஸ் ஆகவும், கலசம் சதையாகவும், கூர்ச்சங்கள் எலும்பாகவும் நூல்லினை நாம்பாகவும், நீரில் போடும் தங்கம், வெள்ளி, நவரத்னங்கள் தாதுக்கள் வீரியமாகவும், தேங்காய் சிரசாகவும் மந்திரங்கள் உயிராகவும் இருக்கும்.

(சித்தாந்தசாராவளி)

(எழு) சப்தாளியங்கள் விருஷ்டபம், குமாரன், வருணன், அக்னி, சந்திரன், குபேரன், தேவி ஆகிய ஏழு தேவர்களும் கும்பம், ஆணம், வித்யா, சிவத்துவங்களாகவும் பிரம்மா, விட்டுனு, உருத்திராகவும் முப்புருநால் சரஸ்வதி, வஸ்மி, ரெளத்ரி யாகவும், தீர்த்தத்தில் ஏழு நதிகளும், கவர்ணம் முதலான தாதுக்களில் வாமை முதலான நவசக்திகளும் மாவினை தந்தங்களாகவும் தேங்காய் ருத்ரன் ஆகவும் பட்டாடை கவச மந்திரமாகவும், பூணுல் பஞ்சபிரம்மங்களாகவும் தர்பைகூர்ச்சங்கள் இடைபிங்களை, கழுமுனை நாடிகளாகவும் அனைத்தும் இறையருட் சக்தியாக மினிர்கின்றது.

11.கலாகர்ஷனம்: அகாரகலையில் பத்து கலைகளும் உகாரகலையில் பதினாறும், மகாரகலையில் இருபத்திநான்கும், பின்துகலையில் நான்கும், நாதகலையில் பத்தும், மொத்தம் அறுபத்தி நான்கு கலைகள் சிவாகமத்தில் அருளப்பட்டுள்ளது. இவைகளை மூர்த்தியின் பீடத்திலிருந்து சிரகவரையிலும் ஒன்பது பாகம் ஆக்கி பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேஸ்வரர், சதாசிவர், பிந்து, நாதம், சக்தி, சிவம் எனும் நவபாகங்களினின்றும் கும்பத்திற்கு அழைத்து வருதல், பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர், இந்த மூவரும் போகாங்க சீராம் உடையவர்கள் (இசைசை) மகேஸ்வரர், சதாசிவம் இரண்டு மூர்த்திகளும் அதிகாராங்க சீராம் உடையவர்கள் (செயல்) பிந்து, நாதம், சக்தி, சிவம் இந்த நான்கும் வயாங்கங்கள் (அறிவு) என சிவாகமங்கள் அறிவுறுத்திய வண்ணம் ஆதிசௌவர்கள் கும்பத்தில் போகாங்கம் இல்யாங்கம் ஆகிய இரண்டினையும், சிவாக்ஞியாகிய யாகத்தில் அதிகாரங்கத்தையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

12.யாகாலய பூஜை : ஆசார்யன் நியமத்துடன் நித்யவிதிகளை முடித்து விசேஷ சந்தி, சகனீரணாம் இவைகளைச் செய்து சிவமாக்கிய தனது தேகத்தை அந்தர்யாகம் முதலானவைகளால் மந்திரான் மாவாக்கிக் கொண்டு, சிவகுர்ய கும்பழை ஜெய்து சோமாகும்பப் பாலிகைகளை பூஜித்து துவாழை சம்தலிம்சதி (இருபத்தேழு) கும்பழைகளைச் செய்து அஸ்திரகும்ப பூஜை முடித்து வேதிகார்ச்சனை மூலமுர்த்தி கும்பழைகளை இதமாகச் செய்து பாவனாபிழேகம் நடத்தி அட்ட புட்பம் சாந்தி முத்திரைகளைக் கொண்டு சந்தோஷிக்கச் செய்து கும்பாபிழேகம் வரையில் கும்பங்களில் தாங்கள் எழுந்து அருள்பாலிக்க வேண்டும் என மகிழ்ச்சியுடன் வேண்டி தூப தீபங்கள் கொடுத்து நிவேதனங்களை அபுதாக்கி சோஹும் பாவனையால் மூலமந்திரத்தால் அர்க்கியம் கொடுத்தல். கலாகர்ஷனை முதல் யாக பூஜைகள் ஆறு காலங்களுக்குக் குறைவின்றி இருத்தல் அவசியம்.

13.புதிய சிலைகள் அதிவாசகிரியைகள்: சிற்பியால் புதியதாகச் செதுக்கப்பட்ட சிலைகளைப் பூமியில் விளைகின்ற தானியங்களினால் நிறைவித்தும், நீரால் நிறைவித்தும், சிலிகை முதலானவைகளில் வைத்து அலங்கரித்து நகர்வலம் செய்தும், மெத்தை மான்தோல் புலித்தோல் தர்பை முதலான படுக்கைகளில் சயனம் செய்து வைத்தும், கருவறையில் தீபம் ஏற்றி சில்பியைக் கொண்டும் ஆசாரியரைக் கொண்டும் கண்திறத்தல் செய்து பிம்பத்தை ஆதார சிலைக்கு மேல் பீடத்தில் நவரத்னம் யந்திர ஸ்தாபனம் செய்து கவனப்பட்டனம், ரஜதபந்தனம், அஷ்டபந்தனம் இதில் ஏதாவதொன்றினைச் செய்தல் வேண்டும். அதன்பின் பிம்பகுத்தி என்ற கிரியை செய்து மண் முதல் கிழங்கு, வேர், பட்டை, துளிர், இலை, பூ, காய், கணி, பஞ்சஸோகம், மூலிகைப் பொருட்கள் நவரத்னங்கள், இவைகளைக் கொண்டு அபிழேகித்து ஆடை உடுத்தி அலங்கரித்து மூர்த்திகளுக்கு ரஷூபந்தனம் செய்தல் வேண்டும்.

- 14.யாகம் :** ஞான யாகம் என்று சிவாகமம் அருளும். தேய தத்துவமாகிய நெருப்பினை- மரத்தினைக் கடைந்தோ சூரியகாந்தக் கண்ணாடியால் சூரிய ஒளியிலிருந்து பெற்ற தீயாலோ, ஆசார்யன் இல்லத்தில் ஆத்மார்த்தத்தில் நித்யம் பூஜிக்கப்பட்ட சிவாக்னியோ, ஏதாவதொன்றினைத், தயார் செய்துகொண்டு சிவரூபமாகிய தனது தேகத்தின் நாபியின் அக்னியோடு புருவநடு அக்னியையும் பாவனையால் நாசிக்காற்றின் வழியாக இடை-பிங்கலை- சுழுமுனை- என்னும் மூன்று நாடிகளின் பாவனையாக நூறு சூரியர்கள் உதிந்தது போல், செய்து பதினெட்டு சம்ஸ்காரங்களால் பகு நிதை-லமாற்றி பதிநிலையாக்கிய யாககுண்டத்தில் அகோ-ார மந்திரத்தோடு ஹிருதய ஸ்தானத்தில் வைத்து பஞ்சிரும்ம சட்சங்க மந்திரங்களால் சிவாகமத்தில் அருளிய வண்ணம் சுத்தசிவமாக்கி சமித்து, அன்னம், நெய் மூலிகை பொருட்கள், பால், தயிர், தேன், கணிகள், பட்டு, இவைகளால் அவி அளித்து மூலமந்திரத்தாலும், அஸ்திரமந்திரங்களாலும் ஆகுதி செய்து நிறைவு அவி (பூர்ணாகுதி) செய்தல். 1. சதுர குண்டம் - மண், 2. பிறைவடிவு - நீர், 3. முக்கோணம் - அனல், 4. அறுகோணம் - காற்று, 5. வட்டம் - ஆகாயம், 6. பத்மம் - சூரியன் 7. எண்கோணம் - சந்திரன், 8. அரசிலை - எஜமானன் 9. விருத்தம் - மூலமூர்த்தி என ஒன்பது குண்டங்களிலும் தத்துவம் அதன் அதிபதி மூர்த்தி மூர்த்திமான் அந்த அந்த அந்த அக்னிகளைப் பூஜித்து அதிகாரங்கமாக வேள்வியினைச் செய்தல் ஆகும்.
- 15.ஸ்பர்சாகுதி :** சிவாக்னியில் ஆகுதி செய்த நெய்யிடன் மூர்த்திகளை, தத்துவங்களை, வேதிகையில் வீற்றிருக்கும் கும்பத்திற்கும், கும்பத்திலிருந்து கருவறையில் எழுந்தருள் வித்துள்ள பிம்பத்தில் அகாரம் முதலான ஒன்பது கலைகளில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஆன்ம, வித்யா, சிவ தத்துவங்களின் தொடுப்பாக்கி ஒளிபெருக்கிடச் செய்தல். தங்கம், வெள்ளி, செய்பு, பட்டு, கயிறு, தர்ஷப, இவைகளின் வழியாக உயிர்க்களையினை கொண்டு செலுத்துதல் ஆகும்.
- 16.கும்பாபிழேகம்:** கும்பங்களை ஆசார்யன் தனது சிரசில் எடுத்துக்கொண்டு ரித்விஜர்கள், சாதகர்கள் உதவியிடன் ஏனைய கும்பங்களையும் எடுத்துவரச் செய்து, உபசாரங்களுடன் பக்தர்கள் புடைகுழி வலம் வந்து முதலில் விமானங்கட்கும், பிறகு துவஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், பரிவார மூர்த்திகட்கும் அபிஷேகம் செய்து மூலவர் இடத்தில் நவபாகங்களையும் கும்பத்திலிருந்து பிம்பத்தில் சேர்ப்பித்து ஆறு அந்து வாக்களையும் நியாயம் செய்து மந்திர, பத, வாணம் புவனம் தத்துவம் கலைகளை இறைவனிடத்தில் ஓடுக்கி, ஊழிக்காலத்தும் இந்தப் பிம்பத்தில் இம்மூர்த்தியினின்று பிரியாது ஆன்மாக்களுக்கு எல்லா நலன்களையும் அருளப் பிரார்த்தித்து அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும்.
- 17.தசதானம், தசதரிசனம் என்னும் மங்கலங்களைச் செய்து மஹாபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும்.** 1. பசு, 2. ஆசாரியர், 3. வேதியர், 4. கண்ணாடி, 5. பூர்ண கும்பம், 6. தீபம், 7. கன்னிகை, 8. நாட்டியம், 9. ராஜா, 10. சிவபக்தர்கள் எனச் பதின்மங்கல காட்சிகள், இதய தாங்கள் நிறையச் செய்தல் வேண்டும். அன்னதானம் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து 48 நாட்கள் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெறச் செய்தல் வேண்டும்.
- 108 – 1008 கலசங்கள், சங்குகள் வைத்து பூஜைகள், செய்தல் வேண்டும். மற்றும் நித்ய பூஜைகள், நெநுதித்திக் பூஜைகள், மகோற்சவம் முதலானவைகள் செய்தல் உலகின் மக்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சிவபரம் பொருள் உரைத்த சிவாகமங்கள் ஞானத்தை உண்டாக்கி பக்நிலையைக் கடந்து பதி நிலையை அடைந்து சாலோக, சாமிப, சாரூப, சாயுஜ்ஜிய கதியை அடைய, சமய தீசை, விசேஷ தீசை, நிர்வாண தீசை, ஆசார்யாபிஷேகம், அஸ்தராபிஷேகம் என்பனவற்றைச் செய்து ஆத்மார்த்த பூஜைசெய்து பாராத்தமாகிய சிவாலய பூஜையை விதி தவறாது செய்து ஆன்மாக்களைப் பக்குவழிலைக்கு ஏற்படுத்தி இன்ப துன்பங்களை நுகரச் செய்து அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு பேற்றினையும் அடையசெய்வதே நோக்கம்.

சௌ சித்தாந்தமும் சீவாலயங்களும்

பிரதிஸ்டா கிரியா கலாபமணி
சீவழூ மு. பரமசாமிக் குருக்கன்

உலகத்தில் உயர்ந்த பிறப்பு எடுத்த மக்களுக்கு விருப்பமும் துன்பக்கலப்பில்லாத இன்பமும் பயப்பது நல்லொழுக்கம் ஒன்றே ஆகும். ஆதலினால் மக்கள் தம் மனதுமைதிக்கும் இன ஒருமைக்கும் (Individual contentment and Social ceremony) வழிவகுக்கும் சமயம் எல்லாம் நல்லொழுக்கத்தையே அடிநிலையாகக்கொண்டு அமைந்துள்ளன. தாம் அடிப்படையாகக் கொள்ளும் ஒழுக்கநெறியை உணர்த்தினவன், தம் சமயத்தை நிறுவிய மெய்யனர்ந்த ஆசிரியனே எனக்கொள்ளும் சமயங்களும் பல. அதனை மெய்யனரவல்ல ஆசிரியர்க்கு முதற்கண் உணர்த்தினவன். உலக முதற்பொருளாக என்றும் உள்ள இறைவனே எனக்கொள்ளும் சமயங்கள் இவ்விருவகையுள், பின்னைய வகையைச் சேர்ந்ததே சைவ சித்தாந்தம் என்பது. இஃது உலகு, உயிர், இறைவன் என்னும் முப்பொருள் உண்மையாகிய அறிவுடப்படையோடு கூடிய ஒழுக்கநெறி.

முதல் வகையைச் சேர்ந்த சமயங்களின் தலைவர்கள் உலக முதல்வனைப் பற்றி விவரித்துக் கூறாமையின், அவை கூறும் சாதனங்கள் தனிமகனுக்குப் பிறமுக்களோடு உள்ள தொடர்பு பற்றிய விதியும் விலக்குமாகவே அமையும். உலக முதல்வனைப் பற்றியோ, ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் உயிரைப் பற்றியோ அவை திட்டமாக ஒன்றும் கூறுவதில்லை.

இனி, இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த சமயங்களை விளக்கிய தலைவர்கள் உலக முதல்வனைத் தாம் கண்டவாறும், அவன் பொருள் சேர்புகழும், உயிரின் பிறப் பிறப்புக்களும், உயிர் தனக்குப் பகையாக உள்ள பாசப்பற்றறுத்து முதற்பொருளைக் கூறுமாறும் விவரித்துக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. இங்ஙனம், உண்மையின் எம்மருங்கும் பற்றிய பெற்றிகளைப் பின் முன் மலைவின்றித் தெளிவிக்கும் திருநெறி வைச் சித்தாந்தமே என்பது தலையாய அறிவினார் துணிவு.

**“தேவர் குறுஞம், திருநாள் மறைமுழுவழம்,
மஹர் தமிழும், முனிமொழியுங் – கோவை
திருவா சகமும், திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகம்ஸன் ருணர்”**

என்னும் ஒளவையார் உறுதிமொழியைக் கடைப்பிடிக்க வல்லார்க்கு மேற்கூறியவற்றின் உண்மை தெளிவாகும்.

உலகத்தைப் படைத்து நடத்தும் முதல்வன் ஒருவன் உள்ளன. அவன் தன் அருட்குணங்கள் பற்றிப் பல பெயர்களாலும் குறித்தற்கு உரியவன். ஆயினும் அவனைச் சிவன் எனக்கு குறித்து உணர்தல் சிறப்புடையது என்பது இந்நெறியின் முதன்மையான கொள்கை. இதனால் இது சைவம் எனப்படுகிறது. இதன் அறிவியல் அடிப்படை (The retional of the religion) சித்தாந்தம் எனப்படும்.

சிவன் என்னும் சொல் மங்கலக் குணத்தினன் (பிறப்பில்லாதவன்) தூய தன்மையன், முற்றுணர்வினன், பேரின்பத்துக்குக் காரணன் என்னும் பொருள்களை ஒருங்கே குறிப்பது: தன்னை மெய்யுணர்வால் தலைப்பட்டுப் பிறபற்றுக்களை நீக்கித் தன் வண்ணமாக்கித் தூய பேரின்பத்தில் அழுத்துபவன் என்னும் கருத்தைத் தோற்றுவிப்பதாக இருத்தவின், சிவன் என்னும் பெயர் இந்நெறிக்கண் முதன்மையான மறைமொழியாக வைத்து உணர்த்தப்படுகின்றது.

“நமஸ்ஸம்பவேசம் ஸோபவேச, நமஸ்ஸமங்கராய சமய ஸங்கராயச நமஸ்ஸிவாய ஸிவதராயச” (உலகவின்ப காரணருக்கு வணக்கம்: தூறக்க இன்பப் பிராணருக்கு வணக்கம். இம்மை இன்பத்தை அளிப்போர்க்கு வணக்கம்: மறுமை இன்பத்தை அளிப்பருக்கு வணக்கம்: இறவாத இன்பவடிவினர்க்கு வணக்கம்: தன்னை அணைந்தாரை இறவாத இன்பவடிவமாக்கும் அதிமங்கள் வடிவினர்க்கு வணக்கம், என்ற பகுதி வேதத்தின் இதயாகமாக உள்ள யகர் வேதருத்ர ஆக்கத்தின் உயிர்ப்பகுதி.

இந்நெறி, ஒழுக்கநெறியை இறைவனது உண்மையினை அடிப்படையாக வைத்து உணர்த்தும். எவ்வுயிரும் நீங்காது உறையும் இறை சிவனென்று எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாய் இரு என்பது இந்நெறிக்கண் ஒழுக்கநெறி பற்றிய அடிப்படை முதல்விதி: “॥” தம்மை உணர்ந்து தமையுடையதன் உணர்வார் எம்மை உடைமை எமை இகழார் – தம்மை உணரார். உணரார் என்பது சிவஞானபோத நூற்பாயிர அவையடக்கு.

இந்நெறிக்கண் கூறப்படும் ஒழுக்கம் இரு வகைப்படும்: ஓன்று பொது ஒழுக்கம்: ஒழுக்கம், அன்பு, அருள், ஆசாரம், உபசாரம், உறவு, சீலம் – வழக்கிலாத் தவம் தானங்கள், வந்தித்தல், வணங்கல், வாய்மை, அழுக்கிலாத்துறவு, அடக்கம், அறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதி – இழுக்கிலா அறங்களானால் இரங்குவான் பணி அறங்கள் என்றபடி, இறைவன் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்பாந்து நடத்தல் (Obedience to god) மற்றையது சிறப்பொழுக்கம் : இறைவனது அருளாற்றலை ஒரு நெறிய மனம் வைத்து உணர்ந்து தலைப்பட்டு, அவன் அருட் குணங்களில் தோய்ந்து, முடிவில் அவன்

வண்ணமாய் ஒன்றுதற்கு முயலுதல் [To be in tone with the infinite or the Inner presence (To be in tone with the infinite)].

இச்சிறப்பொழுக்கமே சரியை, கிரியை, யோகம், நானம் என நான்காக வைத்து உணர்த்தப்படுவது – இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்பிரிந்தார் மாட்டு.

திருக்குறள்

பரிமேலழகர் – இருள் சேர் இருவினையும் சேரா – மயக்கத்தைப் பற்றிவரும் நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா. இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு – இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து.

இன்ன தன்மைத்து என ஒருவராலும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருள் என்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலான் இருவினையும் சேரா என்றும் கூறினார். இறைமைக் குணங்கள். இலராயினாரை உடையர் எனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேரா ஆகவின், அவை முற்றும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள் சேர் புகழ் என்பப்பட்டது. புரிதல் – எப்பொழுதும் சொல்லுதல்.

மும்மல வித்தாகிய பாவமானது சிவகீர்த்தி பாராட்டு வானிடத்து இல்லை. இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் – அவ்விறைவனால் பெற்ற உபதேசப் பொருளோடு பொருந்திப் புகழ் தங்கி நின்றவர்.

காதிவினை என்றும். அகாதிவினை என்றும் சொல்லப்படும் இரண்டு வினையும் சேரா பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார். பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க்கருள் செய்யும், (அப்பர்) ஆயுகும் ஏத்துமடி யார்கள் வினை யாயினவும் அகல்வ தெளிதே” (சம்பந்தர்)

இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழாதலின். அவனே புகழுக்கு உரியவன். பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே, என்பது அப்பா வாக்கு.

இறைவனை வாக்கால் புகழ்தனின் பயன் இதனால் கூறப்பட்டது.

பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான் நல்வினைப் பயனும் நோயெனப்பட்டது.

கோள் இல் பொறியிற் குணம் இலவே என்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை

(திருக்குறள்)

பரிமேலழகர்

கோள் இல் பொறியின் குணம் இல - தத்தமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்கை இல்லாத பொறிகளைப் போலப் பயன் படுதலுடைய அல்ல. என்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை - என் வகைப்பட்ட குணங்களை உடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள்,

எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினானாதல், இயற்கை உணர்வினன் ஆதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரூர் உடைமை, முடிவில் ஆற்றல் உடைமை, வரம்பில் இன்பம் உடைமை என இவை, இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது.

அணிமாவை முதலாக உடையன எனவும். கடையிலா அறிவை முதலாக உடையன எனவும் உரைப்பாரும் உளர். காணாத கண் முதலியன போல வணங்காத தலைகள் பயன் இலவெனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினார் கூறினாரேனும் இனம் பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயன் இல்” என்பதுாடம் கொள்க.

இவை மூன்று பாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யா வழிப்படும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

அறிவில்லாத பொறிகளை உடைய பாவைகள் போல ஒரு குணமும் உடையன அல்ல, எட்டுக் குணத்தினை உடையவன் திருவடியினை வணங்காத தலையினை உடைய உடம்புகள்

உயிர் உண்டாகில் வணங்கும் என்று இழித்து, உடம்புகள் என்றார், கோளாகிய நவக்கிரகங்களும், பொறியாகிய கண் வாய் மூக்குச் செவி மெய் என்னும் ஜம்புலங்களும் உண்டாகிலும் பயன் இல்லை. எட்டுக் குணங்கள் உடைய சிவன் சிவந்த தாளை வணங்காத தலை.

இவற்றை முறையே, கதந்தாத்துவம், விகுத்த தேகம், நிராமயானமா, சர்வக்ஞத்துவம், அநாதிபேதம், அநுபதசக்தி, அநந்தசக்தி, திருப்தி என்று வடநாலார் கூறுவர்.

அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராகாமியம், ஸரிகை, வசிகை என்னும் எட்டுவகைச் சித்திகள்: சிறப்பினும் செல்வமும் என்னுமிடத்து, யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்கள் என்பார்

“கிரிமகளைக் கணாத கண்ணன கண்ணே” (சிவப்)

“ஆமாத்தார் அம்மானைக் காணாத கண்ணென்லாம் காணாத கண்களோ.” (சம்பந்தர்)

நாராயணாவென்னா நாவென்ன நாவே (சிலப்ப.) முற்ற. உணர்ந்தாணைப் பாடாதநா அல்ல அல்ல

சிறந்தான் தாள் சேராத்தலை (ஆறநெறி) நம்பன்நாம் நவிலாதன நாவெனவாகுமே. ஆறாத தீயாட ஆமத்தார் அம்மானைக் கூறாத நாவெல்லாம் கூறாத நாக்களே (சம்பந்தர்)

மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்று கரணங்களின் செயல்கள், சித்திரத்தில் எழுதிய மரப்பாவைக்கு நிகராம். எட்டுக் குணமாவன், அறந்தஞானம், அறந்தவியியம், அநந்த குணம், அநந்த தரிசனம், நாமம் இன்மை, நோத்திரம் இன்மை, அவா வின்மை, அழியா இயல்பு என்பன

எண் குணத்தான் - எண்ணப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவன், இந்த எட்டுக் குணங்களையுடைய சருவக்கியன் பாதங்களை வணங்காத தலைகள் பிராணன் இல்லாமல் செத்துக் கிடக்கிற பிணத்தோடே சரி

தாளினான் கானப்பேர் தலையினால் வணங்குவார் தலையி னால் வணங்கத்தவமாகுமே - சம்பந்தர் தலையே நீவெணங்காய் - அப்பா வணங்கத் தலைவைத்து. - திருவா.

எண் குணத்தான் தாள். என்றமையின் திருவள்ளுவருக்கு உருவவழிபாடு உடம்பால் என்பது புலப்படும். குணமில்லாத கடவுள் குணமும் உருவும் உடையாதல் ஆன்மாக்கள் வணங்கும் பொருட்டாதலின். எண் குணத்தான் தாளை வணங்கா என்றார்.

சார்பணார்ந்து சார்பு கெட்டுமுகின் மற்றுமித்துச் சார்தரா சார்தரும் நோய்.

(திருக்குறள்)

சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட்டுமுகின் - ஒருவன் எல்லாப் பொருட்கும் சார்பாய அச்செம்பொருளை உணர்ந்து இருவகைப் பற்றும் அற ஒழுகவல்லனாயின், சார்தரும் நோய் அழித்து மற்று சார்தரா - அவனை முன் சாரக் கடவனவாய் நின்று துன்பங்கள் அவ்வணர்வு ஒழுக்கங்களை அழித்துப் பின் சாரமாட்டா.

ஆகுபெயரால் சாரும் இடத்தையும் சார்வனவற்றையும் சார்பு என்றார். ஈண்டு ஒழுக்கம் என்றது யோகநெறி ஒழுதலை. அஃது இயம். நியம். இருப்பு. உயிர் நிலை. மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுயௌப்பின் பெருகும், யோக நூல்களுள் காண்க. யற்றுச் சார்தரா என இயையும், சாரக் கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன, பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றி சுட்பப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்த உடம்பான் முகந்து நின்றனவும் ஓழியப் பின்னும் அனுபவிக்கக் கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன் இருள் போல் ஞான யோகங்களின் முன்னர்க்கெடுதலான் அழித்துச் சார்தரா என்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பு என்ப, பிறப்பிற்குக் காரணம் ஆகலான் நல்லினைப் பயனும் நோயெனப்பட்டது.

மேல் மூன்று உபாயத்தானும் பரம்பொருளை உணரப் பிறப்பு அறும் என்றார். அஃது அறும் வழிக் கிடந்த துன்பங்களைல்லாம் என் செய்யும் என்னும் கடாவை ஆசங்கித்து, அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியடைய உயிரைச் சார மாட்டாமையானும் வேறு சார்பு இன்மையானும் கெட்டு விடும் என்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

தன்னைச் சார்வனவற்றை அறிந்து அவையியற்றின் சார்வ கெட்ட ஒழுகுவானாயின், அவ்வொழுக்கத்தினை அழித்துச் சார்தலைச் செய்யா, சாரக் கடவனவாய துன்பங்கள்.

சார்பு - வினைச்சார்பு, கெட்ட ஒழுகல் - காமம் வெகுளி மயக்கமின்றி மெய்யனர்ச்சியான் ஒழுகுதல், இஃது உண்மையைக் கண்டு அக்காட்சியைத் தப்பாமல் முடிய

நிற்பனாயின், சாரக் கடவதாய் நிற்கின்ற வினை சாராதே விட்டுப் போம் என்றது.

சார்பு உணர்ந்து - ஒருவன் எல்லாப் பொருளுக்கும் முதலைய் இருக்கப்பட்ட தரமு நெறிகளை அறிந்து.

“சார்பணார்ந்து சார்பு கெடல் இறைவற் பேணிச் சார்பறுத்துய்தி ”

(சீக்க.)

பிணியறியார்..... சாய்க்காட் டெந்தலைவன் தாள்சேர்ந் தாரே, நக்கனா அவர் சார்வலால் நல்கு சார்விலோம் நாங்களே உமைச் சார்பவர் வசையறுமது வழிபாடே. (சம்பந்தர்)

தரியேன் இனியுன் சரணாந் தந்தென் சன்மம் களையாயே மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந் தடியை அடைந்துளாந் தேறி ஈறி இன்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன். (திருவாய்.)

சார்பணார்ந்து சார்பு கெட்டுமுகின் என்றமையால் சார்பணார்வ தானே தியானமுமாம் - சார்பு கெட்டுமுகின் நல்ல சமாதியமாம் தேசப் படவருவ தில்லைவினைப் பற்று. (திருக்களிற்றுப்படியார்)

என்னும் பாக்கள் இச்சிறப்பொழுக்கத்தைக் குறிப்பனவாதல் ஓர்ந்து உணர்ந்து கொள்க. இத்தகைய திருநெறியின் உருவக விளக்கமாக, ஆய்வுப் பயிற்சிக் கூடமாக, சிவனைத் தெளியக் கண்டு உறவுகொள்ளும் அருள் நிலைத்தானமாக அமைந்ததே சிவாலயம்.

“குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும் நெறி கழும் அவர் நின்றதோர் நேர்மையும் அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும் பொறியில் ஸ்மனம் என்கொல் புகாததே!!” என்பது பார்பரவும் திருநாவுக்கரசர் திருமொழி.

இதில் குறிகள் என்றது சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளை: அடையாளம் என்றது அத் திருமேனிகளில் உள்ள முக்கண், சடைமுடி, கறைக்கண்டம், ஊர்தி, கொடி பிறை மதி, மூவிலை வேல் முதலியவும், திருக்கூத்துப் போன்ற முதல்வன் செயல்களும் ஆகிய நெறிகள் சரியை முதலியவையும்

அவற்றின் கூறுபாடுகளும்: நேர்மை கருதுவோர் கருதும் உருவாய் நின்று, அவர் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு எனிதின் அருள்புரிதல், ஊன்கணார்க்குப் படிமமாகவும், அந்தணர்க்கு வேள்வித்தீயினும், கிரியா யோக நெறியினர்க்குப் பஞ்சமெந்திரம் சாத்திய மந்திரங்களினும், ஞானத்தால் தொழுவார்க்கு எவ்விடத்தும் எதிர்ப்பட்டு அருளுவன் முதல்வன் என்பது முன்னோர் துணிவு. இவை அனைத்தும் பற்பல வேதங்களின் உள்ளுறையாக அமைந்திருப்பினும், திருக்கோயிலுள் செல்லாமல் தடுப்பதும், சென்றும் முதல்வனை நினையாது வேறுபலவற்றை நினைப்பதும் தீவினைப் பயன் என்பது அய்யா அடிகள் திருவள்ளக்கிண்டை.

கண்டபெரும்மந்திரம் எனப்படும் மூவர் தமிழ் உணர்த்தும் சாதனங்கள் எட்டு. அவை குருவருள், திருநீறு, திருவைந்தெழுத்து, திருக்கோயில், முதல்வன் திருவரு, திருவடி, அரச்சனை, தொண்டு என்பன. இவற்றுள் திருக்கோயிலும், திருவருவும் நடுவன் அமையும் முதன்மையுடையவாதல் காண்க.

தமிழ்மறை முடிவாகிய பெரியபுராணம் திருக்கோயில் முதல்வன் உறையும் அருள் நிலைத்தானம் என்பதைச் சுவையடிமுதற் கருக்கத்திலே உணர்த்துகிறது.

நம்பிதூரர் உலகியல் முறையில், மனம் வந்த புத்தாரில், மன்னவர் திருவும் வைதிகத் திருவும் பொங்க, திருமணாஞ் செப்பது கொள்ள முற்படுகின்றார். அவரைத் தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டிவந்த முதல்வன் விருத்த வேதியராய், திருவெண்ணெணய் நல்லூர் அந்தணர் போவையில், பழ ஆவணம் காட்டித் தம் பக்கத்தை மெய்ப்பிக்கின்றார்.

அருமறை நாவல் ஆதி சைவன் ஆருள் செய்கை பெருமனிவெண்ணெணப்நல்லூர்ப்பித்தனுக்குயானும்என்பால் வருமறை மரபு ஜோரும் வழித்தொண்டு செய்தற்கு ஒலை இருமையால் எழுதி நேர்ந்தேன் இதுற்கினவ என் எழுத்து.

என்பது ஆவணத்தில் உள்ள வாசகம். எழுதிக் கொடுத்தவர் கையெழுத்து, மேல் எழுத்து இட்டவர்கள் (சாக்ஷிகள்) எழுத்து, இவை அங்குத் தேடிக் கொண்டு

வரப்பெற்ற பிற ஒலைகளில் உள்ள கையெழுத் துக்களோடு ஒப்பு நோக்கி - இவை ஒக்கும் சரியானவையே என்று அவையினர் துணிந்தனர்.

“நான்மறை முனிவனார்க்கு, நம்பி ஆருரார் தோற்றார்.”

எனத் தீர்ப்புக்கொடுத்தாய் விட்டது. நம்பி ஆருரார் விரும்பாத முடிவு ஆயினும் சட்டத்திற்குத் கட்டுப்படுகிறார். ஆவணம் முனிவர் கைக்குத் திருப்பப்பட்டது. தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் சட்டம் முதன்மையான தடை வருகின்றது. ஆவணம் அங்கு வந்துள்ள விருத்த வேதியர்க்குத் தான் எழுதிக் கொடுப்ப என்பதில் ஐயம் ஏற்படுகிறது.

“அவர்தாமா வெண்ணெய் நல்லூர் பித்தன்?”

“அருமுனி, நீ முன் காட்டும், ஆவண மிதனில் எங்கள் பெருமை சேர்ப்பியே யாகப் பேசியது : உமக்கிள்ளுரில் வருமறை மனையும் நீடு வாழ்க்கையும் காட்டுக்

என்று அவையினர் வினாவுகின்றனர்.

ஆவணத்திற் குறிக்கப்பெற்ற பித்தன் தாமே என வேதியர் மெய்ப்பிக்கவேண்டும். (has to Stablish his identity)

ஆணவம் எழுதப்பட்ட நாளிலிருந்து அன்று வரை தாம் வாழ்ந்துவந்த தமக்கே சொந்தமான வீட்டைக் காட்டனால் தான், நம்பிஆருரார் தடுத்து அடிவைகொள்ள முடியும்.

இப்படிச் சட்ட நுணுக்கத்திற்கு இடங் கொடுக்கும் கவையான குழ்நிலையை உண்டுபேண்ணி எல்லா மக்களையும் திருப்பய முனிவர் (விகவாதி கோத்ரோ மகர்வி : என்பது வேதமொழி) மேல் என்ன செய்கிறார்?

என்னை ஒருவரும் அறியீர் ஆயின், போதும்” என்றுரார்த்து, திருவருட்டுறையே புக்கார்.

சிவபிரானது நீடுவாழ்க்கைக்கு உரியமனையாவது திருக்கோயில் அன்றே! நியதியாகச் சென்று இறைவனை வழிபடுவது இன்றியமையாதது என்பது இறைவன் ஆணை.

நம் உடம்பில் உள்ள அறிவுப் பொறிகள் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பவை) தாமே வெளியிலிருந்து வரும் ஊறு, கவை, ஓளி, நாற்றம், ஒசை, புத்தி, ஆங்காரம் என்னும் அக்கருவிகள் மூலம் இப்பொறிகளை அறியும் படிச் செய்தால் தான் அறியும். அதுபோல, உயிர்களும், உயிர்க்குழிராய் உள்ள சிவனால் அறிவிக்கப் பெற்றபோது தான் அறியும், காணப்படும் பேருவகமே இறைவனுக்கு உடம்பு, இறைவனை இக்காணம் பற்றி விஸ்வரூபி என்கின்றன வேதங்கள்: உலகில் உள்ள சர அசாங்களாகிய உடம்புகளெல்லாம் உறுப்புக்கள்: அவற்றில் உள்ள உயிர்களே ஞானேந்திரியங்கள் எனப்படும் அறிவுப் பொறிகள். இறைவனே உயிர்: அவனுடைய ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி, இச்சாக்திகளே அந்தக் கரணங்கள் : இப்படிஇருந்து, உயிர்களுக்கு உணர்வை விளக்கி வருதலினால் அவன் உணர்வின் தனி, வாழ்முதல் எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றான்.

**உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக
இலகுபேர் இச்சா ஞானக் கிரியை உட்கரணமாக
அலகிலூ உயிர்ப்பு வன்குக்கு அறிவினை ஆக்கி ஜந்து
நலமிகு தொழில்க் கோடு நாடகம் நுடிப்பன் நாதன்!!
என்பது சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தம்!**

இந்த ஆழ்ந்த உண்மையை உணர்த்த வே பஞ்சுதலிங்கத் தலங்கள் உள்ளன. மண், புனல், அனல், வாய், ஆகாயம் என்னும் ஜம்புதங்களும் ஞாயிறு. மதி, உயிர் என்னும் மூன்றும் ஆகிய எட்டும் சிவனுக்கு வடிவமே. இதனால் சிவனுக்கு அட்டலர்த்தி என்னும் பெயர் வழங்குகின்றது. திருப்பெருந்துறையில் சிவன் ஆன்ம ரூபமாக உள்ள!

சுத்தாகிய ஒருவனையே இந்திரன், வருணன், மித்திரன், அழகிய மேலான கருடன் எனப் பலவகையாக அந்தணர் கூறுகின்றனர் என்பது இருக்கு (மண்டலம். 1.16. 4. 46) வேதமந்திரம்.

இப்பொருளையே சுவேதாச்சுவதாம், மூன்றாம் அத்தியாயம் இரண்டாம் மந்திரம் ஒருவனே உருத்திரன், இரண்டாமவனாக நிற்பான் அல்லன்: எவன் தன்

ஆனும் சத்திகளால் இவ்வுலகங்களைத் தன்வயப் படக்கொண்டு ஆளுகின்றானோ அந்த மக்களே! அவன் உள்ளே மறைந்து உளன்: எல்லா உலகங்களையும் படைத்துக் காத்து முடிய வேண்டிய காலத்தில் தன்கண் ஒடுக்கிக் கொள்கிறான்” என விபரிக்கின்றது.

சிவாலயங்களில் வாயில் காவலராகக் கருவறையின் முன்னே இரு பக்கங்களிலும் நிற்போர் ஒருங்கையில் கட்டு விரலைமட்டும் நிமிர்த்திப் பிற விரல்களை மடக்கிக் காட்டுவது “ஏகோவிறிருத்ரோ” ஒருவனே உருத்திரன் என்பதைக் குறிக்கின்றது: மற்றொருவகை “இல்லை” உள்ளே என்னும் பொருள்படி நீட்டி விரல்களை உட்பக்கம் மடக்கிக் காட்டுவது : நத்தீயாயத்ஸ்து : உலக தன் வியாபக்தில் அடங்கித் தன் வழியினல்லது சுதந்தரமின்றி நிற்றலின் தானே எல்லாம் ஆதல் பற்றி – இரண்டாமவனாகநிற்பான் அல்லன் எனவும் “பிரத்யங் கநாத திஷ்டதி” மக்களே! உள்ளே உள்ள எனவும் வந்த உபநிடத அபிந்யமாக உள்ளது. இப்படி வேதமொழிகள் உருவகப்படுத்தி அமைக்கப்பெற்றிருத்தல் உணர்ந்து பயனும் இனபழும் பெறுதற்கு உரியது.

இறைவன் ஒருவனே என்பதை “ஏகனாக அமைந்து நிற்கும் நாதரூப விங்கம்” உணர்ந்து கின்றது. அவன் ஒரு நாமம் ஓர் உருவும் ஓன்றும் இல்லான் ஆயினுங், கருதுவார் கருத்தின்படி, கணேசனாக, தென்முகக் கடவுளாக, சோதிப் பிழும்பாக திருமாலாக, பிரமணாக, தூர்க்கையாக இங்ஙனம் நானாவித உருவாய் நமை ஆள்வான் என்பதைக் கருவறையின் வெளிச்சுற்றில் உள்ள கோட்டங்களிலும் விமானத்திலும் அமைக்கப்பெறும் திருவருவங்கள் குறிக்கும்.

இங்ஙனமே சிவாலயங்கள் அம்பலக்கூத்தர், நாயகர், தென் முகக் கடவுள் முதலிய குறிகளாலும், அடையாளங்களாலும் சைவ சித்தாந்தத்துட் கூறப்படும் பேருண்மைகளை உணர்த்துவனவாகவும் அருள் வடிவாகவும் அமைந்துள்ளமை ஆய்ந்து உணர்த்தக்கது.

சேக்கிழாரும் சித்தாந்தகுழம்

மகாவித்துவான் திரு. சி. அருணைவடிவேல் முதலியார்
தருமையாதீஸப்புவர்,

'சமயம்' எனப்படுவன யாவும் 'ஓழுக்கம், உண்மை' என்னும் இரண்டினை வலியுறுத்தும். அவற்றுள் ஓழுக்கம், உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே. 'உண்மை அல்லது தத்துவம்' என்பதை அடிப்படையாகக் கொள்ளாதபொழுது, ஓழுக்கம் பொருளற்றதாகி விடும். எனவே தத்துவம் எனப்படும் உண்மைகளேசமயங்களின் உயிர் நாடியாம்.

சமயங்கள் பலவும் பலவாறாகக் கூறும் உண்மைகளுள் 'சித்தாந்தம்' எனச் சிறப்பித்து வழங்கப் பெறும் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளே தலையாயவை என்பது இன்றுள்ள அறிஞர் பலருக்கும் ஒப்பு முடிந்தது. இதனை உபதேச வாயிலாகவும், பல்பல நூல்கள் வாயிலாகவும் தெளிவற விளங்கியவர்கள் பெரும்பாலும் மெய்கண்டார் முதலிய சந்தானாசாரியர்களே.

சந்தானச்சாரியர்களுக்குப் பின்பு வந்த சைவ நூல்களில் அவர்கள் அருளிச் செய்த சாத்திரங்களின் பொருள்கள் ஆங்காங்கே அவற்றில் உள்ளவாறே எடுத்துக் கூறப்பட்டன. சித்தாந்தம் சந்தானச்சாரியார் காலத்தில் தோன்றியதாகவே சிலர் கருதுகின்றனர். முற்பட்டவனாகிய திருமுறைகளுள்ளால்கே அவற்றில் உள்ளவாறே எடுத்துக் கொல்லப்படாமல் தொக்கு நின்று விளங்குகின்றன. திருமந்திரம் சாத்திரமாகவே அமைந்திருந்த போதிலும், அதிலும் சாத்திரப் பொருள்கள் திருமுறைப் போக்கிலேயே அமைந்திருத்தல் காணலாம். இத்தகைய நிலையில் பண்ணிரண்டாம் திருமுறையாகிய பெரியபூராணத்தில் சேக்கிழார் ஆங்காங்குச் சித்தாந்த உண்மைகளை மலரில் மணம் போல் தொக்கு நின்று விளக்குமாறு கூறும் முறை மிக அழகுடையது.

பாயிரத்திலேயே நூற் பெயர் கூறுமிடத்தில் இத் திருத்தொண்டர் பூராணம், புறழிருளைப் போக்குகின்ற சதிரவன் போல, ஆண்மாக்களது அறிவிலேயே பொருந்தியுள்ள அக இருளைப் போக்கும் என்றார்.

தருக்க மதம், "இருள் ஒரு பொருளன்று; ஒளியின் இன்மையே இருள் என வழங்கப்படுகின்றது." எனக் கூறுகின்றது. சைவ சித்தாந்தம் அதனை மறுத்து, 'இருள் ஒரு பொருளே' எனச் சாதிக்கின்றது. மேலும் அதனைக் கொண்டே அகிருளாகிய ஆணவும் என்பது எனைய எல்லா மலங்கட்கும் மூலமாய் நிற்கின்றது' எனக் கூறுகின்றது. ஆணவு மலம் என்பதைச் சைவச் சித்தாந்தம் தவிர ஏனைய எந்த மதமும் கூறவில்லை. அக இருள், புற இருள் பற்றிய இந்த இரு கருத்துக்களையும் சேக்கிழார் மேற்காட்டிய இடத்தில் வலியுறுத்தியிருத்தலைக் காண்கிறோம்.

சைவ சித்தாந்தத்தில் தீட்சை மிக வலியுறுத்திச் சொல்லப்படுவது. அதனை சேக்கிழார் திருமலைச் சிறப்பில்,

“யாத வன் துவ ஸரக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேல் ஆடி வைத்தவன்”

என்று உபமன்னிய முனிவர், கண்ணபிரானுக்குத் திருவடி தீட்டைச் செய்த செயலை குறிப்பிடும் முகத்தால் கூறுகின்றார்.

இரு நாட்டின் அரசன் அந்நாட்டில் சிவாலயங்களில் சிவாகம முறைப்படி நித்திய நெமித்திய வழிபாடுகள் தவறாமல் நடைபெறுமாறு கண்காணித்தல் வேண்டும் என்பது ஆகமத் துணிபு - சித்தாந்தக் கொள்கை. திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில் அதனை நன்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சேக்கிழாரும் அதனைப் பலவிடங்களில் நாயன்மார்கள் வரலாற்றில் வைத்துக் காட்டுதல் காணலாம். அவற்றுள் ஒன்று மனுக்கோழின் வரலாற்றில் கூறப்படுவது.

பொங்கு மாமறைப்
புற்றிடங் கொண்டவர்
எங்குமாகி
யிருந்தவர் பூசனைக் (கு)
அங்கண் வேண்டும்
நிவந்தம் ஆராய்ந்துளான்
துங்க ஆகமம்
சொன்ன முறைமையால்.

திருக்கூட்டச் சிறப்பில் சீவன் முத்தர்களது நிலையையே சேக்கிழார் எடுத்துக் கூறினார்.

“புதம் ஜந்தும்
நிலையிற் கலங்கினும்
மாதோர் பாகர்
மஸர்த்தாள் மறப்பிலா”
“கேடும் ஆக்கழும்
கெட்ட திருவினார்”
“ஒடும் செம்பொனும்
ஒக்கவே நோக்குவார்”
“கூடும் அன்பினில்
கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா
விறலின் விளங்கினார்கு
ஞபாரம் ஈசன்
பணியல தொன்றிலார்கு

கூழவருவத்தோடு வந்த இறைவனை ‘ஒலை காட்டு’ என்று கேட்டு நம்பி யாரூர் பின் தொடர்ந்து ஓடி, ஓரிடத்தில் அவனைப் பிடித்ததைக் கூறும் பொழுது சேக்கிழார், “அவரலால் புரங்கள் செற்ற- ஏவணச் சிலையினாரை யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார்” என்று பாடுகின்றார். இதனைச் சித்தாந்த சாத்திரம் “ஊனக் கண் பாசம் உணராப் பதியை- ஞானக் கண்ணில் சிந்தை நாடி என்று- ஆஃதாவது, ‘இறைவன் பாசஞான பக்ஞானங்களை உடையவர்க்கட்கு. மிகக் சேயனாயும், (தொலைவில் உள்ளவனாயும்) பதிஞானத்தை உடையவர்க்கட்கு மிக அணியனாயும் (அருகில் உள்ளவனாயும்) இருக்கின்றான் என்று கூறுகிறது.

“உணர் உரு அசத்தெனின்
உணரா தின்மையின்
இருதிரன் அல்லது
சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின்
இசைக்குமன் னுலகம்”

என்ற சிவ ஞானபோத ஆறாம் குத்திர விரிவுண பொருள் பலவும் மேற்காட்டிய சேக்கிழார் வாக்கில் அடங்கி நிற்றல் அறியத்தக்கது.

‘ உயிர்களுக்கு உள்ள நிலைகள், ‘பந்தம், வீடு (பெத்தம், முத்தி) என இரண்டு என்பதும், அவ் இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் இறைவன் உயிர்கட்கு முறையே திரோதான சத்தி வாயிலாக மறைத்தலையும், அருட்சத்தி வாயிலாக அருளவையும் செய்கின்றான்’ என்பதும் சைவ சித்தாந்தத்திற் கூறப்படும் உண்மைகள். அதனால் இறைவன் உயிர்கட்கு பந்தமும், வீடும் தருவோனாகின்றான். இதனை சேக்கிழார், நம்பியாரூர் முதன் முதலாகப் பரவையானாத் திருவாரூர்க் கோயிலில் கண்டு, அவர் மீது கொண்ட காதலால் தளிமையில் இருந்து வருந்தியதைக் குறிக்குமிடத்தில்

“ பந்தம் வீடு
தரும் பர மன்கழுல்
சிந்தை ஆர்வற
உன்னும் என் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து
மான் என வே விழித்
தெந்தை யார் அருள்
எவ்வழிச் சென்றதே ”

என்று அழகாகக் குறித்தருள்கின்றார்.
தில்லைவாழுந்தனார் புராணத்தில்,

' ஞானமே முதலாக நான்கும் நவையறத்
தெரிந்து மிக்கார்' என்றும், திரு மூலநாயனார்
புராணத்தில்,

‘ஞானமுதல் நான்கும் மலர்
நல்திருமந் திராயாலை’

என்றும் அவர் கூறியிருத்தல், ' ஞான யோகச் கிரியா
சரியா என நான்கு

நெறிகள் இறைவனை அடைவதற்கு உள்ளன
எனக் கூறும் சித்தாந்த நெறியினைச் செய்யை பெற
விளக்கும்.

திருநாவுக்காசர் அஞ்செழுத்தோ திக் கல்லே
மிதப்பாகக் கடலைக் கடந்து கரை ஏறியதை
குறிக்குமிடத்தில் ,

“இருவினைப் பாசமும் மலக்கல்
ஆர்த்தவின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள்
ஏறி
அருளும்பெய் அஞ்செழுத்து அரசை
இக்கடல்
ஒருகவ்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க
வேண்டுமோ”

என்ற ஓர் அறிய கருத்தைச் சேக்கிழார் தெரிவிக்கின்றார்.

“ திருவைந்தெழுந்தாகிய மந்திரம், ஆணவம்,
கன்மம் மாயை என்னும் மூன்று கல்லில், ‘நல்வினை,
தீவினை’ என்னும் இரண்டு கயிறுகளால் கட்டி,
எழுவகைப் பிறவியாகிய ஏழு கடல்களில் தள்ளப்பட்ட
உயிர்களையே அக் கட்டவிழ்த்து மிதக்கச் செய்து
வீடுபேறு என்னும் கரையில் சேர்க்க வல்லது என்றால்,
ஒரு கல்லில், ஒரு கயிற்றால் கட்டி, ஒரு கடலில்
வீழ்த்தப்பட்ட நம் நாயனாரை கரை ஏறச் செய்தல்
வியப்போ” என்பது மேற்குறித்த பாடலின் பொருள்,
இதில்‘மும்மலம்’ என்பது சைவசித்தாந்தத்திற்கு உரிய
ஒரு சிறப்பு உண்மையைக் கூறியதே என்பது

வெளிப்படை. ஏனொனில், சைவசித்தாந்தம் தவிர
ஏனைய மதங்கள் ‘கன்மம், மாயை’ என்னும் இரு
மலங்களையே கூறும்; ஆனவ மலத்தைக்
கூறுவதில்லை. அதுவன்றியும் மேற்குறித்த பாடலில்
மற்றொரு நூட்பமும் அமைந்துள்ளது. மும் மலத்தை
கல்லாக உருவகித்ததில் ஒரு முறை கன்மம் வந்ததோடு,
இருவினையைக் கயிறாக உருவகித்த இடத்தில்
மற்றுமொரு முறையும் கன்மம் வந்துள்ளது. ‘இப்படி
கன்மத்தை இருமுறை இருவேறு பொருளாக
உருவகித்தது ஏன்’ என்பதை ஊன்றி உணர்தல்
வேண்டும் என்கின்றார் சிவஞானமுனிவர். மூலக்கம்,
காரிய கன்மம் எனக் கன்மத்திற்கு இரு நிலை உண்டு.
‘மூல கன்மத்தில் நன்மை, தீமை பிரிவு இல்லை. இஃது
அநாதியாகவே உள்ளது. காரிய கன்மமே நல்வினை,
தீவினை என இரண்டாகி, இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சியைத்
தரும். இந்நூட்பம் தோன்றவே சேக்கிழார்
மேற்கண்டவாறு குறித்தருளினார். இது சித்தாந்த
நூட்பங்களில் ஒன்று. இதனையும் நாம் சேக்கிழார்
வாக்கில் காண்கின்றோம்.

கண்ணப்பர் புராணத்தில் குடுமித் தேவரைக்
காண்பதற்கு நானை முன்னே செல்ல, அவன்
பின்னே தின்னை எார் மலையின் படிகள் பலவற்றை
ஒன்றொன்றாகக் கடந்து மேலே செல்வதை,

“ நாணனும் அன்பும் முன்பு
நலிரவரை ஏற்தாழும்
பேணுத்தத் துவங்க ஜௌன்னும்
பெருகுசோ பானம் ஏறி
ஆணையாம் சிவத்தைச் சார
அுணைபவர் போல ஜூர்
நீணிலை மலையை ஏறி

நேர்படச் செல்லும் போதில்”

என்று குறித்திருத்தல், தத்துவங்கள் முப்பத்தாறுணையும்
ஒவ்வொன்றாகக் கட்டிக் கண்டு கழித்து மேற்
சென்றவர்களேசிவனைத் தலைப்படுவர் எனக்
கொண்டு, அதற்கேற்பத் தசகாரிய முறையை வகுத்துக்
கூறும் சித்தாந்த நெறியையே கூறியதாதல் தெரிவு,
இதில் சிவத்தை, “ஆணையாம் சிவம்” என்றதும்,
‘சிவம், ஆணை என்னும் மறுபெயருடையசத்தியோடு
கூடியேநிற்பது’ என்னும் சித்தாந்த உண்மையை
விதந்தாகும்.

இன்னும் அப்புராணத்திலே, காளத்தியப்பாது அருட்டிரு நோக்கத்தால் முன்னை நிலைமாறி நின்ற திண்ணனாரது தன்மையை விளக்குமிடத்தில்,

"முன்புதிருக் காளத்தி
முதல்வனார் அருள்நோக்கின்
இன்பழுவே தகத்திரும்ப
பொன்னானாற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிகம் வினை இரண்டும்
சாரும்மலம் மூன்றும் அற
அன்பு பிழும் பாய்த்திரிவார்
அவர்கருத்தின் அளவினரோ"

என்று கூறினார். (அவர் - திண்ணனாரை வந்து தம் வசமாக்கி அழைத்துச் செல்ல முயன்ற வேடர்.) இங்கும் சாரும் மலம் மூன்றும்" என்பதில், 'காரண மாயை, மூல கண்மம்' என்பவற்றைக் கூறி, 'வாக்கைத் தன் பரிக' எனக் காரிய மாயையையும், 'வினை இரண்டும்" என்று காரிய கன்மத்தையும் வெறு கூறியிருத்தல் நோக்கத்தக்கது. இன்னும், "அவர்கருத்தின் அளவினரோ" என்றது, ஜம்புல வேடரினின்று அருட்குருவால் மிட்கப்பட்ட உயிர், பின்பு ஒருகாலும் அவ் ஜம்புல வேடர்பால் அடையாது, "விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன் கழல் செலுமே" என்னும் சைவ சித்தாந்தத் தனிப்பேருண்மையை விளக்கியதுமாம்.

திருஞான சம்பந்தர் சமணர்களோடு புனல்வாதம் செய்ய முற்பட்டபொழுதுதான் சைவ சமய உண்மையை விளக்கி, 'திருப்பாகரம்' என்னும் அரிய திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார். 'அந்த

அரியபொருளாகிய உபதேசத்தைத் தகுதியில்லாத சமணரை நோக்கிச் செய்தாரல்லர்; பாண்டியனை நோக்கியே செய்தார்' என்பதைக் குறிக்குமிடத்தில் பாண்டியன் அவ்வுபதேசத்தைப் பெறத் தகுதியடையவன் என்பதை அவர்,

"தென்னவன் மாறன் றானும்
சிரபுத் தலைவர் தீண்டு
பொன்னவில் கொள்றை யார்தம்
திருநீர் பூசப் பெற்று
முன்னைவல் வினையின் நீங்கி
முதல்வனை அறியந் தன்மை
துன்னினான், வினைகள் ஒத்துந்
துலையென நிற்ற லாலே"

எனக்கூறினார். இஃது, 'இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் வரப்பெற்றவர்களே சிவஞானத்தை உணர்த்தினாலும் உணர்தல் கூடும்' என்னும் சித்தாந்தக் கொள்கையே என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்னும் இங்கு அவர் திருப்பாகரத் திருப்பதிகப் பொருளை விரித்துச் செல்லுமிடத்தில் கூறிய பல சித்தாந்த உண்மைகளையும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப் புகின் மிக விரியும்.

இவ்வாறு சேக்கியார் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை முழுவதும் உற்றுநோக்கின், சித்தாந்த உண்மைகள் பலவற்றை அவர் ஆங்காங்கு அழகாக நயம்படக் கூறியிருத்தல் விளங்குவதாம். அவற்றை அங்ஙனம் நோக்கிப் பயன் கொள்ளுதல் அறிஞர் கடனாகும்.

சைவ சித்தாந்தம்

சித்தாந்தக் கலைச் செஸ்வர் திரு. க. வச்சிரவேல்முதலியார் பி. ஏ., எல். டி.,
திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான்.

1. அடிப்படைக் கொள்கை :

உலகத்தை நடத்தும் முதற்பொருள் ஒன்று உண்டு; அஃது அறிவே வடிவாய், நம் அறிவு நிலையைக் கடந்ததானிலும், உயிர்தோறு கலந்து உடனாய் நின்று செலுத்தி வருவது. அதனைத் தன் உணர்வில் தலைப்பட்டு உணர்ந்து அதன் அருள்வழி நிற்றலே ஒருவனுக்குத் தலையாய் அறமும், வாழ்க்கையின் முடிநிலைப் பயனும் ஆகும். அங்ஙனம் உணர்வார்க்கு அஃது அருளொளிப் பேரின்பொய் அநுபவப்படுவது. இதனால், அதனைச் சிவம் அல்லது சிவன் எனக் குறித்துணர்வுதே தலையாய் அறிவினார் துணிபு - என்னும் அடிப்படைக் கொள்கையை உடைய ஒழுக்க நெறியே சைவ சித்தாந்தம் என்பதும். சிவம் - அறிவு, இனப்பும்.

இஃது உலகில் தோன்றி வழங்கும் ஒழுக்க நெறிகளுள் மிகப் பழைமையானதும், அவற்றின் முடிநிலை (Culmination) யானதும் ஆகும். இது சிவனால் வெளிப்படுத்தப் பெற்றமையாலும், அவனுடைய சம்பந்தத்தை உணர வேண்டும் என விதித்தலினாலும் சைவம் (சிவ சம்பந்தம் உடையது) எனவும், முன் தோன்றும் பொது உணர்விற்கு அன்றி, ஆய்வின் பயனாய்ப் பெறும் முடிநிலைத் துணிவாய் நிலைபெறுதல் பற்றிச் சித்தாந்தம் (பெற்ற முடிவு அல்லது முடிந்த முடிவு) எனவும் அருளாசிரியர்களால் வழங்கப் பெறுகிறது.

“எவ்வயிரும் நீங்கா துறையும்

இறைசிவன் என்று”

எவ்வயிர்க்கும் அன்பாய் இரு”

என்பது இந்நெறியின் அடிப்படை ஒழுக்க முதல்விதி.

2. வேதப்பயன் :

இப் பொற்தீர் ஒழுக்கநெறி செந் தமிழ்ப் பயனாக நிலவுவதோடு, வேதப் பயனாகவும் திகழ்வது. “வேதப்பயனாம் சைவமும் போல்” என்பது அருண்மொழித்தேவர் திருவாய்மொழி. இருக்கு வேதம் பத்தாம் மண்டலத்து வரும் இரண்டு மந்திரங்களை உபநிடத் திருமூடிநிலைப்பயனுக்கும், இந்நெறிக்கும் ஆதார சுருதிகள் எனப் பெரியோர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர் :— அவை,

அர்வாக் தேவா அஸ்யவிஸர்ஜநே நாதா

3 2

கோவேத யத ஆபடூவ? —10,129, 6.

யோ அத்தயக்ஷ : பரவேவ்யோமந்

3 4

யோ அங்க வேத யதிவா நவதே.

3 3 4

என உள்ளவை. —10,129,6.

இவற்றின் பொருள்: “வேதர்கள் இவ்வுலகத் தோற்றத்தின் பின்னர்த் தான் உளர் ஆயினர் எனின், இஃது எங்கிருந்து தோன்றியது என ஆர் அறிவார்?” “பரமவியோமத்தில் இதன் முதல்வராக நிற்கும் அவரே (அதனை) அறிவார் அன்றிப் பிறர் அறியார்” – என்பது.

பரம வியோமம் (மேலான ஆகாயம்) என மேற்குறித்துள்ள சிதாகாசமே தைத்திரீயம், சாந்தோக்கியம், பிருகதாரணியகம் முதலிய முதன்மையான உப நிடதங்களில் முக்கிய உபாசனையாக விதிக்கப்பட்ட தகரவித்தை உபாசனைக் கண் எடுத்தோதப் பெறுவது.

பிருகதாரணியகம் 5,4,22 மந்திரத்தின் ஒருபகுதி, “பிராணன்களின் நடுவில், பிறப்பில்லாத பரமான்மா அறிவுவடிவாய் இருதய ஆகாயத்தில் தங்குகிறார்; அவர் எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆள்பவர்; எல்லாவற்றுக்கும் தலைவர்; தலைவர்க்குந் தலைவர் (ஸர்வஸ்யவசீ, ஸர்வஸ்யோசாந : ஸர்வஸ்யாதி பதி :) என வருகின்றது. இவ்வாகாசம் அண்டத்தினும் பிண்டத்தினும் ஒப்ப உள்ளது ஆகும்.

இவ்வண்மையைத் திருவுளங் கொண்டு குறிப்பிப்பாராய்ச் சேக்கிழார் பெருமான்,

“சிற்பரவியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்
பலத்துள் நின்று
பொற்புன் நடஞ்செய் கின்ற
ழங்கழல் போற்றி போற்றி”

என அருளிச்செய்தமை உணர்ந்து போற்றக் கருவது.

முதல் உபநிடத்தின் முதல் மந்திரத்தின் முதல் தொடர் “ஈசாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்” என்பது, “இவ்வணைத் தும் ஈசனால் வியாபிக்கப் பெறுவது” என்பது இதன் பொருள். கேளோபநிடதம், இறைவன் எவற்றையும் ஆட்டுவிப்பவன் என்பதைக் கதையாலும் தெரிவிக்கின்றது.

ஈசாவாஸ்யோபநிடதம் தத்யங் ஆதர்வனர் என்னும் முனிவர், இல்லறத்திலிருந்த தம் மகனுக்கு உரைத்தது. அங்ஙனமாகவும், அதன் முதல் மந்திரம் துறவிக்குக் கூறப்பட்டது என வைத்து “இவ்வணைத்தும் ஈசனால் மறைக்கப்பட்டன” என உரைத்து, ஒரு பொருட் கொள்கையைக் காத்து உரைவகுத்தோரும் உளர். நம்மேனார், “வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது – நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” என்றாற்போன்று மெய்யுணர்ந்த அருளாசிரியர் அருளிச்செய்துள்ள வாய்மொழிகளையே கடைப்பிடிக்கக் கடவர்.

3. தலையாய பிரமாண நூல்கள் :

சிவநெறியைத் தெளிவாக உணர்த்தி மக்களை நன்னெறிப்படுத்த எழுந்த செந்தமிழ் அருட்பாடல்கள் தேவாரம் முதல் பெரியபுராணம் இறுதியாக எண்ணைப்படும் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் ஆகும்; இதன் அடிப்படை உண்மைகளையும், நெறிமுறைகளையும் அளவை முறையில் உணர்த்தும் நூல்கள் திருவந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தி, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம் முதலிய பத்னான்கு சாத்திரங்கள் ஆகும்.

4. அருமையில் எளிய அழகு :

சிவநெறியுட் கூறப்பெறும் பல உண்மைகள் உலகப் பொதுமையும், அருமை பெருமைகளோடு விரவிய எளிமையும் உள்ளவை. அவை பிற சமயங்கள் தோன்றி உருத் தெரியவாராத மிகப் பழங்காலத்திலே சொற்செய்து அருநிதியமாகத் தமிழ் மக்களுக்கு வைக்கப் பெற்றவை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி, இன்றும் வழங்கிவரும் திருமந்திரமாலை எனப்படும் பத்தாந் திருமுறையில் வரும் சில சொற்றொடர்களையும் பாட்டுக்களையும் எடுத்துக் காட்டாகக் கண்டு இன்புறலாம்:-

“அன்பே சிவமாவது”, “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்”, “ஆர்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின்”, “ஒன்று அவன்தானே, இரண்டு அவன் இன்னருள்” என்பவை திருமந்திரத் தொடர்கள்.

யாவர்க்கும் ஆம் இறை
 வற்கொரு பச்சிலை;
 யாவர்க்கும் ஆம் பச
 விற்கொரு வாயுறை ;
 யாவர்க்கும் ஆம் உண்ணும்
 போதொரு கைப்பிசீ,
 யாவர்க்கு அம் பிறர்க்கு
 இன்னுரை தானே!

நெறியைப் படைத்தான்
 நெருஞ்சில் படைத்தான்,
 நெறியின் வழுவின்
 நெருஞ்சில் முன்பாயும் ;
 நெறியில் வழுவா
 தியங்கவல் லார்க்கு
 நெறியின் நெருஞ்சில்முன்
 பாயகி லாவே.
 “சார்ந்தவர்க் கின்பம்
 கொடுக்கும் தழுவ்வண்ணன்
 பேர்ந்தவர்க் கின்னாப்
 பிறவி கொடுத்திடும் ;
 கூர்ந்தவர்க் கங்கே
 குரைகழுல் காட்டிடும்
 சேர்ந்தவர் தேவரைச்
 சென்று உணர்வாரே”
 என்பவை திருமந்திரமாலைச் செய்யுள்கள்.

5. இதன் தனிச்சிறப்பு:

யான் எனது என்னும் செருக்கு அற்றால் அன்றி உயிர்க்கு உய்தி இல்லை என்பதும், எது உயிர்க்கு உணர் பொருளாக உள்ளதோ அதுவாக உயிர் ஆகிறது என்பதும் தத்துவ நூல்களின் அடிப்படைத் துணிபுகள். இத் துணிபுகளோடு மாறுபடாதபடி, உண்மையைப் பட்டாங்கு விளக்கி மக்களை நன்னெறிக் கண் உய்ப்பது சிவநெறி ஒன்றே ஆகும். உயர்ந்த பொருளை எண்ணினால் நாம் உயர்கின்றோம்; ஆகவே குறைவிலா மங்கலப் பொருளாகிய சிவத்தைச் “சிவவோகம்” (சிவம்யான்) என உணர்ந்து உபாசிங்கச் சொல்லுகிறது இந்நெறி; அதே சமயத்தில் ‘நீயே முதற்பொருள் என்று ஒரு பொமுதும் கருதாதே’ என முன்பாதுகாப்புறையும் தருகிறது. நான் முதல் (அகம்பிரஹ்மம்) என்ற

உணர்வில் யான் என்னும் செருக்கு உளதாவதோடு, முதல்வனை அல்லது அவன் திருவருளை அறியமாட்டாத அறியாமையும் உள்ளது என எடுத்துக் காட்டுகிறது இந்நெறி. இது முதற் பொருளைத் தலைப்பட்டு உணர்ந்து, அப்பொருளின் அருளாற்றலில், நீர்வழிப் படும் புணை போல, அடங்கி நின்று அன்பு செய்யுமாறு பணிக்கின்றது. “சேர்வார்தாமே தானாகச் செயுமவன்”

“அவனிவ னானது
 அவனருளா வல்லது
 இவனவன் ஆகான்னன்று ந்தீபற
 என்றும் இவனேயென் றுந்தீபற”

என எழுந்த திருவாக்குகள் சிந்திக்கத்தக்கவை. கடவுட் கொள்கையை உடைய பிற நெறிகள் பலவும் கடவுள் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது ஒன்றினைபே வழிபாடு என விதிக்கும். அவ்வாணை, பெரும்பான்மையும் அறைநெறியாகவே அமைந்து, தனிமிகனது மன அமைதியினையும், பொதுவாழ்வின் ஒற்றுமையினையுமே முடிநிலைப் பயணாகக் கொண்டு நிற்கும்; அவை, ‘அறத்தை விதித்த முதல்வனை மேலான ஓர் உலகத்திற்சென்றே கானுதல் கூடும்; அங்கு இவ்வடம்பை நீத்துபின்னரே நிகழத்தக்கது’ என வலியுறுத்தும். சிவநெறி அங்ஙனம் அமையாது, முதல்வனது அருளாணையாகிய அறவழியில் ஒழுகுவதோடு, இவ்வடம்பு உள்ளபோதே அவனைத் தலைப்பட்டு உணர்ந்து, அவன்றன் மங்கலக் குணங்கள் நம்மாட்டுமேம்பட்டு விளங்குவதற்குரிய சிறப்புச் செய்திமுறைகளையும் படி நிலையில் வைத்து உணர்த்துகின்றது.

6. கடவுளும் மனிதனும்:

இந்நெறியின் படி:- ‘இறைவனும் உயிர்களும் என்றும் உள்ள பொருள்கள். இறைவன் தானே அறிந்து அறிவிக்கும் இயற்கை முற்றுணர்வுடைய முழுமுதல் அவன் அருளாணை வழியே எல்லா உலகமும் நடைபெறும். உயிர்கள், படலம் படர்ந்த கண்ணைப் போல, தம் அறிவாற்றலைத் தடுக்கும் இயற்கைக் குற்றம் உடையவை; அக்குற்றம் இருள் மலம் எனப்படும். மலம்

— மாசு அழுக்கு. அழுக்காறு, அவா, வெகுளி என்பவை மனத்தின் மாசு, ஆதல்போல, இருள் மலம் என்பது உயிர்க்கு உள்ள மாசு என உணர்தல் வேண்டும். உயிர் இம்மாக நீங்கி, வியாபக உணர்வு விளங்கப்பெற்றால் அன்றி முதற்பொருளையும் உணராது; தன் உண்மை இயல்பையும் உணர்மாட்டாது. இம்மாசு நீங்கித் தன் அருளொளியைப் பெற்றுத் தன்னைச் சார்ந்து வரம்பில் இனபத்தில் அழுந்தி நிலைபெறுதற் பொருட்டே, முதல்வன் உலகப்படைப்பை மேற்கொண்டான்’

உலகப் படைப்புப் பயனுடைய செயல் எனத் தெரிவிப்பது சிவபெருந்து ஒன்றே ஆகும். “ஜயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின் – உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்” என்பது திருவாசகம். ஆனால், “உலகத்திற்போல, வெறும் விளையாட்டே” என்பது வியாச குத்திரம்.

உலகம், ‘உடம்பு, கரணம், உலகு, நூகர்ச்சிப்பொருள்’ என நான்கு வடிலில் இருந்து, மலத்தின் வலியைச் சிறிது நீக்கி, உயிர்க்குச் சிற்றறிவையும் சிறு ஆற்றலையும் விளங்கச் செய்கின்றது. உயிர்கள் கரணங்களே தம் வடிவம் என ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று, உடம்பை நிலைக்களானாகக் கொண்டு, உலகில் வாழ்ந்து உலகப் பொருள்களை அறிந்து நூகர்ந்து வரும். இந்நூகர்ச்சி, சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்னும் முக்குணங்களுள் ஒன்றனை உயிரின்மாட்டு மேம்படச் செய்தல் பற்றி, இன்பம், துள்பம், மயக்கம் என்னும் மூன்றான்கள் ஒருவகையாக அடங்கும். இவற்றால், உயிர்கள் விருப்பு, வெறுப்பும், யான் எனது என்னுஞ் செருக்கும் உடையவையாய் நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து, அவற்றின் பயனாக வேறு வேறு உடம்பும், இடமும், நூகர்ச்சியும் தரப்பெற்று நூகர்ந்து, இறந்தும், பிறந்தும் வரும்.

இங்ஙனம், மெய்ந்நூல்கள் சார்பாக ஆராய்ந்து காணும் பிறப்பு நிலை உயிர்களின் சகல அவத்தை எனப்படும். சகலம்— கலையோடு கூடியது. உடம்பு முதலிய நான்கு உருவிற் புலப்படும் உலகத்திற்கு முதற்காரணமாக, புலப்படாத அரு நிலையில்,

யாங்கனும் இறைந்துள்ள சடசத்தியே (material force) மாயை எனப்படும். அஃது உள் பொருள்; சங்கரர் கூறுவது போல, உள்ளதும் அன்றி இல்லாததும் அன்றி சொல்லொணானது அன்று. அவர் கூறுவது போல, முதற் பொருளைத் தன்னுண்மை உணராத படி மயக்குவதும் அன்று; மல இருளை நீக்கி, உயிர்களுக்கு அறிவை விளக்கும் விளக்குப்போல்வது மாயை. அஃது ஒரோவழி உயிர்களை மயக்குவதற்கு காட்டும் இருள் மலமே ஆகும். இறைவன் மலத்தடை இல்லாதவன்; மாயைக்குத் தலைவனாய் அதன் உதவியைத் தன் பொருட்டு வேண்டாதவனாய் அதனைக் கடந்தவன். பின்வரும் உபநிட மந்திரத்தைக் காண்க.

“மாயாந்து ப்ரக்ருதிய் வித்யாத்,
மாயிநர்ச் சேஹஸ்வரம்;
தஸ்யாவயவழூதைஸ்து
வ்யாப்தம் ஸர்வமிதம் ஜகத்.

— சுவேதாகவுதரம், 4, 10.

(மாயையை (உலக) முதற்காரணம் என்று அறிக! அதனை உடையவனே மகேகரன் (பெரியோன்) எனவும் (அறிக). இந்த உலக எல்லாம் அவற்றைய அவயவாக நின்று தொழிற்படும் உயிர்களால் நிரம்பப் பெற்றுள்ளது.)

இம்மாயையின் நூண்ணிய காரியமே கலை. அது காலம், நியதி முதலிய பிற (மாயையின்) காரியங்களோடு சேர்ந்து உயிரைப் பற்றி நிற்கும் நிலையே சகலம் எனப்படுகிறது.

இனி, கலை முதலியவற்றோடு சோாது பிறத்தற்கு முன், கருப்பையில் அறிவற்று இருக்கும் குழவியைப் போல இருள் மலம் ஒன்றிலேயே அழுந்தி இருந்து மூர்ச்சை நிலை ஒன்று உயிர்க்கு உண்டு என்பது தொடர்ச்சி பற்றிக் கருதி உணரப்படும். அஃது அநாதி கேவலம் எனப்படும். கேவலம்— தனிமை. இக்கேவல நிலை நம் அறிவைக் கடந்ததே ஆயினும் அன்றாடம் நமக்கு வரும் உறக்கம், கனவு, நனவு எனும் நிலைகளில் வைத்து அதன் இயல்பைக் கருதி உணரல் ஆகும். மாயையின் காரியமாகிய பொறிகளையும் அந்த கரணங்களையும் விடும் போது நாம், அறிவு விளங்கப்பெறாமல், இருள் மலத்தில் அழுந்தி

கேவலப்படுகிறோம். அதுவே உறக்கம் எனப்படுகிறது. அக்கருவிகளோடு சேர்ந்து மலத்தடை சிறிது நீங்கி அறிவு விளங்கி உலகப் பொருளை அறிந்து நுகரும் நிலையே நனாவு. அதுவே கலம் எனப் பொதுவாக அறிந்து கொள்க. இனி, பொறி முதலிய கருவிகள் இன்றி அறியாமை ஆகிய இருளில் அழுந்தும் நிலையே உண்மைக் கேவலம் ஆகும்.

இனி, இவ்வறிவு அறியாமைகளைக் (சுகல கேவலங்களை) கடந்து இறைவனாது அருள் ஒளியெச் சார்ந்த நிற்கும் நிலை ஒன்று உண்டு. அது சுத்தம் (தூய்மை) எனப்படும். அதுவே உயிர்கட்கு இயற்கையானதும் நிலைத்ததும் ஆதல் பற்றி, அது பேரா இயற்கை எனப்படும். அறியாமை, மலத்தான் ஆயசெயற்கை எனவும், சிற்றறிவு, மாயையின் காரியங்கள் ஆகிய உபாதி பற்றிய செயற்கை எனவும் பெரியோர் கூறுவார்.

இவ்வரிய கருத்துக்களை பின்வரும் பாட்டைக் கொண்டு நினைவிற் கொள்ளலாம்.

கேவல சுகல சுத்தம்

என்றுமன் றவத்தை ஆன்மா
மேவுவன்; கேவ வந்தன்
உண்மை; மெய் பொறிகள் எல்லாம்
காவுவன் கொடுத்த போது
சுகலணாம்; மலங்கள் எல்லாம்
ஒலின போது சுத்தம்
உடையான் உற் பவந்துடைத்தே.

முண்டகோபநிடத்தில் முன்றாம் முண்டகத்தின் முதற் கண்டத்தின் முதல் மூன்று மந்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் மேற்கூறிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் வேதப்பயனாகவும், வேதாந்த தெளிவாகவும் உள்ளவை எனக் காட்டும் நோக்குடன் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. ஆழகிய சிறகுடைய பறவைகள் இரண்டு, (உயிர், முதல்வன்) இணைபிரியாதவை; ஒரே மரத்தில் தங்குபவை. அவற்றுள் ஒன்று கவையுள்ள பழத்தை நுகர்கின்றது; மற்றையது உண்ணாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

2. ஒரே மரத்தில் இருப்பினும் ஒன்று (உயிர்)

தலைமையின்றி மதிமயங்கித் திறமையற்று துண்புறுகின்றது. அஃது எப்போது, உயாந்ததும், ஆளும் தன்மைவாய்ந்ததும் ஆகிய மற்றையதைக் (முதல்வனை)

கண்டு அதன் மகிழமையைத் தன்னுடையதாகச் சாாந்து பெறுகிறதோ அப்போது துண்பத்தின் நீங்கியதாகின்றது.

3. காண்போன் (உயிர்) வேதத்தின் பிறப்பிடமாய், வினை

முதலாய், ஈசனாய் உள்ள புருடனை எப்போதும் காண்கின்றானோ, அப்போது அங்ஙனம் அறிந்தவன் நல்வினை தீவினைகளை உதறி விட்டு மாசற்றவனாய் அப்பரம் புருடனோடு சாமியத்தை அடைகின்றான்.

இங்குக் காட்டியவற்றைப் போல இன்னும் அநேகம் உபநிடதங்களில் உள்ளன.

மேற்காட்டியவற்றால் சிவநெறி ஒன்றே ஆரியத்தோடு செந்தமிழ்ப் பயனாக உள்ளது என்பது இனிது விளங்கும். இச்சிவநெறி உலக முதல்வன்; தானும் தன் சத்தியும், என இருத்திறப்பட்டு இயைந்து நின்று, உலகு உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நின்று செலுத்துவன் என்பதைச் சிறப்பாக கண்டு வெளியிடுகின்றது.

“ஏதேனும் காரணத்தால் எவ்வுலகில் எத்திறமும் - மாதேயும் பாகன் இலச்சினையே” என்பது திருக்களிற்றுப் படியார். இவ்வுண்மையைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார், சிவனருள்காட்டத் திருவையாற்றில் கண்டு அனுபவித்தார். இவ்வனுபவமே திருக்கமிலைக் காட்சி.

வைணவத்தின் சிறப்பு

**பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ அண்ணங்கராச்சாரியார்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தருமபுரம் ஆதினக் கலைக்கல்லூரி**

அநாதிகாலமாகவே உலகிற் பலப்பல மதங்கள் தோன்றி வேறுன்றியுள்ளன. மதசெய்னினும் கொள்கையெனினும் ஒக்கும். மதமென்பது வடமொழி, கொள்கையென்பது தென்மொழி. பொருள் ஒன்றே. ஒரு பெருங்கூட்டத்தார் கொண்ட கொள்கையையே மதமென வழங்குவார். வைணவம், சைவம், துவைதம், அத்வைதம், விசிஞ்டாத்வைதம் என வழங்கும் சிலமதங்களே தென்னிந்தியர் பெரும்பாலுமறிந்தவை. வடமூந்தியாவில் நெடுந்தூரங் சென்றோமாயின் வல்லபமதம், நிம்டார்க்க மதம், சைதன்ய மதம்..... என்றிப்படி எண்ணிறந்த மதங்கள் வழங்குவது காண்போம். பொதுவாக மதத்தை இருவகையாகப்பிரிப்பார் பெரியோர். வைத்திகமென்றும் அவைத்திகமென்றும், வேதத்தைப்பிரமாணமென்று இசைந்து அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய மதம் வைத்திகமெனப்படும். அங்ஙனமல்லாதது அவை திகமென்று தன்னடையே விளங்கும். துவைதம், அத்வைதம், விசிஞ்டாத் வைதம், என்னும் மதங்கள் வேதத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவையாயினும் வேதப் பொருள்களை வெவ்வேறு வகையாகக் கொள்ளுங் காரணத்தினால் மதபேதம் ஏற்பட்டது.

வைத்திகமதங்களுள் ஒன்றான வைணவ மதத்தைப்பற்றி இங்கு கூறுவோம். வைஷ்ணவமதம் அல்லது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் என்பதே வைணவ மெனப்படுகின்றது. இதனை ஸ்ரீராமாநுஜமதம், ஸ்ரீராமாநுஜஸம்பிரதாயம், எம்பெருமானார் தரிசனம் என்கிற பெயர்களாலும் வழங்குவதுண்டு. இதனால் எம்பெருமானாரெனப்படுகிற ஸ்ரீராமாநுஜர் காலந்தொடங்கித் தோன்றிய மதம் வைணவமதம் என்று சிலரோ பலரோ எண்ணிவிடுவதும் சொல்லிவிடுவது முண்டு. உண்மை அங்ஙனமல்ல, ஆழ்வார் காலத்திலும், அவர்கட்குப் பிறகு நாதமுனிகள் என்னும் ஆசாரியருடைய காலத்திலும் தழைத்தோங்கிய மதம் வைணவம். நாதமுனிகளென்பவர் ஸ்ரீராமாநுஜர்க்கு முந்நாறு வருடங்கள் முற்பட்டவர். இடையில் ஆளவந்தாரென்கிற பிரபலபண்டிதரான பேராசிரியர் தோன்றி வைணவ கோட்பாடுகளை யுணர்த்தும் பல நூல்களை (வடமொழியில்) இயற்றியுள்ளார். அவ்வாசிரியருடைய சீடர்களை அடிபணிந்து பெரும் புகழ் பெற்றவர் ஸ்ரீராமாநுஜர். இவர் அவதாரபுருஷராகிப் பல பல கலைகளும் பயின்று விளக்கில் கொளுத்தின தீவட்டி போல் மிக மேம்பட்டு விளங்கினபடியால் இவரது திருவடிகளை ஆயிரக்கணக்கான சீடர்கள் பணிந்து உய்வுபெற, அன்னவர்கள் முகமாகவும் வைணவம் உலகில் பரவி மிக்க வீறுபெற்றது.

வைணவமதத்தின் கொள்கையைச் சுருக்கமாகச் சிலர் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினால், தத்துவம் ஹிதம் புருஷார்த்தம் எனப்படுகின்ற மூன்றில் வைணவர்களின் சித்தாந்தத்தை உணரப்பெற வேண்டும். பரதெழ்வமாகக் கொள்ளப்படுவது எது?

அதனையடையும்வழியாகக் கொள்ளப்பட்டது எது? அடைந்த பிறகு கொள்ளும் பயன் எது? என்கிற இவற்றையறிந்து கொள்வதே தத்வவுறித புருஷார்த்த ஜ்ஞானமெனப்படும். கொள்கைகளை உட்புகுந்து ஆராயுங்கால் பல்வேறு விஷயங்கள் ஒன்றின் மேலொன்றாக வந்துபடும்; அவ்வளவு விரிவுவேண்டா. இம்முன்றையுணர்வதுபோதும்.

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்துவ மென்றும், அவன்து திருவடிகளைத் தஞ்சமாகப்பற்றுவதே வுறிதமென்றும், ஓழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமை செய்வதே [அதாவது நித்திய கைங்கரியம் செய்வதே] புருஷார்த்த மென்றும் நிலையிடுவதே வைணவ ஆசிரியர்களின் ஒருமிடறான சித்தாந்தம். வேதம் முதலிய நூல்களில் தெய்வங்கள் பலப் பல கூறப்பட்டிருந்தாலும் திருமாலொருவரே தெய்வமென்று அறுதியிடுதலும், கரும் ஞானம் பக்தி..... என்றிப்படி பல உபாயங்கள் (வழிகள்) பேசப்பட்டிருந்தாலும், புருஷார்த்தமாக வெவ்வேறு பேறுக்கு பேசப்பட்டிருந்தாலும், நூற்கொள்கைகளை ஆய்ந்து ஒய்ந்து அறுதியிடவல்ல பேராசிரியர்கள் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியையே வழிபடுதெய்வமாகவும், சரணாகதியையே தஞ்சமாகவும், அப்பாமபுருஷன்பால் தொண்டு செய்வதையே புருஷார்த்தமாகவும் நிலையிட்டுள்ளார்கள். இத்தகைய அர்த்த விசேஷங்களை உபதேச முகத்தாலும், நூன்முகத்தாலும் நிலை நாட்டினவர்களென்கிற காரணத்தினால் ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியோடொப்ப ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இச்சம்பிரதாயத்திற்கு இவர்கள் செய்தருளிய உபகாரம் மிகப்பெரிதாதலால் இவர்கள் மஹோபகாரர்களென்று குலாவப்படுகிறார்கள். அவரவர்கள் உயிரோடிருக்கும், நாளில் தம்மடி பணிந்தவர்களுக்கு உபதேசங்களை மட்டும் செய்து போனவர்களிற் காட்டிலும், உபதேசமுகுஞ்செய்து பிற காலத்தவர்களும் நெடுகவாழுமாறு நூல்களைத் தேனும் பாலுங் கண்ணலுமழுமதுமாகப் பொறித்து வைத்தவர்கள் மஹோபகாரர்களெனப்படுவார். பொய்கைவாழ்வார் முதலாகத் திருமங்கை

யாழ்வாரளவாகவுள்ள ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் தமிழ் வேதமென்றும் திவவியப்பிரபந்தங்களென்றும் வழங்கப்படுகிற பாகரங்களைப் பாடிவைத்து மேற்சொன்ன தத்வவுறிதபுருஷார்த்தங்களை விளங்கவைத்தார்கள். அத்திவ்வியப் பிரபந்தங்களில் மெய்யன்பு பூண்டு அவற்றைக் கண்டபாடஞ்செய்வதிலும், அவற்றின் செழும் பொருள்களை யுணர்ந்து பிரவசனஞ்செய்வதிலும் ஊக்கமுடைமை - வைணவர்களுக்கு இன்றியமையாததாம்.

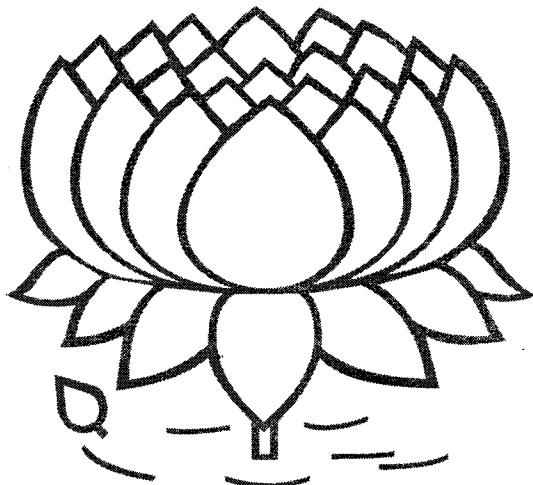
வைணவ சம்பிரதாயப் பேராசிரியர்களான நாதமுனிகள் ஆளவந்தார், ஸ்ரீராமாநுஜர், கூரத்தாழ்வான், பட்டர்லோகாசாரியர் வேதாந்த தேசிகர் மணவாள மாமுனிகள் முதலான பெரியார்களினால் பல வழிகளிலும் வளர்க்கப்பட்டது இச்சமயம். இவ்வாசிரியர்களைனவரும் அந்தணர்தலைவராய் அவதரித்து வடமொழி வேதத்தில் ஊன்றினவர்களாயிருந்தும் அந்த வேதத்தின் உண்மைப் பொருள்களைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டுக் கொடுப்பவை ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தங்களே யென்றுகொண்டு வடமொழி வேதத்தை இடக்கண்ணாகவும் தென்மொழி வேதத்தை வலக்கண்ணாகவுங் கொண்டிருந்தார்கள். வேதாந்த தேசிகரென்னுமாசிரியர் "செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளியவோ தித் தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே" என்று கூறியிருப்பதொன்றே இதற்குச் சான்றாகும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமாசாரியர்கட்டு "உபய வேதாந்த ப்ரவர்த்தகா சாரியர்கள்" என்பது சிறப்புப் பெயர். வடமொழி வேதாந்தமும் தென்மொழி வேதாந்தமுமாகிய இவையே உபய வேதாந்த மெனப்படும். உபய வேதமெனினும் உபய வேதாந்தமெனினும் ஒக்கும். வடமொழிமறையிற் கூறின பொருள்களும் தென்மொழி மறையிற் கூறின பொருள்களும், வேறுபாடின்றி ஒத்திருந்தாலும் வடமொழி மறைப் பொருள்களைத் தெளிவாகக் காட்டுவது தென்மொழி மறை - என்பதுபற்றியே உபயவேதாந்தப் பேராசிரியர்களென்று பிரசித்தி பெற்றனர் வைணவப் பெரியார்கள்.

இங்குச் சிலர் கருதக்கூடும்; உலகில் பல பாதைகள் தோன்றியுள்ளன. ஒவ்வொரு பாஸையிலும் பத்திமிக்க பல கவிகள் தோன்றித் தத்தம் தெய்வங்களைத் துதித்துள்ளார்கள். அவை தோத்திர நூல்களைப்படும். அவ்வண்ணமாகவே வைணவப்பத்தர்களான ஆழ்வார்கள் தமிழ்நாட்டில் தோன்றித் தமிழ்ப் புல்யை பெற்றுத் தெய்வ வழிபாட்டிலுள்ளிப் பாகரங்கள் பாடினர். இவை தோத்திரப் பாக்களேயன்றி, இவற்றைத் தமிழ்வேதமென்னலாமோ? இஃது உபசார வழக்காகுமத்தனை – என்று.

இங்கு தத்துவத்தையுணர்த்துகின்றோம். ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலான திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் தோத்திர நூல்கள் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆனாலும், இவை மற்ற தோத்திர நூல்கள் போல்லாமல் வேதப்பொருள்கள்

கமழுநின்றிருப்பதாலும், பாஞ்சராத்திர நூல்களில் இவற்றை வேதமென்றே யெடுத்துக்காட்டி ‘இவை அவதரிக்கப் போகின்றன’ என்று கூறியிருப்பதாலும், வைதிகோத் தமர்களான பிராமண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஆதிகாலந் தொட்டே இவற்றை வேதமென்றே வழங்கி வருவதாலும் இவற்றுக்குத் தமிழ் வேதமென்னும் வழக்கு முக்கியமேயல்லது உபசாரத்தினாலாயதன்று. தரிமதல் தர்களும் பிரமாணமாக இசைத்துள்ள ஸ்ரீபாகவதத்தில் பதினேராவது ஸ்கந்தத்தின் முற்பகுதியில் “கலெளகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா;....த் ரமிடேஷா” என்று தொடங்கியுள்ள சுலோகங்களில் தாமிரபர்ணி, வைகை, காவேரி, பாலாறு, என்னும் நதிகளை யெடுத்துக்காட்டி இவற்றின் கரையில் நாராயண பக்தர்கள் அவதரிக்கப் போகிறார்கள் என்று கூறியிருப்பதும் காணத்தக்கது.

சித்த யோக விளக்கம்

கலியோகி, மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்

திருமூலயோகம்

யோகத்திற்கு இன்று நல்ல யோகம் பிறந்திருக்கிறது. உலகெங்கும் யோகம் பயிலத் துடிக்கிறது. இப்போது தான் டில்லியில் யோக மகா நாடு கூடியது. மேற்கும் கிழக்கும் கலந்து கொண்டது. நான் யோக மேடையில் பேசினேன். யோக பயிற்சி காட்டினேன். எனது யோக சமாஜத்திற்கு 50 ஆங்கிலேயரும் அமெரிக்கரும், பிரஞ்சுக்காரரும் வந்து யோகக் குறிப்பிற்கு படங்கள் பிடித்து சென்றனர். வெண்ணாட்டில் யோகப் பயிற்சிக்கு விறுவிறுப்பான எழுச்சியுள்ளது. யோக நூல்கள் குவிந்து வருகின்றன. நான் எழுதிய யோக சித்தி Yoga for all, Secrets of yoga, Veda Sadhanam முதலிய நூல்களுக்கு உலகில் நல்ல வரவேற்புள்ளது. ஆனால் யோகக்கலை பிறந்து வளர்ந்த தமிழகம் உறங்குவதா? யோகக்கலை யரசர் திருமூலர். அவர் தவம்புரிந்தது தமிழகம். ஆவடுதுறை அரசடியில் யோகத்திலிருந்து மூவாயிரம் யோகப் பாடல்களை அருளினார் திருமூலர். மூலின் திருமந்தீரம் உலகிற் பாவினால் உண்மையான யோகநெறியினை மக்கள் பயிலுவர். நான் டில்லி மருத்துவமனைக் குழுவில் யோக ஆராய்ச்சித் துறையில் வேலைசெய்கிறேன். திருமந்திரத்தின் சிறப்பை அரசினருக்கு விளக்கியுள்ளேன். அதற்கு ஆங்கிலத்தில் 6000 பக்கங்களைக் கொண்ட சிறந்த விளவரை எழுத அரசினர் உதவி கேட்டுள்ளேன். சமார் ரூ. 10000 இருந்தால் 'Masums of Mulayogi' என்ற இந்நூல் வெளிவரலாம். நமது ஆதீனங்கள் எனக்குத் துணைநின்றால் நான்கு ஆண்டுகள் மௌன சமாதியில் ஆழந்து, திருமந்தீர விளக்கத்தை உலகிற்குத் தாவாம். இது தமிழகத்திற்குப் புகழாகும். வட மொழியில் அட, ராச, பக்தி, ஞான, கர்ம, தாந்தீர யோக நூல்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தையும் தன்னுட்கொண்டு, அவற்றினும் பரந்து விரிந்த யோக ரகசியங்களை விளக்கும் ஒரே நூல் தமிழ் மூலர் செய்த நவதந்திர சாத்திரமான மூல மந்திரமே. அருட்பால் உண்ட திருஞானசம்பந்தரே இது தமிழ் மன நூலை ஆதீனத்தில் இருந்து கண்டுபிடித்து, உலகிற்கு பயன் பெறச் செய்தார் என்னில் இதன் சிறப்பை என்னவென்பது. அப்பு தாயுமானார், அருணகிரியார் முதற் அருட் சோதிவள்ளார் முதல் எல்லா அருளாளரும் திருமந்திரக் கருத்தையே தமது பாடல்களிற் பெய்தனர்.

சக்தி சிவனாடல்

வேதம்-ஆகமம் இரண்டும் நமது சமயத்தின் மூளையும், உள்ளாழும் ஆகும். ஆகம நூல்கள் பல மறைந்தன. அவற்றின் கருத்துக்களெல்லாம் திருமந்திரத்தில் அடங்கியுள்ளன. யோகமுதன்மையான ஆகமக் கலையே. அதன் எல்லா நுட்பங்களும் திருமந்திரத்தில் உள்ளன. ஆண்- பெண் இருபாலாரும் மூலமந்தீர யோகம் பயிலலாம். திருமந்திரம் விளக்கும் யோகம் சுத்த சிவசக்தி யோகமாகும். சீவன் சிவமையாகி வாழ்க்கை சிவானந்தச் சிலிர்ப்பாகும் பூரணயோகமே திருமந்தீர யோகமாகும். மானிட வாழ்வெல்லாம் சிவசக்தி விளையாட்டாகி இன்புறம் பேரின்ப சாதனமே திருமந்தீர யோகம். உயிர் உண்டாதலே சிவசக்தி விளையாட்டுத் தான்.

சக்தி சிவன் விளை யாட்டால் உயிராக்கி
 ஒத்த இருமாயா கூட்டத்திடை யூட்டிச்
 சுத்தம் தாகும் துரியம் பிரிவித்துச்
 சித்தம் புகுந்து சிவமயம் ஆக்குமே
 அளவிலா விளையாட்டுடைய சக்தி சிவனே
 உடலுள் உயிரைப் புகுத்தினான். தனுகரணபுவன
 போகங்களைத் துப்த்து உயிர் சுத்த- அசுத்தமாய்களை
 அனுபவித்து, விழிப்பு துயில் மறதியில் உழவும். முக்குண
 தொந்த விகாரங்களில் உழுன்று, பல பிறவிகளை
 எடுத்தவும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைதல்,
 அருள் ஆகிய ஜந்தொயில்களும் சக்தி சிவன் ஆட்டே.
 விளைப்பயன்களை ஊட்டி ஊட்டிச் சித்தமலம் அறுவித்துச்
 சிவமாக்கும் செயலே ஜந்தொபில் விளக்கமாகும். தூய
 துரிய நிலையிலே தான் ஆன்மா அமைதியெய்திச்
 சிவமயமாகும். அதையும் கடந்த துரியாதீத நிலையில்
 அப்பிடை உப்புப்போலக் கீவன் சிவனிற் கரைந்து
 இரண்டறக் கலக்கும் இதைத் தாயுமானார் பாடுகின்றார்:
 செப்பாரிய தன்கருணைச்
 சிற்ககனார் பூரணத்தில்
 அப்பினினை உப்பாய்
 அணையு நான் எந்நாரோ!

நான்கு சாதனங்கள்

இதற்கு நான்கு சாதனங்கள் உண்டு.

01. சரியை - ஒழுக்கம்
02. கிரியை -வழிபாடு
03. யோகம் -உகுதல், ஒருமை
04. ஞானம் - அறிவு

இந்த நான்கில் யோகம் நடுவுகிக்கின்றது. யோகத்திற்கு சாதனம் சரியை, கிரியை. யோக முதிர்ச்சியின் பயன் ஞானம்- கீவன் சிவனை அறிந்து இன்புறுதல். யோகத்தில் அகம்புறம் உண்டு. யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம்-ஆகிய நான்கும் புறச்சாதனங்கள். இவை உடலுயிரைத் தாயறுத்தும். பிரத்தியாகாரம், வெளிச் செல்லும் மனதை உள்ளிழுத்தல். தியானம் அதே நினைவாதல். சமாதிமனக்சேட்டை ஒழிந்து, சிவனுடன் கலத்தல்- இவையே யோகநெறியாகும்.

சித்த யோகநிலை

இந்த யோகநெறியைத் தாயுமானவர் பாடுகின்றார்:

நியமலட்சணமும், இமயலட்சணமும்
 ஆசனாதிவித பேதமும்,
 நெஷதுணாந்திதய பதமபீடமிசை
 நின்றிலங்கும் அஜபா நலத்து
 இயலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
 இனிதிறைரஞ்சி, அவன் அருளினால்
 எல்லவையற்றுவளர் சோதிமூல அனஸ்
 எங்கள் மோனமனு முறையிலே
 வயமிருந்துவரும் அமிர்தமண்டல
 மதிக்குளோயதியை வைத்துநான்
 வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
 மன்னும் ஆரமிர்தவழவமாய்ச்
 செயல்மிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
 பெற்றுஞான நெறியடைவனோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சகோதய வியாசமே.

இந்தப் பாட்டில் சித்தயோகரகசிய மெல்லாம்
 அங்கியுள்ளன. நமது துமிழக் சித்தர்கள் யோக சக்தியாய்
 கீவனைச் சிவமயமாக்கியதுடன், சவமான உடலிலும்
 சிவமான செம்பொருட் சோதியைக் கண்டனர்.

எண் உறுப்புக்கள்

யோகத்தின் ரகசியமே சத்தினிபாத மலர்ச்சிதான்.
 இதுவே குண்டலினி என்பது. யோகத்திற்கு எண்வகை
 உறுப்புக்கள் உண்டு. இமயம், நியமம், ஆசனம்,
 பிராணாயாமம், பிரந்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி.
 இமயம் நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
 நயமுறு பிராணாயா மம்பிரத்தி யாகாரம்
 சயிகு தாரணை தியானம் சமாதி
 அயமுறும் அட்டாங்கம் ஆவதும் ஆமே.

இயமம்

இயமம் என்பது கொலை, பொய், களவு, கள்,
 காமம், ஆகிய ஜம்பியைகளையும் தவிர்த்தல். அகிம்சை,
 சத்தியம், வல்வாமை, பிரமசரியம், அவாவின்மை ஆகிய
 நல்ல பண்புகளை வளர்த்தல். இவற்றால் உள்ளும்
 பறமும் தூய்மையுறும்.

நியமம்

நியமம் என்பது தூய்மை, வாய்மை, அருள்,
 அளவறிந்துண்ணல், பொறுமை, முதலிய நற்
 குணங்களுடன் இறை வணக்கம் செய்தலாகும்.

அன்பு, உண்மை, இன்சொல்,
அடக்கம், பொறுமை, அருள்
இன்பப் பொதுநெறியென ஏற்றன.

இந்த ஆறு பண்புகளும் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவாகும்.

கொலை பலை கூத்தி குடிகளை குது
வலிய நரக வழி.

இந்த ஆறும் எல்லாச் சமயங்களும் விலக்கி யொழிக்கும் தீமைகளாகும். "தீவிதாழிய நன்மை செயல்" என்பதே தூய நல்வழியாகும்.

தவம்

தவத்துக்குரிய தன்மைகளை மூல யோகி விளக்குகின்றார்.

தவம் செயம் சந்தோடம்
ஆத்திகம் தானம்
சிவன்தன் விரதமே
சித்தாந்தக் கேள்வி
மகம், சிவபூச
ஒன்பதிசொல் சாந்தும்
நிவம்பல செய்யின்
நியமத்தன் ஆவனே

தவம் என்பது ஜந்து உற்புக்களைக் கொண்டது.

01. பிரமசரியம்
02. மேளாம்
03. ஊண்கருக்கல்
04. அகிம்சை
05. எப்போதும் அமைதியாய் இருத்தல்

இச் சாதனங்களே யோகத்தின் அடிப்படையாகும்.

முர்த்தி உபாசனை

இச் சாதனம் நிலைபெற மனம் ஏதாவது ஒரு மூர்த்தியில் ஒருமையுடன் ஈடுபட வேண்டும். நடராசர், முருகன், கணபதி, சிவலிங்கம், அப்பிகை, சூரியன், வானம் ஆகிய, ஏதாவது ஒரு உருவில் மனம் ஒருமை கொண்டால், உள்ளக் கோயில் திறக்கும் ஜந்து வயது முதல் எனக்கு மதுரை மீனாட்சியம்மனிடம் மனம் ஈடுப்பட்டது. என் உள்ளமே மீனாட்சி கோயிலானது; வானமும் சூரியனும் எனக்கு மீனாட்சி கந்தரோசாகக் காட்சியளித்தன. இந்த ஒருமை கைவரவே நமது முனிவர் உருத்தொழுகையை வற்புறுத்தினார். எல்லாச் சமயங்களும் ஏதாவது உருவையில் உருவணக்கம் செய்கின்றன. எனக்கு ஆகாயமே

சுத்த சிவாகவும், சூரியனே சக்தியாகவும் விளங்கி ஓம் சுத்தசக்தி மந்திரம் உதித்தது. மந்திரஜபத்தால் மனம் ஒருமையுறும் குண்டலிலிபுத்தெழும் நமது கோயில்களில், பிராணபிரதிட்டைசெய்த சந்திதிகளில், உட்குவிந்து அம்ந்தாலே போதும் சக்தியின் விழுவிழுப்பை உணரவாம்.

வனதுர்க்காசந்திதி

உதாரணமாக தருமபுரம் ஆதீனத்தில் உள்ள வனதுர்க்காவின் அழகும் வீறும் என் உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்டன. இரண்டு மஸி நேரம் அழைமுன் நிட்டையிருந்து பேரின்பானைந்தேன். பதஞ்சலி "சகவர பினிதானம்" இறைவழிபாடு யோகத்திற்கு முதன்மை என்கின்றார். பக்தியே சக்தி தரும் சங்காரும் மோசத்திற்கு முதன்மை பக்தி சாதனம் என்கின்றார்.

பக்தியே சக்திதரும்

பக்தியின்றி, சக்தியில்லை. இறைவன் அன்பனுக்கு எனியன். பரிவளார்க்கு மிகமிக எனியன். புறத்தே காணம் இறைவடிவ நம் உள்தே உணர வேண்டும். உள்ளமே கோவில். அதில் "சிவம் சிவம்" என்று தூஷப்பது நடராசன்.

உள்ளத்தில் ஊன்றுக

உள்ளத்தில் மனம் ஊன்றி உயிர்த் தூஷப்பில் ஈடுபட்டால், திருவடி நடனம் காணலாம். "உள்ளத் தொருவன் உள்ளுருசோதி; உள்ளம்விட்டு ஒடி நீங்கா ஒருவன்" இறைவன். அவனை மனங்குவிந்து நிமிர்ந்து நினைக்க வேண்டும், வேறு நினைப்பின்று உள்ளத்தானிடம் ஈடுபடுதலே தியானமாகும்.

நினைத்து நினைத்து,

நினைப்பற்று, நின்குசே

நினைப்பற்று நீயாகி நில்.

நினைப்பு நிலைத்தால் வேறு முனைப்பில்லாது முன்னிலைச் சுட்டறுத்து, தன்னிலை விளங்கும்.

குண்டலிக்கனக்கள்

குண்டலிக்கனல் மூலாதாத்திலிருந்து நடுநாடு வழியாக கவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அணாகதும்விசுத்தி, ஆஞ்சஞ்ச ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களில் ஏறி, ஏழாவது சக்பாரத்திற் சிவனைக் கலந்து மகாகுண்டலிபாகும்.

ஆறுருவி ஏழேறி

ஆனந்தத் தேவனுண்ணூறும்
சீரியெழும் ஆதாரத்தீ.

இதற்கு நல்ல உடலுறுதியும் மூச்சுக் கட்டுப்பாடும் இருத்தல் வேண்டும். இதற்காகவே ஆசனமும் பிராணாயாமமும் யில் வேண்டும். திருமூலர் பதுமாசனம், கவஸ்திகாசனம், சித்தாசனம் (பஞ்சிராசனம்), சிம்மாசனம், கோழுகாசனம், ஆகியவற்றை விளக்குகிறார். தியானத்திற்குச் சுகாசனமும், சித்தாசனமும் ஏற்றவேயாகும்.

வாசிக்குதிரை ஏறல்

மூலர் பிராணாயமத்தை "வாசிக்குதிரை ஏறல்" என்று விளக்குகிறார். மெய். வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களையும் அடக்கும் வாசிக்குதிரையேறி வீட்டையலாம். மூலர் வாசியைப் பேசிப் பயனில்லை. அது ஊசியான நடுநாடியில் ஏறிச்செல்லும் பான்ஷமைய உணர், வேறு ஆசையன்புகளை அறுத்துப் பதிப்பதியில் உள்ளம் ஊன்றவேண்டும் என்கிறார்.

**வாசியும் ஊசியும் பேசி வகையினால்
பேசி யிருந்துபிதற்றிப் பயனில்லை
ஆசையும் அங்பும் அறுமின் அறுத்தபின்
சன் இருந்த இடம் எனிதாகுமே.**

குயிற்கொண்டபேதை

பேச்சையும், மூச்சையும் சுருக்கி, அந்தர்முகமாக மூலாதாரத்திலிருந்து உயிர்ப்பை எழுப்பி உச்சியில் பிராணானை நிறுத்தல் அந்தர்பிராணாயாமம் (உள்ளுயிர்ப்பு) என்பதாம். இதனால் மனம் கட்டுப்பட்டு நிற்கும். உயிர்ப்பு உச்சிக் கமலத்தில் ஏறித் தாக்கத்தாக்க மலர்ச்சி ஏற்பட்டு உன்மினி சமனி சந்ததிகள் எழுந்து, தேன்போல் இனிக்கும். ஒனியும் ஓலியும் ஒன்றுசேரும். குயில்போல் ஓங்காரம் கூவும். அந்தக்குமிலியைக் குலாவி தியானவற்ககம் கொண்டால் அறிவுப்பெருவெளியில் உள்ளம் ஆனந்தக் கூத்தாடும். இந்த அனுபவத்தையே மூலர் பாடுகிறார்.

**உயிர்க்கின்ற வானும்
உலகமும் ஒக்க
உயிர்க்கின்ற உள்ளோளி
சேர்க்கின்ற போது
குயிற்கொண்ட பேதை
குலாவி உவாவி
வெயிற்கொண்டேன் உள்ளம்
வெளியது வாமே.**

தகராகாசம்

அந்த உள்ளம் வெளியே தகராகாசம், தகராகாசத் தாமரை (தஃரம்விபாபம், யத்புண்டரீகம்) என்று வேதம் விளக்குகிறது. புறத்தாகாசம் உலகினது. அசுத்தாகாசம் ஆதியறிவினது - ஞானாகாசம்.

குருவருள் வேண்டும்

குருவின் அருளாலேதான் வாசிக்குதிரை வசப்படும்: முதலில் குரு வணக்கம்; பிறகு உருவணக்கம், பிறகு அருக்கலப்பாகும், குருவின்றி அறிவில்லை.

"கூரிய நாதன் குருவின் அருள்பெற்றால் வாரிப் பிழிக்க வசப்படுந் தானே"

காற்றுக் கணக்கு

திருமூலர் பிராணாயாமக் கணக்கைச் சொல்லுகிறார்:

(1) ஏறுதல், பூரகம்	16
(இடதுபறம் இடகலை)	
(2) ஆறுதல், கும்பகம்	64
(3) ஊறுதல், இரேசகம் 32 (வலது பிங்கலை)	

எறுதல் பூரகம் ஈர்ட்டு வாமத்தால் ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்துநால்,

அதில்

ஊறுதல் முப்பத்தி ரண்டதி ரேசகம்

மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகம் ஆமே.

இவ்வாறு காற்றைப் பிழிக்கும் கணக்கறிந்தால் கூற்றை வெல்லலாம்.

காற்றைப் பிழிக்கும் கணக்கறி வாளர்க்குக் கூற்றை உதைக்கும் குறி அது வாமே.

முறைப்படி உள்ளுர்ப்புப் பயின்றால், குருவருளால் அப்பயிற்சி சித்தித்தால், பளிங்குபோலக் காயம் பழுக்கும். இடப்பக்கம் பூரிக்கவேண்டும்.

"எங்கே இருக்கினும் பூரி இடத்திலே",
பிராணாயாமத்தால், உறுப்புச் சிவக்கும், உரோமம் கறுக்கும், கேவல கும்பகம் எய்தும், ஆயுள் நீடிக்கும்,

தியான சித்தி

மடைவாய்க் கொக்குபோல் சுழுமுளையில் பிராணானை யிருத்தி தாரணை செய்வார்க்கு ஆயுள் பெருகும்; தாரணையால் தியானம் இயல்பாகும். தியானம் இதய மலரில் ஊன்றவேண்டும். அங்கே

திருவடி நடனத்தை உணர்ந்து, அப்படியே வயித்திருக்கவேண்டும். தியானலய யோகிகள் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்கள்.

" மலர்மிசை ஏகினான் மாண்ட சேர்ந்தார் நிலசை நீடுவாழ் வார்."

யோகத்தின் முடிவான சாதனம் தியானம்; தியான முதிர்ச்சியே சமாதி தியானத்தையே மூலர் "தூக்கம்" என்கிறார். தூயமானாரும் " தூங்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே" என்கிறார். உலகப் பொருளில் மனம்விட்டு ஏங்காமல், திருவடிப்பற்று நிங்காமல், தூங்காமல் தூங்கும் சைதன்ய நித்திரையே தீவிரத் தியானமாகும்.

தியானமேவ பரோயோக;

தியானமேவ பரம் தப;

தியானேன ஆத்மனி பச்யந்தி

தியாயேத் ஒங்கார ரூபிணிம்.

தியான நிலைப்பிளால் சிதாகாசத்தில் ஒங்காரம் ரீங்காரம் செய்யும், "ரீம்மம்" லும் மம் என்று எப்போதும் கேட்கும். அதிலேயே வயித்தால் ஒனி தோன்றும்; நிங்காத இன்ப நிறைவான உள்ளத்தானைக் கூடிக் குழையும் போது பெறலாம்.

ஒங்கார மாகி, ஒளியாய், உயிர்க் குயிராய்

நிங்காதான் இன்ப நிறைவு,

ஒங்கார பாஸ்வ ரூபாய

ப்ராணானாம் ப்ராண ஏவஸ;

ஆனந்த ரஸஸும் பூர்ணோ

யத்ஸ்வரூபான் நஹ்யதே;

நீங்காத இன்பம்

நமது சொருபத்துடன் நிங்காத சிவானந்தச் சிலிர்ப்பு உண்டாகும்.... சீவன் சிவனாகும்; இந்த சாதனத்தை மூலர் தெளிவாக்குகிறார்.

"இருந்து இன்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே"

"எம் பொன் தலைவன் இவனாம் எனச் சொல் இன்பக் கலவி இருக்கலும் ஆமே"

"தேங்க வங்லாக்குத் திளைக்கும் அழுதம் தூங்கவல் லார்க்குச் சுகமது வாமே"

"தேட்டமும் இல்லை சிவன்அவன் ஆமே"

என்ற அனுபவங்களை யோகநெறி நிற்பவர் உணரலாம். சமாதி

சிற்பா சக்தியை வளர்த்துத் தற்பாஞ் சேர்தலே சமாதியாம். நிலைத்த மனமே நிலைபேறு; சிந்தனை யலையாது இருத்தலே தியானம்; என்றும் இருக்கும் ஒன்றை உள்ளே கண்டு அது மயமாதலே சமாதி. இதைச் சுந்தரர் பாடுகிறார்:

"மற்றுப்பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப பாதமே மனம் பாவித்தேன்

பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்

கற்றவர் தொழுதேத்தும் சீர்க்கறை ஊறிற் பாண்டுக் கொடுமுத

நற்றவா உணை நான்மறக்கினும்

சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே.

நமச்சிவாய மந்திரத்தில் நாவுபழகி, அதுவே நெஞ்சத்துடிப் பாகி, அதிலே மனம் வயித்து, தியான சித்தி பெற்றால் மற்ற யோக சித்திகளெல்லாம் இயல்பாகவே எய்தும், "காலடியே கண்ணாகக் கானும்" அப்பர் சாதனமே சிறந்த யோகம். திருமூலருக்குச் சரியான விளக்கட் அப்பர் தேவாரமே.

உயிரா வணமிருந்து உற்று நோக்கி

உள்ளக் கிழியின் உரு வெழுதி

உயிரா வணம் செய்திட்டு உன்கைத் தந்தால்

உணரப் படுவாரோடு ஒட்டிவாழ்தி

அயிரா வணம்ஏற்றாது ஆனேறு ஏறி

அமர்நாடு ஆளாதே ஆரூர் ஆண்ட

அயிராவணமே என அம்மானேநின்

அருட்கண்ணால் நோக்காதார்

அல்லாதாரே.

ஓம் சிவம், சிவோஹம், சிவமயம்!

சைவ ஆகமங்கள்

“செந்தமிழ் வாரிதி” திரு. இரா. செல்வகணபதி
மயிலாடுதுறை

மூலநால்கள் :

இந்தியத் தத்துவச் சிந்தனைகளின் மூல நூல்கள் என்று கருத்தக்கள் வேதங்களும் ஆகமங்களும் ஆகும். இவை காலப் பழமையும் சாலப் பெருமையும் மிக்கன. இவை “வினையின் தீங்கி விளங்கிய அறிவின் முதல்வளாகிய இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டன என்பது வழக்கு. இவற்றின் காலம் இன்னது என்று துல்லியமாக வரையறுக்க இயலாவிடினும், இவை கி. மு. மூவாயிரத்துக்கும் முற்பட்டவை என்று ஆய்வறிஞர்கள் அறுதியிட்டு உரைக்கின்றனர். இறைவன் உடன்பட்டும், மறுத்தும் எழுந்த இந்திய மதங்கள் எதுவாயினும் அது வேத ஆகமங்களோடு, யாதாயினும் ஒருவகையில் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது. இத்தொன்னால் தொகுதிகளில், வேதத்தை அடுத்து வந்ததும், அவற்றோடு பெரும்பாலும் முரண்பாடுகள் இல்லாதனவுமாகிய ஆகமங்களைப் பல்வேறு நோக்கில் இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து நிறுவ முற்படுகிறது.

ஆகமம் - சொற்பொருள்:

“ஆகமம்” என்பது ஒரு வட்சால் குறியீடு. இதற்குப் பின்வந்தோர் பலரும் பலவாறு பொருள் விரித்தனர். சைவ ஆகமங்களுள் ஒன்றாகிய காமிக ஆகமத்தின் கிரியாபாதுப் பர்வாகத்தில், முதலாவது தந்திராவதாரப்படலம் ஆகமம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் விரிக்கிறது. ஆ - சிவஞானம், க - மோட்சம், ம - மலநாசம், எனவே, ஆகமம் என்றால், ஆன்மாக்கள் மோட்ச சாதனத்தால் மலங்களை நாசம் செய்து இன்புற உதவுவது என்பது பொருளாகிறது.

டாக்டர் திரு. என். ஆர். பட் என்பவர், “இறைவனால் ஆன்மாக்களுக்குச் செல்வமும், வீடும், அருளும் பொருட்டும், பாசநீக்கத்தின் பொருட்டும் அருளப்பெற்று நம்முடைய ஆசிரியர் வரை, பரம்பரையாக உபதேசிக்கப் பெற்று வருவதால் இவை ஆகமம் என்று பெயர் பெற்றது”. என்று விளக்கம் தருகிறார். இதன் கருத்து பாம்பரையாக ஒதுவிக்கப் பெற்றும், ஒதுப்பெற்று ம் வருவது என்பதாம்.

இவரே, “காமம், வெகுளி முதலிய குற்றங்கள் அற்றவரும், பிறரை வஞ்சிக்கும் என்னம் அற்றவருமாகிய சான்றோர் “ஆப்தர்” எனப் பெயர் பெறுவர். இத்தகு ஆப்தர்களின் வாக்கியம் ஆகமமாகும்” என்று வேறு ஒரு பொருளும் விரித்துரைக்கிறார்.

கொழும்பு விவேகானந்த சபை வெளியிட்டுள்ள, “சைவ சமயம்” என்ற நூலில், தொன்று தொட்டு வரும் முறை, ஆகமம் எனப்படும், ஆகமம் என்பதற்கு பதி, பசு, பாசம்

ஆகிய முப்பொருள்களைக் கூறுவது எனவும், மலத்தை நீக்கி ஞானத்தைக் கொடுப்பது எனவும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிங்கள மதம் என்னும் நூல், ஆகதம் + கதம் + மதம் என்ற மூன்று சொற்களிலுமின் முதலெழுத்துக்களின் சேர்க்கையால் ஆகமம் என்ற பெயர் தோன்றியது என்று கூறுகிறது. இவற்றுள், "ஆகதம்" என்பது சிவபெருமானிடமிருந்து வெளிவருதலையும், "கதம்" என்பது உமையம்மையால் கேட்கப்படுதலையும், "மதம்" என்பது சிவபக்தர்களின் சமயமாக உலகில் பரவுதலையும் குறிக்கும் என அந்நூல் விளக்கம் தருகிறது.

இவ்வாறு விளக்கங்கள் பலபட அமைந்தாலும், இவை ஒவ்வொன்றும் ஆகம சாத்திரங்களின் ஒவ்வொரு பகுதியைக் கருத்தில் கொண்டு கூறப்பட்டுள்ளதால், எல்லா விளக்கங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கனவே என்று டாக்டர் எஸ். பி. சபாரத்தினம் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்.

ஆகமங்கள் - வேறு பெயர்கள் :

ஆகமங்களுக்கு தந்திரம், மகாதந்திரம், சம்மிதை, சிவஞானம் என வேறு பெயர்களும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றுள், "தந்திரம்" என்பது தத்துவங்களிலும், மந்திரங்களிலும் அடங்கியுள்ள பொருள்களை எடுத்துக் கூறுவதாலும், தன்னை அடைந்தோரைக் காப்பாற்றுவதாலும் இப்பெயர் பெற்றதாகக் காமிகம் மற்றும் மகுடாகமங்களுள் விளக்கம் தரப் பெற்றுள்ளன.

சிவாகமங்களின் அமைப்பு முறைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, ஆகமங்களைப் பெரிதும் ஆராய்ந்த அகோரசிவாசாரியார், "மகாதந்திரம்" என்பது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களுடன் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளையும் அறிவிக்கக் கூடியது என்று குறித்துள்ளார்.

ஆகமங்களுள் சிலவற்றை "சம்மிதை" என்று குறிக்கும் வழக்கும் உள்ளது. பெள்ளக்கார் ஆகமத்தை, முன்னோர் "பெள்ளக்கார் சம்மிதை" என்று குறித்துள்ளனர். பன்னிரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கூலோகங்களால் அமைந்து, சமயம், வழிபாட்டு நிகழ்முறை, நித்திய அனுட்டான விதிகள், மருத்துவம், சோதிடம் முதலிய பல கருத்துக்களையும் கூறும் நூல்களை ஆகமங்கள், "சம்மிதை" என்று குறிக்கின்றன.

"சதரத்தின சங்கிரகம்" என்ற நூலின் உரையில், ஆகமம், "சிவஞானம்" எனக் கூறப்படுதலின் காரணம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஆன்மாக்களுக்கு, நல்லளவற்றை உபதேசித்து, பிறவிக் கடலிலிருந்து விடுவித்துக் காப்பாற்றுவதால், நாத வடிவ ஞானமாகிய ஆகமங்கள், "சிவஞானம்" என்று கூறப்பட்டன.

பொதுவும் - சிறப்பும் :

ஆகமங்களும், வேதங்கள் போல் குரு, சீடர் பரம்பரையாகவே கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வகையில் வேதங்களையும், ஆகமங்கள் என்று குறித்தல் தகும். இவற்றைப் பிரித்து அறிய வேதங்களை நிகமம் என்று குறித்தனர்" என்றும், நம்முடைய நன்மையையே அறிவிப்பது" என்ற பொருளில், வேதம் - நிகமம் என்று கூறப்பட்டது. மக்களின் பரிபக்குவநிலை பலவாதலின், அனைவருக்கும் ஏற்ற, பலவழிகளையும் விளக்குவதாலும் இந்திரன், அக்னி, வருணன் முதலிய பல தேவர்களையும் இறைவன் சொருபமாகத் துதித்துள்ளதாலும் வேதம் பொது நூல் என்று கூறப்படுகிறது, உத்தம அதிகாரிகளுக்கு உபதேசிக்கப்படுவதாலும், பொது, நீக்கி, ஒரு தெய்வத்திற்கு மட்டுமே முதன்மை கூறப்படுவதாலும் ஆகமம் சிறப்பு நூல் என்று கூறப்படுகிறது.

சம்ஹிதை கள்

சைவம், வைணவம், சாக்தம் முதலிய மூன்று சமயங்களுக்கும் ஆகமங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் சைவ ஆகமங்கள், "சம்ஹிதைகள்" என்றும்,

வைணவ ஆகமங்கள் "பாஞ்சராத்திரம்" என்றும், சாக்த ஆகமங்கள் "தந்திரங்கள்" என்றும் வழங்கப்பெற்று வருகின்றன. சைவ ஆகமங்களுக்கு உப ஆகமங்கள் உண்டு. ஆயின், வைணவ, சாக்த ஆகமங்களுக்கு உப ஆகமங்கள் எதும் இல்லை. ஆகமங்கள் யாவும் வடமொழியிலேயே உபதேசிக்கப் பெற்று வந்துள்ளன.

திருமந்திரம்:-

தமிழில் ஆகமங்கள் பற்றிய முதற் குறிப்புக்களை திருமூலரின் திருமந்திரத்தில்தான் காண முடிகிறது. இந்நாலின் முதல் தந்திரத்துள், மூன்றாவதாக, "ஆகமச் சிறப்பு" என்ற பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. இதில், ஆகமங்கள் பற்றிய பத்துப் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. திருமூலர் முதற்பாடலில், சிவபெருமான் அருளிச் செய்த ஆகமங்கள் இருபத்து எட்டு என்றும், அவற்றை அறுபத்து அறுவர் சிவபெருமானை வணங்கி அவனது மேன்முகமாகிய சுசான முகத்தின் வழி கேட்டுணர்ந்தனர் என்றும் குறித்துள்ளார்.

அஞ்சன மேனி அரிசவயோர் பாகத்தன்
அஞ்சோடு இருபத்து மூன்றுள் ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத்து அறுவரும்
அஞ்சாம் முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே
என்பது மேற்கூறிய கருத்தமைந்த பாடலாகும்.

சைவ - ஆகமங்கள் :

சைவ ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு என்று திருமந்திரம் குறித்தாலும், அதனுள் எழு ஆகமங்களின் பெயர்கள் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும், இவற்றின் பெயர்களை ஆகம நூல்களே தொகுத்துச் சுட்டியுள்ளன.

அவையாவன :

1. காமிகம்	15. வீரம்
2. யோகசம்	16. இரெளாவம்
3. சிந்தியம்	17. மகுடம்
4. காரணம்	18. விமலம்
5. அசிதம்	19. சத்திரஞானம்

6. தீத்தம்	20. முகவிம்பம்
7. குக்குமம்	21. புரோற்கீதம்
8. சகத்திரம்	22. இலனிதம்
9. அஞ்சமான்	23. சித்தம்
10. சுப்பிரபேதம்	24. சந்தானம்
11. விசயம்	25. சர்வோத்தம்
12. நிகுவாசம்	26. பாரமேகவரம்
13. சுவாயம்புவம்	27. கிரணம்
14. ஆக்கிணேயம்	28. வாதுளம்

சிவபெருமானுக்கு நான்கு திசைகள் நோக்கி

நான்கு முகங்களும், உச்சியில் வான் நோக்கி ஒன்றுமாக ஐந்து முகங்கள் உண்டு. இவை கீழிருந்து முறையே,

1. சத்யோசாதம் (மேற்கு), 2. வாய்தேவம் (வடக்கு),
3. அகோரம் (தெற்கு), 4. தற்புரட்சம் (கிழக்கு),
5. ஈசானம் (உச்சி) என்பன அவை சிவபெருமான், நால் வேதங்களையும் கீழ் உள்ள நான்கு முகங்கள் வழி அருளிச் செய்தார் என்றும், ஆகமங்களை மேல் உள்ள ஈசான முகத்தால் அருளிச் செய்தார் என்றும், மேற்குறித்த திருமந்திரத்திற்கு ஒருமுறையில் பொருள் கொள்ளலாம்.

இனி, வேறு சிலர், கீழ் உள்ள நான்கு முகங்களாலும், ஓவ்வொரு முகத்தால் ஐந்து ஐந்தாக, நான்கு முகத்தால் காமிகம் முதல், முகவிம்பம் ஈறாக இருபது ஆகமங்களையும், ஈசான முகத்தால் எஞ்சிய புரோற்கீதம் முதல் வாதுளம் ஈறாகிய எட்டு ஆகமங்களையும் அருளிச் செய்தார் என்று இப்பாடலுக்குப் பொருள் கொள்கின்றனர்.

ஆகமங்கள் பற்றிய நிறைவான
குறிப்புக்களைத் தேவாரங்களைவிடத்
திருவாசகத்தினுள் அதிகமாகக் காண முடிகிறது.
"நிலவுலகில் மகேந்திர மலையில்" என்ற திருவாசகக்
கீர்த்தித் திருவகவல் ஆகமங்கள், சிவபெருமானின்
ஐந்து முகங்கள் வழி வெளிப்பட்டபோது, முனிவர்
ஐவர் அவற்றைக் கேட்டுணர்ந்தனர் என்று
குறிக்கிறது. அவர்கள்:

1. கெளசிகர், 2. காசிபர், 3. பாரத்துவாசர்,
4. கெளதமர் 5. அகத்தியர் என்போர்.

ஆகமம் கேட்டோர் :

இனி மேற்குறித்த திருமந்திரத்துள் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் அறுபத்து அறுவர் கேட்டாக உள்ள குறிப்பைக் காணலாம். இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் அனைத்தையும் அறுபத்தறுவர் கேட்டனர் என்று கொள்ளாது, வேறு வகையில் இவ்வெண்ணிக்கையைப் பின்வந்தோர் நிரல் செய்து போந்தனர்.

இவ்வகையில், காமிகம் முதல் குப்பிரேதம் வரையிலான பத்து ஆகமங்களையும், ஒவ்வொன்றை ஒருவராகச் சிவபெருமானிடம் பதின்மூர் கேட்டனர். அவர்களிடமிருந்து ஒருவரிடத்து ஒருவராக, ஒராகமத்தை இருவர் கேட்டனர். இவ்வகையில், முதல் பத்து ஆகமங்களைக் கேட்டோர் முப்பத்தின்மூர் ஆகின்றனர். இவர்களுள் சிவபெருமானிடம் காமிகம் முதலிய பத்து ஆகமங்களையும் கேட்டோர்.

1. பிரணவர்	2. சுதாக்கியர்	3. கதீத்தார்
4. சாரணார்	5. கசிவர்	6. ஈசர்
7. சூக்குஹர்	8. காலர்	9. அம்பு
10. தேசேசர்		

மேற்குறித்த பதின்மூர்மும் ஆகமங்களைக் கேட்ட இருபதின்மரும் சிவபெருமானிடம் நேரடியாகக் கேட்ட பதின்மரும் கூடிய முப்பதின்மரும் "சிவர்" எனப்பட்டனர். எனவே, இவர்களால் கேட்கப்பட்ட காமிகம் முதல் குப்பிரேதம் ஈறாகிய பத்து ஆகமங்களும் சிவபேதம் என வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

எஞ்சிய பதினெட்டு ஆகமங்களாகிய, விசயம் முதல் வாதுளம் ஈறாகியவற்றை ஒவ்வொருவர், ஒவ்வொன்றைச் சிவபெருமானிடம் நேராகக் கேட்டனர். பின்னர், அவர்களிடமிருந்து ஒவ்வொருவராகப் பதினெட்டுப் பேர் கேட்டனர். இவ்வகையில் பதினெட்டு ஆகமங்களையும் கேட்டோர் முப்பத்தி அறுவர். இவர்கள் "உருத்திரர்" எனப்படுவதால், பின்னுள்ள பதினெட்டு ஆகமங்களை "உருத்திர பேதம்" என்று அழைத்தனர்.

உப ஆகமங்கள் :

மேற்குறித்த சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டிற்கும், இவற்றை விரித்துரைக்கும் நோக்கில், உப ஆகமங்கள் இருநூற்று ஏழு தோண்றின. இவற்றின் பெயர்கள் அறியப்படுகின்றனவே அன்றி, பல உப ஆகமங்கள் இன்று வழக்கில் இல்லை. ஆகமங்களிலும் முழுவதும் கிடைத்தன., மிகச் சிலவே.

சிவலோகத்தில், மேலான சதாசிவமூர்த்தியாய் இருந்து, ஆகமங்களைப் பிரணவர் முதலியோருக்கு உணர்த்தியருளிய சிவபெருமான், நிலவுலகிற்கு ஏற்ப, அவற்றை, உணர்த்தியருளும்பொழுது, சீகண்டபரமசிவனாய் இருந்து உணர்த்த, தேவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற நந்தி பெருமான், மெய்யுணர்வு உடையவராய் அவை இனிது விளங்கப் பெற்றதாகத் திருமூலர்.

பரனாய்ப் பராபரங் காட்சி உலகில் தரனாய்ச் சிவதன்மந் தானே சொல்காலத்து அரணாய் அயர்கள் அர்ச்சிக்கும் நந்தி உரனாகி ஆகமம் ஒங்கி நின்றானே என்ற பாடலால் விளக்கிச் செல்கிறார்.

ஆகம - கிரந்தங்கள்

இனி, மூல ஆகமங்களின் அமைப்பைக் காணலாம். ஆகம சுலோகங்களை "அனுஷ்குப்" என்று கூறுவர். ஆகமங்களின் அளவை, கிரந்தங்களாகக் கணக்கிடும் முறை நிலவிவருகிறது. திருமூலர்.

அன்னைல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம் என்னில் இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களின் சுலோக எண்ணிக்கை, "பாராத்தத்து, ஒரு சங்க, ஒரு பதும, எட்டு அற்புத்தது, பத்தொன்பது கோடியே, முப்பத்து மூன்றுவூல்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம்". பராராத்தம் முதலியன, கோடியினும் மேம்பட்ட பண்ணடக்கால என் அளவைகளாகத் திகழ்ந்துள்ளன.

சிவனின் ஆகம வடிவம் :

இருபத்து எட்டு ஆகமங்களையும், தம் வழவமாகக்கொண்டு, சிவபெருமான் திகழ்கிறார் என

"சிவார்ச்சன சந்திரிகை" என்னும் நூலும், சாமிகம், அஜிதம், மகுடம் முதலிய ஆகமங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவற்றுள் காமிகம் திருவடியாகவும், காரணம் கெண்டைக் கால்களாகவும் மகுடம் கிர்டமாகவும், வாதுனம் ஆடைமற்றும் பரிவட்டமாகவும் குறிக்கப்படுகின்றன. உப ஆகமங்கள் சந்தனப்பூச்சு, பரிமள தீரியம், மற்றும் மலர்களாகக் கொள்ளப் படுகின்றன. எல்லா ஆகமங்களிலும் காணப்படும், ஞானபாதமாகிய சித்தாந்தம் சிவபெருமானுக்கு நிவேதனமாகத் திகழ்கின்றன.

மூல ஆகமங்கள் விரித்துரைக்கும் செய்திகள் பலவாக இருந்தாலும், அவை, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதங்களை விரித்துரைக்கும் நோக்கிலேயே நடையிடுகின்றன.

சரியாபாதம் :

முதலாவது சரியாபாதம் என்பது, இப்பகுதி சிவபெருமானது இலிங்கத் திருமேனி, உமாகேகவர மூர்த்தம் முதலிய உருவத் திருமேனிகள், நந்தி தேவர் முதலிய பரிவார மூர்த்தங்கள் முதலியவற்றின் அமைப்பு முறைகளையும், திருக்கோயில் அமைப்பு, புட்பவிதி, பிராயச் சித்த விதி, பவித்திரி விதி, செபமாலை, யோகப்படம் முதலியவற்றின் அமைப்பு, அந்தியேட்டி விதி, சிரார்த்த விதி முதலியனவற்றையும் விரித்துரைக்கிறது.

மேலும், ஆசாரியர், சாதகர், சமயிகள் முதலியோர் செய்யவேண்டிய நாட்கடன், ஆன்மார்த்த வழிபாடு, மெழுகிடுதல், துதித்தல், மலர்கொந்தல் முதலியனவும் சரியாபாதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கிரியாபாதம் :

இரண்டாவதாகிய கிரியாபாதம், மந்திரங்களின் உச்சாரணமுறை, குண்ட மண்டல வேதிகை முதலியவற்றின் அமைப்புக்கள், சந்தியாவந்தனம், பூசை, செபம், ஓம் முதலியவற்றின் விதிகள், சமய, விசேட, நிருவான தீட்சை முறைகள், ஆசாரிய அபிடேகம் என்பவற்றின் விதிகள், ஆன்மார்த்தமும்,

பரார்த்தமுமான நித்திய, நெமித்திக் பூசை முறைகள், விழா முறைகள் முதலியனவற்றை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், இதனுள் பூமிலட்சணம், பூகர்ஷணம், வாஸ்து சுத்தி, கிராமலட்சணம், ஆலயங்களின் இலக்கணம் முதலியனவும் கிரியாபாதத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

யோகபாதம் :

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் எட்டு நிலைகளின் முறைமைகளும், மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களின் இயல்பும், ஞானபாதத்திற் கூறப்படும் பொருள்களைப் பாவனையாற் காணும் முறைகளும், யோக பாதத்தில் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன.

ஞானபாதம் :

நான்காவதாகிய ஞானபாதம், பதி, பகு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்பு, உலகத்தின் தோற்ற ஒடுக்கங்கள். அண்ட கோடுகளின் இயல்புகள், நால்வகைத் தோற்றத்து, எழுவகைப் பிறப்பின், எண்பத்து நான்கு நூற்றாயிரம் யோனி பேதத்தின் இயல்புகள், வினைவகை, வினைப்பயன் வகைகள், ஞானத்தின் படி நிலைகள், அவற்றின் பயன்கள் முதலியனவற்றை நட்புமுற விரித்துரைக்கிறது.

இன்று இருப்பவை :

இத்தகு உயர்ந்த ஆகமங்கள் பல சிவபெருமான் அருட் கருணையால் அருளிச் செய்யப்பெற்றதும், இவற்றை உரியவாறு போற்றிக் காத்து, அடுத்த தலைமுறைக்கு வழங்க, நம் முன்னோர் தவறியமை, நம் தவக்குறைவேயாகும். மூல ஆகமங்களில் பல முற்றாக மறைந்தன. சிலவற்றில், இரண்டொரு பாதங்கள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. பலவற்றுள் இரண்டாவதாகிய கிரியாபாதம் மட்டும் சிவாசாரியப் பெருமக்களால் வழி வழியாகப் பாதுகாத்து வரப்பட்டுள்ளன. கிரணம், அப்பிரபேதம் என்னும் இரண்டு ஆகமங்களும் முழுமையாகக்

கிடைத்துள்ளன. சில குறைபாடுகளுடன் அறிதத்தின் பெரும்பகுதி கிடைத்துள்ளது.

மிருகேந்திரம், பெள்ளகரம், காமிகம், தேவிகாலோத்தரம், மதங்க பரமேசுவரம் என்பனவற்றில் ஞானபாதம் கிடைக்கிறது. ஏனைய மூல ஆகமம் மற்றும் உப ஆகமத்துள் பலவும், குறைந்த பாதங்களுடனும், சிற்சில படலங்களுடனும் ஓரளவு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அழித்தமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றை விரித்துரைப்பதால், விளையப்போகும் பெரிய பயன் ஒன்றுமில்லை. கிடைத்தவற்றைப் போற்றிப்பாதுகாத்தல் சிவநெறி நிற்பாரின் தலையாய கடனாகும்.

ஆகம மடங்கள் :

உபதேச முறையில் பயிலப்பட்டுவந்த ஆகமங்களைக் காப்பாற்றவும், முறையாக அவற்றை, வருண - சாதி வேறுபாடு பாராது சிவதீட்சை பெற்றவர் யாவராயினும் அவருக்கு உபதேசிக்கவும் என்று ஆகம மடங்கள் நான்கு நிலவியதைக் காமிக ஆகமம் எடுத்துரைக்கிறது. அவை சனந்துமாரார முதல் ஆசிரியாகக் கொண்ட ஆமர்த்தமக மடம், சகை முனிவரை முதல்வராகக் கொண்ட புத்பகிரி மடம், சனாதன முனிவரை ஆசிரியாகக் கொண்ட கோளகி மடம், சனந்தன முனிவரை முதல்வராகக் கொண்ட ஆமண்ட மடம் என்பன. இருந்தும் வேத உபநிதங்கள் பெற்ற செல்வாக்காலும், சிவாசாரியப் பெருமக்கள் சரியை மட்டுமே பற்றி நின்றமையாலும் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை சிவாகமங்கள் உரிய அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை. இக்குறைபாட்டை நீக்கவும், ஆகமங்களுக்கு உரிய இடம் கிடைக்கவும், கி. பி. எட்டு முதல் பதினெண்நாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பேரவினாக்கள் பலர் ஆகமங்களுக்குப் பேருரைகள் வகுத்தனித்தனர். இவர்கள் அனைவரும் காஷ்மீரம் மற்றும் தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் வருகை, ஆகமங்களுக்கு மீண்டும் புது வாழ்வைப் பெற்றுத் தந்தன.

ஆகம உரைகள் :

ஆகம உரைகாரர்களுள், குறிப்பிடத்தக்க அறிஞர் பலர் உள்ளனர். கிரணாகமத்திற்கு, இராமகண்டர் என்பவர் வரை வரைந்தார். அகோர சிவாசாரியாரும் இவ்வாகமத்திற்கு ஒரு உரை வழங்கினார். சத்யோ ஜோதி என்பவர் ஸ்வாயம்பு ஆகமத்திற்கு உரைகண்டார். உப ஆகமங்களுள் மிருகேந்திரத்திற்கு, நாராயணகண்டர், அகோர சிவாசாரியார் ஆகியோர் உரை வரைந்தனர். மதங்கபாரமேசுவரம், ஸர்த்தத் தீர்சதி காலோத்திரம் ஆகிய இரு உப ஆகமங்களுக்கு இராமகண்டர் உரை எழுதினார். பெள்ளகாத்திற்கு உமாபதி சிவம் உரைகண்டார். ஞானப்பிரகாசமும் இவ்வாகமத்தை விரித்துரைத்தார். தேவி காலோத்திரத்திற்கு ஞானசித்தரின் உரை உள்ளது. வாதுள சுத்தம் என்ற ஆகம உரையின் ஆசிரியர் இன்னார் என்று தெரிந்திலது.

தமிழில் ஆகமங்கள் :

சந்தான ஆசாரியார் பரம்பரையில், நான்காமவரும், தில்லை மூவாயிரவருள் ஒருவருமாகிய உமாபதி சிவாசாரியார் ஆகம விளக்கங்களாக வடமொழி, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் நூற்பல இயற்றியுள்ளார். கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்தவர் இவர். இவரது சதரத்தின சங்கிரகம் என்ற வடமொழி நூல், பல மூல ஆகமங்களின், ஞானபாதத் தொகுப்பாகக் கருத்தத்தக்கது. இவர், பரமேசுவரம் என்ற மூல ஆகமத்தின் உப ஆகமமாக விளங்கும், பெள்ளகா ஆகமத்திற்கு, விரிவான உரை ஒன்று வரைந்துள்ளார். சைவ சித்தாந்த உலகிற்குக் கிடைத்துள்ள மிகப்பெரிய சொத்து இவ்வுரை என்டாக்டர் எஸ். பி. சபாரத்தினம் குறிக்கிறார்.

ஆகம விளக்கமாக உமாபதி சிவம், குஞ்சிதாங்கிரஸ்தவம், நடராஜ த்வணிமந்திரஸ்தவம், யந்திரவிதான சைகை, வாயு சம்ஹிதை விருத்தி, ஸ்ரீ ருத்ரவிருத்தி, பெள்ளகா ஆகம விருத்தி முதலிய நூல்களை வடமொழியில் இயற்றியுள்ளார். தமிழில்,

சிவாகம ஞானபாதசாரங்களாகச் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப் பஃபெறாடை, நெஞ்கவிடு தூது, கொடிக்கவி, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம், கோயிற் பூரணம் முதலிய நூல்களை வழங்கியுள்ளார்.

பத்ததிகள் :

ஆகம நூல்களை மட்டும் முதன்மையாகக் கொண்டு பிரதிஷ்டை முதலிய கர்மாக்களை, அறிந்து செய்வதில் இடர்ப்பாடு ஏற்பட்ட காலத்தில், அவற்றை எளிதில் புரிந்துகொள்ளுமாறு ஆகமங்களுக்குப் பத்ததி நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. இவை கர்மாக்களின் பிரயோகமாக அமைந்துள்ளன. செயல் செய்பவர்களுக்கு, அவற்றை எளிதாகச் செய்ய, இவை துணை நின்றன. பத்ததி இயற்றியோர் பதின்எண்மர். அவர்கள், துருவாசர், பிங்கலர், உக்ரஜ்யோதி, சத்யோஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், இராமகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், வித்யாகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், சோமசம்பு, த்ரிலோகனசிவர், அகோரசிவர், ப்ராசாதசிவர், இராமநாதசிவர், சசானசிவர், வருணசிவர் என்போர். அகோரசிசாசாரியாரின் பத்ததியே இன்று வழக்கில் நிலவுகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் :

இன்று, தமிழ் மக்களால் - குறிப்பாகச் சைவப்பெருமக்களால் பெரிதும் போற்றப்படும், சைவசித்தாந்தம் என்பது ஆகம சாரமாகவே கொள்ளப்படும். சித்தாந்தம் என்பது "முடிந்த முடிபு" என்றும், "நன்கு நிறுவப்பட்ட முடிபு" என்றும் பொருள் தரும். நியாயகுத்திரம் என்ற நூல், "பல கோணங்களிலிருந்தும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுத் தருக்க ரதியாக, எது நிறுவப்படுகிறதோ, அதுவே சித்தாந்தம் என்பது" என்று விளக்கம் தருகிறது. சைவ சித்தாந்தம், சாத்திரங்களாக உள்ள ஆகமங்களுள், தள்ள வேண்டியவற்றைத் தள்ளிக், கொள்ள வேண்டியவற்றைக் கொண்டு, தீர்மானமாகவும், உறுதியாகவும் சொல்லப்பட்டன" என்று காமிய ஆகமத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்களின் சார்பு நூலாகக் கருத்தக்க,

இரத்தினத் திரயம் என்ற நூலும், "தருக்கமுறையாலும், ஆராய்ச்சி முறையாலும், முடிந்த பொருளை, முறையாக உணர்த்துவதால், காமிகம் முதலானவையே சித்தாந்த சாத்திரங்கள், மற்றவையெல்லாம் பருவபட்ச நூல்கள்" என்று விளக்கம் தருகிறது.

மெய்கண்டார் முதலிய சந்தானாசாரியர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கும், திருமூலரின் திருமந்திரமும், கிரணாகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வாகீச முனிவரால் இயற்றப்பெற்ற ஞானாமிருதமும், சிதம்பரம் மறைஞானசம்பந்ததின் சைவ சமய நெறியும், தத்துவப் பிரகாசரின் தத்துவப்பிரகாசமும், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச கவாமிகளின் சிவப்பிரகாச விகாசமும், சிவாகமங்களின் சாரமாக அமைந்த சைவ சித்தாந்த நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. இவையும், இவை போல்வன பிறவும், சிவாகம ஞானபாதக் கருத்துக்களின் பிழிவாகவே கருத்தக்கன.

பொதுச் செய்திகள் :

இனி, காமிக ஆகம, கிரியாபாதப் பூர்வ பாகத்தில் கூறப்படும், ஆகமங்கள் தொடர்பாகச் சில செய்திகளை அறியலாம்.

சதாசிவ சொரூபமான, இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், சித்தாமனியைப் போல நினைத்தவர் களுக்கு நினைத்த வண்ணம் பயன்களைத் தரும்.

ஆகமங்களை உபதேசித்தவர் ஒருவரும், கேட்டவர் பலராகவும் இருப்பினும் கர்ஷனாதி - பிரதிஷ்டாந்தம், மூலாகமங்களாலேயே செய்ய வேண்டும். உப ஆகமங்கள் கூடாது.

எந்த ஆகமத்தால் கிரியை ஆரம்பிக்கப் பட்டதோ, அதனாலேயே சமஸ்தகாரியம் முடித்தல் வேண்டும். வேறு ஆகமங்களால் முடித்தல் கூடாது. ஆரம்பிக்கப்பட ஆகமத்தில் விசேஷம் சொல்லாமல் இருந்தால் வேறு ஆகமங்களால் செய்யலாம்.

நால்வகை வருணத்தாரும், சிவதீட்சை பெற்றின், முறையாக ஆகமப் பயிற்சியை மேற் கொள்ளலாம்.

சைவ சாத்திரத்தால் தொடங்கப்பட்ட கர்ஷண முதலிய கிரியைகளை, வேறு சாத்திரங்களால் செய்தல் கூடாது.

சைவ - சித்தாந்த சாத்திரம் (ஆகமம்) உணர்ந்த ஆதிசைவர்கள் (சிவாசாரியர்கள்) அரசன், ஊர், எஜமானன் இவர்களுடைய நலத்திற்காகச் சிவலிங்கப் பிரதிசை செய்து பூசிக்கலாம். இவர்கள் ஆன்மார்த்த, பாரார்த்தங்களுக்கு உரிமை யுடையவர்கள்.

ஆகமப் பயிற்சியுடையாரில் ஆதிசைவர்களே ஆர்மார்த்தம் - பாரார்த்தம் என்னும் இருநிலைகளுக்கும் தகுதியுடையோர். ஏனையோர் ஆகமம் ஒதி ஆன்மார்த்தம் மட்டுமே செய்யத்தக்கவர்கள்.

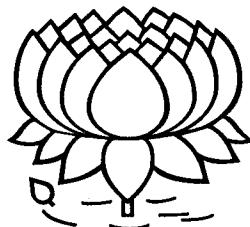
நிறைவுரை :

இன்று, ஆகமங்கள் தமிழ்நாடு அளவில், எல்லை கருங்கிலிட்டுள்ளது. இவை, வெறும் கோயில் பூசைக்கு உரியன என்ற எண்ணாம் மாற்றப்பட வேண்டும். ஆகமங்கள், தென்னாட்டு மக்களுக்கே உரிய, சமயம் சார்ந்த அரிய கலைக் களஞ்சியங்களாகத் திகழ்வன. சிவாசாரியப் பெருமக்களின் துணையோடு, ஆகமங்களைத் தேடித் தொகுத்து, தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன், அச்சேற்றுதல் வேண்டும். தென்னாட்டில் நிலவும், அனைத்துக் கலைச் செல்வங்களுக்கும் மூலம் ஆகமங்களே

என்பது எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும், கிரியைகளை மட்டும் போற்றி நிற்கும் நிலை மாற வேண்டும். சிவாசாரியர்கள் ஞானபாத ஆய்வில் ஈடுபட்டு, சித்தாந்த சைவத்திற்கு அரண் சேர்க்க முன்வர வேண்டும். அரசம், அறநிலையத் துறையும், சைவத் திருமடங்களும் ஆகமங்களைப் பாதுகாத்து உலகறியச் செய்ய முன்வர வேண்டும். "ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிக்கும்" சிவன்தாள் மலர்கள் துணையாதல் வேண்டும்.

துணை நூல்கள் :

1. திருமந்திரம் - முதல்லுன்று தந்திரங்கள் - தருமை ஆதீனம்
சி. அருணைவாழவேல் முதலியார் உரைப்பதிப்பு - 1974.
2. காமிகாகமம் - கிரியாபாதப் பாவபாகம் - முதற்பகுதி தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கவெளியீடு - 1977.
3. சைவ சமயம், கொழும்பு விவேகானந்த சபை வெளியீடு - 1998
4. சைவ சமயக் கல்வி - 1, தருமையாதீனம் - 1986.
5. சைவ ஆகமங்கள். டாக்டர் எஸ். பி. சபாரத்தினம் - சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் - மூன்றாம் பதிப்பு - 1994.

ஆலய அமைப்புக்கள்

திரு. பெ. திருஞானசம்பந்தன் M. A. L. T.,

‘ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே’ என்று சிவஞான போதம் செப்புகிறது. உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் தன்மையைப் பெற்றிருப்பதால் உலகியல் உழவும் உயிர், அதில் சிக்குண்டு விளைகளைப் புரிந்து மயக்குற்றுக் குறிக்கோளை யறந்து மீண்டும் பிறவித்தளையில் கட்டுண்டு கிடக்காமல் இருக்கவே, கோவில் கட்டுவித்து இறைவனின் திருமேனிகளை அங்கே பிரதிட்டை செய்து, பூசை, திருவிழா முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி, நம் உள்ளம் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அவனைச் சார்ந்து அவன் வண்ணமே ஆகும் இந் நிலையை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்றனர் நம் முன்னோர்கள்.

மக்கள் உய்வதில் நாட்டம் கொண்ட மன்னர்கள் அன்று கோவில்களைக் கட்டியும் புதுப்பித்தும் பாராமரித்தும் வந்தனர். இன்று மக்களாட்சியில் மக்களையும் ஈடுபடுத்தித் தருமை ஆதீனத்தார் திருவையாறு, புள்ளிருக்கு வேங்கர் போன்ற புனிதத்தலங்களில் அமைந்துள்ள திருக்கோயில்களைப் புதுப்பிக்கும் புனிதப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பது நம் தவப்பயணோயாம்.

வெளியெல்லாம் பரந்து கிடக்கும் மின் சக்தியை இயந்திரங்களின் வாயிலாக வாங்கி மின் பெட்டிகளில் சேமித்து கம்பிகளின் மூலம் வேண்டிய இடத்திற்குக் கொண்ட போய் ஒளியைப் பெறுகின்றோம். அதுபோலக் கும்பாபிஷேகத்தில் நடைப்பெறுகின்ற மந்திரம் ஒதுதல் முதலான கிரியைகளால் அங்கிங்கெணாதபடி எங்கும் பரந்து கிடக்கும் இறை சக்தியை வியிக்கசெய்து வைக்கின்ற காரணத்தால் அப்படி வயிக்கும் இடம் ‘ஆலயம்’ எனப்படுகிறது. முறையாக வழிபாடாற்றும் மக்கள் ஆங்குள்ள செம்பொற் சோதியின் ஒரு பொறியை அவரவர் பக்குவ நிலைக் கேற்ப தம் உள்ளத்திலெற்றிக்கொள்கிறார்கள். ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கிய அடியார்கள் வரலாறு கோவிலில் சென்று வழிபடுவதனால் பெறும்பயணை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

திருக்கோயில்களால் சிறப்புற்றது தெய்வத் தமிழ்நாடு. திருக்கோயிலை கலைவிளக்கமாகவும், தத்துவ விளக்கமாகவும் அருள் விளக்கமாகவும் காணலாம். சமய வாழ்வில் ‘கோயிலும் இறைவன் திருவருவங்களும்’ எத்தகைய நடுநாயகமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை அகத்திய முனிவரின் கீழ்க் கண்ட வெண்பாவில் பார்க்கின்றோம்.

குருவருஞரும் வெண்ணை
 நெறழுத்தஞ்சும் கோயில்
 அரனுருவு மென்றலைமே
 ஸாக்கும்- திருவழியும்
 சிட்டான் அர்ச்சனையும்
 தொண்டும் சிவாலயர்க்கென்
 றிட்டார் அகத்தியனார்
 எட்டு

தேவகிருகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், மந்திரம், பவனம், பிராசாதம், ஸதானம் முதலான சொற்கள் திருக்கோயில்களை குறிப்பனவே. இவை அனைத்தும் இறைவன் உறைவிடம் என்னும் பொருளைக் குறிப்பன. கோயில் என்ற சொல்லும் கோ-இறைவன், இல்-உறைவிடம் என்ற அதே பொருளை உணர்த்துகிறது.

இறைவன் நாதாதி தத்துவங்களாலாய உலகைப் படைத்தான். என்னிலடங்காடுயிர்களையும் உணர்வற்ற பொருள்களையும் படைத்தும் காத்தும் காந்தும் வருகின்றான். அவற்றுள் இயங்கியும் அவற்றிக்கப்பாற பட்டும் விளங்கி வருகின்றான். இறைவன் பேரறிவும் பேராற்றலும் உடையனாதலின் சிற்றிவும் சிறு ஆற்றலும் கொண்ட மனிதன் அவ்விறைவனை அவன் படைப்புக்களிடையே காணமுயல்கின்றார்கள். அம்முயற்சியின் விளை வாகவே கோயில் எழுகிறது.

அங்கே கோபுரங்களில், விமானங்களில், கவர்களில், தூண்களில்மன்டபங்களில்தேவர்களையும், மனிதர்களையும் யசார்களையும், கிண்ணர்களையும், விலங்குகளையும், புட்களையும், மரங்களையும், கொடிகளையும் அனைத்தையுமே செதுக்கப்பட்ட உருவங்களாக, வார்க்கப்பட்ட பிரதிமைகளாக, தீட்டப்பட்ட சித்திரங்களாகக் காண கின்றோம். அவற்றினுடே கலை அழகையும் தெய்வீகத் தன்மையையும் காணகின்றோம். அனைத்தையும் இயக்கும் இறைவனை அருவருவாய்த் திருக்கோயிலின் கருவறையிலுள்ள சிவவிங்கத் திருமேனியாகக் காணகின்றோம். ஈசானசிவகுருதேவ பத்தி என்ற நூல், "திருக்கோயிலானது சிவன், சக்தி, நாதம் எனப்பிரிந்து கலாதித்துவங்களின் புறத்தோற்ற மாதலின் அதைச் சிவத்தோடு தொடர்படைய மூர்த்தியாகப் பாவித்து வழிப்பட வேண்டும்" என்று கூறுகிறது.

கோயிலின் முக்கியப் பகுதி கருவறையின் மேலுள்ள விமானம். அது சதுரமாக இருந்தால் 'நாகரம்' என்றும் 'நாகரம்' என்றும் வட்டமாக இருந்தால் 'வேசரம்' என்றும் ஆறு அல்லது எட்டு பட்டைகளாக இருந்தால்

'திராவிடம்' என்றும் 'சில்பாத்னம்' 'மானசாரம்' போன்ற சிறப் நூல்கள் வகைப்படுத்தியுள்ளன. 'நாகரம்' நாட்டின் வடபகுதியிலும், 'திராவிடம்' தென்பகுதியிலும், 'வேசரம்' இடைப்பகுதியிலும், காணப்படுவளவாக சாஸ்திரங்கள் கூறியபோதிலும் தென்னகத்திலேயே மூன்று வகைகளையும் காணலாம். நெல்லைப் பகுதியிலுள்ள ஒரு கோயிலில் நாகர அமைப்பையும், கங்கை கொண்ட சோழேசரத்தில் வேசர அமைப்பையும், தஞ்சை பெரியகோயிலில் திராவிட அமைப்பையும் பார்க்கிறோம்.

விகவகர்மப்பிரகாசம் முதலான சிறப் நூல்களில் இருப்பு வகைக் கோவில்கள் (பிராசாதங்கள்) ஒன்று முதல் பதினாறு உப்பரிசை கொண்டவை குறிப்பிடப்படகின்றன. அவை மேரு, மந்திரம். கைலாசம், விமானச்சந்தம், நந்தனம், சமுத்ரம், பதம் ம் காருடம், நந்திவர்த்தனம், குஞ்சரம், கிருகராஜம், விருஷ்ம், ஹம்சம், கும்பம், சர்வதோபத்ரம், மிருகராஜம், வர்துலம், சதுரசரம், ஷாடசாசரம், அஷ்டாசரம் ஆகியவை.

திருக்கோயிலின் கருவறையில் உலகுக்கே உயிரான இறைவனை ஒருருவில் இருக்கச் செய்து, திருக்கோயில் முழுதுமே நமது உடலோடு ஒத்த முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் பல்வேறு உறுப்புக்களுக்கு உடலுறுப்புக்களின் சில பெயர்களே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உடலுக்கு கால் எப்படியோ அப்படி கோவிற்றாண்கள் பாதம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. பாதத்திற்கு பாதுகை தேவைப்படுவதைப் போலத் தூணின் அடிப்பகுதி பாதுகை என அழைக்கப்படுகிறது. தூணுக்கு மேல் சிகரத்துக்குக் கீழுள்ள பகுதி களம் (கழுத்து) என்று வழங்கப்படுகிறது. அதற்கும் சற்று மேல் வளைந்த ஒரு பகுதிக்கு நாசிகா (மூக்கு) என்று பெயர். மனித உடலுக்குத் தலை எப்படிச் சிறந்ததோ அப்படிக் கருவறைக்கு மேலுள்ள சிகரம் (சிகையை உடைய தலை) சிறப்படைத்து. ஒருவரின் முகத்தைக் கொண்டே இன்னாளர்களும் தெரிந்து கொள்வது போல, சிகரத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு தான் நாகர திராவிட வேசர வகைகளைப் பிரித்தறிய இயலும். கருவறையைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து பிரகாரங்களும் மனிதனுக்குள் ஐந்து கோசங்களை ஒத்தன. அவை அன்னமை கோசம், பிராணமை கோசம், மனோமை கோசம், விஞ்ஞானமை

கோசம், ஆனந்தமய கோசம். ஆகியவை இக் கோவிலின் ஜந்து பிரகாரங்களையும் முறையே கற்றி இறுதியில் கருவறைக்குச் செல்கிற ஒருவன் படிப்படியாக பரம்பொருளான புறப் பொருட்களை விட்டுக் கருப் பொருளான குக்கும் நிலையில் காணப்படும் இறைவனை நெருங்குகின்றான் என்று பொருள்.

யாத்திரிகள் தங்குவதற்கெனப் பிரகார மண்டபங்களும் இசை, நாட்டியம், புராணம் படித்தல் சமயவாதம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கான தனி மண்டபங்களும் சில கோயில்களில் உண்டு. கோவிலில் உள்ள நான்கு வாயில்களும் நிவிருத்திகளை, பிரதிஷ்டா கலை, வித்யாக்கலை, சாந்திக்கலை, ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. கோவிலின் அகன்று விரிந்த அடித்தளம் மேலே செல்லச் செல்ல குவிந்து தூபியில் முடிவது பருப் பொருள் குக்கும் நிலையைக் அடைவதைக் குறிக்கும். சிகாரத்தின் மீதுள்ள அமிருத கலசம் பிறப்பிறப்பற்ற பெருநெறியை உணர்த்துகிறது.

கருவறையிலுள்ள சிவலிங்கத்தை அருவமாயும் உருவமாயும் இருந்து அருட்டொழில் புரியும் இறைவனின் குறி என்று சேக்கிழார் காட்டுவதை நாம் காணலாம். 'காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாம், நீந்நாகம் அணிந்தார்க்கு நிழல் குறியாம் சிவலிங்கம்' என்பது சேக்கிழார் வாக்கு.

திருக்கோயில் அமைப்பு முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்துவதாகும். கருவறையில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் பதி. அவனை நோக்கி கிடக்கும் நந்தி பச. நந்தியின் பின்புறம் அமைந்துள்ள பலிபீடம் பாச நீக்கத்தை உணர்த்தும். இதை திருமூலர் கூறுகிறார்.

"ஆய பதிதான் அருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பகவும் ஆடலேறேன நிற்கும்
ஆய பலிபீட மாகுநற் பாசமாம்
ஆய அரணிலை ஆய்ந்துகொள்வார் கட்கே."

திருக்கோயிலிலுள்ள உருவங்கள், அவற்றில் காணப்படும் அங்க முத்திரைகள், அணிகள், ஆயுதங்கள், வாகனங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தத்துவத்தைப் பின்னனியாகக் கொண்டவை. விளிவிஞ்சி அவற்றை விளக்கப்படுவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக சோமாஸ்கந்தர் போன்ற போக மூர்த்திகளும், தட்சிணா மூர்த்தி போன்ற யோக மூர்த்திகளும், கால சம்மாரமூர்த்திகளும் முறையே காத்தல், தோற்றம், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களைக் குறிப்பன. நடராச திருமேனி இறைவனின் பஞ்சகிருத் தியங்களைக் குறிப்பன என்பதை யாவரும் அறிவர்.

ஜ்யாற்றில் கலைக்காட்சி பெற்ற அப்பாடிகள் கோயில் வழிபாடு செய்ய வேண்டிய முறையை ஆரூர் முன்னிலையில் தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் காலத்தில் ஜ்யாற்று மக்களுக்கு அத்தகைய முறையீடு தேவைப்படவில்லை போலும், அதனால் இன்று ஜ்யாற்றனில் சைவனாகி நிற்கும் பெருமானை வழிபட வேண்டுமென நாம் நெஞ்சத்திற்கு அறிவறுத்த வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கின்றோம். அவர் இன்று நம்மிடையே இருந்தால் இப்படித்தான் பாடியிருப்பாரோ!

நிலைபெறுமா ரெண்ணுறுதியேல்

நெஞ்சே நீ வா
நித்தலு மெம்பிரானுடைய

கோயில் புக்குப்

புலர்வ தன் முன் அலகிட்டு

மெழுக்கு மிட்டுப்

பூமாலை புனைந்தேத்திப்

புகழ்ந்து பாடத்

தலையாரக் கும்பிட்டுக்

சுத்து மாடச்

சங்கரா சயபோற்றி

போற்றி யென்றும்

அலைப்பனல் சேர் செஞ்சடையெயம்

சோதீ என்றும்

ஜயாறா என்றென்றே

அலறா நில்லே.

வாருங்தான் வாருங்கு வகை

பேராசிரியர், டாக்டர் மு. சீவச்சந்திரன் எம். ஏ., பி. எஸ்டி., பி. எட்.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தருமபுரம் ஆதீனக்கலைக்கல்லூரி

முன்னுரை :

இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் நிற்கும் முறைமையைக் கூறுவதோடு பாசங்களாகிய இருவிளை இலக்கணமும் மாயை, மாயேயங்களின் இலக்கணமும், ஆணவ மலத்தின் இலக்கணமும், இம்மலங்கள் உயிர்களைப் பிணித்திருக்கும் முறைமையும், உயிர்கள் அம்மலப் பிணிப்பினின்று நீங்கி அருளை அடைவதற்கு வாயிலும் இங்குக் கூறப்பெறுகின்றன.

முவகை நிலையில் முதல்வன் :

இறைவன் உவகு உபிர்களோடு கலப்பினால் ஒன்றாயும், பொருள் தன்மையால் அவற்றின் வேறாயும், செலுத்தும்தன்மையால் உடனாயும் நிற்பன். இவ்விறைவன் உயிர்களை அவரவர் கருமத்திற்கேற்ப உடம்பு மற்றும் கருவிகளைக் கொடுத்து விளைப்பயனை நுகர்விக்கும்போது அங்கு உடனாயும், உடம்போடும் கருவிகளோடும் இரண்டற்ற நிலையில் கலந்து நிற்கும் போது ஒன்றாயும், தான் தன் தன்மையிலிருந்து மாறுபடாமல் சிவமேயாய் நிற்கும்போது வேறாயும் இருக்கிறான் என்கிறார் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார். இக்கருத்துக்கள்,

உலகெலா மாகி வேறா யு-துமா யோங்கி
அலகிலா உயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத்
தலைவனா யிவற்றின் தன்மை தனக்கெய்த வின்றித் தானே
நிலவீரமல னாகி நின்றன னீங்கா தெங்கும்.
என்னும் பாடலில் விளங்கப் பெறுகின்றன.

இறைவன் ஒருவனே !

அடுத்துவரும் பாடலில் மறைகள், இறைவன் ஒன்று என்று பேசிட, பலவாகிய உயிர்களோடு ஒன்றி நின்றனன் என்று பள்மையாக அவனைக் கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்? என்னும் வினாவை எடுத்துக் கொண்டு விடை தருகிறார்.

இறைவன் ஒருவன் தான். உயிர்கள் பல. இறைவனாகிய ஒருவன் உயிர்களாகிய பலவற்றோடு இயைந்து நிற்பதையே ஈண்டு கூறுகின்றோம் என்றும், அகரமாகிய ஓர் உயிர், பிற எழுத்துக்களோடு நிற்றலைப் போலவே இறைவன் இருக்கின்றான் என்றும் கூறுகின்றார்.

இறைவனும் உயிர்களும், பொன்னும் அணியும் போல அபேதமாம் என்று மாயாவாதிகளும், ஒளியும் இருஞும் போலப் பேதமாம் என்று மாத்துவரும், சொல்லும் பொருஞும் போலப்

பேதாபேதமாம் என்று பாஞ்சராத்திரிகளும் கூறுகின்றனர். இவர்கள் கருத்தை மறுத்து இறைவன் உயிர்களோடு உயிரும் உடலும் போல ஒன்றாயும், வேறாயும், உடனாயும் நிற்கிறான் என்று கூறுகிறார். இக்கருத்துக்கள் அனைத்தும்,

“ஒன்றினா மறைக ஜோவ்ஸ முறைத்தி உயிர்க ஜோன்றி நின்றன என்று பண்ணை நிகழ்த்து தென்னை யென்னின் அங்கை பதிகா ஜோன்றேன் றையையுக் கரங்க போறும் சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவநூம் சேந்தே”

“உருவோடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய் வருவது போல ஈச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன் தருமுயிரவனை யாகா வழிரவை தானு மாகான் வருவா னிவைதானாயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே” என்னும் பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன.

மருத்துவனும் மன்னனும் :

ஓர் உயிரானது வினைப்பயனை அனுபவித்தல் பொருட்டு உடலைப் பொருந்தி, பூமியில் பிறந்து இரந்து மீண்டும் பூமிக்கு வருவதும், சொர்க்க நரகங்களுக்குச் செல்வதும் ஆக இருக்கும். உடலும், உயிர் செய்த வினைப் பயன்களும் தாமே சென்று உயிரைப் பொருந்தா. அவற்றை இறைவனே கூட்டுவிப்பான். இங்ஙனம் கூட்டுவிப்பதை அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் இரண்டு உவமானங்களால் விளக்குகிறார். மருத்துவன் போலவும், அரசன் போலவும் இறைவன் காரியம் செய்கிறான் என்கிறார். மருத்துவன் ஆனவன், மருத்துவ நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி அந்நூல் கூறும் கருத்துக்களின்படி வாழ்ச் சொல்லி, அங்ஙனம் வாழாத பொழுது நோய் ஏற்படின் அந்நோய்க்குத் தக்கவாறு மருந்துகள் கொடுத்தும் உடலைக் கீறியும் மருத்துவம் செய்வன். அதைப் போலவே இறைவனும் வேத ஆகம நூல்களின்படி வாழ அறிவறுத்தியும் அங்ஙனம் வாழாத நிலையில் உயிர்கள் செய்யும் பாவங்களுக்கேற்ப தண்டனை வழங்கியும் அருள்கிறான் என்கிறார்.

அரசன் ஆனவன், முறையோடு வாழ்வார்க்கு வேண்டும் பரிசுகளை வழங்கியும், குறையோடு வாழ்வார்க்குத் தண்டனை வழங்கியும் வருவதுபோல, இறைவனும் புண்ணியம் செய்யும் உயிர்க்கு அறக்கருணை வழங்கியும், பாவம் செய்யும் உயிர்க்கு மறக்கருணை அளித்தும் வருகிறான் என்பது அவர் கருத்து-

“இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வயிர் பிறந்தி றந்து வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப் பயன்கள் தருமரன் தரணி யோடு தராபதி போவத் தாமே மருவிடா வழவங் கண்மய் பகுங்களு மறங்க கண்ணே”.

இப்பாடல் இக்கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது. இப்பாடலில் ‘தரணி’ என்னும் சொல் மருதுவனையும், ‘தராபதி’ என்னும் சொல் அரசனையும் குறித்தன. ‘தரணம்’ என்பது கடத்தல் என்னும் பொருளை உடையது. நோயைக் கடப்பித்தலின் தரணி என்னும் சொல் மருத்துவனுக்கு ஆயிற்று. தரைக்கு - அதாவது மண்ணுக்கு அதிபதி என்பதனால் அரசன் தராபதி ஆனான்.

உலோகாயத்துக்கு மறுப்பு :

உயிர் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் அது செய்த இருவினையே என்பதை ஒத்துக் கொள்ளாத உலோகாயதர், நீரினிடத்துப் பூவும் தீயும் பொருந்துவதால் வாசனையும், குடும் இயல்பாகவே உண்டாவதுபோல, உடலுக்கு இன்ப, துன்பங்கள் இயல்பாகவே உள்ளன. அவற்றிற்குக் காரணம் இருவினை என்பது பொருந்தாது என்று கூறினார். பூவும் தீயும் பொருந்துதல் காரணமாக வாசனையும் குடும் நீணப் பொருந்துதல் காரணமாகவே இன்பத்துன்பங்கள் உயிரினைப் பொருந்தும் என்பது கருத்து. இக்கருத்துக்கள்,

“இருவினை என்னை இன்பத் துன்பங்கள் இயல்புவின்னின் ஒருத்தனமை இயல்புக் குள்ளது ஒருவனுக்கு இரண்டுமெத்தி வருவதென் மலரும் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவதென் ஸீர்ளன்செய்து தான் இயல்பாகுமன்றே”.

“தன்னியில் பொழியப் பூவும் தழலும் வந்தனைய நீரின் மன்னிய திரண்டு செய்தி வரும் இரு வினையினாலும் உன்னிய இன்பத் துன்பம் உறுப்பியிர் உணர்வில்லாத துன்னிய வசத்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திரவே”. என்னும் பாடல்களால் விளக்கம் பெறுகின்றன.

ஆள்வினையும் ஊழ்வினையும் :

அடுத்து ஓர் அருமையான கேள்வி எழுகிறது. முன் வினையினால் விளைவது இன்ப துன்பங்கள் எனில், முயற்சி என்பது எதற்கு? ஒரு பக்கம் முயற்சி

என்கிறீர்கள்! பிறிதொரு பக்கம் ஊழ்வினை என்கிறீர்கள்! விளக்கம் இல்லையே! என்று சிலர் கேட்கின்றனர். எது ஆள்வினை? எது ஊழ்வினை? என்னும் கேள்வி பன்னெடுங்காலமாக வருகின்றன. சிலர், எல்லாமே முயற்சியினால்தான் நடைபெறுகின்றன என்று முடிவு கட்டி விடுகின்றனர்; சிலர் அங்ஙனம் இன்றி எல்லாமே விதியினால் நடைபெறுகின்றன என்று கூறிவிட்டுச் சும்மா இருந்து விடுகின்றனர். இரண்டுமே தவறுதான். இங்ஙனம் விதியைக் கூறிக்கொண்டு சும்மா இருப்பவர்களைப் பார்த்துத்தான் விதி மறுப்பாளர்கள் விதியை நம்புதல் அறியாமை என்கின்றனர். ஆனால் விதியை வலியுறுத்திப் பேசிய எந்த அருளாளர்களும் ‘அறநூலாசிரியர்களும்’ காப்பிய ஆசிரியர்களும் விதி என்ற பெயரில் உழைக்காமல் இருக்கக் கூறவில்லை. விதியை வற்புறுத்தியவர்கள் தாம் அதிகமாக உழைக்கவும் சொன்னார்கள். இதனை அறியாது பலர் கருத்துக் கூறுகின்றனர். திருவள்ளுவர் ‘ஊழ்வினை’ பற்றி ஒர் அதிகாரம் பாடுகின்றார். ஆள்வினை பற்றியும் மிக அழுத்தமாக ஒர் அதிகாரம் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் அவர் கருத்துத்தான் என்ன? என்றால், ஒருவர் உழைக்கப் படுவதும் முன்பு விதியைப் பற்றிக் கூறாதே! அப்பொழுது உழைத்துவா என்றே கூறுக! அது மட்டுமென்றி முறையாகவும், உரிய காலத்திலும் முயற்சியை மேற்கொள்ளச் சொல் என்கின்றார். ஆனால் அந்த முயற்சி எதிர்பாராத விதமாகக் காரணம் புரியாமல் தடைப்பட்டு விடுமானால், “தம்பி எல்லாம் விதியின் செயல்; மனந்தளராதே; இன்னும் ஒரு முறை முயற்சி செய்க” என்று அறிவுறுத்துக் கொள்ளுகிறார்.

இதைத்தான், “ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பார்” என்று கூறுகின்றார். எனவே தொடக்கத்தில் ஆள்வினையின் அறிமுகத்தையும் முடிவில் காரணம் புரியாமல் தோல்வி ஏற்படும்போது ஊழ்வினையின் அறிமுகத்தையும் கூறினார்களே தவிர எந்த நிலையிலும் ஊழே என்று அவர்கள் ஒருக்காலும் கூறவில்லை. தெளிவாகச் சொல்லப் போனால், ஒரே குறளில் இரண்டையுமே வள்ளுவர் கூறுவதைக் காட்டலாம். “பொருள் ஈட்டுவது மனித முயற்சி; ஈட்டிய பொருளை அனுபவிக்க வாய்ப்புக் கிடைப்பது விதியின் நிகழ்ச்சி” என்கிறார் வள்ளுவர். ஒருவர் ஒரு லட்சம் பொருள் ஈட்டலாம். அது முயற்சி. ஆனால் அப்படி ஈட்டிவிட்டதனாலேயே அவர் அனைத்து வசதிகளையும்

அனுபவித்து விடுவாரா? என்றால் அது சொல்ல இயலாது. அவருக்கு அந்தகைய விதி அமைப்பு இருக்க வேண்டும். பலர் சொல்லுவதை இப்பொழுதும் நாம் கேட்கலாம். எனக்குப் பசி இருந்த பொழுது பணம் இல்லை; பணம் வந்த பொழுது பசி இல்லை என்று. எனவே பணம் வந்தது ஆள்வினை; பசி போனது ஊழ்வினை. இதைத்தான் வள்ளுவர்,

“வகுத்தான் வகுத்த வகை அல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் தய்த்தல் அரிது”

என்றார். கோடி தொகுத்தல் உழைப்பின் தன்மை; தய்த்தல் அரிதான ஊழின் உண்மை. இதனைச் சிவஞானசித்தியாரின் அடுத்த பாடல் விளக்குகிறது.

பொருளைச் சூட்டி இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கருதி, இடையொது முயற்சி செய்யும் பொழுது பொருள் எண்ணிய வண்ணம் சேராமல் போவதும், ஒரு முயற்சியின்றியும் சிலர் செல்வராக ஆதலும் காணும்பொழுது, முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்டு ஒரு காரணம் இருத்தல் வேண்டும் என்று தெரிகிறது என்கிறார் அருள்நந்திசொசாரியார். அதுவே வினை என்றும் அருளுகிறார். இக்கருத்துக்களை,

“இம்மையின் முயற்சியாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் செய்தி இலாதவர் பொருளுமின்றி இம்மையே இடர்ச்சுப்பர் வேறு இருவினையது உண்டேல் இம்மையின் முயற்சி இன்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே”

“இருவினைச் செயல்கள் இம்மை இருப்பொருள் இன்பம் வருவினை செய்புங்காலம் மதவரும் மதயுமின்றித் தேஷாஷ் தருவினை அதனில் அத்தம் தானாறும் துயரும் தங்கும் ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் இங்குசுக்கத்துங்கே” என்னும் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

ஆறும் முன் கருதப்பட்டவை :

மனிதனின் முயற்சிக்குத் தகுந்தவாறு பலன்கள் கிடைக்காத பொழுதும், அல்லது முயற்சி மேற்கொள்ளுகிற பொழுது தடங்கல் ஏற்படும் பொழுதும், அல்லது முயற்சிக்கு உரிய எண்ணமே ஏற்படாத போதும், இதற்குரிய காரணம் என்ன? என்று வினாவின், அதற்கு விடைத்தான் வினை உண்மை என்கிறார் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார். இதனை மேலும் விளக்குவாராக, ஒர்

உயிர் பிறப்பு எடுத்து வரும் பொழுது அதற்குரிய ஆறு செயல்கள் முன்னமே விதிக்கப்பட்டனவாக உள்ளவையே என்று கூறுகிறார். செல்வம், கல்வி, நற்குடிபிறத்தல் ஆகிய பேறுகளும், இவற்றைப் பெறாது இழுத்தலும், இன்ப அனுபவமும், துப்ப உணர்வும், (நோய்) மதுமைக் காலம் வரை வாழ்தலும், அங்ஙனமின்றி இளம் பிராயத்தே இறத்தலும் ஆகிய ஆறும் முன்னே உயிர் கருவுக்குவரும் பொழுதே வினையினால் விதிக்கப்பட்டன என்பது ஆசிரியர் கருத்து. எனவே மனிதர்கள் இவ் ஆறு வகையான அனுபவங்கள் ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் இவை நாம் செய் வினையினால் விதிக்கப்பட்டு உயிரோடு தொடர்ந்து வருபவை என்று கருதி, மன அமைதி பெறுதல் வேண்டும். இங்ஙனம் அமைதி பெறுதலோடு இந்த இப்பிறவியில் வேறு வினை சேர்க்கை எதுவும் உயிருடன் சேரா வண்ணம் பார்துக் கொள்ளுதலும் அவசியம் என்கிறார் ஆசிரியர். இக் கருத்துக்களை,

“ பேறிழ வின்ப மோடு பினிழுப்புச் சாக்கா டென்னும் ஆறுமன் கருவட் பட்ட தவ்விதி யநுப வந்தால் ஏற்கு முன்பு செய்த கன்மயிங் கிவற்றிற் கேது தேறுந் யினிச்செய் கன்ம மேஹட்டர் சேருமென்றே. என்னும் பாடல் விளக்குகிறது.

வினையும் பிறவியும் :

நாம் செய்யும் செயல்கள், உயிரானது உடம்பைப் பொருந்தி இருக்கும் காலத்திலேயே தான் எனில், அந்த உடல் எப்படி வந்தது என்னும் கேள்வி எழும். அதற்கு, முற்பிறவியில் உயிர் செய்த செயலினால் இந்தப் பிறவி உடம்பு வந்தது என்றும், இந்தப் பிறவியில் உயிர் உடம்போடு இருந்து செய்த செயலால் அடுத்த பிறவிக்குரிய உடம்பு வருகிறது என்றும் இங்ஙனம், மரமும் அதன் வித்தும் போல காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் வருகின்றது என்றும் உணர்தல் வேண்டும்.

சென்ற பிறவியில் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று செய்த செயல்கள் இப்பிறவியில் காரியமாய் நின்று பயன் தருவது மட்டுமில்லாமல், இந்தப் பிறவியில் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களுக்குக் காரணமாகவும் அவை விளங்குகின்றன என்கிறார் ஆசிரியர். இதற்குச் சிறப்பான உதாரணம் ஒன்றைத் தருகிறார். ஓர்

வினையிலிருந்து மரம் தோன்றிப் பழங்களைத் தருவது முற்பிறவியில் செய்த செயலாகிய விளையின் அனுபவங்களை இப்பிறவியில் அனுபவித்தல் என்றும் அந்த மரம் அப்பழத்திலிருந்து வினையினைத் தருவது இப்பிறவியின் செயல்கள் அடுத்த பிறவிக்குக் காரணமாகிய புண்ணிய பாவங்களைத் தருவது என்றும் கொள்ளல் வேண்டும் என்கிறார். இங்ஙனம் மரமும் வினையும் போல வினையும் பிறவியும், தொடர்ந்து வருகிறது என்றும், அங்ஙனம் வரும்போது வினையும் மரமும், மரமும் பழமும், பழமும் வினையும் எனக் காரண காரிய, காரிய காரணத் தொடர்ச்சியாய் அவை வருகிறது என்றும் கூறுகிறார் ஆசிரியர். இக்கருத்துக்கள் அனைத்தும்,

உடற்செயல் கனம் மிந்த வடல்வந்த வாரே தென்னின் விடப்படு முன்னுட்பின் வினையின்த வடல்வி களைக்குந் தொடர்ச்சியா யொன்றுக் கொன்று தொன்று தொட்ட நாதிலித்தின்

இடத்தினின் மரம் ரத்தின் வித்தும்வந் தினையு மாபோல்.

முற்செயல் விதியை மிந்த முயற்சியோ டநுப வித்தால் இச்செயல் பலிக்கு மாறே னிதமகி தங்கண் முன்னார் அச்செய லானா லிங்கு மலைவசீயின் மேலைக் காகும் பிற்செயா தநுப விப்ப தின்றுபின் ரொடருஞ் செய்தி.

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யணவு மாகி ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்வாம் ஏலத்தான் பலமாய்ச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லாம் மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே. என்னும் பாடல்களால் விளக்கப் பெறுகின்றன.

மாக்களே :

உயிர்கள் செய்யும் செயல்கள் இதம் என்றும், அகிதம் என்றும் இரண்டு பிரிவுபடும். இதம் என்பது மனம், வாக்கு, காயங்களால் நன்மை செய்தலாம்; அகிதம் என்பது அவற்றால் தீமை செய்தலாம். இதம், அகிதமாகிய இவ்விரண்டினையும் இறைவன் ஏற்றுக் கொண்டு, அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை உயிர்களுக்கு அளிக்கிறான்.

இங்ஙனம் இறைவன் இதம், அகிதங்களை ஏற்றுக் கொள்வதும், அவற்றின் பயனாய் இன்ப

துன்பங்களை உயிர்களுக்கு அளிப்பதும், உயிர்கள் மாட்டு வைத்த பெருங்கருணையாலே ஆகும். இதும் செய்தார்க்கு அனுக்கிரகத்தையும் அகிதம் செய்தார்க்கு நிக்கிரகத்தையும் (தண்டனையையும்) கொடுக்கிறான்.

இதுமல்கி தங்க என்ப திகள்மன வாக்குக் காயத் திதழியிர்க் குறுதி செய்த வகிதமற்றது செய்யாமை இதுமல்கி தங்க என்ன மிழவுவோ மீற்றுக் கொள்ளாற்கிதமல்கி தத்தா இன்பத் துன்பங்க எவ்வளன்றே.

இலைவளிச் கேறப் பென்னொ மிகுமல்கி தங்க என்னின் நிறை பா நுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி விலைவையாகும் அழற்சியிதழுஞ் செய்வோருக் கநுக்கிரகத்தைச் செய்யவன் மறுமலி யகிதஞ் செய்யி விக்கிரகத்தை வைப்பன். என்னும் பாடல்கள் மேற்காணும் கருத்துக்களை விளக்குகின்றன.

பொதுவாக, இன்று, யாரோனும் ஒருவர்க்கு ஒருவர் தண்டனை கொடுக்கிறார் என்றால் தண்டிப்பதின் வேகத்தையும், தண்டனையின் போக்கையும் பார்த்துப் பலர் இது நியாயமா என்று வினவுகின்றார்கள். ஆனால் தண்டிக்கிறவர் எல்லோரையும் தண்டிப்பதில்லை என்றும், தண்டிக்கப்படுவர் செய்த குற்றத்தைக் கண்டு விசாரித்து, தெளிந்து மீண்டும் அவர் குற்றம் செய்யா திருப்பதற்காகத் தண்டனையை வழங்குகிறார் என்றும் கருதாமல், தண்டிப்பவரைக் குற்றம் கூறுவது முறையன்று. தண்டிப்ப வரையும், குற்றம் செய்தவரையும், சீர்தூக்கிப் பார்த்து எந்த அடிப்படையனர்வில், இவர் தண்டிக்கிறார் என்று சிந்திக்கப் பொறுமையற்ற நிலையில் ஒரு தலைப்பட்சமாகச் சிலர் விமர்சனம் செய்து விடுகின்றனர். இது தவறு. இனிக்க இனிக்கப் பேசுவதுதான் அன்பு என்றும், அப்படிப் பேசுவதனால் கேட்பவன் பிற்காலத்தில் பாதிக்கப்படுவான் என்ற கவலை கொள்ளாதிருத்தல் பாசம் என்றும், இப்போதைக்கு இவன் மனத்திற்கு எது இன்பம் தருவது என்று எண்ணி அதற்கேற்பப் பேசுவதே நட்பு என்றும் பலர் கருதுகின்றனர். நன்மை செய்யும்போது பாராட்டுவதும், தீமை செய்தபோது தண்டிப்பதம், அன்பின் வெளிப்பாடுதான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூட இவ்வுலகம் தயாராக இல்லை என்றால் எத்துணை அறநூல்கள் தோன்றியும் பயன் இல்லை

என்றேயாகும். எனவேதான் திருவள்ளுவர், பிறருக்கு ஏதேனும் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து உதவுவதற்கு மட்டும்தான் அன்பு காரணம் என்பது அறியாதார் கூற்று என்றும் தவறு செய்தபோது அவரை அடிப்பதிலும், அன்பே காரணமாகிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஒரு குறளில் விளக்குகிறார்.

அறத்திற்கே அன்பு சார்வென்ப அறியார் மறத்திற்கும் அஃதே துணை

என்பது குறள். எனவே ஆசிரியர் மாணவனைத் தண்டிப்பதும், தந்தை மகனைக் கண்டிப்பதும், ஒரு முதலாளி தொழிலாளியை எச்சரிக்கை செய்வதும், கணவன் மனைவியைக் கட்டுப்படுத்துவதும் ஓர் அரசன் குடுமகனைச் சிறைப்படுத்துவதும் அன்பின் அடிப்படையான செயல்களோயாகும். இவ்வடிப்படையில்தான் இறைவனும், பாவம் செய்தவரை நிக்கிரகம் (தண்டனை) செய்து அருள்கிறான் என்கிறார் ஆசிரியர்.

இக்கருத்துக்களை அருள்நந்தி சிவாசாரியார் கீழ்வரும் பாடலில் விளக்குகின்றார்.

நிக்கிரக கங்கள்தானும் நேசத்தால் ஈசன்செய்வது அக்கிரமத்தால் குற்றம் அடித்துத் தீர்த்து அச்சப்பண்ணி இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டறம் இயற்றிடு என்பன் எக்கிரமத்தினாலும் இறைவெயல் அருளே என்றும் என்பது அப்பாடல்.

முடிவுரை :

இறைவன் அருளால் அமையும் எந்தச் செயலும் உயிர்களுக்கு நலம்தருதல் பொருட்டே என்றுணர்தல் அவசியம். அதனால்தான் அவன் ‘சங்கரன்’ என்பதுகிறான். ‘சங்கரன்’ என்னும் சொல்லுக்கு என்றும் இன்பத்தையே அருளுவன் என்பதுபொருள். “நன்றுடையான்; தீயதில்லான்” என்று அவன் குறிக்கப் பெறுவதும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கலாம். அவன் இதுபொழுது தருவது, தீயது போலத் தோன்றினாலும் அது பிற்பாடு நன்மையே பயக்கும் என்று அறிந்து அமைதியறல் உயிரின் கடமையாகும்.

பொரிய புராணத்தில் சிவ அன்பு

சீவ. சண்முக வடிவேல்

ரழாலை

சேக்கிழார் பெருமான் 'தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி வாக்கினால் சொல்ல வல்ல பிரான்'. எடுக்கும் மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய் நடக்கும் மேன்மை நமக்கு அருள் செய்தவர். அம்பலத்தாடும் மலர் சிலம்படியார் அசரீரி வாக்கினால் 'உலகெலாம்' என்று அடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெரிய புராணத்தைப் பாடி உலகெலாம் என நிறைவு செய்தனர்.

பெரிய புராணம் தெய்வீகம் மிளிரும் திருவருட் களஞ்சியம். 'அளவி ஸாத பெருமைய ராகிய அளவி. ஸாவடி யார் புகழினைப் பெரிய புராணமாக அருண்மொழித் தேவர் பாடி அருள்வார்.

அடியார் பெருமை அன்பினால் விளைந்தது. அந்த விளைவு சிவ அன்பு. சிவபெருமானிடத்தில் செலுத்தும் போத ஆரா அன்பிற்கு எந்த உலகத்து எத்தகைய அன்பும் இணையாக மாட்டாது என்பதை அறுதியிட்டு உறுதிப்படுத்தி உணர வைப்பது பெரிய புராணத்தில் வரும் அடியார்களுடைய செயற்கரும் செயல்.

திருக் கூட்டச் சிறப்பில் அடியவர்கள் அன்பு எடுத்து ஆளப்படுகின்றது.

"சிவபெருமானே அடியவர்களை விரும்பி அடிமை கொண்டார். அவர்கள் மெய்யன்பினால் 'பூச நீறு போல் உள்ளாமும் புனிதமானவர்கள் சிவ அன்பில் மூழ்கித் திளைப்பவர்கள்' இறவாத இன்ப அள்பாகிய அழிவில்லாத அருட் செல்வத்தில் அமிழ்ந்துபவர்கள்.

சிறந்த திருக்கூட்டத்தவர்கள் சிவபெருமானுடைய திருவதியைப் புணர்ந்து இன்புற வேண்டும் என்ற இன்ப அன்பினால் கும்பிடுவதே அல்லாமல் வீடுபேற்றையும் விரும்பாத வீரத்தில் விளங்குபவர்கள்... அன்பினால் கனிந்தவர்கள், அவர்கள்.

திருக்கூட்டச் சிறப்பில் அடியார்களின் அன்பை அருண்மொழித் தேவர் எடுத்தானாம் செற்சொற்கள் சில இவை:

"அத்தர் வேண்டிமுன் னாண்டவ என்பினான்
வெய்தத ஷழ்து விதிர்ப்புறு சிந்தையர்."
"கேடு மாக்கமும் கெட்ட திருவினார்."
"கூடு மன்பினிற் கும்பிட வேயன்றி
வீடு வேண்டா விறுவின் விளங்கினார்."
"சர அன்பினர்."

திருத்தொண்டத்தொகை பாட விரும்பிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு ஆரூரில் அம்மான் அடியார் பெருமையை அருளிச் செய்யும் போது, "அருமையாம் நிலையில் நின்றார். அன்பினால் இன்பம் ஆள்வார்." என்று திருவாய் மலர்ந்தருள்வார்.

சேக்கிழார், தில்லைவாழ் அந்தணர் அன்பை வெளிப்படுத்தும் போது: "பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வர் என்பார். அவர்கள் அம்பலத் தாடுவாரிடத்தில் அன்பினைப் பெறுவது பெறுதற்காய் பேறு எனப் பேணி வாழ்வர்கள்.

"பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறனப் பெருகி வாழ்வார்".... என்றும் அன்பு மகுடம் இடுவார்.

சிவபிரானிடத்தில் வைத்த பேரன்பினால் திருநீல கண்ட நாயனார், 'திருநீல கண்ட பேதியா ஆணை' யைப் பேணி வந்தார். மாதராஜர் மனத்தினும் தீண்டாது ஒழுகி வந்தார். வேட்கோவனாரும் மனைவியாரும் வளமலி இளமை நீங்கி வடிவறு மூப்பு வந்து தளர்வொடு சாய்ந்து மன்பு தம்பிரானிடத்தில் சாயாது பேணினார்கள்.

இயற்பகை நாயனார் சிவபிரானிடத்தில் அன்பு மிக்கவராதவின் தம்மிடத்திலுள்ள எதைச் சிவனடியார்கள் விரும்பினாலும் இல்லையே என்னாது ஈயும் இயல்புடையவர். தூர்த்த வேடமும் தோன்ற வேதியராய் வந்தவர் அன்பு மனைவியை வேண்டி வந்தார்.

"இன்புறு தாரந் தன்னை யீசனுக் கன்ப ரென்றே துண்புறா துதவுந் தொண்ட" ரானார் இயற்பகையார்.

சிவகாமியாண்டார் சுமந்து வந்த திருப்புங்கூடையைப் பறித்துச் சிந்தியது பட்டத்து யானை. அச் சிவ அபராதத்திற்குப் பட்டத்து யானையையும் பாகரையும் கொன்றார் எறிபத்தநாயனார். சிவனடியாருக்குச் செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டனை போதாது. தன்னையும் கொல்ல வேண்டும் என்று உடைவாளை உருவிக்

கொடுத்தார் புகழ்ச் சோழனார். சோழனாரின் முடிவிலாச் சிவ அன்பு கண்டு தம் தவறு உணர்ந்து வாங்கிய உடைவாளால் தம்முயிர் முடிக்க முன்வந்தார் எறிபத்தார். தமது கழுத்தை அரியவுற்றார்.

எறிபத்தருடைய கையையும் வாளையும் விடாது மன்னர் பிடித்தனர். ஏறிபத்தர் வருந்துகின்றார். அந்த வேளையில் அன்பின் வலிமையால் வந்த இடுக்கணை அகற்ற அசரீரி வாக்கு எழுந்தது:

"தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கீர் தொண்டினை மணமேற் காட்ட செழுந்திரு மலரை யின்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட் கொழுந்தனி வேணிக் கூத்த ராஞ்சினாற் கூடிற் ரென்றங் கெழுந்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுந்த வன்றே."

கண்ணப்ப நாயனார் திருக்காளத்தி மலையின் மேல் ஏறும் போது, "முன்புசெய் தவத்தி ணீட்ட முடிவிலா இன்ப மான அன்பினை எடுத்துக் காட்டியது. காளத்தி நாதருடைய நீலில் ஓய்வில்லாத அன்பு வழிமானார்: பொங்கிய வொளியின் நீழற் பொருவிலன் புருவமானார்".

"வாயின்மஞ்ச சனநீர் தன்னை விளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விலமனார் முடிமேல் விட்டார்." திண்ணனார் திருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள் நோக்கால், "அன்புப் பிழப்பாய்த் திரிவார்".

மூர்த்தி நாயனார், நட்டம் புரிவார் அணியும் நல்ல காப்பான சுந்தனம் தட்டுப்பட, தேய்க்கும் கைமுட்டாது என்று வட்டமாகத் திகழும் கற்பாறையில் மழுங்கையைத் தேய்த்தார்: "அன்பின் துணிவால் இதுசெய்திடல் ஜய" என்று அல்லவா அல்லல் அருள் வாக்கு அமைந்தது.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் சிவனடியாரின் கந்தை உலர்த்தும் குற்றேவல் குழம்பியதால் -"கந்தை புடைத்திட வெற்றுங் கற்பாறை மிசைத் தலையைச் சிந்தப் புடைத்து ஏற்றினார்". அன்பினை அரவணைக்க, "அப்பாறை தன்மருங்காக வந்தெழுந்து பிடித்ததனி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை" ஆயிற்று.

சண்டேகர நாயனார் தந்தை என்று அறிந்தும் தாதை இரு தாஞ்சும் துணித்தார். சிவபூசையினில் வந்த இடையூற்றை அகற்றினார். முன் போலப் பூசனையில் முழ்கினார். சிவபெருமான் தேவியோடும் விடை ஏறி வெளிப்பட்டார்.

காரைக்காலம்மையார் படரொளிக் கைவை வெற்பில் தலையினால் நடந்து சென்று சங்கரனாரிடத்தில் வேண்டுகின்றார்:

"இறவாத இன்ப அன்பு".

சிறுத்தொண்ட நாயனார் வயிரவார் சொன்ன முறையிற் படுத்தபகத் தொடர்ந்த உறுப்பெல் வாங்கொண்டு, மன்னு கவையிற் கறியாக்க மாண வமைத்தவர். அதனால் பரஞ்சோதியார், "அன்பின் வென்ற தொண்டர்" அன்றோ!

அதிபத்த நாயனார், சிவபிரானிடத்தில் விருப்பால் என்றும் விடாத அன்புடையவராதலின், ஒரு தலை மீன்படுந்தோறும் நட்ட மாடிய நம்பருக் கெணநளிர் முந்திரில் விட்டு வந்தனர்.

கணம்புல்ல நாயனார், "மென்புல்லும் விளக்கெரிக்கப் போதாமையால் மெய்யான அன்பு புரிவார் அடுத்த விளக்குத் தம் திருமுடியை என்புருக மடுத்தெரித்தார்".

வாயிலார் நாயனார், சிவபெருமானை, "மறவாமையால் அமைத்த மனக்கோயி லுள்ளிருத்தி, உறவாதி தனையுணரு மொளிவிளக்குச் சுட்ரேற்றி,

இறவாத வானந்த மெனுந் திருமஞ்சனமாட்டி அறவாணர்க் கன்பென்னு மழுத மைத்தர்ச் சனைசெய்வார்".

கோட்புலி நாயனார், சிவபிரானுடைய ஆணையை மீறி அழுது படிக்கான செந்நெல் கூடு குலைத்து உண்ட கிளையைக் கொலைபுரிவார்.

தந்தை, தாய், சுற்றம், உடன்பிறப்பு, தாரங்கள் பதியடியார் யாவரையும் வாளினால் எறிந்தார். பிழைத்த ஒரு பிள்ளையை அந்த அன்னம் உண்ணவில்லை என்றனர். இந்நெல்லுண்டால் முலைப்பால் உண்டது என அதையும் எறிந்து வாளால் ஏற்றார்.

அந்நிலையில் சிவபெருமான் அன்பர் எதிரே நின்று அருள் புரிந்தார். பெரியபுராணத்தில் சிவபெருமான் அடியார் அன்பு எனும் அழுது உண்ண வருவார்.

"தொண்ட ரன்பெனுந் தூயந் ராடுதல் வேண்டி"
"ஆவ முண்டவர் தொண்டரன் பெனுமழு துங்பார்" என்பவற்றால் அறியலாம்.

அதி உன்னத தூய அன்பால் பெரிய புராணம் தவத்திற்குக் கொடுத்த உருவும் இது: - "எறி லாதார் தமக்கன்பு, தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுங்கால்,"

ஆதியும் அந்தமுயில்லாத சிவபெருமானிடத்தில் பேராத அன்பு செய்யும் சீரடியார்கள் செயல் எதுவோ அதுவே தவமாகும்."

நூப்பு நம்பிக்கையை இழக்குக் கூடாது!

சந்திப்பு - தே. செந்தீஸ் வேலவர்

மகா கும்பாபிஷேகங்கள் பலவற்றைத் தனது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் சௌகாரியர்கள் பலரைக் கொண்டு இலங்கையில் மட்டுமல்லாது வெளியிலக நாடுகளிலும் நடாத்தி வரும் நவாலியூர் விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள் கும்பாபிஷேக நூற்றுக்கத்தையும், சில சைவ சமய சந்தேகங்களையும் இங்கு தனது சந்திப்பின் மூலம் தினகரன் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு விளக்கமளிக்கிறார்:

நவாலியூர் விகவநாதக் குருக்கள் அவர்கள் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, கோலாலம்பூர் போன்ற நாடுகளில் மகாகும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டவர். அடுத்த ஆண்டு 1991-02-03ம் திகதி இலங்கையின் வடபகுதியிலே அமைந்துள்ள காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் நடைபெறவிருக்கும் மகா கும்பாபிஷேக விழாவில் தலைமைக் குருக்களாகக் கலந்து கொள்ளவிருக்கிறார்கள். இந்திர விழாவையொத்த இக் கும்பாபிஷேக விழாவில் இந்தியா தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிவாச்சாரியார்களும், தவில் நாதஸ்வர வித்துவான்களும், சமயச் சொற்பொழிவாளர்களும் கலந்து கொள்ளவள்ளனர். இலங்கையிலே முதன் முதலாகச் சிவனுக்கும் ஜயனாருக்கும் அருகருகே இரு பெரிய இராஜ கோபுரங்கள் கட்டப்படுவது இதுவேயாகும்.

அவருடனான சந்திப்பில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளும் அவர் அளித்த பதில்களும் வருமாறு :

கேள்வி : கும்பாபிஷேகங்கள் ஆலயங்களில் நடை பெறுவதற்கான காரணம் என்ன?

பதில் : கும்பாபிஷேகம் நான்கு வகைப்படும். முதலாவது வகையில் புதிதாகக் கட்டப்பட்டு மூலஸ்தானத்தில் மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்வதாகும். இது அநார்த்தம் எனப்படும்.

இரண்டாவது சீர்குலைந்த கோயிலைப் புனரமைப்புச் செய்து நடாத்தும் அபிஷேகம். இது ஆவர்த்தனம் எனப்படும்.

மூன்றாவது கோயிலில் புதிதாக வர்ணம் பூசப்பட்டு அபிஷேகம் நடாத்துதல் புனருத்தாரணம் எனப்படும்.

நான்காவது வகை திருடர்கள், அந்நியர்கள், தீண்டத் தகாதவர்களினால் ஏற்படும் தீமைகளைக் களைந்து நடைபெறும் அபிஷேகம் அந்தரிதம் எனப்படும்.

இவை தவிர பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒரு முறை நடைபெறுவது சம்புரோட்சன கும்பாபிஷேகம் ஆகும்.

கேள்வி : நீங்கள் கலந்து கொண்ட கும்பாபிஷேகங்களில் மிகப் பெரியது என்று கூறக் கூடியது எது?

பதில் : நான் இதுவரையில் எண்ணற்ற கும்பாபிஷேக விழாக்களில் கலந்து கொண்டுள்ளேன். அவற்றில் எனக்கு மிகப் பெரியது என்று கூறவேண்டுமானால் 1971ம் ஆண்டு காரைநகர் சமூத்துச் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்றதனையும் திருக்கோண்ஸ்வரத்திலும், தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தையும் கூறலாம். மற்றையவைகளும் இவை போலவே அமைந்திருந்தன.

கேள்வி : இதுவரையில் நீங்கள் எத்தனை கும்பாபிஷேகங்களில் கலந்து கொண்டிருப்பீர்கள்?

பதில் : எண்ணற்ற கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளில் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது சிங்கப்பூர், மலேசியா, அவஸ்திரேலியாவிலும் நான் பங்கு கொண்டுள்ளேன்.

கேள்வி : கைவ சமயத்திலே ஏராளமான தெய்வ வழிபாடு காணப்படுவது என்?

பதில் : இந்து சமயத்தில் பல தெய்வ வழிபாடு காணப்படுவது பற்றி வேதம், புராணம் போன்ற நூல்களில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு உதாரணத்தை நான் எடுத்துக் கூறுகிறேன். பால் என்பது பகவிலிருந்து எமக்குக் கிடைப்பது. அப்பாலிலிருந்து மோர், தயிர், வெண்ணைய், நெய் எனப்படும் பலவகைப் பதார்த்தங்கள் விரிவடைந்து வருகின்றன. அதே போலவே ஏக பரம்மாவாகிய இறைவன் ஆங்காங்கே மக்களினுடைய மனத்தின் கண் எண்ணுதற்கரிய பல மூர்த்தங்களாக அருவ, உருவ, அருவருவ திருமேனிகளாகக் கோயில் கொண்டு காட்சி கொடுக்கின்றான். இவையே கிராம தேவதைகளாக மாரி, காளி, காத்தவராயன், முனியாண்டி எனப் பல காவல் தெய்வங்கள் கிராம மக்களினால் நம்பப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வரக் காணப்படுகிறது.

கேள்வி : மக்களிடையே காணப்படும் நேர்த்திக் கடன் வழிபாட்டு முறை ஒரு முறையான வழிபாடாகுமா?

பதில் : ஒருவர் தான் கஷ்டப்படுகின்றபோது இறைவனை அழுது புலம்பி வழிபடும்போது இறைவனுக்கு நேர்த்திக் கடன் செய்வதாக வேண்டித் தொழுகிறான். அது மக்களிடையே இருந்து வரும் ஒரு நம்பிக்கை. தனது வேண்டுதல் நிறைவேறும் பட்சத்தில் அவன் அந்நேர்த்திக் கடனைச் செய்து முடிக்கிறான்.

கேள்வி : கடவுள் மீது அதிகளவு நம்பிக்கையும் பக்தியும் வைத்து வழிபடும் ஒருவனுக்கே அதிக சோதனைகளும் வேதனைகளும் வந்து சேருகின்றன என மக்கள் கூறிக்கொள்வார். இதற்குக் காரணம் என்ன?

பதில் : ஒவ்வொருவரின் மன உறுதியும், பக்தியும், நம்பிக்கையும் கூடிய வழிபாடே உண்மையான தெய்வ வழிபாடாகும். அவ்வழிபாட்டை அவர்கள் சோதனைக் காலங்களில் தளர விடுகிறார்களா? அதாவது இன்னங்கள் ஏற்படும் வேளைகளில் அவர்கள் தியானத்தைப் பறக்கணிக்கிறார்களா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காகவே இறைவன் அவர்களுடன் திருவிளையாடலை நடத்துகிறான். இறுதியில் அவன் அவர்களுக்கு நன்மையே அளிப்பான். இன்னங்கள் வரினும் அவர்கள் தெய்வ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது அவசியம்.

கேள்வி : நீங்கள் கலந்து கொண்ட கும்பாபிஷேக விழாவில் 1971ம் ஆண்டு காரைநகர் சமூத்துச் சிதம்பரத்தில் நடாத்திய கும்பாபிஷேகத்தில் உங்களது அனுபவத்தைக் கூற முடியுமா?

பதில் : மிகவும் ஒரு உயர்ந்த கும்பாபிஷேகம். அங்கு கிரியைகள், கால நியதிகள், சிறந்த குருமார்கள், கிரியைக்கு வேண்டிய தீரவியங்கள் குறைவில்லாமல் பொலிவுடன் கிடைத்தமை மக்கள் காட்சிய பக்தி உணர்வு, தொண்டு எல்லாமே என்னைக் கவர்ந்திருந்தன. அக் கும்பாபிஷேகம் ஒரு தெய்வீகமானதும், உத்தமமானதுமாகும். இவையாவும் அத் திருப்பதி இறைவனின் திருப்பெருங்கருணைக்கே.

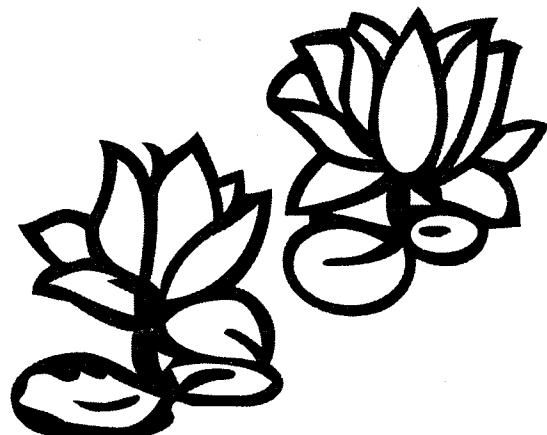
கேள்வி : அண்மையில் ஆறுமுக நாவலர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட திண்ணூலை அந்தாதி எனும் திருத்தல நூல் ஈழத்துச் சிதம்பர தேவஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வளவு காலமும் இந்நூல் வெளியிடப் படாமலிருந்தமைக்குக் காரணம் என்ன?

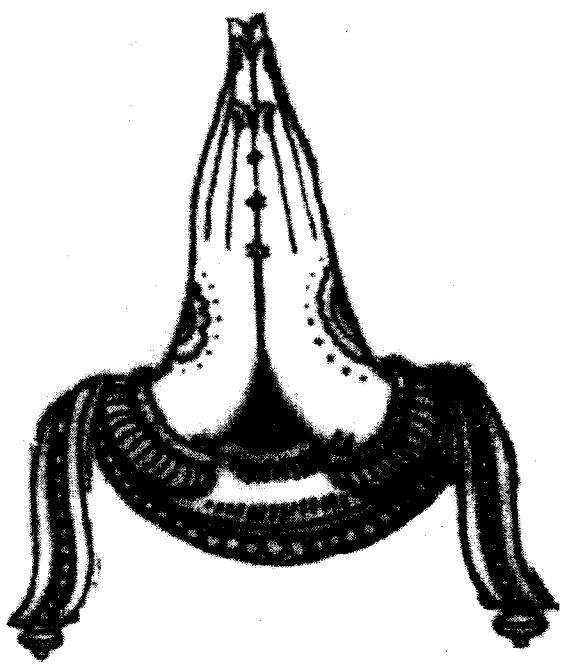
பதில் : சிதம்பர தலபுராணம் ஒரு வரப்பிரசாதம். இதே போல் திண்ணூலை அந்தாதி எனும் நூலும் வெளியிடுவதற்கு முயற்சிகள் செய்தும் அதனுடைய கருத்துக்களை, பதவரைகளைத் தொகுத்து அச்சிடச் சற்று காலதாமதமாகி விட்டது. இன்னும் அப்படியே இருந்திருக்க வேண்டிய நூல் தில்லைக் கூத்தனின் திருவருளாலும் அவனின் அடியார் சைவ பூசனம் கே. கே. சுப்பிரமணியத்தின் முயற்சியினாலும் கொழும்பில் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு

வெளியிடப்பட்டது. சைவ உலகத்துக்கே ஒரு முன்மாதிரியாகும்.

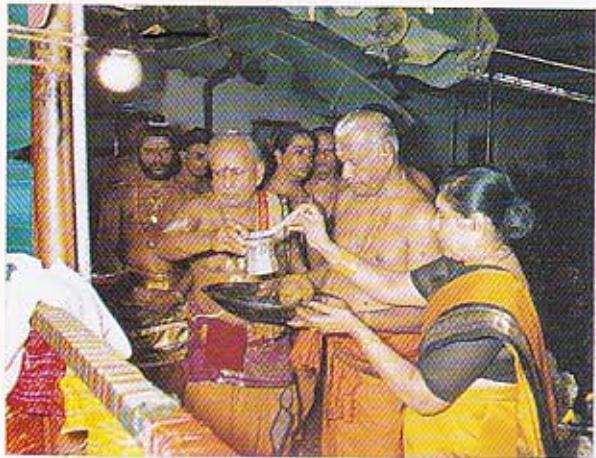
கேள்வி : சில ஆலயங்களில் யாராவது பிரமுகர்கள், தலைவர்கள் என்போர் இன்னும் வரவில்லையே என்பதற்காகப் பூஜைக்குரிய நேரம் வந்ததும் பூஜை ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கும் நிலை காணப்படுகிறது. இது முறையாகுமா?

பதில் : கோயில்களில் நடக்கும் பூஜை யாவும் பெரியோர்களின் வரவுக்காகவோ மக்களை உபசரிப்பதற்காகவோ காலதாமதம் செய்தல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத குழப்பம், ஆசோசம், கிரணம் முதலியவற்றால் தாமதம் ஏற்படுமிடத்துப் பிராயச்சித்தம் செய்து பூஜையைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம்.

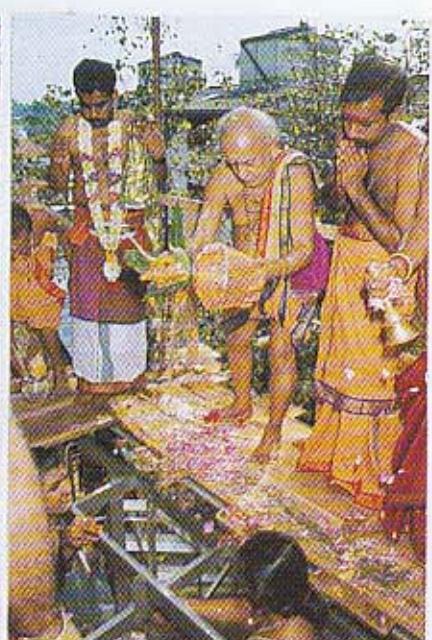
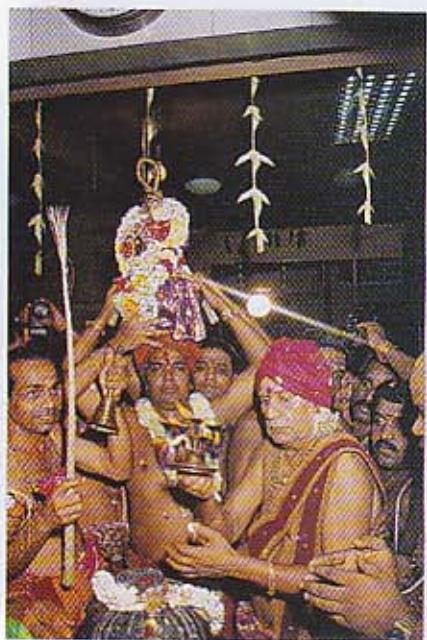

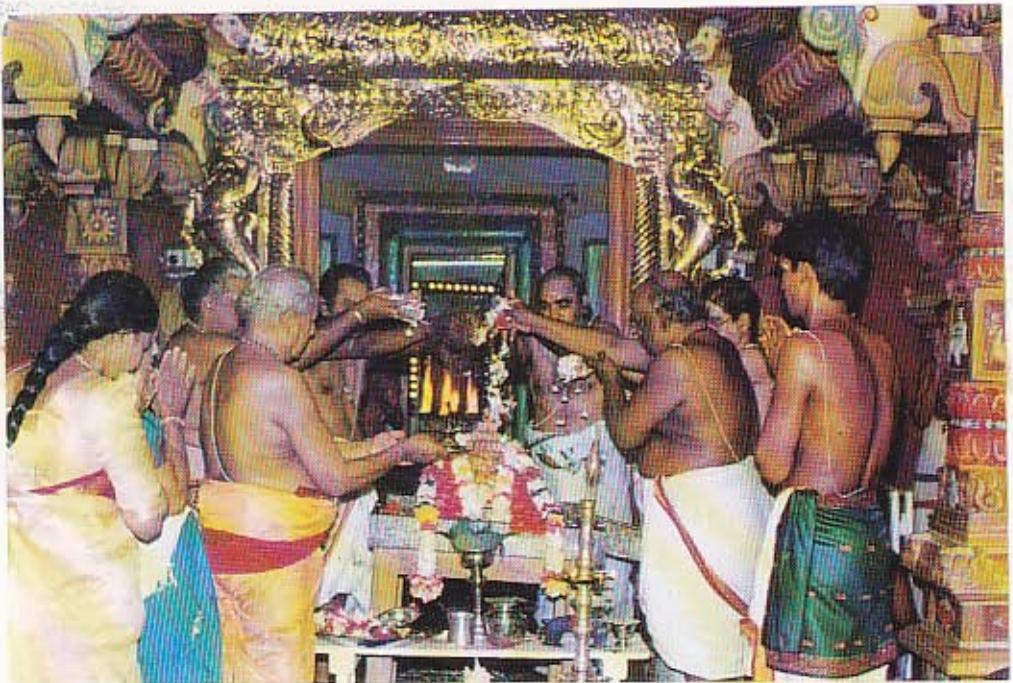

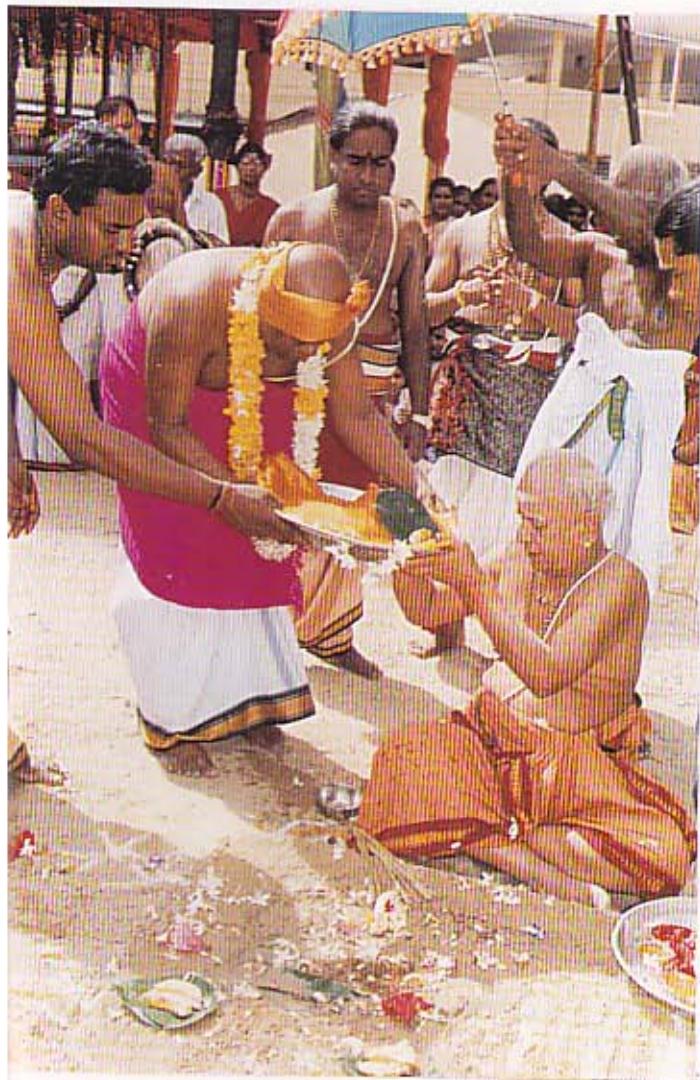
கொழும்பு மணிரபதி பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தான
கும்பாமிவேஷகக் காட்சிகள்

திருக்கோணமலை

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தான
கும்பாரிவேஷகக் காட்சிகள்

ரம்பಿಂದ್ರಾಟ ಶ್ರೀ ಪಕ್ತ ಐಂಗ್ರೇಂಡರ್ ಐಲಯ
ತುಮ್ಪಾಪಿಷೇಖಕ್ಕ ಕಾಟೆಕಳೆ

கழிபுரம் பறாளை முருகன்
கோயிலில்

முத்த குமாரின் உபநயனக் கிரியைகளின் போது
தனது குருநாதரோடு

கொழும்பு தட்டாரத்தெரு
கோயில் யாகத்தில்

கொம்பனிவீதி முருகன்
கோயிலில்

காவரநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில்

பரடைஸ் பிளேஸ்
ஸ்ரீ மகா காளியம்மன்
திருக்கோயிலில்

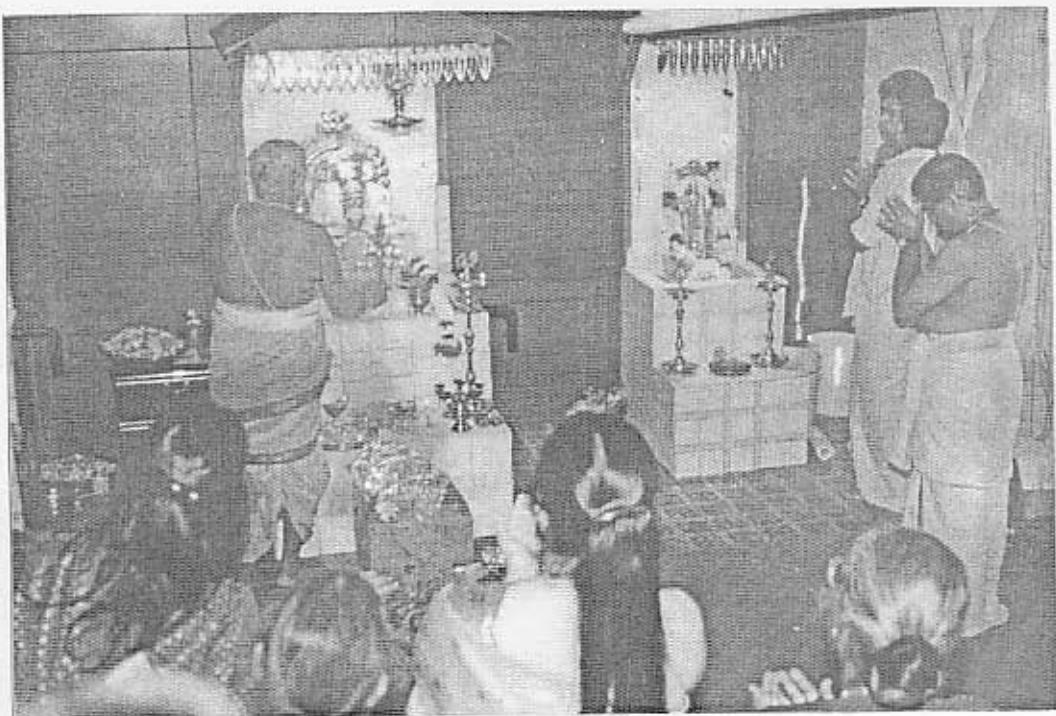
ஜிந்துப்பிட்டி ஸ்ரீ
சிவகப்பிரமணிய கவாமி கோயில்
தீபாராதனை

அட்டகிரி முருகன் கோயில்
கும்பாபிஷேகத்தன்று

ஜிந்துப்பிட்டி
ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணிய கவாமி
கோயிலில்

கண்டா எட்மண்டன் பிள்ளையார் கோயிலில்

லண்டன் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயிலில்

கன்டாவில்
பாராட்டு

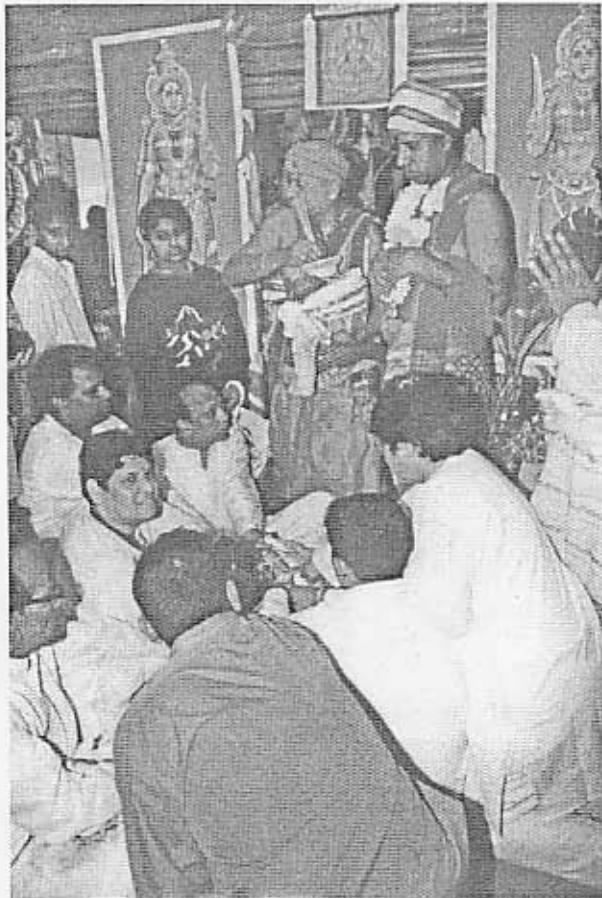
கன்டாவில்
ஒறேற்றரின்
கெளரவம்

பாராட்டு -
1984ல்

சாஸ்தா
பீடம்
கெளரவிப்பு

வண்டன்
ஷ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன்
கோயிலில்

பாப்பரசர் இரண்டாவது அருளப்பர் சின்னப்பர்
வருகையின் போது

வில்லியம் கோபல்லவாவுடன்

முன்னாள் பிரதமர் சிறிமாவோ
பண்டாரநாயக்காவோடு

முன்னாள் ஜனாதிபதி
பிரேமதாஸாவுடன்

மாண்புமிகு
ஜனாதிபதி
சந்திரிகா
குமாரதுங்கவோடு

தல்லை ஞானசம்பந்த ஆதின பீட இரண்டாவது
குருமகா சந்திதானத்தோடு

ஆனந்த நடராஜ திகழிதருடன்

➤ ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் பாராட்டு

பரடைஸ் பிளேஸ் ஸ்ரீ மகாகாளி அம்பான்
திருக்கோயிலில் பாராட்டு

➤ கொழும்புக் கம்பன் விழாவில் கெளரவம்
2001.

எழுபத்தெட்டாண்டு இறைப்பயணம் பாரில்
பழுதேதும் இன்றிப் படர்க ! - தொழுதுடனே
சௌவ உலகுன் சுவடுகளைப் பின்தொடர
ஜய ! பொலிக அருள்.